

วารสารเซนต์จอห์น
(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

SAINT JOHN'S JOURNAL
(Journal of Humanities and Social Science)

ปีที่ 28 ฉบับที่ 42 มกราคม – มิถุนายน 2568

Vol. 28 No.42 January – June 2025

ISSN 0859-9432

วารสารเซนต์จอห์น
(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

ปีที่ 28 ฉบับที่ 42 มกราคม – มิถุนายน 2568

ISSN 0859-9432

Saint John's Journal

(Journal of Humanities and Social Science)

Vol. 28 No. 42 January – June 2025

1110/5 Vibhavadi-Rangsit Rd., Chomphon,

Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand.

E-mail : sjujournal@stjohn.ac.th

Tel : (66-2) 513-8585, 061 323 5469

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

สำนักงาน

สำนักประกันคุณภาพและส่งเสริมการวิจัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

วารสารเซนต์จอห์น นำเสนอผลงานวิชาการของนักศึกษา คณาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่ผ่านการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้บทความมีคุณค่าทางวิชาการ ใช้ประกอบการเรียนการสอนการศึกษาค้นคว้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการจัดพิมพ์วารสาร

1. เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของบุคลากร
3. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ

กำหนดออกเผยแพร่

ปีละ 2 ฉบับ

มกราคม-มิถุนายน

กรกฎาคม-ธันวาคม

ISSN 0859-9432

มหาวิทยาลัย บรรณาธิการและคณะผู้จัดทำ ไม่จำเป็นต้องเห็นชอบ และรับผิดชอบในเนื้อหา ทักตะหรือบทความของผู้เขียน

พิสูจน์อักษร : กองบรรณาธิการ

พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร. 0-2218-3563, 0-2218-3557, 0-2215-1991-2

<http://www.cupress.chula.ac.th>

การติดต่อกองบรรณาธิการ

วารสารเซนต์จอห์น

สำนักประกันคุณภาพและส่งเสริมการวิจัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

1110/5 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

Tel : (66-2) 02-513-8585, 061 323 5469

E-mail : sjujournal@stjohn.ac.th

Website http://sju.ac.th/web_news/magazine

ฝ่ายจัดการ

นางศุภลักษณ์ ศรีประพันธ์

วารสารเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

นายวิกร เทศน์สาสี่

วารสารเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ที่ปรึกษา

อาจารย์ชัยณรงค์ มนเพียรวิเชียรฉาย

อาจารย์เหมสนันท์ ชินะผา

บรรณาธิการอำนวยการ

ดร.ภัทระ เจริญสมิทธิ์

วิทยาลัยปรัชญาและศาสนา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ดร.ฉัตรเมือง เป่ามานะเจริญ

วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

บรรณาธิการ

ดร.อาทิตย์ จารุจินดา

วารสารเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

ดร.วีณา ชุ่มบัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

อาจารย์ธีระ ชินะผา

วิทยาลัยศิลปวิทยาและวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

อาจารย์ชานนท์ ชื่นจิตร

วิทยาลัยศิลปวิทยาและวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

อาจารย์นภสร ท่าห้อง

วิทยาลัยศิลปวิทยาและวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

กองบรรณาธิการ

รศ. ดร.จรัสลักษณ์ รัตนพันธ์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

รศ. ดร.ภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

รศ. ดร.ประเวศ อินทองปาน	ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รศ. ดร.มานพ นักการเรือน	วิทยาลัยศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รศ. ดร.อดิพร เกิดเรือง	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
รศ. ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผศ. ดร.ประยูร บุญใช้	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา
ผศ. ดร.สิปปวิทย์ วงศ์สุวรรณ	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
ผศ. ดร.กิตติศักดิ์ ลักษณะ	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผศ. ดร.ภคพล เส้นขาว	ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผศ. ดร.พิสิษฐ์ พจนานาจารย์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผศ. ดร.สิริสุดา ทองเฉลิม	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผศ. ดร.เพชรวัลย์ ธีระวณิชพงศ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผศ. ดร.นิลุบล ศิวบรรวัฒนา	วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผศ. ดร.พิชชาดา ประสิทธิ์โชค	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ผศ. ดร.ปิ่นปิ่นท์ จำตา	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผศ. ดร.สิงห์ สิงห์ขจร	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ผศ. ดร.สรพัทธ์ เจียรณานนท์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ดร.สาลินี มีเจริญ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศาลายา
ดร.วัลย์พรรณ อ้วนนาแวง	นักวิชาการอิสระ
ดร.วิจิต โสภิตานนท์รัตน์	นักวิชาการอิสระ
ดร.พิมพ์ฤทธิ์ เทียงภักดิ์	คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิษณุพนธ์ หนองบัวลำภู
ดร.ธำรง รัตนภราทุเดช	Lecturer of Educational Administration Programs, Graduate School, Stamford International University
Asst. Prof. Dr. Yan Ye	Director of Educational Administration Programs, Graduate School, Stamford International University

กองบรรณาธิการ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

รศ. ดร.ชุดิมา วัฒนะศิริ	วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ผศ. ดร.วิสสิกา รุมาคม	วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ดร.สุดาพร พงษ์พิชญ์	วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

บทบรรณาธิการ

วารสารเซนต์จอห์น ฉบับที่ 42 ประจำเดือนมกราคม – มิถุนายน 2568 ฉบับนี้ มีบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่ครอบคลุมเนื้อหาทางด้านการศึกษา ปรัชญา และบริหารธุรกิจ รวมทั้งสิ้นจำนวน 22บทความ ทุกบทความได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บทความมีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้อ่านมากที่สุด

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้สนใจ และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาสละเวลาพิจารณาบทความและให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ยิ่งแก่วารสารและผู้เขียนบทความ ขอขอบคุณผู้เขียนบทความทุกท่านที่ได้นำเสนอผลงานอันจะทำให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและวงวิชาการ ขอขอบคุณท่านผู้อ่านที่ได้ให้ความสนใจวารสาร หากท่านมีข้อเสนอแนะใด ๆ กรุณาส่งมาที่ sjujournal@stjohn.ac.th วารสารเซนต์จอห์นขอน้อมรับด้วยความขอบคุณ และจะนำมาพัฒนาวารสารต่อไป

ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ดร.อาทิตยา จารุจินดา

บรรณาธิการ

สารบัญ

หน้า

บทความ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus A Study of Reading Achievement and Attitude Toward English Learning of Grade 6 Students by SQ4R Method and KWL-PLUS Method <i>ดীনา สนิมาแต, สุตาพร พงษ์พิชญ, สุพจน์ เกิดสุวรรณ</i>	1
The Role of Customer Value Co-creation Behavior on Customer Loyalty: The Mediating Role of Customer Experience Value Among Bike-sharing Customers <i>Fang Ren, Pratikshya Bhandari, Salakanan Panthasupkul</i>	17
Risk Measurement of Chinese Commercial Banks Based on the Financial Model <i>ShuFan Hao, A. K. Mabubul Hye, Winai Pewkliang</i>	33
A Study on Characteristics of Learning Interests in the Teaching of Chanting Ancient Poetry in the First Grade of Primary Schools in Shizuishan City, China <i>Yan Zhou, Chutima Vatanakhiri, Somchart Adulvajarameta</i>	55
A Study on Labor Education in Higher Vocational Education in China: A Case Study of the Faculty of Culture Creativity and Tourism in Yuncheng Vocational and Technical University <i>Hongxin Qiao, Chutima Vatanakhiri, Somchart Adulvajarameta</i>	74
ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในกรุงเทพมหานคร Creative Leadership of Islamic Private School Administrators in Bangkok <i>รุสลี โต๊ะกาจิ, จิตติยาภรณ์ เขาวรากุล, สาลินี มีเจริญ, วิณา ชุ่มบัณทิต</i>	93
การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร Administration of the care and support system for students in schools for expanding educational opportunities under the North Bangkok Group in Bangkok Metropolitan Administration <i>ชนันภรณ์ วงษ์ไทย, วลัยพรรณ อ้วนนาแว, จิตติยาภรณ์ เขาวรากุล, ชุติมา วัฒนะศิริ</i>	108

หน้า

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน The Development of Artistic Creativity of Prathomsuksa 4 Students Using Design Thinking Process with Creative Ideas as a Base <i>ขจรศักดิ์ แฝงโกฏ, ปิยาพัชญ์ นิธิอัครานนท์, ภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์</i>	126
การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และการเห็นคุณค่าในตนเองโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา Development of Mathematics Problem-Solving skill and Self-Esteem using KWDL Technique and Metacognitive Learning Model <i>สิทธิธนา อาดำ, ทองปาน บุญกุล, สุพจน์ เกิดสุวรรณ, กรวิภา สรรพกิจจานง</i>	140
The Impact of the Value of Speciality Agricultural Products, Live-Streaming Scenarios, and the Merchant Service Quality on Consumers' Purchase Intentions in E-Commerce Live-Streaming <i>Jingru Xu, Lu Suo</i>	155
Optimizing Startup Performance through Digital Finance and Opportunity Identification <i>Shengcai Zhang, SzeTing Chen</i>	177
The Impact of Social Identity on Chinese College Students' Decisions on Returning Home for Employment: The Mediating Effect of Psychological Distance and the Moderating Effect of Belongingness <i>Fei Yu, Vesarach Aumeboonsuke</i>	194
ระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร The Level of New Literacy in the Digital Age for Students of Kindergarten Schools under the jurisdiction of Bangkok Metropolitan Administration <i>ณัฐวุฒิ จันทโรสภา, นันทรัตน์ เจริญกุล, พงษ์ธี ศิริบรรณพิทักษ์</i>	211
การบูรณาการพุทธปรัชญาในพระมหากษัตริย์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน The Integration of Buddhist Philosophy in the Mahajanaka Jataka for the Life Quality Development in the Present Thai Society <i>พระครูศรีวชิรมิต (บุญเชิด ไพโรจน์), สมบูรณ์ บุญโต, สวัสดิ์ โอนทัย</i>	227

หน้า

รูปแบบพุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัย ในสังคมดิจิทัล	242
Integrated Buddhist Model for Increasing Personnel Potential of Security Business in Digital Society <i>ศุภิตมา นาคแก้ว, กันยาวิร์ ลัทธพิพัทธ์, สวัสดิ์ อโณทัย</i>	
แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์	256
Development Guidelines of the Implementation of the Student Care and Support System of Pibool Prachasan School <i>ชนินทร์ธิดา ช่องชนิล, วลลิกา รุมาคม, สาลินี มีเจริญ</i>	
สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ	271
Competency of Teachers of Vocational Educational Institutions under the Jurisdiction of The Samut Prakan Provincial Vocational Education Office <i>สลธิษา รื่นเรือง, วลลิกา รุมาคม, จิตติยาภรณ์ เขาวรรากุล</i>	
ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	287
The Effects of Using 5- Step Collaborative Learning Activities in Enhancing German Language Learning Achievement and Reading Comprehension Skill of Grade 12 Students <i>วัชรวิกร แสงอึ้ง, ชุตติมา วัฒนศิริ, วิณา ชุ่มบัณฑิต</i>	
ปัจจัยทางการตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงาน ต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย	302
Marketing and Packaging Factors That Influence Thai Airways Air Hostesses' Purchasing Decisions of Cosmetics <i>มณฑิรา ชุนลัม</i>	
The Impact of Professional Identity on Work Engagement Among Counselors in Chinese Private Universities: The Mediating Role of Proactive Personality	315
<i>Shaopu Xu Hatairat Lertjanyakit</i>	

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการ เรียนรู้แบบ KWL-Plus

A Study of Reading Achievement and Attitude
Toward English Learning of Grade 6
Students by SQ4R Method and KWL-PLUS
Method

ดีนา สนิมาแต Deena Sanimatae*

สุดาพร พงษ์พิชญ Sudaporn Pongpisanu**

สุพจน์ เกิดสุวรรณ์ Suphot Koedsuwan***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้
แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus 2) เพื่อศึกษาเจตคติ
ต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการ
จัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
โดยกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

*** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

อิสลามพัฒนา จำนวน 23 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ได้มาโดยเลือกนักเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 6 แผน 12 คาบ คาบละ 50 นาที 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียน 3) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียน

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาก

คำสำคัญ : การอ่านเพื่อความเข้าใจ, เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R, การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

Abstract

The purposes of this research were 1) To study the reading comprehension achievement of Grade 6 students by using the SQ4R learning management together with the KWL-Plus learning management, and 2) To study the student attitude towards learning English subject. The research population was 23 Grade 6 students, selected specifically through purposive sampling, Islam Pattana School, semester 1, academic year 2022. The research instruments consisted of 1) six plans of SQ4R and KWL-Plus learning activities for twelve 50-minute periods, 2) a pre-test and post-test to measure reading comprehension achievement before and after undergoing the learning activities, and 3) student-attitude sheet towards learning English after class test.

..... The research finding showed that 1) post reading comprehension achievement of Grade 6 students by using SQ4R learning management together with KWL-Plus learning management was significantly higher than their pre-learning, and 2) student attitude towards learning English subject was also in a good level.

Keyword: Reading Comprehension, Attitude towards Learning English, SQ4R Method, KWL-Plus Method

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสังคมปัจจุบันมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ตลอดจนตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น ก่อให้เกิดวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ จึงอาจกล่าวได้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เนื่องจากภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อความเป็นอยู่และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของสังคมไทยมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ข : 220)

จากความสำคัญเกี่ยวกับภาษาอังกฤษข้างต้นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทางด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา ฝึกการปฏิบัติ

ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน นอกจากนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1)

สำหรับทักษะภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะการอ่านถือว่าเป็นทักษะสำคัญทักษะหนึ่งสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากความเจริญทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาการซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นโฆษณาสิ่งพิมพ์ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต บทความล้วนแต่มีภาษาอังกฤษมาเกี่ยวข้องทั้งสิ้น การอ่านมีความสำคัญในการพัฒนาอาชีพและการศึกษา การอ่านเป็นประจำจะช่วยพัฒนาการคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด นอกจากนั้นทำให้ทันต่อเหตุการณ์ เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาความคิดก้าวหน้าส่งผลต่อการพัฒนาอาชีพ ทำให้มนุษย์สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ ทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ ของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ นอกจากสามารถพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษ ยังสามารถทำให้ผู้เรียนนำไปพัฒนาชีวิตในด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้นได้อีกด้วย

วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านนั้นมีอยู่หลายวิธี และล้วนแล้วแต่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนหรือผู้อ่านให้ประสบความสำเร็จในการอ่าน แต่หนึ่งในวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ คือ วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R (Survey, Question, Read, Recite, Write, Review) ของ Robinson F.P. (1970, อ้างถึง ใน Blerkom, 2012) พัฒนามาจากการสอนแบบ SQ3R (Survey, Question, Read, Recite and Review) ต่อมาในปี 2000 Linda Wong ได้เสนอแนะวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดที่อ่านได้เร็วขึ้น สามารถจับใจความของเรื่องได้ดี บอกรายละเอียด จดจำเรื่องที่อ่าน สามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยขั้นตอนของวิธีการอ่านแบบ SQ4R เริ่มจากให้ผู้อ่านสำรวจ (S: Survey) หรืออ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องแล้วตั้งคำถาม (Q: Question) เพื่อให้การอ่านเป็นไปอย่างมีจุดหมายและจับประเด็นสำคัญได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด ขั้นตอนที่ 3 ให้ผู้อ่าน อ่านข้อความ (R: Read) ในบทอ่านอย่างละเอียดเพื่อค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ แล้วให้จดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่าน ในขั้นตอนการอ่าน (Read) โดยมุ่งเน้นจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็นโดยใช้ข้อความอย่างรัดกุมหรือย่อ ๆ ขั้นตอนที่ 4 เป็นการตอบคำถามหรือเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) โดยผู้อ่านพยายามใช้ถ้อยคำของตนเองให้มากที่สุดขั้นตอนที่ 5 เป็นการวิเคราะห์วิจารณ์บทอ่าน (R: Review)

และทบทวนกิจกรรมที่ได้ทำมา เช่น การตอบคำถามเมื่อจบบทอ่าน ตอบคำถามที่ได้เขียนไว้ในชั้น การตั้งคำถาม หรือเขียนสรุป นอกจากนั้นยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่านจับใจความได้ดี และมีนิสัยรักการอ่าน แต่เพื่อให้การอ่านแบบ SQ4R มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เข้ามาร่วมในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพในการสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นกลวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ และการสรุปความที่มีขั้นตอนเป็นกระบวนการโดยตัวย่อต่าง ๆ ได้แก่ K (Know), W (Want to Know), L (Learned) and Plus ซึ่งการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยวิธี KWL-Plus เป็นยุทธวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจวิธีหนึ่ง ช่วยผู้เรียนในการสร้างเสริมประสบการณ์ และมีส่วนร่วมในประสบการณ์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดประสงค์และจำข้อมูลสารสนเทศได้ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนการอ่านมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) กิจกรรมก่อนการอ่าน ได้แก่ ขั้นตอน K 2) กิจกรรมระหว่างอ่าน ได้แก่ ขั้นตอน W 3) กิจกรรมหลังการอ่าน ได้แก่ ขั้นตอน L และ Plus (ทิศพร เกศถนอม. 2547 : 29) ทั้งสองเทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R และ KWL-Plus เป็นการสอนเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่าน ดีกว่าการอ่านโดยไม่ได้ตั้งคำถามล่วงหน้า ทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าผู้เรียนได้อะไรหลังการอ่าน การใช้คำถามจะทำให้ผู้เรียนได้แนวคิดจากคำถามและพยายามหาคำตอบ (สถาบันภาษาอังกฤษ. 2553 : 90) เป็นการอ่านที่มีเป้าหมายชัดเจน อ่านเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ เมื่ออ่านเสร็จก็จะเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้น

โรงเรียนอิสลามพัฒนา เป็นโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 16101) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 25563 จากประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านทักษะการอ่าน โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 16101) ในปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนอิสลามพัฒนา จังหวัดปัตตานี มีนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ถึงร้อยละ 52.50 (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนอิสลามพัฒนา. 2562) ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำอย่างต่อเนื่อง โดยจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยและสัมภาษณ์ครูผู้สอนรวมถึงนักเรียน พบว่ามีสาเหตุมาจาก 1) ผู้สอนยังไม่มีวิธีการสอนและนำกลยุทธ์ในการสอนอ่านที่หลากหลายมาใช้กับนักเรียน ไม่มีการเน้นทักษะในการอ่าน ยึดเนื้อหาในหนังสือเรียนรวมไปถึงกิจกรรมที่สอนยังเป็นการสอนอ่านและแปล จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ 2) นักเรียนมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะการขาดความรู้ด้านคำศัพท์

จึงทำให้ไม่สามารถอ่านและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้นักเรียนยังขาดทักษะและกลวิธีในการอ่าน รวมไปถึงขาดความกระตือรือร้นในการฝึกเรียนรู้และไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอิสลามพัฒนา จังหวัดปัตตานี โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เป็นวิธีสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านได้ดี สามารถคาดเดาเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว จดจำเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มาใช้ในการสรุปใจความสำคัญ เพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยมีการจัดระบบข้อมูล มีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์เป็นหมวดหมู่ และทำให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้และสามารถสรุปความที่มีขั้นตอนเป็นกระบวนการเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

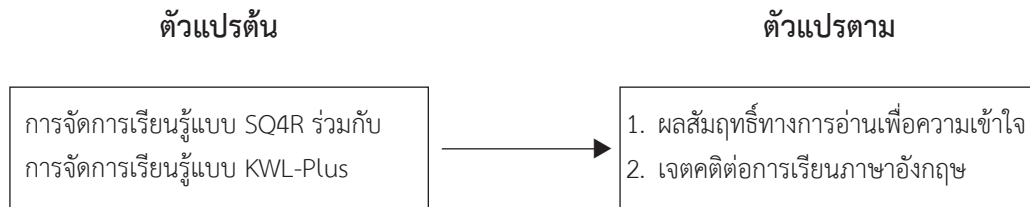
1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

สมมุติฐานงานวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาก

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษารายละเอียดของมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เวลาเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวัดผล ประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการและเอกสารประกอบหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) รวมทั้งศึกษาสาระการเรียนรู้ เพื่อทำการวิเคราะห์และคัดเลือกเนื้อหา กำหนดจุดประสงค์ เพื่อกำหนดขอบข่ายเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 57-59)

1.2 วิเคราะห์และคัดเลือกเนื้อหา กำหนดมาตรฐาน ตัวชี้วัด จุดประสงค์ เพื่อกำหนดขอบข่ายเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้

1.3 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ KWL-Plus เพื่อทราบหลักการและขั้นตอนการจัดกิจกรรม สำหรับเป็นแนวทางในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

1.4 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

❖ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ❖
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยให้สอดคล้องกับวิธีดำเนินการทดลอง ยึดเนื้อหาสาระจุดประสงค์การเรียนรู้มาตรฐานตัวชี้วัด การวัดผลประเมินผล และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบถูกต้องของรูปแบบ การเขียนแผนและความเหมาะสมในด้านสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล รวมทั้งภาษาที่ใช้ แล้วนำแผนการเรียนรู้มาปรับปรุงตาม ข้อเสนอแนะ

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมินคุณภาพของแผนการเรียนรู้ จำนวน 6 ชุด เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพของแผนการเรียนรู้ โดยประเมินความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและความเหมาะสมขององค์ประกอบแต่ละส่วนของแผนการจัดการเรียนรู้

1.8 นำคะแนนผลประเมินความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้ว มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพและความเหมาะสม ตามเงื่อนไขค่าเฉลี่ยของคะแนนที่วัดด้วยมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ที่มีเกณฑ์พิจารณาตัดสินระดับคุณภาพและความเหมาะสม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 121)

4.51-5.00 หมายความว่า เหมาะสมมากที่สุด

3.51-4.50 หมายความว่า เหมาะสมมาก

2.51-3.50 หมายความว่า เหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 หมายความว่า เหมาะสมน้อย

1.00-1.50 หมายความว่า เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยให้ค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพและความเหมาะสมมีค่าตั้งแต่ 3.51 ถึง 5.00 และได้คะแนนเฉลี่ยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งฉบับเท่ากับ 4.51

1.9 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน มาตรวจสอบและปรับปรุงตามข้อบกพร่องที่พบแล้วจัดพิมพ์แผนการเรียนรู้ทุกแผนเป็นฉบับจริง เพื่อเตรียมนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คู่มือการวัดและประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อทราบมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือ การวัดผลการศึกษา (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 155-232) และการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 56-74) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา จำนวนข้อสอบที่สร้าง และจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้จริง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อกำหนดจำนวน ข้อสอบจำนวน 40 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาอังกฤษ มา ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมิน ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 199) นำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกข้อสอบที่มี ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้

คะแนน +1	สำหรับข้อสอบที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
คะแนน 0	สำหรับข้อสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
คะแนน -1	สำหรับข้อสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ซึ่งผลการประเมินความเที่ยงตรงของแบบทดสอบรายข้อของผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC เท่ากับ 1.0

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามพัฒนา จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

2.6 นำแบบทดสอบไปวิเคราะห์หาคุณภาพ ดังนี้

2.6.1 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 50% โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจ จำแนกตั้งแต่ 0.70–1.00 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ จำนวน 40 ข้อ

❖ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ❖
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

2.6.2 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ จำนวน 40 ข้อ มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ Kuder – Richardson ที่ 20 (KR-20)

2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาอังกฤษ ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3. การสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยจะดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 1 ฉบับ 20 ข้อตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 82-84)

3.2 ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.3 วิเคราะห์ลักษณะตัวชี้วัดด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ต้องการวัดโดยวิเคราะห์จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาจากงานวิจัยที่มีผู้วิจัยไว้แล้วเพื่อกำหนดประเด็นเนื้อหาข้อคำถามที่ต้องการวัด

3.4 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.5 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยสร้างตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ

3.6 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สร้างเสร็จแล้ว จำนวน 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมความถูกต้องของภาษาที่ใช้ แล้วนำแบบวัดเจตคติมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3.7 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of item congruency : IOC) โดยคัดข้อคำถามที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปเป็นข้อที่ใช้ได้

3.8 ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมตัวชี้วัดด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หรือค่า IOC ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับพฤติกรรมตัวชี้วัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับพฤติกรรมตัวชี้วัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมตัวชี้วัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.9 วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบวัดกับพฤติกรรมตัวชี้วัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.97

3.10 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการแก้ไขและผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้ว มาจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ดำเนินการทดลองโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลาเรียน 12 ชั่วโมง 6 สัปดาห์ ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยดำเนินการ ดังนี้

1. ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอน และวิธีปฏิบัติในการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus แก่นักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งระยะเวลาที่สอน คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 มี 2 หน่วย จำนวน 12 คาบ ดังนี้

3.1 Unit : On holiday จำนวน 6 คาบ

3.2 Unit : Culture จำนวน 6 คาบ

❖ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ❖
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการตรวจวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ทดสอบสมมติฐานด้วย t-test

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์คะแนนแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอิสลามพัฒนา ตำบลกระเสาะ อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี จำนวน 23 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ได้มาโดยเลือกนักเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 1 ห้อง จำนวน 23 คน ใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบ

1. ผลผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียน เนื่องมาจากกิจกรรมการสอนด้วยวิธี KWL - Plus เป็นวิธีการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ 1) กิจกรรมก่อนอ่านสังเกตชื่อเรื่องสำรวจรูปแบบการวางโครงเรื่องเนื้อหาเกี่ยวกับอะไรเน้นอะไร สังเกตคำศัพท์ที่รู้แล้วลองตั้งคำถามและคาดเดาเนื้อหา 2) กิจกรรมระหว่างอ่าน ตรวจสอบสิ่งที่คาดเดาก่อนอ่านว่าใช่หรือไม่ตามที่คาดเดา เชื่อมโยงความรู้ใหม่ มองหาคำสำคัญตั้งคำถามใหม่ ประเมินความคิดใหม่ว่าถูกต้องหรือไม่เลือกใจความสำคัญเชื่อมโยงจัดระเบียบความคิดใหม่ 3) กิจกรรมหลังอ่านย่อความสำคัญและเชื่อมโยงเนื้อหายืนยันสิ่งที่คาดการณ์ไว้ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบ KWL-Plus เป็นการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ที่ใช้กระบวนการคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโดยเน้นการใช้ความรู้เดิมของผู้เรียนมาทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้อ่าน ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะอ่าน ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านและเมื่ออ่านเสร็จจึงให้ผู้เรียนตอบคำถามในสิ่งที่ตนเองตั้งคำถามไว้และสามารถสื่อความหมายจากเรื่องที่อ่านไปยังทักษะอื่น ๆ ในที่สุดผู้เรียนจะกลายเป็นผู้เรียนรู้คือ ผู้เรียนจะอ่านอย่างเข้าใจและสรุปความได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสิริดา โอวาสสิทธิ์ (2565) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเรียนเสริม ความสามารถด้านการอ่านด้านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี KWL-Plus มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธี KWL-Plus โดยมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปผลการเรียนรู้ และขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนความคิด โดยเฉพาะขั้นการจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการสอดแทรกขั้นตอนของวิธี KWL-Plus ดังนี้ ขั้นปูพื้นฐานการอ่าน (K) ขั้นตั้งคำถามก่อนการอ่าน (W) และขั้นค้นหาคำตอบ (L) ซึ่งนักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และประโยคจากเนื้อเรื่องและฝึกปฏิบัติการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยตนเอง เริ่มจากการทบทวนความรู้เดิม การตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน การค้นหาคำตอบด้วยตนเองเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนของการสรุปผลการเรียนรู้ (Plus) ด้วยแผนภูมิความคิด และประกอบกับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเรียนเสริม ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพมีความสามารถ

❖ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ❖
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสอดคล้องกับชุดิมา ยอดตา (2561) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความส่งผลให้นักเรียนมีความรู้และเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สามารถสรุปผลและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การนำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรศึกษาและทำความเข้าใจวิธีการสอนให้เข้าใจ อย่างถ่องแท้ก่อนจะนำไปใช้กับนักเรียน เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน เนื่องจากนักเรียนอาจจะไม่คุ้นเคยกับวิธีสอน ครูควรทำความเข้าใจและอธิบายขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนลงมือปฏิบัติ การสอนจริง และชี้แจงขั้นตอน ข้อตกลง ข้อปฏิบัติ และเกณฑ์ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียน เข้าใจก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้การสอน เป็นไปอย่างสมบูรณ์สำเร็จและมีประสิทธิภาพ

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นนำเสนอ เมื่อนักเรียนคาดเดา ให้ข้อมูล หรือ แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ครูควรบันทึกความคิดเห็นต่าง ๆ ของนักเรียน บนกระดานไม่ว่าความคิดเห็นนั้นจะถูกหรือผิดก็ตาม จะทำให้ผู้เรียนตื่นตัว กล้าแสดงออกและกล้าแสดง ความคิดเห็นมากขึ้น เนื่องจากมีความรู้สึกว่าตนเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมในกิจกรรม

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นตั้งคำถามควรคอยช่วยเหลือชี้แนะและให้กำลังใจนักเรียนอย่างใกล้ชิดเพื่อนักเรียนจะได้เกิดความมั่นใจ เนื่องจากนักเรียนจะกังวลในการตั้งคำถามเรื่องคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์จนไม่กล้าที่จะตั้งคำถาม เพราะชั้นกิจกรรมนี้ เป็นชั้นสำคัญที่นักเรียนจะได้ค้นหาคำตอบในบทอ่านหรือใจความสำคัญที่ต้องการรู้ แสดงถึงการอ่านแล้วเกิดความเข้าใจ

1.4 การเลือกบทอ่านควรให้เหมาะสมกับระดับชั้น ไม่ควรยาวและยากจนเกินไป และควรจะเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน โดยให้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ และบทอ่าน ควรมีหลากหลายเพื่อกระตุ้นและสร้างความสนใจในการอ่านของนักเรียน

1.5 ครูผู้สอนควรแจ้งผลการทำกิจกรรมหรือการทดสอบให้แก่ นักเรียนทราบทันที เพื่อให้นักเรียนทราบผลงานของตนเอง ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น และสร้างแรงจูงใจ และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

1.6 ครูผู้สอนต้องคอยให้กำลังใจและควรมีการเสริมแรงให้กับนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อน ครูจะต้องให้ความสนใจและดูแลอย่างใกล้ชิด หาโอกาสยกย่องชมเชย ซึ่งจะทำให้ นักเรียนกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น และเป็นการเพิ่มความมั่นใจให้นักเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในวิชาอื่น ๆ ในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป

2.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ไปใช้ในระดับอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่าเหมือนหรือต่างกันหรือไม่อย่างไร

2.3 ควรพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ มาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

2.4 ควรนำวิธีการวิจัย ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนทุกระดับชั้น

2.5 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ไปทดลองใช้กับนักเรียนหลาย ๆ โรงเรียน เพื่อจะได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2551 ข.
- ชุติมา ยอดตา. (2561). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทัศนพร เกตุถนอม. (2547). *การอ่านปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus*. กรุงเทพฯ : คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2553). *แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตามหลักสูตร แกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- สมนึก ภัททิยธนี และคณะ. (2553). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สิริดา โอวาสีหิ. (2565). *บทเรียนเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนุตรดิตถ์*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- อาภรณ์ ใจเพียง. (2540). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Dianna L. Van Blerkom. (2012). *Orientation to College Learning*. Cengage Learning, January 1, 2012 7Th Edition (Paperback).
- Gray, W. S and Robinson. (1986). *Innovation and Change in Reading instruction*. Illinois: The National Society for the Study of Education.

The Role of Customer Value Co-creation Behavior on Customer Loyalty: The Mediating Role of Customer Experience Value Among Bike-sharing Customers

Fang Ren*

Pratikshya Bhandari**

Salakanan Panthasupkul***

Abstract

This study aims to investigate and construct a structural equation model to explore the mediating role of customer experience value between customer value co-creation behavior and customer loyalty. This study utilizes a mixed research methodology. In qualitative research, the factors affecting customer loyalty are analyzed through coding the content of the interviews with 20 bike-sharing customers. In quantitative research, data have been collected online through distributed questionnaires in order to understand the current demand status of bike-sharing customers in Taiyuan, Shanxi Province; and based on these survey data, structural equation modeling has been constructed to verify the research hypotheses and theoretical conceptual framework.

* Ph.D. Candidate, Management, School of Management, Shinawatra University

** Advisor

*** Faculty of Management, Shinawatra University

The results show that customer value co-creation behavior has a positive effect on customer loyalty, and customer experience value plays a partial mediating role between customer value co-creation behavior and customer loyalty. The research in this paper complements the econometric research on customer value co-creation behavior in the sharing economy and provides a certain theoretical foundation for the development of the bike-sharing industry.

Keywords: Customer Value, Co-creation Behavior, Customer Loyalty, Mediating Role, Customer Experience Value

1. Introduction

In the era of a sharing economy based on the Internet, sharing products have emerged. Shared bicycles, as a development product of the sharing economy, have received extensive attention from scholars. Shared bicycle refers to bicycle-sharing services provided by enterprises. At present, the over-delivery of shared bicycles, low resource utilization, and chaotic management lead to low customer loyalty. Therefore, with the continuous development of the bike-sharing industry, customer participation in value co-creation has become an important research topic. In the context of the bike-sharing industry, value co-creation refers to the active participation of customers in value creation by reporting maintenance problems, suggesting new features and services, and providing feedback to the service provider. (China Sharing Economy Development Report, 2023)

This study explores the relationship between customer value co-creation behaviors and customer loyalty in the bike-sharing industry. Specifically, this study will examine the impact of customer value co-creation behavior on customer loyalty and the mediating role of customer experience value between customer value co-creation behavior and customer loyalty. This study will contribute to a better understanding of the importance of customer engagement in shared-use value

co-creation and provide insights for service providers to improve customer loyalty and enhance customer experience.

The significance of customer engagement in value co-creation is that it increases customer loyalty. When customers feel that their opinions are valued and that they have contributed to the service, they are more inclined to spread the word about the service to others and to keep using it. In addition, through client participation in the service creation process, service providers would obtain important insights into the requirements and preferences of their customers, which might help them improve their services and increase customer satisfaction. Even while there are advantages to having customers engage in value co-creation, there hasn't been much research on this topic in the bike-sharing industry. Therefore, by examining the relationship between consumer loyalty and value co-creation in the bike-sharing sector, this study could bridge this disparity. Specifically, this research investigates how customer experience value functions as an intermediary between customer engagement and customer loyalty, as well as the effects of customer engagement value co-creation on customer loyalty. Overall, this study helps elucidating the importance of consumer participation in the co-creation of value in bike sharing and providing advice to service providers on how to increase customer loyalty and happiness.

2. Research Objectives

The purpose of this study is to explore the influence mechanism of customer loyalty to bike-sharing by combining related theoretical studies and using empirical methods. Firstly, to construct a theoretical model including the comprehensive effects of customer engagement behavior, customer citizenship behavior, customer experiential value, and customer loyalty. Secondly, to explore the mediating effect of customer experience value in the relationship between customer citizenship behavior and customer loyalty.

3. Literature Review

This paper describes the research related to the four variables of customer engagement behavior, customer citizenship behavior, customer experience value, and customer loyalty, and then determines the connotations of the four variables and their constituent dimensions, to prepare the theoretical foundation for this research. Then review the Value Co-Creation Theory, Customer Loyalty Theory, Stimuli-Organism-Response Theory, Social Exchange Theory, and Planned Behavior Theory to be able to elucidate the theoretical scope of the specific research content of the article and provide the theoretical foundation for the subsequent research. Finally, the research hypotheses of this paper are formulated by reviewing and elaborating on the existing literature.

Under the guidance of the theory of value co-creation, some studies have shown that consumers' value co-creation behavior will have a positive impact on brand loyalty. Customer value co-creation embodies the interactive behavior between customers and enterprises, which can increase customer recognition of the enterprise's products and services, that is, there are problems with the products, which can be solved through reasonable communication. Therefore, there is a relationship between customer value co-creation behavior and customer brand loyalty. Although the shared bicycle carries the attribute of the separation of the right to use and the right to dominate in the sharing economy, the purchase of its right to use by users is still a consumption attribute.

H1: There is a positive and significant relationship between customer engagement behavior and customer loyalty.

H2: There is a positive and significant relationship between customer citizenship behavior and customer loyalty.

Basole and Rouse pointed out that the most important subject of value co-creation is the final customer, and the final customer's pursuit of maximizing their co-creation value dominates the customer's behavior, i.e., all the customer's activities are to realize the value. Therefore, customers, relative to the enterprise

value, are more concerned about the value obtained, and the co-created customer experience value is the most direct reason for customers to carry out value co-creation, so the most direct result of customers carry out value co-creation is the co-created customer experience value. Bu Qingjuan (2017) studied the results of customers' value co-creation interaction behavior in the context of a virtual brand community, and the results showed that help-seeking and interpersonal interactions in customers' value co-creation behaviors positively and significantly affect the utility value, the entertainment value, and the social value.

H3: There is a positive and significant relationship between customer engagement behavior and customer experience value.

H4: There is a positive and significant relationship between customer citizenship behavior and customer experience value.

There are many studies on the influencing factors of customer loyalty, and it has been generally recognized that customer experience value is one of the important antecedents of customer loyalty. Bu Qingjuan took the virtual brand community as the research object, and the results of the study confirmed that practical value, entertainment value, and social value all have a positive impact on customer loyalty. Wang Kun (2022) studied the impact of value co-creation behavior on tourist loyalty in theme parks, and the results showed that different dimensions of tourism experience value have different degrees of influence on tourist loyalty. Social value and emotional value have a greater positive impact on tourist loyalty than functional value and cognitive value.

There is a positive and significant relationship between customer experience value and customer loyalty.

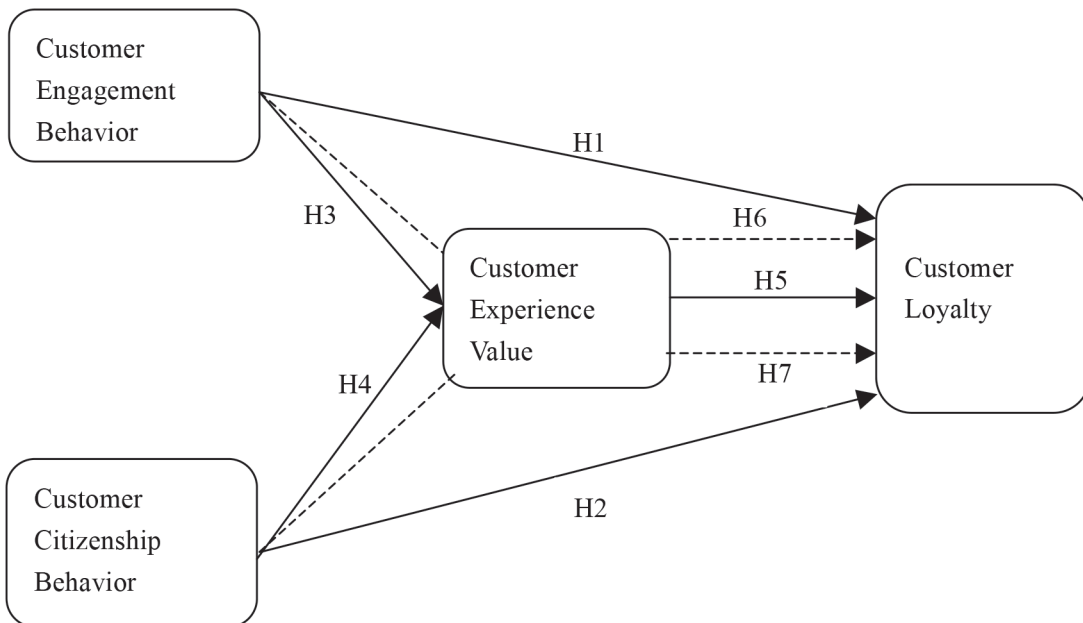
Tang Fangchen (2018) pointed out that customer experience value is the basis for enterprises to successfully carry out various marketing activities. The fundamental purpose of consumer participation in value co-creation activities is to seek to maximize value, and the amount of value obtained in the process of participation will also directly affect the results of customer evaluation of the consumption process.

Through participation in co-production, customers can freely express their preferences in the process of information exchange with the enterprise, so that the enterprise can accurately understand their needs, and improve its service mode and content, so that the goods and services provided by the enterprise can better meet the expectations of the customers, which will be conducive to the enhancement of customer value, reduce the perceived risk of the consumers and further enhance the sense of identity and satisfaction of consumers in the process of co-production, which will ultimately lead to the creation of consumer loyalty. Ultimately, it prompts consumers to produce loyalty behavior to the enterprise.

H6: There is a meditation role of customer experience value in the relationship between customer engagement behavior and customer loyalty.

H7: There is a meditation role of customer experience value in the relationship between customer citizenship behavior and customer loyalty.

4. Conceptual Framework

Based on the value co-creation theory, customer loyalty theory, Stimuli-Organism-Response theory, and other related theories, the author thoroughly discusses the influence mechanism of customer value co-creation behavior on customer loyalty.

5. Methodology

This paper takes the value co-creation behavior of bike-sharing customers as the main research line and explores the behavior of customers in the process of value co-creation interaction and the results brought by these behaviors to customers, that is, customer loyalty. It presents the consumer's perspective on the bike-sharing value co-creation mechanism and offers businesses a scientific foundation for customer acquisition, customer retention, and subsequent enhancement of value co-creation.

This paper adopts qualitative research and quantitative research methods. Descriptive research, which is an inductive procedure, is the foundation of qualitative research. It primarily investigates people's beliefs, attitudes, behaviors, and other mental states, and the data collected are usually text-based and collected through interviews or observations. Quantitative research is to conclude by verifying the relationship between variables, emphasizing the relationship between data, and requires the collection of the numerical type of data, which can be collected through questionnaires.

This paper adopts the questionnaire survey method for research, it is easier to measure, can be researched on a big scale, and the results are easier to statistically process and evaluate, it can save time, labor, and physical strength. When using this approach, respondents can voice their ideas honestly and independently of outside influences. This is especially useful when looking into difficult topics as it often yields more trustworthy results.

This study adopts quantitative research methods, collecting data through questionnaires and using SPSS and AMOS for measurement. The object of the study is the bike-sharing customers in Taiyuan, Shanxi Province. The study used a stratified sampling method in probability sampling to collect data. A total of 453 data were

distributed and 400 valid data were recovered. The independent variable in this paper is customer value co-creation behavior, and the scale is adapted from a related study (Yi and Gong, 2013); the dependent variable is customer loyalty, and the scale is adapted from a related study (Hallowell, 1996); and the intermediate variable is customer experiential value, and it is adapted from a related study (Muniz and O’Guinn, 2001).

6. Data Analysis

This study was analyzed using SPSS and AMOS. SPSS was first used for descriptive statistical analysis and confidence analysis and then AMOS was used for hypothesis testing. Through the reliability analysis, the Cronbach values of customer engagement behavior, customer citizenship behavior, customer experience value, and customer loyalty were 0.817, 0.853, 0.857, and 0.849, respectively, which indicated that the variables had good reliability.

Table 1 CFA of four Variables Scale

Variable	Items	Std. Estimate	S.E	C.R	CR	AVE
Customer Engagement Behavior	CEB4	0.752			0.818	0.530
	CEB3	0.696	0.075	12.737		
	CEB2	0.745	0.073	13.543		
	CEB1	0.716	0.079	13.083		
Customer Citizenship Behavior	CCB4	0.740			0.853	0.592
	CCB3	0.788	0.074	14.848		
	CCB2	0.778	0.071	14.682		
	CCB1	0.770	0.076	14.543		
Customer Experience Value	CEV4	0.770			0.859	0.603
	CEV3	0.737	0.067	14.561		
	CEV2	0.754	0.064	14.927		
	CEV1	0.842	0.063	16.612		

Table 1 CFA of four Variables Scale (cont)

Variable	Items	Std. Estimate	S.E	C.R	CR	AVE
Customer Loyalty	CLO3	0.785			0.850	0.654
	CLO2	0.801	0.061	15.921		
	CLO1	0.839	0.065	16.466		

As can be seen in Table 1, the reliability values of all the measures of the model are higher than 0.5, and the CR for this dimension in Table 1 is greater than 0.7, which indicates that the model has good intrinsic quality and that the questionnaire has good reliability. The standardized loading value of this dimension can be seen in Table 1 is greater than the standard of 0.5, so the scale has good convergent validity.

Table 2 Discriminant Validity

Dimensions	CLO	CEV	CCB	CEB
CLO	0.809			
CEV	0.409***	0.777		
CCB	0.465***	0.394***	0.769	
CEB	0.355***	0.321***	0.361***	0.728

Notes: The square root of the average variance extracted for each construct is denoted in bold.

***P<0.001; **P<0.01; *P<0.05;

The results of the discriminant validity test for the four variables are displayed in Table 2, where the bottom triangles represent the Pearson correlation coefficients and the bold on the diagonal represents the square root of AVE. Table 2 demonstrates that there is a considerable difference between the variables and that the scale has excellent discriminant validity because the square root of AVE is greater than the correlation coefficients in the relevant columns.

In this study, the structural equation model of the path and mediating effect of customer value co-creation behaviors on customer loyalty mechanism is constructed by using AMOS 24.0, as shown in Figure 1. In Figure 1. the SEM includes 4 latent variables and 15 observed variables, of which the 4 latent variables are customer engagement behavior (CEB), customer citizenship behavior (CCB), customer experience value (CEV), and customer loyalty (CLO). In addition, 17 residual terms were introduced into the model to ensure the accuracy of the model.

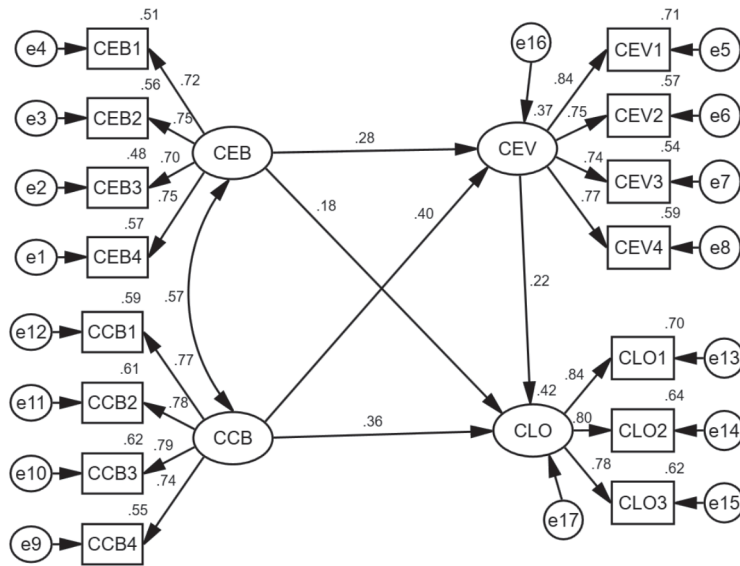

Figure 1 SEM Analysis of Mediating Effect

Table 3 Model Fitting Index of SEM

Fit Inde	χ^2/df	RMR	RMSEA	GFI	IF	NFI	TAG	CFI
Result	1.047	0.033	0.011	0.972	0.999	0.970	0.998	0.999

In this study, the Bootstrap analysis tool in AMOS software was used to test the mechanism of CEB and CCB on CLO, i.e., the mediating effect of CEV, that is H1-H7. The fit test indicators of the structural equation model are shown in Table 3. All metrics were within the acceptable range.

Table 4 The result of Path Analysis

Paths			Std. Estimate	S.E.	C.R.	P	Hypothesis Result
CEV	<---	CEB	0.280	0.078	4.119	P<0.05	support
CEV	<---	CCB	0.404	0.071	5.879	P<0.05	support
CLO	<---	CEB	0.178	0.091	2.615	P<0.09	support
CLO	<---	CCB	0.363	0.087	5.008	P<0.05	support
CLO	<---	CEV	0.224	0.076	3.429	P<0.05	support

In Table 4, customer engagement behavior has a significant positive effect on customer loyalty ($\beta = 0.178$, $P=0.009$), hypothesis H1 is supported; customer citizenship behavior has a significant positive effect on customer loyalty ($\beta = 0.363$, $P<0.001$), hypothesis H2 is supported; customer engagement behavior has a significant positive effect on customer experience value ($\beta = 0.280$, $P<0.001$), hypothesis H3 is supported; customer citizenship behavior has a significant positive effect on customer experience value ($\beta = 0.404$, $P<0.001$), hypothesis H4 is supported; customer experience value has a significant positive effect on customer loyalty ($\beta = 0.224$, $P<0.001$), hypothesis H5 is supported.

Table 5 Bootstrapping Indirect Effects Estimation Results

Parameter	Point estimate	Percentile		P
		Lower	Upper	
Total effect				
CEB-->CLO	0.241	0.103	0.380	P<0.05
CCB-->CLO	0.453	0.305	0.591	P<0.05
Direct effect				
CEB-->CLO	0.178	0.042	0.309	P<0.05
CCB-->CLO	0.363	0.195	0.516	P<0.05
Indirect effects				
CEB-->CEV-->CLO	0.063	0.020	0.128	P<0.05
CCB-->CEV-->CLO	0.091	0.031	0.170	P<0.05

Note. Adapted from software Amos.

In Table 5, there is a mediating impact because the confidence interval for the indirect relationship between customer engagement behavior and customer loyalty and the customer experience value does not include 0, that is, H6 is verified. In Table 5, There appears to be a mediating impact because the confidence interval for the indirect relationship between customer citizenship behavior and customer loyalty and the customer experience value does not contain 0, that is, H7 is verified. From the path coefficients in Table 5, it is evident that the effect of customer engagement behavior on customer loyalty is significant ($P < 0.05$), indicating that H1 is verified and customer loyalty is partially mediated by customer engagement behavior. The path coefficients in Table 5 show that customer loyalty is greatly impacted by customer citizenship behavior. ($P < 0.05$), indicating that H2 is verified and consumer loyalty is partially mediated by consumer citizenship activity.

7. Conclusion

In this paper, according to the results of hypothesis testing, all hypotheses were tested, indicating that customer experience value mediates between customer value co-creation behavior and customer loyalty.

The influence of customer participation behavior on customer loyalty was verified, which means that H1 was verified, and the effect of customer citizenship behavior on customer loyalty was verified, which means that H2 was verified, indicating that customer value co-creation behavior significantly affects customer loyalty. Users' active participation in value co-creation behaviors will enhance users' loyalty through psychological and experiential senses. Psychologically, users' participation in value co-creation will increase their emotional awareness of the enterprise, and a good value co-creation experience will enhance users' sense of identification with the enterprise, as well as stimulate a certain degree of tolerance, and increase users' willingness to use. In use, users will feedback problems to facilitate the enterprise to improve the quality of service, which in turn improves the experience of the user and improves customer loyalty.

The influence of customer participation behavior on customer experience value was verified, which means that H3 was verified, and the effect of customer citizenship behavior on customer experience value was verified, which means that H4 was verified, indicating that customer value co-creation behavior significantly affects customer experience value. Users' willingness to use is positively influenced by users' participation in value co-creation behavior. Users' participation in value co-creation will help users recognize the functions of the bike-sharing platform more clearly, experience the process of creating value in the enterprise more deeply, and experience the services of bike-sharing in depth, all of which can enhance the experience value of users in various aspects.

The influence of customer experience value on customer loyalty was validated, which means that H5 was validated. Customer loyalty is positively influenced by customer experience value. If the bike-sharing enterprise actively improves the experience value of users in all aspects, the improvement of experience value will increase customer loyalty. Therefore, the enterprise should guarantee the quality of the bicycle, ensure the use of customers, and help customers save time; the enterprise can publicize the green concept, environmental protection, and economic, but also exercise, which can enhance the customer experience value, and then enhance customer satisfaction and customer loyalty.

Customer experience value has a mediating role between customer engagement behavior and customer loyalty, which means that H6 was validated. Customer experience value has a mediating role between customer citizenship behavior and customer loyalty, which means that H7 was validated. So customer experience value has a mediating role between customer co-value behavior and customer loyalty, and it is partially mediated.

8. Discussion

1) Between customer engagement behavior, customer experience value, and customer loyalty, H1, H3, and H5 are verified, Customer engagement behavior has a significant positive effect on customer loyalty, customer engagement behavior has

a significant positive effect on customer experience value, and customer experience value has a significant positive effect on customer loyalty, which is consistent with the findings of Wang Ruoyu (2018), Qi Xintong (2020), Wu Zhiyao (2022) and others.

2) Between customer citizenship behavior, customer experience value, and customer loyalty, this paper shows through empirical test results that H2, H4, and H5 are verified. Customer citizenship behavior has a significant positive effect on customer loyalty, customer citizenship behavior has a significant positive effect on customer experience value, and customer experience value has a significant positive effect on customer loyalty, which is consistent with the findings of Xie Hong (2020), Liu Xiu (2020) and others.

3) The empirical results of the mediating effect in this paper indicate that customer experience value plays a partial mediating effect between customer value co-creation behavior and customer loyalty, which is consistent with the findings of Bu Qingjuan (2017) and others.

9. Recommendations and Limitations

Through the research of this paper, it is found that for the healthy development of the shared bicycle market, the government, operating companies, and users should all be included in the scope of shared bicycle management, and each of the three parties has its responsibilities and cooperates to realize the value creation of shared bicycles. The government should improve the relevant legal system, improve the construction of supporting facilities, and rationalize the layout of bicycle parking points. Enterprises can establish a sound rental platform and develop a platform for interaction with users. Bicycle users should change their mindset and actively participate in value co-creation.

This study has some limitations in time, sample size, variable selection, the scale is not validated in the context of the sharing economy, etc. In future research, the sample size can be expanded, the dimensions can be increased, etc.

References

- Bu Qingjuan. (2017). *A Study of Customer Behavior and Its Outcomes during Value Co-Creation Interactions*. Beijing University of Posts and Telecommunications.
- Chen, C. F., & Lee, C. H. (2023). Investigating shared e-scooter users' customer value co-creation behaviors and their antecedents: Perceived service quality and perceived value. *Transport Policy*, 136, 147-154.
- Dabholkar, P. A. (2014). How to improve perceived service quality by increasing customer participation. In *Proceedings of the 1990 Academy of Marketing Science Annual Conference*, 483-487.
- Gong, T., & Park, J. (2023). Effects of augmented reality technology characteristics on customer citizenship behavior. *Journal of Retailing and Consumer Services*, 75, 103443.
- Hallowell, R. (1996). The relationships of customer satisfaction, customer loyalty, and profitability: an empirical study. *International journal of service industry management*, 7(4), 27-42.
- Liu Xiu. (2020). *Research on the influence of customers' perceived value on their value co-creation behavior in the context of the sharing economy*. Shanghai University.
- Qi Xingtong. (2020). *Research on the Role Mechanism of Customer Engagement Behavior on Customer Loyalty under the Perspective of Value Co-Creation*. Inner Mongolia University.
- Tang Fangcheng & Jiang Xintong. (2018). A Study of Customer Value Co-Creation Behavior in Virtual Brand Communities. *Management Review*, (12), 131-141. doi:10.14120/j.cnki.cn11-5057/f.2018.12.013.
- Wang Ruoyu. (2018). *Research on the Influence of Users' Value Co-Creation Behavior on Their Intention to Use in Bike-Sharing Mode*. Xi'an University of Electronic Science and Technology.
- Wang Kun. (2022). *Research on the Impact of Value Co-Creation Behavior on Visitor Loyalty in Theme Parks*. Xinyang Normal College.

- Wu Zhiyao. (2022). *Research on the Influence of Customer Value Co-Creation Behavior on Brand Loyalty in the Automobile Industry*. Huazhong Agricultural University.
- Xie Hong. (2020). *Research on the relationship between value co-creation behavior, perceived experience value, and tourists' loyalty to rural tourists*. Anhui University of Finance and Economics.
- Yi, Y., & Gong, T. (2013). Customer Value Co-Creation Behavior: Scale Development and Validation. *Journal of Business Research*, 66, 1279-1284.

Risk Measurement of Chinese Commercial Banks Based on the Financial Model

ShuFan Hao*

A. K. Mabubul Hye**

Winai Pewkliang***

Abstract

The purposes of this article were 1) to analyze the relevant indicators in operational risk measure value, 2) to analyze the explanatory variables and conduct regression analysis between risk operation measures and independent variables, 3) to analyze the income model to obtain data and explain the corresponding variables, 4) to study OLS, measure the results and use the fuzzy Delphi analysis method, 5) to analyze the correlation among three types of commercial banks and compare them through empirical regression analysis, 6) to analyze the empirical results and provide relevant suggestions for the three types of listed commercial banks. The samples were collected through a combination of theoretical and empirical methods. During this process, key risk indicator points were summarized through relevant data, which was a statement of research technology. The framework theory was then set, relevant literature and research methods were collected, and OLS multiple linear regression was used to conduct regression

* Ph.D. Candidate, School of Management, Shinawatra University

** Advisor

*** Faculty of Management, Shinawatra University

analysis on the samples. The model data were obtained through model setting and hypothesis testing and empirical results analysis.

The results of this study indicated that the relative operational risk of urban commercial bank groups was significantly higher than that of the other two groups. At the end of the paper, the analysis of the empirical results provided relevant suggestions for strengthening the operational risk management of the three types of listed commercial banks. At the same time, after conducting regression analysis to obtain results, ten experts were invited to verify the results through a questionnaire survey by using the fuzzy Delphi method, fully verifying the consistency between the results and the analysis. For commercial banks, some suggested exercising power, being accountable to the people, strengthening supervision, clearly assigning responsibilities, and establishing appropriate organizational structures, having clear and comprehensive regulatory risk management systems with specialized databases to reduce losses. On this basis, the definition of capital regulation, and the strengthening capital regulation, would allow for a comprehensive analysis of the risk management measures of commercial banks.

Keywords: Risk Measurement, Chinese Commercial Banks, Financial Model

Introduction

Before the new Basel Capital Accord included operational risk in the risk category, it did make the national economy truly pay attention to the emergence of operational risk. For China, the economy has experienced rapid development since the reform and opening, but there must be shortcomings behind the rapid economic development, Various events caused by operational risks continue to occur. In the past the president of a branch of the Bank of China committed a large-scale corruption crime, misappropriating customer savings, and later fled overseas due to corruption. The case was announced overseas, with a total amount of 1 billion yuan; another major case broke out within Bank of China, with the Beijing branch of the bank disclosing a credit fraud of 640 million yuan; The Beijing Senhao Apartment 1.56 billion yuan fraudulent loan case, the Beijing Industrial and Commercial Agricultural Bank 460 million yuan fraud case, and Yangzhou 8.5 billion yuan fraud case all warn us that we should strengthen supervision of commercial banking business, Provide appropriate guidance and support for the smooth operation of commercial banking business.

At the same time, the total losses caused by publicly reported operational risk events in China exceeded 7 billion yuan. In recent years, the development of the financial sector has undergone significant changes, with increasing labor mobility in the market, more business lines, more products, and greater operational risk losses. In addition, with the rapid development of financial technology, the transformation of the banking industry and innovation in the service industry have also brought many new operational risks. Even in some financial institutions, operational risk losses have become the largest source of risk losses. Therefore, the banking industry needs to strengthen operational risk prevention and control.

The research topic of this study is to first elucidate the theoretical basis for commercial bank operational risk and its measurement by selecting the revenue model to be measured. Next, we introduced the current situation of operational risks in commercial banks, the internal and external characteristics, and the reasons for their formation. Based on the establishment of income models, we measured

the operational risk values of 13 commercial banks in three major categories, Finally, we propose suggestions for different types of banks to improve operational risk control levels.

The research purpose of this paper is to deepen the theoretical foundation of operational risks in commercial banks and extend the research results to the level of quantitative analysis. Operational risk not only occurs in a department or business but also extends to various aspects of daily banking operations. In addition, there are various reasons for operational risks, whether external, internal, or both, which makes it difficult for banks to manage operational risks in a preventive manner, which is significantly different from other risks faced by commercial banks. To improve the risk management level of commercial banks, it is first necessary to accurately measure risks, control risks based on the measurement results, and study operational risks from a practical perspective.

In the global financial crisis, although our commercial banks did not trigger a fatal crisis in this financial tsunami, it did not reflect the superiority of our commercial bank business management, but accurately reflected the inconsistency between our commercial banks and the world economy. Our commercial bank management is still very vacant, and China's development is constantly changing, With the acceleration of economic development, the development of financial activities in China is rapid and important. With the improvement and increase of technology, economic development needs to be improved. In this situation, Chinese commercial banks have begun to formulate targeted risk control measures and establish relevant departments according to their own bank development needs, Study relevant risk measurement and quantitative models to correctly manage all operational risks. In this paper, 13 banks were selected from three major categories for operational risk model econometric analysis. Based on operational risk analysis, this paper starts with the concepts of bank regulatory capital and credit risk. By analyzing the current situation of capital constraints, credit risk management, and the interaction mechanism of our banking industry, we identify problems and propose relevant suggestions.

Research objective

1. To analyze the relevant indicators in operational risk measure value.
2. To analyze the explanatory variables and conduct regression analysis between risk operation measures and independent variables.
3. To analyze the income model to obtain data and explain the corresponding variables.
4. To study OLS measure the results and use the fuzzy Delphi analysis method.
5. To analyze the correlation between three types of commercial banks and compare them through empirical regression analysis.
6. To analyze the empirical results provide relevant suggestions for the three types of listed commercial banks.

Literature Review

Operational risk was not introduced and included in a wide range of risk categories until the end of 2000, and the measurement and evaluation of operational risk was officially determined in the New Basel Capital Accord in June 2014. China's economy is developing day after day, and global financial instability and the integration of the Chinese economy into the world economy are becoming increasingly close. The significant impact of operational risks on the economy is increasingly valued, The control of operational risk in daily operations of commercial banks, as well as how to measure operational risk and strengthen operational risk management, have become important issues.

The working danger administration of Chinese merchant banks started late, this management means are also relatively backward, there is less systematic and professional research, relatively lack of experience, and the management concept needs to be improved. In terms of management technology and tools, international commercial banks have widely used electronic and chemical tools to manage operational risks. It should also be pointed out that many new businesses have been carried out and new products have been released, but the management system, operation process, and business training can not keep up, and there is no

systematic and electronic tracking and evaluation system to monitor these processes and links prone to operational risk. It is often to formulate and improve the system regulations and business processes after the occurrence of operational risk events.

A relatively detailed analysis of the classification for operational risk by combining financial derivatives and secularization technology, exploring the factors that affect operational risk, and how to accurately and effectively measure operational risk. Based on this, they pursued relatively effective operational risk management. It also made a relatively detailed analysis of the definition of operational risk and some of its causes and made a more introductory analysis of how to apply the loss allocation method to measure the capital allocation requirements of operational risk, what is more worth our reference is that it suggests creating venture capital funds to address operational risks and proposing some relatively feasible strategic recommendations.

Many mathematical methods to measure operational risk through simple analysis, used loss distribution in advanced measurement and other methods to measure operational risk, conducted Exploratory research to measure operational risk, and formed the theory of extreme *smoothness* model, They cannot combine the data for preliminary empirical analysis.[8] In their paper, they proposed a method to calculate the operational risk capital fund, explained the Value at-risk model in detail, and provided more details of the process of calculating the capital allocation requirements of commercial banks' operational risk capital.

The method of measuring and managing operational risk is simpler and lacks explanation. It is mainly about the content of the Basel Accords Accord. This is the research that introduced the Capital Accord before, guiding our next understanding of the Accord. This paper mainly introduces the types of operational risk classification and their relationships with the three pillars of the agreement and discusses in more detail how to use the loss allocation method to measure operational risk.

The average baseline indicator of the bank's total GI revenue and operational risk sensitivity coefficient (α is the return) in the first three years, representing the

manipulation risk capital required by the bank. Based on its experience, the Basel Committee has set alpha at 0.15 to enable banks to adapt to their actual situation. The basic indicator method only requires one total income parameter, requires very little data, and is easy to implement. However, this approach oversimplifies the coordination of risk sensitivity factors, even if a given bank can adjust the ratio appropriately based on its operational risk characteristics, This adjustment cannot fully distinguish the operational risk characteristics of different financial institutions or the different operations of the same institution, thus providing a basis for the optimal allocation of bank capital and the reward and sanction mechanisms of banks.

Therefore, although the new Basel Capital Accord provides for three types of measures as a reference. However, due to differences in scale, scope of activities, operating conditions, and financial market environment among banks, they should adjust based on their operational risks, especially the Basil Committee, which is a board of directors established by 13 developed countries and does not consider underdeveloped countries and regions in its measurement methods, The applicability of the proposed method in China is questionable. Based on the above situation, the income model is more suitable for China's current operational risk measurement than the three types of operational risk measurement methods mentioned in the New Basel Capital Accord.

Overview of Foreign Research Literature.

The research on operational risk in foreign countries started relatively early, with a relatively mature theoretical level, involving methodological research and empirical analysis for measuring operational risk. Duncan (2015), by creating an operational risk loss event database and further applying risk measurement techniques and loss allocation methods, analyzed in detail the capital requirements needed to measure operational risk, but he was unable to conduct specific empirical research to measure operational risk, Especially due to a lack of data. Michel and Robert (2020) conducted a relatively detailed analysis of the classification of operational risk by combining financial derivatives and securitization technology,

exploring the factors that affect operational risk, and how to accurately and effectively measure operational risk. Based on this, they pursued relatively effective operational risk management. This paper discusses how commercial banks can cope with operational risks by introducing insurance mechanisms, and discusses the substitution between the paid insurance premium and the allocated Economic capital. In his paper, Phippe (2021) made a relatively detailed analysis of the definition of operational risk and some of its causes and made a more introductory analysis of how to apply the loss allocation method to measure the capital allocation requirements of operational risk. What is more worth our reference is that it suggests creating venture capital funds to address operational risks and proposing some relatively feasible strategic recommendations. Hiwatashi and Hiroshi (2022) introduced some experiences of operational risk management based on the experience of Japanese commercial banks and believed that operational risk management practices are more practical and important than commonly recommended measures of the operational risk scale. Therefore, it is recommended that banking regulatory authorities require banks to pay more attention to improving management measures. John (2014) introduced many mathematical methods to measure operational risk through simple analysis, used loss distribution in advanced measurement and other methods to measure operational risk, conducted much Exploratory research to measure operational risk, and formed the theory of extreme smoothness model. They cannot combine the data for preliminary empirical analysis. In their paper, Reimer and Peter (2015) proposed a method to calculate the operational risk capital fund, explained the Value at-risk model in detail, and provided more details of the process of calculating the capital allocation requirements of commercial banks' operational risk capital. Chornobyl and Rachel (2016) conducted a study on operational risk modeling, recommending the introduction of robust methods to measure operational risk. Gao, Li, and Xu (2016) studied operational risk measurement methods suitable for China, mainly combining operational risk data from Chinese commercial banks. Dobeli (2017) measured operational risk by establishing a dynamic stochastic model, which played an important role in enhancing performance evaluation, employee motivation, risk differentiation, and slow release. Cowell,

Verall, and Yoon (2017) established a nonlinear model for measuring operational risk, known as the Bayesian network model. This model involves simulating scenarios using historical data, modifying model parameters and finally conducting practical validation.

Overview of Chinese Research Literature.

There is a significant gap in operational risk research between China and foreign countries. Although some books and papers on operational risk management have also been published, there are not many measurement methods that can meet the risk management needs of our bank, Mainly in the following fields: research mainly involves a comprehensive introduction or introduction of foreign theoretical achievements. Chen (2021) explored some operational risk theories in financial risk analysis and briefly introduced the definition and nature of operational risk. At the same time, he studied and analyzed the methods for measuring and managing operational risks in China, as well as the operational risk situation. He also conducted a relatively empirical comparative analysis of operational risk case data in China using media collected over some time. Zhou and Tang (2023) introduced the method of measuring and managing operational risk. This method is simpler and lacks explanation. It is mainly about the content of the Basel Accords Accord. This is the research that introduced the Capital Accord before, guiding our next understanding of the Accord. This paper mainly introduces the types of operational risk classification and their relationships with the three pillars of the agreement and discusses in more detail how to use the loss allocation method to measure operational risk. Wan and Miao (2015) compared the current situation and training reasons of operational risk management both domestically and internationally and introduced foreign research and the current situation of risk management in China. Qi (2015) discussed the role of reasonable utilization of insurance deferred release in reasonably releasing operational risks, proposed a relatively new risk prevention method, and provided a new perspective for scholars and theorists. Guo Lei (2015) studied the legal risks of banks and grouped them with operational risks, taking into account bank management practices. He conducted research and proposed operational risk

prevention measures. Chen (2016) “Risk Management of Comprehensive Commercial Banks: A More Comprehensive Analysis of the Risks Our Banks Face”. Gao (2016) conducted an in-depth analysis of operational risk management and measurement, studying capital calculations. Zhong, Wang, and Shao (2016) introduced the methods of quantifying operational risk, including the methods recommended in the Basel Accords Accord and the most popular new methods in the world. Chen (2016) described operational risk management in more detail in the context of Basel but lacked empirical analysis. Zhang and Pan (2017) proposed some principles for establishing risk measurement models and outlined some methods and improvement suggestions for the Basel Program. Qu and Xie (2018) conducted an exploratory analysis of the design of an operational risk management framework and proposed the idea of building an operational risk management framework, but it was only a rough design and could not form an operational risk management system.

Research Methodology

1. Population and samples of this research

This study is based on the basic operational risk theory of Chinese commercial banks, analyzes different measurement methods, and ultimately selects an income model for regression analysis. This paper selects a sample of 15 representative banks in China and divides them into three categories: nationalized merchant banks, incorporated merchant banks, and town merchant banks. It explains the reasons, background characteristics, trends, and operational risk management status of Chinese commercial banks. Four nationalized merchant banks were selected, and seven incorporated merchant banks were selected. Their initial public offering occurred earlier, while city commercial banks chose two. Four nationalized merchant banks are China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Agricultural Bank of China, and Bank of China, seven incorporated merchant banks are Bank of Communications, Industrial Bank, China CITIC Bank, China Merchants Bank, SPDB, Guangda Bank and Huaxia Bank, and two town commercial banks are Bank of Nanjing and Bank of Ningbo. this paper selected ten experts with more than five years

of experience in commercial banking for interviews during the questionnaire survey. Verify the model results through questionnaire survey data, and conduct expert analysis and verification of the data through the Delphi method.

2. Instrument of this research

This article first uses regression models to analyze the data, uses Eviews to perform OLS regression analysis on the data, and then uses questionnaire survey methods to design a Likert-7 scale for the data, conducts validation analysis on the data, and finally draws relevant conclusions.

3. Data collection

When selecting banks, considering the duration of sample data and whether it conforms to the model, this paper selects the quarterly data of 16 commercial banks with earlier listing dates. However, due to the Bank of Beijing, Ping An Bank, and Minsheng Bank, there are some unpublished quarterly index data to ensure the integrity of empirical data, After 13 commercial banks were listed as samples, they ultimately chose to cancel these three banks. In the panel model data, the net profit comes from the official websites of various banks from 2018 to 2023. The seasonal GDP value comes from the National Bureau of Statistics, and CPI is calculated based on monthly data from the National Bureau of Statistics. The one-year deposit interest rate is calculated by subtracting the one-year basic deposit interest rate from the one-year basic deposit interest rate. The one-year deposit interest rate is calculated based on monthly data published by the People's Bank of China, and the one-year basic deposit interest rate is calculated based on daily data of the one-year basic deposit interest rate. The Shanghai Composite Index is derived from the quarterly data the Shanghai Stock Exchange obtained through the average daily closing point. Quarterly data on non-performing loan interest rates and loan/deposit ratios come from announcements by listed companies of various commercial banks. The quarterly reserve requirement ratio is calculated on average based on monthly data released by the People's Bank of China.

4. Data analysis

Empirical analysis was conducted for qualitative research and quantitative research on three different groups of commercial banks, and empirical results were obtained. Then use explanatory variables for the final sample, root inspection of the device, co-integration inspection, and verify Model Configuration, this way for the further test.

Data Analysis Procedures

4.1 Explanatory variables for the final sample. In the income model, net profit needs to meet the normal distribution of net profit for each bank by the Jarque Bera test.

4.2 Root inspection of the device. If the variable has pseudo regression, the results of test T are invalid relative to test F. About the nonstationarity of the series, the Root of Unity test is usually used to measure whether the Panel data is stable.

4.3 Co-integration inspection. Analyze the results of the Panel data cointegration test to determine whether there is a cointegration relationship between the data.

4.4 Verify Model Configuration. The empirical analysis in this paper is selected for Panel data, avoiding the Multicollinearity problem that may exist in the time series. However, the final results of the model are in line with the actual economic significance and are strongly affected by the configuration accuracy of the Panel data model. Therefore, to build a Panel data model that matches the selected sample, you must first check the model parameters. This paper is based on the Panel data model of 13 banks based on 21 quarters of Panel data.

4.5 Empirical Analysis. Empirical analysis was conducted on three different groups of commercial banks, and empirical results were obtained. This paper uses the income model method for analysis. The income model method belongs to the top-down approach. From the perspective of the fluctuation index of net

income (income), it uses it as an explanatory variable and uses factors that lead to changes in explanatory variables, such as the speed of economic development, market confidence, bank asset quality, etc. as explanatory variables. It also divides the total hazards encountered in banks into trust hazards, fluidity hazards, trade hazards, and procedure hazards. When quantifying the difference in bank net income, the first three measurable risks are considered explanatory variables, while the remaining risks can be considered as the operational risk exposure faced by the bank. The formula is expressed as follows Embrechts, 2013: $Y = C + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \dots + \beta_n X_n + \mu$ Where Y is the bank's net profit, C is a constant term, β_i is risk sensitivity, X_i is the risk factor representing market risk, credit risk, and Liquidity risk, and μ is a random error term. In the income model, the fluctuation of bank net profit δ_t^2 consists of two parts, one of which is caused by the independent variable, Note that as a part of δ_{self}^2 , the other part is to explain unexplained variable fluctuations. Note the δ_{inc}^2 , which is: $\delta_t^2 = \delta_{self}^2 + \delta_{inc}^2$ Therefore, the fluctuation in bank net profit caused by operational risks is: $\delta_{oprisk}^2 = \delta_t^2 * (1 - R^2)$ In the above formula, δ_{oprisk} is the standard deviation corresponding to operational risk, and δ_t is the standard deviation corresponding to net profit. The income model assumes that the fluctuation of net income follows the Normal distribution and the business wind is within the 99.9% confidence interval. Risk losses include: $Oprisk = 3.1 * \delta_{oprisk}$

4.6 Fuzzy Delphi analysis. This paper uses the fuzzy Delphi analysis method to validate the model based on the survey results of experts. The interviewees of this paper are ten senior bankers with more than five years of experience in major banks. By designing a survey questionnaire to analyze the questionnaire data of the experts, the consistency with the model in this paper is verified. In the designed survey questionnaire, a seven-level digital scale was used for analysis, ranging from strongly disagree to strongly agree. 1 to 7 goes from strongly disagree to strongly agree. Analyze and validate using Microsoft Excel. The fuzzy Delphi analysis method first encodes the questionnaire survey data of experts to form a triangular fuzzy number (TEN) and then deblurs the results to establish consistency. The results can be displayed as Gi values. That is to say, the triangular fuzzy number is transformed into

a Gi numerical value for each question, represented by $\alpha=3.5$. If it is greater than 3.5, it indicates that the expert agrees with the questionnaire statement. If it is less than, it indicates that the expert disagrees with the statement and the sentence analysis is incorrect. Please refer to the attached appendix for specific results. The results show that all values are greater than $\alpha=3.5$.

Results

The Jarque Bera tests of the 13 known banks in Table 1 did not reject the initial assumptions applicable to the income model for the 13 banks. After determining the sample, regression analysis is conducted on the initially selected explanatory variables to ensure that the theoretical variables correspond to the actual meaning of the model establishment. The results obtained using Eviews8.0 software are shown in Table 2.

Table 1 Inspection of Jarque Bera

Bank Name	JB statistical value	P-value
China Construction Bank	2.66439	0.26363
Industrial and Commercial Bank of China	3.27671	0.19430
Agricultural bank	3.25535	0.19639
Bank of China	0.08170	0.08170
Bank of Communications	1.04714	0.59240
Industrial Bank	0.48661	0.78403
China CITIC Bank	1.13006	0.56834
China Merchants Bank	0.43191	0.80577
Pudong Development Bank	0.38742	0.82390
Guangda Bank	1.37533	0.50275
Huaxia Bank	1.60747	0.44765
Bank of Nanjing	0.93481	0.62663
Bank of Ningbo	0.90875	0.63484

Table 2 Contains regression results for all explanatory variable

Explanatory variable	Coefficient	T statistics	P-value
C	507.4759	0.851918	0.3952
BL	-5473.207	-2.327023	0.0208 **
G	2129.233	2.809562	0.0054***
LR	139.5224	1.780828	0.0763*
INDEX1	0.003849	0.0236573	0.8132
DR	-1167.553	-2.769015	0.0061***
LD	8046.565	0.352114	0.7251
	Adjust R-squared	F Statistics	F statistical probability
	0.913726	225.4631	0.0000

*P<0.5, ** P<0.9, *** P<0.01

By removing the two variables of the one-year loan gap and the Shanghai Composite Index, the final six explanatory variables are changed to four, namely the actual GDP growth rate (G) of market risk and the non-performing loan rate (BL) of credit risk, Loan to deposit ratio (LR) representing Liquidity risk and reserve requirement (DR). After removing the first two variables, the adjusted R-squared value is 0.923597. In contrast, the decisive coefficient after removing the first two variables is higher and the adjustment is better. The calculation results of applying the regression model after removing variables are shown in Table 3.

Table 3 Interpretation of Variable Regression Results

Explanatory variable	Coefficient	T-statistic	P-value
C	507.4759	2.539327	0.0118**
BL	-5437.207	-2.511549	0.0127**
G	2134.657	2.829131	0.0051***
LR	144.0307	1.898962	0.0588*
DR	-1201.274	-3.033420	0.0027***
	Adjust R-squared	F Statistics	F statistical probability
	0.923597	225.6968	0.0000

*P<0.5, ** P<0.9, *** P<0.01

Table 4 Review of non-stationary time series of global data

Sequence	LLC	IPS	Fisher-ADF	Fisher-PP
NP?	16.3875	11.6114	16.9227	146.716***
Δ NP?	-13.9139***	-23.5390***	156.5560***	1221.06***
BL?	-7.2149***	-3.6422***	58.1951***	43.8145***
Δ BL?	-5.8144***	-5.1577***	77.7450***	100.912***
G	-3.4504***	-2.64068***	10.1027***	9.06761**
Δ G	-4.9355***	-4.9610***	18.4207***	30.8950***
LR?	1.7942	2.0230	25.9644	50.7664**
Δ LR?	-30.6008***	-25.1629***	564.788***	1231.53***
DR	0.31892	1.16607	0.24452	0.25833
Δ DR	-2.0267**	-2.2345**	8.2008**	8.1699**

***, ** Significant at the 1% and 5% levels, respectively Δ Indicates the difference in the first order.

The model co-integration test results of Panel data are shown in Table 5. Kao test results show that the probability of accompanying ADF is 0.26%, which is less than 1%, indicating that there is an obvious co-integration relationship in the sequence. In the Pedroni test, the probability of accompanying PP and ADF sequences is 0.0000, indicating a co-integration relationship between the sequences.

Table 5 Kao inspection and Pedroni inspection

Inspection method	Testing hypotheses	Statistical name	Statistical value (p-value)	
Kao inspection	$H_0 : \rho = 1$	ADF	-2.7931*** (0.0026)	
		Panel	-1.0899	
		V-statistic	(0.8621)	
	Panel	0.9302		
			Rho-statistic	(0.8239)
		$H_0 : \rho = 1$	Panel	-23.3593***
		$H_1(\rho_i = \rho) < 1$	PP-Statistic	(0.0000)
			Panel	-12.1019***
Pedroni inspection		ADF-Statistic	(0.0000)	
	$H_0 : \rho = 1$	Group	1.2377	
	$H_1(\rho_i = \rho) < 1$	Rho-statistic	(0.8921)	
		Group	1.2377	
		PP-Statistic	(0.0000)	
		Group	-9.4077***	
		ADF-Statistic	(0.0000)	

***, ** Significant at the 1% and 5% levels, respectively

Table 6 Calculation results

	numerical value	critical value	Significance level 5% 1%
S1	636215.6	--	--
S2	792645.7	--	--
S3	13396604	--	--
F1	1.0655	0.669722	0.560823
F2	69.5299	0.696404	0.593228
Model Type	--	Variable parameter model	Variable parameter model

Discussion

Through the regression analysis of the above model, this article studied explanatory variables and operational risk loss events, state-owned commercial bank groups typically represent three groups of banks. which are in a leading position in terms of historical risk loss events, number of loss events, and number of loss events, when comparing state-owned commercial bank groups with joint-stock commercial bank groups, urban commercial bank groups can be found together.

In the data of state-owned commercial bank groups, the scale of operational risk events, frequency of losses, and amount are usually representative. There are significant differences in the comparison between the other two groups of commercial banks, indicating that the value of the state-owned commercial bank group is representative.

When commercial banks evaluate their operational risks, they cannot estimate based solely on an absolute or relative operational risk value, but they must combine these two data to analyze the operational risks of commercial banks. Appropriately consider the importance of these two values, fully prepare preventive measures related to operational risk and capital loss reserves, and compare them based on the above data table; When analyzing operational risk, the analysis of the absolute value of operational risk does not allow for accurate differentiation of operational risk in the most complete sense.

Regression analysis results show that there is no direct and obvious correlation between the absolute risk and relative risk of commercial banks, and the large absolute value of risk does not fully correspond to the high value of relative risk, Unlike the regression results of the first three groups of commercial banks, the absolute operational risk of state-owned commercial banks is much greater than that of urban commercial banks, while the relative operational risk of urban commercial banks is much greater than that of state-owned commercial banks.

The operational risk management of three groups of commercial banks should be managed based on their different characteristics, and due to bias, they should serve as directors.

Given that the three groups of commercial banks have different histories, development characteristics, and corresponding banking policies, the potential operational risks faced by commercial banks in their development are also different, Commercial banks should respond with specific operational risk management measures based on their development characteristics, and should not blindly respond based on the existing operational risk management measures of large international commercial banks. They should analyze based on their development reality and describe the operational risk management response of their commercial bank development.

Conclusion

In the risk regression measurement of commercial banks, we chose the income model regression measurement, which considers risks through regression analysis of commercial bank risk data to obtain opinions on the relevant regulatory value. The income model is a relatively stable and sustainable monitoring method that better considers the risk situation and value at risk, through the correlation regression analysis in this article, and then testing the data to obtain the relevant risk theory. The model design in this article eliminates the roles of credit and market factors in commercial banks, while the remaining factors limit the profitability of commercial banks due to risk factors. Commercial banks verify the importance of risk measurement by analyzing and measuring risk factors, thereby analyzing and testing the generation of risk factors in commercial banks. Emphasized the risk methods and ideas that commercial bank risk management organizations should adopt when measuring risks, as well as the fixed risk measurement structure they should establish.

There are more types of commercial banks with concentrated business. Commercial banks face different risks in specific commercial transactions. The larger the transaction type in actual transactions, the greater the amount of funds involved,

and the greater the risk faced by commercial banks. In actual business, the amount and amount of funds of commercial banks are closely related to their actual operating conditions. Commercial banks with good business development and significant business expansion will inevitably have significant financial transactions and corresponding risk factors. In daily operations, commercial banks should adjust risk management measures based on their situation, monitor risks in real time, and ensure comprehensive and continuous daily risk management.[4] The risk management department of commercial banks should timely adjust their risk management models and strategies to adapt to constantly changing business, validate relevant strategies, and analyze data. The relevant departments of commercial banks should also cooperate and coordinate the implementation of the proposed risk strategy based on the arguments of the risk department, actively report discovered risk issues and properly solve them, timely monitor the traceability and tracking of risk issues, and cooperate with the smooth progress of commercial bank risk work.

In summary, a comprehensive internal analysis of the randomness and degree of loss of risk events on previous commercial bank risk events may indicate that due to a high proportion of risk events caused by human factors, the risk factors that play a dominant role in risk events account for a significant portion of the human environment. Human issues are reflected in the process of commercial bank activities. Therefore, we are encouraged to effectively manage the risk personnel of commercial banks, select excellent personnel in risk positions, fully understand risk operations, apply excellent risk monitoring methods to manage risks, and truly choose personnel with risk awareness, foresight, and risk prediction, Able to understand all risk calculation models and methods for entering risk positions in different departments.

References

- Anurag, G., & Bing, L. (2015). Do hedge funds have enough capital? A value-at-risk approach. *Financial Economics*, 77(5), 219–253.
- Ba, S. (2013). Research on the New Basel Capital Accord. *China Financial Publishing House*, 52(12), 25-28.
- Ba, S., Wang, S., & Jin, L. I. (2017). Measurement and regulatory framework of bank operational risk under Basel III [J]. *Journal of Dalian University of Technology (Social Science Edition)*, 38(1), 36-42.
- Bin, J. C., & Wu, J. (2023). Fitting and Diagnosis of the Distribution of Operational Risk Losses, *Chinese Commercial Banks Investment Research*, 14(3), 20-32.
- Cai, Z. X., & Sun, Q. (2007). Bank Operational Risk Estimation Based on Partitioned Multi objective Risk Model (PMRM) *Economic issues*, 15(11), 86-89.
- Chen, X. H., Yang, H. Y., & Huang, X. Y. (2013). The Application of POT Model in Operational Risk Measurement of Commercial Banks. *Management Science*, 16(2), 49-52.
- Dang, J. Z, Chen, H. M., & Wang, Q. H. (2017). Design of a Comprehensive Risk Management System for China Postal Savings Bank. *Banker*, 13(11), 69-72.
- Eddie, C. (2014). Bank Risk Management (Translated by Wang Songqi). *Beijing: China Financial Publishing House*, 15(10), 33-34.
- Fei, L., & Deng, M. R. (2007). Statistical Characteristics of Operational Risk in Commercial Banks and Empirical Capital Simulation. *Financial forums*, 15(8), 3-11.
- Gu, J. P. (2015). Operational risk management of Chinese commercial banks. *Beijing: China Financial Publishing House*, 13(5), 12-15.
- Han, W. Y. (2023). An Empirical Study on the Fertility Intention of Workplace Women in Taiyuan City: A Comprehensive Application Based on Fuzzy Delphi Method. *Finance and Economics*, 137(15), 47-52.
- Huang, H. F., Wang, G. J., & Wang, Q. Z. (2006). Research on the Causes and Countermeasures of Operational Risk in Chinese State-owned Banks. *Finance and Economics*, 35(1), 27-30.

- Ji, N. F. (2005). Research on Operational Risk Management Methods for Commercial Banks, *Economic Issues*, 56(11), 69-70.
- Joshua, V. R., & Til, S. (2016). A general approach to integrated risk management with skewed, fat-tailed risks. *Financial Economics*, 79(10), 569–614
- Li, G. (2001). Preliminary Exploration of Internal Control System. *Journal of Capital University of Economics and Trade*, 13(6), 68-70.
- Paul, E., Hansjorg, F., & Roger, K. (2013). Quantifying Regulatory Capital for Operational Risk. *Derivatives Use [J]. Trading & Regulation*. 12(9), 217-233.
- Qian, H. H., & Xu, X. F. (2011). Analysis of Operational Risk Management Issues in Commercial Banks in China. *Zhejiang Finance*, 18(12), 27-33.
- Sun, Y., Shang, Z. Y., & Pan, H. (2017). Commercial Bank Operational Risk Assessment – CVaR Model Based on EVT Theory. *Industrial Technology Economy*, 45(7), 126-129.
- Xu, X. F. (2009). A New Theory on Operational Risk Management in Commercial Banks. *Beijing: China Financial Publishing House*, 23(12), 72-75.
- Yu, C., & Zhou, W. (2014). Commercial banks are exploring ways and methods to measure risk losses. *Economic Theory and Economic Management*, 35(2), 78-84.

A Study on Characteristics of Learning Interests in the Teaching of Chanting Ancient Poetry in the First Grade of Primary Schools in Shizuishan City, China

Yan Zhou*

Chutima Vatanakhiri**

Somchart Adulvajarameta***

Abstract

This study investigated the implementation of education in a primary school in Ningxia, China, employing a quantitative methodology through questionnaire and statistical analysis to achieve two objectives: 1) the influencing factors of situational interest and individual interest in learning Chinese ancient poetry chanting among Grade 1 students of Shizuishan No.11 Primary School, and 2) the differences in ancient poetry chanting learning attitudes between groups with demographic characteristics, including age, family economic situation and parents' level of education. The research population consisted of 210 students from Shizuishan No.11 Primary School, Ningxia, China in the 2023 academic year. The instruments of this quantitative and qualitative research were the interviews and a questionnaire. The number of valid sampling size was 140, for which the stratified

* Graduate student of Master of Education Program in Curriculum and Learning Management, Saint John's University

** Advisor

*** Co-advisor

..... sampling was combined with simple random sampling to collect
..... data which were analyzed through frequency, percentage, mean
..... and standard deviation.

..... The results of the study were as follows:

..... 1) Basic characterization of interest in Chanting Learning showed a
..... differentiated development, and 2) Attitudes toward learning
..... ancient poetry chanting were strongly influenced by different
..... demographic characteristics, including gender, family economic
..... status, and parents' education level. They reflected in three aspects:
..... gender difference, family situation characteristics and family chanting
..... environment.

..... Through this systematic empirical study, the meaningful evidence
..... and insights to facilitate the promotion of ancient poetry education
..... were generated. Meanwhile, the comprehensive development of
..... students' language skills, humanistic literacy, thinking abilities and
..... aesthetic abilities was promoted.

Keywords: Primary School Students, Chanting Learning, Situational Interest, Individual Interest, Humanistic Literacy, Chinese Ancient Poetry

1. Introduction

As an integral and highlighted component of Chinese language and literature education, the chanting and appreciation of Chinese ancient poetry have been emphasized in primary schools across China. In addition, the Chinese language curriculum guidelines by the Ministry of Education have also continually reinforced poetry as one of the key elements to improved humanities accomplishment from elementary education onward. Over 90% of primary schools nationwide have implemented poetry chanting as standard classroom activities or assessments for Chinese language and literacy development (MOE, 2020).

The teaching of ancient poetry occupies a vital position in primary school language teaching. According to the “Chinese National Curriculum Standards for Compulsory Education (2023 Edition)”, students in grades 1-6 are required to “recite 160 excellent classical poems and classical Chinese passages”. The learning objective for Grade 1 of primary school is “Read the poem, pay attention to the process of reading to experience the emotion and understand the content”.

Recent pedagogical studies have revealed that while many primary schools still employ relatively traditional teaching models for poetry education, depending heavily on rote memorization and chanting, more innovative student-centered and interactive methods tailored for contemporary youths are needed to stimulate greater engagement and learning interest (Cheng, 2021).

Currently, with the renewal of educational concepts, poetry chanting pedagogy is also undergoing reforms and innovations, using more interactive teaching methods to stimulate students’ learning interest and enabling them to actively participate in poetry chanting instruction driven by interest. However, the exploration and practice of new types of poetry chanting teaching methods are still not systematic and standardized across different schools and teachers.

Though Chinese ancient poetry is valued for enhancing Chinese cultural heritage, there still remains a lack of empirical research on examining the implementation effects and evaluating the cognitive-affective outcomes of different pedagogical

strategies for poetry chanting and chanting exercises (Lao, 2020). The rich potential of leveraging Chinese ancient poetry education to boost humanities literacy, it is necessary to further explore language mastery, and whole-person development among primary students.

Shizuishan No.11 Primary School is a provincial model primary school located in the Dawukou District of Shizuishan City, Ningxia Hui Autonomous Region. Founded in 2023, the school has 1,257 students from Grades 1 to 6 taught by totally 71 faculty members.

As a model school, it has developed a comprehensive Chinese language curriculum integrating poetry chanting components starting from Grade 1. Recently, the school has implemented curriculum reforms, aiming to adopt innovative and interactive approaches to poetry teaching, aiming to stimulate greater learning interest and continued improvement of educational outcomes (Shizuishan No.11 Primary School, 2021).

However, according to principal surveys across Ningxia province, considerable variations exist in how different schools and educators approach poetry teaching, and there is no consensus on a standardized pedagogy balancing tradition and innovation. The qualitative and quantitative outcome of chant teaching also require more empirical inspection. As a leading primary institution in Ningxia, Shizuishan No.11 Primary School has the opportunity to contribute towards formulating enhanced pedagogical models for poetry education that can provide empirical practices at other schools in the region and nationwide.

2. Literature Review

Based on the review of literature and research objectives, the study will use the following conceptual framework to examine the impact of chanting teaching on first graders' poetry chanting interest at Shizuishan No.11 Primary School.

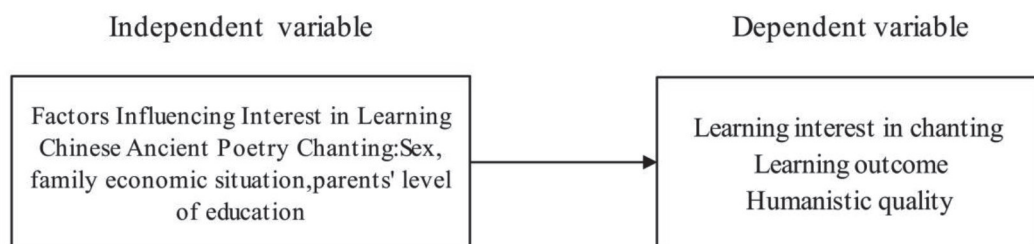

Figure 1 Conceptual Research Framework.

The theoretical framework for the study of interest in chanting is explored from two perspectives: the teaching of chanting and the theory of interest in learning.

2.1 Teaching chanting:

1) The essence of chanting: chanting is a traditional way of deep literary experience, which closely combines sound, emotion and meaning, and conveys the emotion and mood of the poem through the intonation of the voice. 2) Chanting and Memory: Through repeated chanting, students can better memorize the content of the poems and texts because chanting combines multiple senses, such as visual, auditory and kinesthetic senses, which enhances the effect of memorization. 3) Chanting and Humanistic Literacy: Teaching chanting deepens the understanding and recognition of the poems and other traditional cultures, while helping students to enhance their confidence in their culture (Qing Chen, 2012).

2.2 Theory of interest in learning:

1) Interest: interest in learning refers to a student's psychological disposition toward a particular subject or activity, which includes curiosity, exploration, and a desire to participate. 2) Interest and Motivation: When students are interested in a particular subject or activity, they are more likely to invest time and energy in learning, resulting in better learning outcomes. This study will explore the interest in chanting in terms of interest motivation - individual interest and situational interest. 3) Interest Influencing Factors: Based on the socio-ecological model, the influencing factors on the learning of ancient Chinese poetry were analyzed at the individual level, family level, school level, community level, and policy level.

Qing Chen investigated that language achievement is an important factor in learning ancient poetry, such as family education level, economy, teachers' professionalism, school environment, community, values and media influence the direction in which students' interest in ancient poetry develops (Xiaohong Su, 2014).

Family situation is an important aspect that influences the interest in learning chants. Feiyu Wang investigated the development of adolescents' academic emotions, who found that the positive academic emotions of only-child students were higher than those of non-only-child students in junior high school and elementary school, and that the dimension of immediate pleasure, which is a positive emotional affective experience gained by students in classroom learning, belongs to the positive aspect of academic emotions (Feiyu Wang, 2018).

3. Methodology

Research on Characteristics of Learning Interests and Mechanisms about Chinese Ancient Poetry Chanting in Chinese Teaching in Grade 1 in Shizuishan No.11 Primary School in Ningxia, China, was qualitative and quantitative research. The population of the students in Shizuishan No.11 Primary School, Ningxia Province in China is two hundred and ten (210) of the Grade 1 students studying in the academic year 2023. The sample consists of one hundred and forty (140) students in Shizuishan No.11 Primary School, Ningxia Province in China. The sample size is determined by the Krejcie and Morgan tables (Krejcie & Morgan, 2023). Simple random sampling is used.

Review concepts, theories and literature are related to ancient poetry chanting learning to inform questionnaire design. These include the Basic Information of the Respondents, Chanting Learning Interest Scale, Achievement Goal Scale, and Student Interview of Humanistic Quality.

1) Adapting the questionnaire based on existing questionnaires. Creating a questionnaire and inviting 3 experts to review and modify inappropriate items. After that, the content validity was examined in line with the principles of conformity and comprehensiveness of the content by using the Index of Item Objective Congruence

(IOC). And IOC of all questions in this paper is greater than 0.5.

2) The instrument was a try out by 30 students while not a sample to find reliability using Cronbach's alpha coefficient formula, (Cronbach, 1990).

3) Finalizing the questionnaire structure and layout before distribution to the study sample.

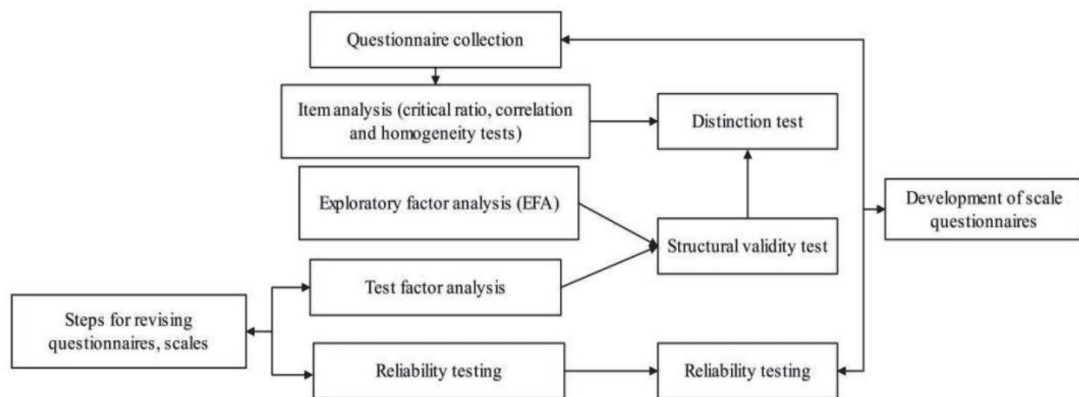

Figure 2 Flowchart of questionnaire and scale development and revision of reliability and validity tests.

The researcher has conducted data collection as follows: Requesting permission letter to collect data from the College of Educational Innovation, Saint John's University to the students in Shizuishan No.11 Primary School, Ningxia Province, the People's Republic of China. In addition, the researcher also sent the questionnaires to the samples. This study also checked the completeness of the questionnaire collected by the research and used for next collected research data.

The data are analyzed by statistical SPSS software packages. All scales in this study were analyzed for reliability and validity. The general data of the respondents classified by education level and study experience are explored by frequency and percentage statistics. Level of the interest in chanting of the students in Shizuishan No.11 Primary School, Ningxia Province in China, Ningxia Province was analyzed by mean, and standard deviations. The analysis results are interpreted.

4. Findings

4.1 Demographic Variables

Table 1 lists the basic information of the students who participated in this formal distribution of questionnaires, mainly including gender, only child, parents' education level and other information. Concerning gender, there are 68 male students, accounting for 48.5% of the total number, and 72 female students, occupying 51.5%; in terms of only child, there are 78 only children, accounting for 56%, and 62 non-only children, occupying 44%; the educational level of the father is in senior high school and below, accounting for 33.4%; the educational level of the father is in junior high school or undergraduate school, accounting for 88 students, and occupying 63.4%; and the education level of the mother is in senior high school or undergraduate school, accounting for 43 students, and occupying 31.4%; and the education level of the mother is in senior high school or undergraduate school, accounting for 31.4%. In terms of economic conditions, 43 students (31.0%), 91 students (63.4%), and 6 students (3.2%) with master's degree or doctoral degree had their mothers' education level at high school or below. Regarding economic conditions, the number of students from economically disadvantaged families was 16 (11.8%), the number of students from economically average families was 71 (50.7%), and the number of students from economically well-off families was 53 (37.5%).

Table 1 List of basic information of participants in the formal distribution of questionnaires.

n=140			
variant	form	n	percentage
genders	Male	68	48.5%
	female	72	51.5%
Only child or not	Yes	78	56.0%
	No	62	44.0%
Father's education level	High school and below	46	33.4%
	College and undergraduate degrees	88	63.4%
	Masters and PhD	6	3.2%
Mother's education level	High school and below	43	31.0%
	College and undergraduate degrees	91	65.8%
	Masters and PhD	6	3.2%
Family economic situation	Poor (less than 3000yuan)	16	11.8%
	Average(3000~4000yuan)	71	50.7%
	Better (above 4000 yuan)	53	37.5%

4.2 Overall Characterization of Interest in Chanting Learning

Table 2 shows the mean, standard deviation, median (P25, P75), and correlation between the dimensions of interest in chanting learning context. The results demonstrated that the highest mean score was found in the overall interest dimension, with a mean value of 3.60, followed by the intention to explore dimension, the need to pay attention to dimension, the novelty dimension, and the immediate pleasure dimension, with mean values of 3.59, 3.58, 3.55, and 3.46, respectively, as well as the challenging dimension, with a mean value of 2.67. The bivariate correlations between the novelty, the need to pay attention, the intention to explore, the immediate pleasure, and the overall interest dimension were in the range of 0.10 to 0.5, and the correlations among the two dimensions were in the range of 0.10 to 0.5. The correlations between novelty, need for attention,

intention to explore, immediate pleasure, and general interest ranged from 0.10 to 0.67, reaching the level of significance. The correlations between the challenge dimension and the dimensions of novelty, immediate pleasure, and general interest were all significant, while the correlations with the need to pay attention and the intention to explore failed to reach the level of significance.

Table 2 Results of Descriptive Analysis of Interest in Chanting Learning Situations.

	M	SD	Mdn (P25,P75)	1	2	3	4	5	6
1 Novelty	3.55	0.87	3.50 (3.00, 4.00)	1					
2 Challenging	2.67	0.94	2.75 (2.00, 3.25)	0.10**	1				
3 Attention to needs	3.58	0.91	3.50 (3.00,4.25)	0.54**	-0.01	1			
4 Explore Intentions	3.59	0.97	3.50 (3.00, 4.25)	0.51**	0.01	0.67**	1		
5 Instant pleasure	3.46	0.86	3.50 (3.00, 4.00)	0.30**	-0.07**	0.37**	0.38**	1	
6 General interest	3.60	0.99	3.75 (3.00,4.41)	0.56**	-0.10**	0.66**	0.67**	0.38**	1

Note: ** indicates $p < 0.01$.

Table 3 presents the mean, standard deviation, median (P25, P75) and correlation between the dimensions of individual interest in chant learning. Based on the results, it can be observed that the students had the highest mean score of 3.83 for the emotional-emotional experience dimension, and a lower mean score of 3.05 for the willingness to participate dimension, respectively.

Table 3 Descriptive Analysis of Individual Interest in Chanting Learning.

	M	SD	Mdn (P25, P75)	1	2	3
1.Emotional Affective Experience	3.83	0.94	4.00 (3.00,4.67)	1		
2.Willingness to participate	3.05	1.08	3.00 (2.33,3.67)	0.60**	1	
3.Individual interest overall	3.31	0.86	3.33 (2.78, 3.89)	0.83**	0.89**	1

Note: ** indicates $p < 0.01$.

4.3 Gender Characterization of Interest in Chanting Learning

By analyzing the differences in the interest of students of different genders in chanting learning situations, the results are shown in Table 4. Differences in attention demand, exploration intention and immediate pleasure between genders are of significance ($p < 0.01$). Boys have higher scores than girls in the dimensions of attention demand, exploration intention and immediate pleasure, indicating that boys pay more attention to the learning process of chanting classroom, are more willing to explore, and have more enjoyable experiences than girls. The gender differences in novelty, challenge and overall interest did not reach the significant level ($p > 0.05$), suggesting that there is no difference between male and female students in novelty, challenge and overall interest, i.e., gender differences do not influence the students' perception of the stimulation of the chanting classroom environment.

Table 4 Differential Analysis of Students' Interest in Chanting Learning Contexts by Gender.

n=140

	genders	n	M	SD	p
Novelty	Male	68	3.53	0.90	0.196
	Female	72	3.57	0.84	
Challenging	Male	68	2.65	0.98	0.262
	Female	72	2.69	0.91	
Attention to needs	Male	68	3.63	0.91	0.001
	Female	72	3.53	0.90	
Explore Intentions	Male	68	3.64	0.96	0.003
	Female	72	3.55	0.98	
Instant pleasure	Male	68	3.53	0.85	0.000
	Female	72	3.40	0.87	
Overall interest	Male	68	3.63	1.02	0.126
	Female	72	3.58	0.98	

With gender as the independent variable, the results are shown in Table 5. In the overall and all dimensions of individual interest in chanting, the scores of male students are higher than those of female students, and the differences between the two have reached the level of significance ($p < 0.01$). This indicates that gender differences have a vital impact on individual interest in chanting, and male students' individual interest in chanting is better than that of female students.

Table 5 Analysis of Gender Differences in Individual Interest in Chanting Learning.

n=140					
	genders	n	M	SD	p
Emotional Affective Experience	Male	68	3.97	0.93	0.000
	Female	72	3.70	0.94	
Willingness to participate	Male	68	3.22	1.10	0.000
	Female	72	2.89	1.04	
Individual interest overall	Male	68	3.47	0.86	0.000
	Female	72	3.17	0.83	

4.4 Characterization of Situational Interest in Chant Learning Across Parental Education Levels

The results were explored with the father's education level as the independent variable and the students' individual interest in chanting as the dependent variable. The results are shown in Table 6. It can be observed from the results that in the dimensions of emotional experience, willingness to participate, value embodiment and overall individual interest in chanting learning, the students' scores tend to increase with the increase of the father's education level, but only in the dimension of willingness to participate, the difference reaches the level of significance ($p < 0.05$), showing that the father's education level affects the willingness to participate in the chanting activities of the students, and the higher the father's education level is, the more the children are willing to. The more educated the father is, the more willing the child is to participate in chanting activities.

Table 6 Characterization of individual interest in chanting learning by father's education level.

	educational level	M	SD	p
Emotional Affective Experience	High school and below	3.80	0.95	0.105
	College and undergraduate degrees	3.86	0.94	
	Master's degree or above	3.91	1.03	
Willingness to participate	High school and below	3.00	1.07	0.015
	College and undergraduate degrees	3.11	1.08	
	Master's degree or above	3.14	1.27	
	High school and below	3.29	0.84	
Total Interest	College and undergraduate degrees	3.34	0.87	0.164
	Master's degree or above	3.38	0.98	

The results were analyzed with the mother's education level as the independent variable and the students' individual interest in chanting as the dependent variable. There are differences in the scores of students with different levels of education of their mothers in the dimensions of emotional-emotional experience, willingness to participate, and overall interest in chanting ($p < 0.05$), indicating that the level of education of the mothers influences the emotional-emotional experience of chanting, the willingness to participate, and the overall interest in chanting. Further analysis based on post hoc tests indicated that in the emotional-emotional dimension and overall individual interest, the scores of students with mothers' education level in high school and below were lower than those of students with mothers' education level in specialties and bachelor's degree; in the dimension of willingness to participate, the scores of students with mothers' education level in high school and below were lower than those of students in specialties and bachelor's degree and master's degree and above, indicating that the higher the education level of mothers, the higher the level of individual interest of the students. It indicates the higher the mother's education level, the higher the individual interest level of the students.

4.5 Characterization of interest in chant learning across family economic status

The results are shown in Table 7, with students' family economic status as the independent variable and students' individual interest in chanting as the dependent variable. The differences in the scores of students with different family financial status reached the significance level ($p < 0.01$) in the overall and various dimensions of individual interest in chanting, suggesting that family financial status influences students' individual interest in chanting. Further post-hoc tests demonstrated that the scores of students in the poor and average family economic status groups were significantly lower than those of students in the better family economic status group, while the difference between students in the average and poor family economic status groups did not reach the level of significance ($p > 0.05$), indicating that there was no difference between the two. This suggests that better family economic status is more conducive to the development of students' individual interest in chanting.

Table 7 Characterization of individual interest in chanting learning of students with different family economic status

	Economic Situation	M	SD	p
Emotional Affective Experience	Mediocre	3.68	0.95	0.000
	Average	3.69	0.94	
	Better	4.04	0.91	
Willingness to participate	Mediocre	2.87	1.03	0.000
	Average	2.92	1.04	
	Better	3.27	1.12	
Total Interest	Mediocre	3.17	0.78	0.000
	Average	3.19	0.84	
	Better	3.51	0.86	

5. Conclusions and Discussions, Recommendations

5.1 Conclusions

5.1.1 Basic Characterization of Interest in Chanting Learning showed a differentiated development

This study investigated the characteristics of individual interest in chanting, generally showing that students' individual interest in chanting exhibited a differentiated development. This finding is consistent with Feiyu Wang when investigating the development of adolescents' academic emotions, who found that the dimension of immediate pleasure, which is a positive emotional affective experience gained by students in classroom learning, belongs to the positive aspect of academic emotions. Regarding gender variables, this study found that male students scored significantly higher than female students in all dimensions and overall interest in chanting. In terms of family variables, students who are only children have higher scores than students who are not only children on the overall and all dimensions of individual interest in chanting. Concerning parents' education, the results of this study demonstrate that the father's education only affects the students' willingness to participate, and the mother's education level affects the students' overall individual interest in chanting, positive emotional experience and willingness to participate. When it comes to family economic conditions, the results of this study show that students with better family economic conditions have a higher level of individual interest in chanting, while there is no difference between the average family economic conditions group and the poor group, proving that the level of family income makes a direct impact on the ability to pay for chanting exercises. In this study, we discovered that the mother's education level and family economic status positively affect the students' individual interest in chanting, and the father's education level stimulates the students' willingness to participate in chanting activities.

5.1.2 Ancient poetry chanting learning attitudes are greatly influenced by different demographic characteristic, such as age, family economic situation and parents' level of education.

The Chanting Classroom Situational Interest Scale is composed of the following six dimensions: novelty, challenge, need for attention, intention to explore, immediate pleasure, and overall interest, with good reliability and structural validity. The Individual Interest Scale for Chanting Learning is composed of two dimensions: emotional experience and willingness to participate, with good reliability and structural validity. Gender characteristics: there exist no gender differences in the dimensions of novelty, challenge and overall interest in contextual interest, and there are significant gender differences in the dimensions of need for attention, intention to explore and immediate pleasure, with higher scores for boys than for girls; in addition, there are gender differences in the overall and dimensions of individual interest, with higher scores for boys than for girls. Characteristics of family situation: The overall trend is that the higher the education level of parents and the better the financial situation of the family, the higher the interest level of students. After the first-grade ancient poetry test, chanting is conducive to improving language performance, especially in the ancient poetry section.

5.2 Discussions

For first graders, based on the social-ecological model, this study discussed why the home environment has a greater impact on students' interest in chant learning than the school environment for first graders.

Microsystem perspective: the better the parents' education and financial situation, the more they emphasize chanting learning, encourage their children's participation, and create a good atmosphere for chanting in the family, the easier it is for their children to become interested in chanting. In addition, parents' expectations and support for their children will also increase their confidence and motivation to learn chanting.

Mesosystemic perspective: the communication between parents and teachers, and the degree of parental involvement in school educational activities will affect students' learning of chanting. If parents can maintain good communication with school teachers and jointly focus on their children's chant learning, the children will be more likely to have a positive chant learning experience in school.

Exosystem perspective: chant learning has always been emphasized in traditional Chinese culture. At the first grade level, the influence of families tends to be more direct and significant.

Macrosystem perspective, with the development of social economy and people's emphasis on traditional culture, more and more families begin to pay attention to their children's chanting learning. As for the school environment, although the education department is also trying to promote traditional culture education, the resources and inputs in the teaching of bardic chanting in schools are still limited due to various factors.

In summary, based on the social ecology model, for children in the first grades, the family environment has a greater impact on students' interest in chanting learning than the school environment.

5.2.2 Generalization Limitations

The sample of this study was selected from only one primary school in Ningxia Province, which is geographically limited. It has some generalization limitations. However, this study has positive implications for the promotion of balanced regional education. It is discussed in the following aspects:

1) Optimize the distribution of educational resources. Ningxia Province is located in the west of China, and educational resources are relatively scarce. Through this study, it can explore the teaching methods of chanting that are suitable for the current education situation in Ningxia, and improve the utilization efficiency of educational resources.

2) Stimulate students' interest in learning. This study helps to stimulate students'

interest in ancient poems. Through the correlation study of the factors influencing the interest in chanting, teachers can develop teaching strategies that meet students' attention and improve their motivation to learn under the concept of home-school co-education. This will help narrow the gap between students in Ningxia Province and other regions in learning ancient poems and promote the balanced development of regional education. And it has a positive impact on policy making.

5.3 Recommendations

5.3.1 Recommendations for Enhancing Students' Interest in Chanting Learning

To actively participate in chanting activities and to persist in learning, students are required to have sufficient motivation, and the interest in chanting learning situations comes from the stimulation of the teaching environment.

5.3.2 Optimizing the chanting learning environment and creating a good atmosphere

Chanting learning environment accompanies students' learning and growth for a long time, and exerts a vital role in students' individual interest in chanting learning. Chanting learning environment mainly includes school chanting environment and family chanting environment in space, and this study has demonstrated the role of chanting learning environment in the generation of students' individual interest in chanting learning, among which, family chanting environment is the most important chanting environment in the generation of students' individual interest in chanting learning.

5.3.3 Increasing the teaching of traditional culture to enhance students' humanistic qualities

Through practice, this study proved that the contextual interest and individual interest in chanting learning have different cognitive bases, the contextual interest in chanting learning stems from the stimulation of different teaching environments, while the individual interest in chanting learning stems more from the individual's

acquired chanting knowledge, skills and humanistic literacy. As a result, the teaching of traditional culture is also a vital factor influencing students' individual interest in chanting learning.

Reference

- Chen, Yen-Ru. (2021). *A study on the influence of contextual interest on learning engagement in physical education class for junior high school students*. Master's thesis, Qufu Normal University.
- Ebbinghaus, H. (2013). Memory: A contribution to experimental psychology. *Annals of neurosciences*, 20(4), 155.
- He Yunhong. (2019). *A study on the application of perceptual learning style theory in junior high school English vocabulary teaching*. Master's thesis, Kashi University.
- Hidi, S. (2001). Interest, reading, and learning: Theoretical and practical considerations. *Educational psychology review*, 13, 191-209.
- Hidi, S., & Renninger, K. A. (2006). The four-phase model of interest development. *Educational psychologist*, 41(2), 111-127.
- Krapp, A., & Prenzel, M. (2023). Research on interest in science: Theories, methods, and findings. *International journal of science education*, 33(1), 27-50.
- Renninger, K. A., & Hidi, S. (2023). Revisiting the conceptualization, measurement, and generation of interest. *Educational psychologist*, 46(3), 168-184.
- Schaffner, E., & Schiefele, U. (2007). The effect of experimental manipulation of student motivation on the situational representation of text. *Learning and Instruction*, 17(6), 755-772.
- Zhang Biaojian. (2023). Five-step teaching method of ancient poetry chanting. *Middle School Language Teaching Reference*, (15), 41-42. doi:CNKI:SUN:ZY WJ.0.2023-15-015.
- Zhong Chongyao. (2020). *A study on the correlation between high school students' non-intellectual factors and English classroom engagement*. Master's thesis, Hebei North College.
- Zhu Jinyu. (2020). *A study on the relationship between high school students' English academic emotions and achievement goals*. Master's thesis, Jiangxi Normal University.

A Study on Labor Education in Higher Vocational Education in China: A Case Study of the Faculty of Culture Creativity and Tourism in Yuncheng Vocational and Technical University

Hongxin Qiao*

Chutima Vatanakhiri**

Somchart Adulvajarameta***

Abstract

This research aimed (1) to identify issues in implementing labor education at Yuncheng Vocational and Technical University, and (2) to evaluate the effectiveness of Yuncheng Vocational and Technical University's labor education programs in cultivating students' labor spirit, labor concepts, labor values and labor skills. The quantitative approach was applied to this research, for which the research population included students from the Faculty of Culture Creativity and Tourism in Yuncheng Vocational and Technical University, with the total number of 1,360. The tool of data collection

* Graduate student of Master of Education Program in Curriculum and Learning Management, Saint John's University

** Advisor

*** Co-advisor

was a questionnaire. The number of valid sampling size was 300, for which the stratified sampling was combined with simple sampling to collect data which were analyzed through frequency, percentage, mean, standard deviation and descriptive analysis.

The research results showed that (1) the implementation of labor education at Yuncheng Vocational and Technical University was not ideal, and (2) Students from Yuncheng Vocational and Technical University had shown a high overall level of labor literacy, especially in terms of labor value and skill, with some room for improvement. By studying the application of labor education, it was possible to integrate labor education into the teaching of vocational colleges, achieve the integration of labor education and regular education, and help students develop worldviews, values and outlooks on life. In addition, labor education, through systematic and organized theoretical learning and practical teaching, was able to correct students' perceptions of labor and help to improve their overall and comprehensive quality, which also played a role in providing a reference basis for vocational colleges to carry out labor concept education.

Keywords: Higher Vocational Colleges, Labor Education, Implementation of Labor Education

1. Introduction

Vocational education shoulders the mission of cultivating high-quality laborers and technically skilled personnel for the country. The combination of education and labor entrusts the social expectations of cultivating fully-developed innovative talents, implementing the fundamental task of “building a virtuous person” (Deng Hongbin and Cao Gang, 2021). At present, the position of labor education is marginal, weakened, softened and diluted, and reflects the distortion of labor education value in practice. Labour education and professional education complement each other, and it is necessary to strengthen the research on the in-depth penetration and integration of labour education, especially in professional curriculum education. In this context, labor education, which focuses on cultivating skilled workers, is increasingly important, especially within vocational colleges. This paper explores the application of labor education in vocational colleges through a case study of the Faculty of Culture Creativity and Tourism in Yuncheng Vocational and Technical University.

In March 2020, China promulgated the Opinions on comprehensively strengthening labor education in universities and schools in the new era. The Opinions clearly state that labor education is an important part of the socialist education system with Chinese characteristics, which directly determines the labor spirit, labor value orientation and labor skill level of socialist builders and successors. Widespread implementation of labor education is essential to improve students’ professional literacy, and the inclusion of labor education in professional education is conducive to the overall development of labor education. The Guidelines also specify that labor education should include three components: a) labor in daily life, which aims to cultivate self-reliance and good living and hygiene habits; b) production activities, ranging from traditional physical activities such as farming and handicraft to industrial manufacturing that applies the latest techniques, and can enhance the awareness of product quality; and c) community service, which allows students to use their knowledge and skills to serve other people and society, thus strengthening their social responsibility. In September of the same year, nine departments

including the Ministry of Education issued the “Action Plan for Quality Improvement and Training of Vocational Education”. The Plan (2020-2023) requires all colleges and universities to “incorporate labor education into the talent training plan of vocational schools, set up compulsory courses for labor education, coordinate and systematically carry out labor education in multiple links. Strengthen the cultivation of professional ethics, professional quality, professional behavior and habits, and special education such as professionalism, craftsman spirit, and model worker spirit shall not be less than 16 hours.”

The Guidelines for Labor Education in Schools and Universities (Trial) also state that labor education should focus on integrating professional characteristics to participate in direct productive work, service work, etc., and on cultivating a good character of students who are hard-working and striving for progress and improvement. At present, the position of labor education is marginal, weakened, softened and diluted, and reflects the distortion of labor education value in practice. Labor education and professional education complement each other, and it is necessary to strengthen the research on the in-depth penetration and integration of labor education, especially in professional curriculum education. Labor education courses have been carried out in higher vocational colleges for many years, but the desired effect has not been achieved. Affected by family, school and society’s long-term neglect of labor education, some higher vocational students have developed wrong labor concepts, labor habits, labor attitudes and labor beliefs. Such students show a serious lack of labor education professional knowledge after entering the workplace, which has a poor impact on their long-term career development Liu Xiangbing (2018). The practice and implementation of labor education courses are facing multiple difficulties and problems. The systematization of courses, the diversification of teaching content, the enrichment of education and teaching resources, the diversification of education and teaching forms, and the sound labor teaching mechanism are still in the early stage of development. Affected by the negative concepts of China’s traditional concept of “everything is inferior, only reading is high”, teenagers have always had problems such as “unwilling to work, not knowing how

to work, and not cherishing the fruits of labor”. The implementation of labor education is closely related to the cultivation of students’ labor literacy (Gaoting 2021). Labor education can lay the foundation for students’ career development by providing practical experience and cultivating practical abilities. The cultivation of student labor literacy is achieved through the implementation of labor education. Cultivate students’ learning ability, practical ability, cooperation ability, and sense of social responsibility, so that they can adapt to future career development requirement.

This study aims to explore how labor education can be better integrated into professional education programs at vocational colleges. Through investigating the students from the Faculty of Culture Creativity and Tourism in Yuncheng Vocational and Technical University as a case study, this research seeks to identify existing issues that hinder the effective implementation of labor education. Analyzing student perspectives and professors’ experiences can reveal weaknesses in the current approach while offering practical insights for improvements. If properly addressed, these problems can enable labor education goals to be more fully realized through vocational college courses and activities.

2. Literature Review

From the given ideas and research, researcher has reviewed the labor education theories, concepts, and research related, and other studies related to the implement of labor education in the higher vocational colleges in China. There are four dimensions : Labor spirit, Labor concept, Labor value, and Labor skills. Labor spirit is about a love of labor and a dedication to hard work. It was forged through generations of Chinese people contributing to the country’s socialist modernization and reform and opening-up. Labor concept refers to the sense of labor in the mind, which is to see a person’s views on labor. Labor values refer to views, beliefs, attitudes and guiding principles about the meaning, significance, purpose and ethics of labor. Labor skills are the proficiency, capabilities, expertise and dexterity needed to perform jobs and labor tasks effectively. Labor skills include both general

abilities like teamwork, problem-solving, communication, computational thinking, etc. as well as specialized skills related to particular trades, disciplines or industries. The following figure illustrates factors highlighted in the labor spirit, labor concept, labor value, labor skills. This conceptual framework will contribute to the implement of labor education in higher vocational colleges in China. Labor education provides systematic training to enhance students' accumulated labor literacy and prepare them for constantly evolving workplace needs.

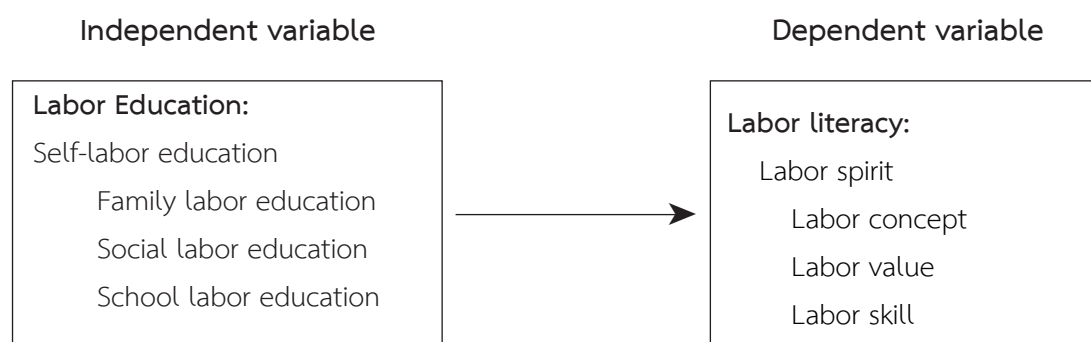

Figure 1 Conceptual research framework

Wang Fei (2020) conducted a survey on the current status of education implementation and pointed out that the implementation of labor education played a role in promoting work concepts, skills, and benefiting students. However, this is due to a lack of systematic design, inconsistency, hierarchical structure, and content innovation, which affects the effectiveness of labor education in improving the literacy of students. Mao Ju and Meng Fanli (2020) pointed out that there are practical difficulties in school labor education, such as “binary separation of brain and body”, “separation of labor and education”, and “separation of labor and practical rationality”. And from a theoretical perspective, the construction of labor courses should follow basic principles such as subjectivity, practicality, and integrity. Taking comprehensive practical activity courses as the core, fully penetrating and achieving comprehensive educational goals; Integrating daily labor, productive labor, and non productive labor into a comprehensive labor model; Integrate experiential learning with project-based learning to achieve higher-level learning outcomes. Shen Junjun

(2020) pointed out that it is necessary to strengthen university labor education and overcome the current shortcomings in ideological understanding, institutional establishment, and operational mechanisms. The article starts with analyzing the current situation of offering labor education courses among college students in Chinese universities, and sorts out the existing problems.

Mao Ping(2020) pointed out that the implementation of labor education in the new era should grasp new connotations and establish a new system from aspects such as labor education teaching standards and curriculum system, practical system, teaching staff, teaching method reform, ecological system, evaluation system, and guarantee mechanism system. Wu Zeqiang (2020) pointed out that the implementation of labor education in universities should be guided by Marxist labor concept education, guided by top-level design, guided by practical cultivation education, supported by improved conditions, and guaranteed by scientific and objective evaluation and assessment mechanisms, to promote innovation in specific practical methods and methods of labor education in universities. Wang Wei (2022) pointed out that there is currently a disconnect between labor education and the development of the times in vocational colleges. Carrying out labor education in vocational colleges is a necessity for socio-economic development, but currently, China does not attach enough importance to labor education in vocational colleges, neglecting the cultivation of students' employment and entrepreneurial abilities. The integration of professional curriculum teaching and labor education is insufficient, and an organic curriculum system has not been formed.

3. Methodology

The population under study includes students from the Faculty of Culture Creativity and Tourism in Yuncheng Vocational and Technical University, with the total number of 1,360. The sample consisted of three hundred (300) of students from the Faculty of Culture Creativity and Tourism at Yuncheng Vocational and Technical University. The sample size is determined by the Krejcie and Morgan tables (Krejcie & Morgan, 1970). And using simple random sampling. The instrument of this

research is the questionnaire about the application of labor education in Yuncheng Vocational and Technical University, divided by 2 parts as follows:

Part 1: About the general information of the respondents.

Part 2: The questionnaire was to students from the Faculty of Culture Creativity and Tourism at Yuncheng Vocational and Technical University, including students' concept, value, spirit and skill regarding labor and work.

Data Collection Instruments used in the study of of labor education in higher vocational colleges, Yuncheng Vocational and Technical University. The researcher proceeded with the following steps.

1. Study the concepts, theories, and related research papers on the application of labor education in higher vocational colleges. These are used as a guideline for questionnaire construction.

2. Create a questionnaire on the study of labor education in higher vocational colleges, Yuncheng Vocational and Technical University, and develop the questionnaire by the advisors with suggestions of 3 experts. After that, the content validity is examined according to the principles of conformity and comprehensiveness of the content by using the Index of Item Objective Congruence (IOC). And IOC of all questions in this paper is greater than 0.5.

3. The instrument was tried out by 30 students while not a sample to find reliability using Cronbach's alpha coefficient formula, (Cronbach, 1990). This research has a reliability value of 0.88.

Table 1 Cronbach's Alpha Coefficients of Each Variable

Variable	Measuring item	Cronbach's Alpha
Labor concept	Q1-Q9	.846
Labor spirit	Q10-Q15	.832
Labor value	Q16-Q22	.848
Labor skill	Q23-Q30	.878

4. To complete the instrument by data collecting questionnaires from the sample group.

The data is analyzed by statistical software packages: 1) the general data of the respondents classified by demographic variables and Labor Perception is analyzed by frequency and percentage statistics. 2) Level of labor literacy of the students from the Faculty of Culture Creativity and Tourism at Yuncheng Vocational and Technical University is analyzed by mean, and standard deviations. And descriptive analysis is used to interpret the analysis results.

The selection of research subjects may have biases and imbalances, making it difficult to represent the entire population; Researchers may have disputes or misunderstandings about the definition and interpretation of certain variables, which can affect the research conclusions.

4. Findings

4.1 Demographic Variables

Table 2 shows that among the vocational university students in this study, there are 147 males, accounting for 49%, and 153 females, accounting for 51%. There are 199 students with urban household registration, accounting for 66.3%, and 101 students with rural household registration, accounting for 33.7%. There are 220 only children, accounting for 73%, and 80 non-only children, accounting for 27%. There are 27 class cadres, accounting for 9%, and 273 ordinary students, accounting for 91%. There are 101 freshman, accounting for 33.6%, 88 sophomores, accounting for 29%, and 91 juniors, accounting for 30.3%. Overall, the vocational high school students in this study are predominantly urban, only children, and ordinary students, with little difference in gender and grade.

Table 2 Demographic Variables of Higher Vocational School Students

Variable	Category	n	Percentage
Gender	Male	147	49%
	Female	153	51%
Household registration	Urban	199	66.3%
	Rural	101	33.7%
Only child	Yes	220	73%
	No	80	27%
Student leader	Yes	27	9%
	No	273	91%
Grade	Freshman	101	33.6%
	Sophomore	88	29%
	Junior	91	30.3%

4.2 Labor Perception Survey Results

Table 3 shows that students from Yuncheng Vocational and Technical University have higher recognition of daily labor, service labor, and creative labor. On one hand, daily life and service labor are widely accepted by college students. On the other hand, students highly recognize the creative production labor represented by scientific research and literary/artistic creation.

Table 3 Labor Perception Survey Results

QUESTION	ANSWER	PERCENTAGE
IS COOKING LABOR?	Yes	76.3%
	No	5.1%
	Unsure	18.6%
IS DORM CLEANING LABOR?	Yes	80.1%
	No	1.5%
	Unsure	18.4%
IS VOLUNTEER SERVICE LABOR?	Yes	59.6%
	No	27.3%
	Unsure	13.1%
IS LITERARY CREATION LABOR?	Yes	56.2%
	No	17.3%
	Unsure	26.5%
IS SCIENTIFIC RESEARCH LABOR?	Yes	59.4%
	No	21.7%
	Unsure	19.9%

4.3 Survey on the Implementation of Labor Education Curriculum Content

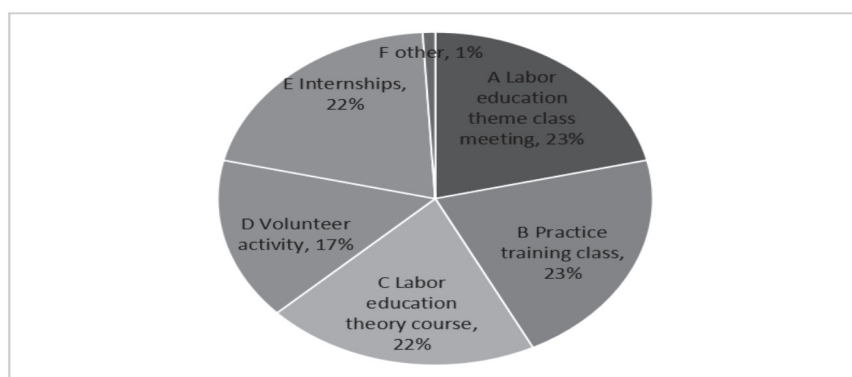

Figure 2 Existing Curriculum Content of Labor Education

From Figure 2, it can be observed that Yuncheng vocational and technical university has established various forms and rich content of labor education, with labor education related subject class meetings 23%, internship and practical training courses 23%, labor education theory courses 16%, volunteer activities 17%, on-the-job internships 22%, other accounts for 1%.

4.4 Score of labor literacy (four major variables)

According to the data in Table 3, students from Yuncheng Vocational and Technical University have shown a high overall level of labor literacy, especially in terms of labor emotions and behavior, with some room for improvement. 1) Labor spirit, with a recognition score of approximately 4.45. 2) Labor concept, with a score hovering around 4.19. 3) Labor value, with an average of only 3.97 for this question. 4) Labor skill. The average value of this question is 3.23, which belongs to the lower level.

Table 4 Overall score of students' labor literacy

Variables	problem examples	score
Labor spirit	Are farmers worthy of respect, and should college students be diligent?	4.45±0.52
Concept Labor	You reap what you sow, do you agree?	4.19±0.75
Labor Value	Can one obtain happiness from labor, and should one love the industry in which one works?	3.97±0.61
Labor Skill	Do you do household chores at home or have you ever worked in the service industry?	3.23±0.79

4.5 Regression Analysis of Labor Education and Labor Literacy of College Students

To further explore the relationship between labor education and labor literacy of college students, this study constructed a multiple linear regression model: $y = \alpha + \beta x_i + \varepsilon$, Where y is the outcome variable and x_i is the predictive variable, ε is a random error term, the random error term is assumed to be independent of the predicted variable. The outcome variables of this study include labor concept, labor value, labor spirit, and labor skill. The predictive variables are self labor education, family labor education, school labor education, and social labor education, respectively. The results of regression analysis are shown in Table 5, which shows: Labor education has a very significant positive impact on individual labor literacy ($\alpha = 0.01$) and contributes to the formation or development of good labor cognition, attitude, work spirit and behavior among university students. But the dimensions and degrees of the influence of self, family, school and social labor education on college students' labor cognition and behavior are different.

Table 5 Regression analysis of the labor education and labor literacy variables

Result variable	Predictive variables	Overall fit index			Significance of regression coefficient	
		R	R ²	F	β	t
Labor spirit	Self labor education	0.334	0.115	16.263**	—0.662	—3.253*
	Family labor education	0.231	0.053	14.216**	0.356	2.256*
	School labor education	0.453	0.205	17.521**	0.369	1.206
	Social labor education	0.266	0.070	20.415**	0.163	2.157*
Labor Concept	Self labor education	0.214	0.045	18.361**	—0.201	—2.534*
	Family labor education	0.312	0.097	9.854	0.315	3.001*
	School labor education	0.366	0.133	13.214	0.347	3.541
	Social labor education	0.216	0.046	10.542	0.221	3.021
Labor value	Self labor education	0.116	0.013	13.211	0.116	2.132
	Family labor education	0.265	0.070	9.541	0.214	2.510
	School labor education	0.356	0.126	12.311	0.354	3.421
	Social labor education	0.215	0.0456	11.254	0.142	3.124
Labor skill	Self labor education	0.125**	0.106*	10.541**	0.213	3.104*
	Family labor education	0.311**	0.096*	17.521	0.312	3.576
	School labor education	0.661	0.436	16.642	0.457	4.851
	Social labor education	0.215	0.046	13.245	0.321	3.412
* showing p < 0.05, **showing p < 0.01, ***showing p < 0.001						

As shown in Table 5, with labor spirit, labor concept, labor value, labor skill as dependent variables, and self labor education, family labor education, school labor education, and social labor education as independent variables, a uni-variate linear regression is conducted. As shown in the model, school labor education can significantly predict labor literacy. Among them, school labor education can significantly affect the spirit of labor ($\beta = 0.369$, $p < 0.05$), R^2 of this model reaches 0.205, which can explain 20.5% of labor spirit; School labor education has a certain degree of improvement in labor concepts ($\beta = 0.347$, $p > 0.05$), the R^2 of this model is 0.133, which can explain 13.3% of the labor concept, but the degree is not obvious; School labor education can affect students' labor spirit ($\beta = 0.354$, $p > 0.05$), where R^2 is 0.126, which can explain 12.6% of labor spirit; In the module of labor behavior and ability, school labor education can effectively enhance students' labor behavior and improve their labor ability ($\beta = 0.312$, $p > 0.05$), where R^2 is 0.436, which can explain 43.6% of labor action and ability. The labor education of individual, family, and society, although effective, is far inferior to school labor education, and some data shows a negative impact.

The β -value of 0.369 ($p < 0.05$) for the school labor education's influence on labor spirit suggests a positive correlation, indicating that as school labor education increases, there is a corresponding increase in labor spirit. The R^2 value of 0.205 implies that this model can explain 20.5% of labor spirit, highlighting the significant contribution of school labor education to the cultivation of labor spirit. This finding is consistent with previous studies that have found that school education is a significant predictor of students' labor attitudes, suggesting that schools are indeed effective in instilling respect for labor and promoting diligence among students.

When it comes to labor concepts, school labor education also shows a certain degree of influence with a β -value of 0.347. However, the p -value is greater than 0.05, indicating that the influence is not statistically significant. The R^2 of this model is 0.133, which indicates it can explain 13.3% of the labor concept. While this is a lower value compared to the previous one, it nonetheless hints at the potential for school labor education to shape labor concepts, albeit to a lesser extent. The impact

of school labor education on labor value, as indicated by a β -value of 0.354, is also not statistically significant ($p > 0.05$), suggesting that while there's an influence, it might not be strong or direct. The R^2 value of 0.126, explains 12.6% of labor emotions, further underscoring the modest influence of school labor education in this aspect.

In terms of labor skill, school labor education shows a stronger impact with a β -value of 0.312. Despite the p -value being greater than 0.05, the R^2 value is 0.436, which suggests that this model can explain 43.6% of labor behaviors and abilities. This finding indicates that school labor education can effectively enhance students' labor behavior and improve their labor abilities, supporting the idea that education can have a transformative effect on students' labor skills. These findings highlight the importance of relying on formal educational settings to foster labor literacy, as they are more consistent and systematic in their approach, and are better equipped to counteract any potential negative influences from other sources.

5. Conclusions Discussions and Recommendation

5.1 Discussion about major findings of objective 1

Through the analysis of the above survey data, it can be concluded that the implementation of labor education at Yuncheng Vocational and Technical University is not ideal.

1) Understanding of the implementation of labor education is insufficient.

2) Formalization of labor education implementation is severe. Yuncheng Vocational and Technical University utilizes the characteristics of vocational college courses to directly rename cleaning the campus and setting up labor weeks as a labor education course. However, due to the teacher's own misunderstanding of the concept of labor education, the coexistence of labor and education has resulted in the implementation of courses that only need to be inspected by superiors, and there is no substantial change from the past courses. Yuncheng Vocational and Technical University is able to create three-dimensional labor education curriculum goals from three dimensions: knowledge goals, skill goals, and quality goals. However, although the curriculum goals

are combined with some hot topics in the development of vocational education, they lack the unique characteristics of the curriculum, which leads to similarities with ordinary curriculum goals. Vocational colleges have always had practical courses such as internships and on-the-job internships that are easily confused with labor education courses. Therefore, when national policies were proposed, vocational colleges only added historical background to their understanding and goal setting of labor education courses, without substantial improvement in content. This artificially fragmented the current concept of labor education courses, resulting in a certain deviation between the implementation of labor education courses and expectations. This finding appears to contradict Mao Ping(2020) who pointed out that the implementation of labor education in the new era should grasp new connotations and establish a new system from aspects such as labor education teaching standards and curriculum system, practical system, teaching staff, teaching method reform, ecological system, evaluation system, and guarantee mechanism system.

5.2 Discussion about major findings of objective 2

1) The labor concept of students at Yuncheng Vocational and Technical University is generally relatively positive.

2) Some students at Yuncheng Vocational and Technical University have utilitarian views on labor. The survey results show that college students have a certain degree of bias in their understanding of the purpose of labor and the recognition of “labor is for making money” is relatively high. 3)Some of the students at Yuncheng Vocational and Technical University have a one-sided view on labor. The implications of these findings are far-reaching, and they speak to the broader role of education in shaping societal attitudes toward labor. It is clear that schools are not just places where academic knowledge is imparted; they are also crucial in inculcating values, attitudes, and skills that are vital to the functioning of society. Labor literacy, as this study has shown, is one such skill, and its development is significantly influenced by school labor education. As Zhang Yingqiang (2020) pointed out that a correct understanding of the necessity and importance of school labor education can help fully leverage the developmental function of labor education.

5.3.1 Recommendations for research findings

1) Raise awareness and change mindset. Colleges should organize the leadership and teachers to extensively study the guidance documents of the Ministry of Education on labor education, fully understand the importance of labor education, and the value of labor education in cultivating qualified socialist construction talents.

2) Grasp the main battlefield of classroom teaching. Teachers need to grasp the classroom teaching position and focus on the following aspects in the process of labor education classroom teaching: to incorporate labor education as a top-level design into talent cultivation programs; to attach importance to the selection of labor classroom teaching content, the writing of labor education textbooks; to develop a teaching outline, clarify teaching objectives, teaching plans, and teaching plans; to clarify the hours and credits of labor education; to reasonably arrange the time for college students to participate in labor practice. During collective labor, the labor content should be arranged well, and no less than one week of centralized labor practice should be implemented every semester.

3) Actively open up social practice platforms. Universities need to actively open up social practice platforms to find suitable social labor practice opportunities for students.

5.3.2 Recommendation for further research

1) Conduct research on other aspects of labor education at Yuncheng Vocational and Technical University in Shanxi Province.

2) Under other theoretical frameworks, qualitative research should be conducted to gain an in-depth understanding of labor education in higher vocational education, in order to enhance the implement of labor education .

Reference

- Deng Hongbin.Cao Gang(2021). Three Dimensions of Labor Education in Higher Vocational Colleges in the New Era [J]. *Vocational and Technical Education in China*. 10(3), 165-172.
- Liu Xiangbing (2018). The New Connotation and New Requirements of Labor Education in Colleges and Universities in the New Era——An Analysis Based on Xi Jinping's Important Discussion on Labor [J]. *China Higher Education Research*, 8(5), 61-78.
- Gao Ting (2021). *Research on the Implementation Status and Strategies of Labor Education in Vocational Colleges* [J]. Normal University.
- Liu Shifeng (1996). *Research on the combination of teaching and labor in China* [M]. Beijing: Educational Science Press.
- Mao Ju and Meng Fanli. (2020). The development of my country's labor technology education [J]. *Educational Research*, 4(1), P156-163.
- Mao Ping (2020). Research on the Construction of “Holographic” Labor Education Curriculum System in Higher Vocational Colleges [J]. *Education and Occupation*, 7(3), P132-138.
- Shen Junjun (2020). *The germinal logic and realization path of constructing the labor education system of higher vocational colleges in the new era* [J]. Vocational and Technical Education in China.
- Wu Zeqiang (2020). Research on the connotation characteristics and practical path of labor education in vocational colleges [J]. *China Vocational and Technical Education*, 5(3), P152-159.
- Wang Wei (2022). *Research on the Cultivation of Labor Consciousness of Students in Higher Vocational Colleges* [D]. Shandong Normal University.
- Wang Fei (2020). *Comprehensive practical activity course implementation strategy* [M]. Beijing: Capital Normal University Press.
- Krejcie & Morgan. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities* Robert authors and affiliations. Volume 30, Issue 3.
- Zhang Yingqiang. (2020). *The Bottleneck and Breakthrough of Five-Education Integration in Higher Vocational Colleges* [J]. Vocational and Technical Education.

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในกรุงเทพมหานคร

Creative Leadership of Islamic Private School
Administrators in Bangkok

รุสลี โต๊ะกาจิ Ruslee Tohkaji*

จิตติยาภรณ์ เขาวรากุล Jitiyaporn Chaowarakul**

สลินี มีเจริญ Salinee Mecharoen***

วีณา ชุ่มบัณฑิต Weena Sumbandit****

บทคัดย่อ

บทควมวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ ดังนี้
1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชน
สอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์
ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร
จำแนก ปัจจัยส่วนบุคคลและประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน
ในกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของ
ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในกรุงเทพมหานคร
เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีประชากรได้แก่ ครูจำนวน 293 คน
และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครซี่ มอร์แกน ได้เท่ากับ 169 คน

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัตกรรมการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

*** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

**** อาจารย์ประจำวิทยาลัย

ตามสัดส่วนจาก 10 โรงเรียน และสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ด้วยความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบค่าที วิเคราะห์ ความแปรปรวน ทางเดียว เปรียบเทียบรายคู่และวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน เอกชน สอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก 2) การเปรียบเทียบภาวะผู้นำ เชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียงด้านเดียว 3) แนวทางการพัฒนาภาวะ ผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในกรุงเทพมหานคร ในด้านความคิดสร้างสรรค์ พบว่า ผู้บริหารควรเป็นผู้นำที่มี ความรู้ ความสามารถ วิเคราะห์ สังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์และพร้อมที่จะ ปรับตัวให้ทันกับยุคสมัยที่จะต้องยืดหยุ่น ด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์; ผู้บริหารสถานศึกษา; ครู

Abstract

The purposes of this quantitative and qualitative research were: 1) to investigate creative leadership of Islamic private School administrators in Bangkok, 2) to compare the creative leadership of Islamic private school administrators in Bangkok based on personal factors and school size, and 3) to propose guidelines for developing creative leadership of Islamic private school administrators in Bangkok. The research population was 293 school teachers in the academic year 2023; the sample group was 169 school teachers as defined in the table of Crecy Morgan, selected randomly and proportionately from 10 schools. The questionnaire and interviews were used in the data collection, and the statistical analysis was through frequency, percentage, standard deviation, t-test, and one-way variance.

The research findings were as follows: 1) The creative leadership of Islamic private school administrators in Bangkok was high in overall criteria, 2) The comparative study of the creative leadership of Islamic private School administrators in Bangkok showed that only gender aspect was different at the 0.05 level of statistical significance, and 3) The proposed guidelines for developing creative leadership of Islamic private School administrators in Bangkok regarding creativity criteria were that leaders should have knowledge and ability to analyze and synthesize; they have to be creative, flexible, and impartial in their staff management.

Keywords: Creative Leadership, Educational Institution Administrators, Teachers

บทนำ

จากสภาพสังคมในยุคปัจจุบันหรือยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงที่เข้าสู่ยุคอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง (Internet of things) และมีการแข่งขันกันสูงทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจการเมืองการปกครองและเทคโนโลยีตลอดจนด้านการศึกษาของไทยได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ดังนั้นในยุคนี้สังคมต้องการสิ่งใหม่ ๆ กระบวนการใหม่ ๆ เพื่อมาพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า ซึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดต่อการพัฒนาประเทศ คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติระบุว่า การศึกษาเพื่อสร้างคน และพลเมืองของชาติ ให้มีคุณภาพตามนโยบายของการศึกษาแห่งชาติ 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ซึ่งการสร้างผู้นำที่มีศักยภาพและมีพลังทางบวกจะทำให้สามารถขับเคลื่อนองค์กรไปสู่การพัฒนาได้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ ด้วยเหตุนี้ภาวะผู้นำจึงเป็นคุณลักษณะและพฤติกรรมที่มีความจำเป็นและสำคัญสำหรับผู้นำยุคใหม่เพื่อขับเคลื่อนและพัฒนาโรงเรียน (รัชฎาภรณ์ อัครจันทร์, 2560)

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นและสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาองค์กรหรือสถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ (creative leadership) โดยมีแนวคิดของนักวิชาการ 2 กลุ่ม คือกลุ่มแรก กล่าวเกี่ยวกับการนำ (leading) คือการนำเชิงสร้างสรรค์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์เป็นความสามารถในการนำผู้อื่นด้วยวิธีการหรือกระบวนการใหม่ ๆ อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่อย่างสร้างสรรค์ กลุ่มที่สองกล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับการประสานงาน (connecting) ซึ่งผู้นำมีการประสานงานที่กระตุ้นให้เกิด

ความสร้างสรรค์เป็นความสามารถในการประสานงานกับบุคคลอื่น ๆ ให้สามารถทำงานร่วมกัน และสร้างแรงจูงใจ เพื่อนำไปสู่แนวคิดที่สนับสนุนความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเชิงสร้างสรรค์ (สมชาย รุ่งเรือง และธีระวัฒน์ จันทิก, 2560) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในกรุงเทพมหานคร จัดเป็นโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาประเภทสามัญศึกษาในระบบ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ดำเนินงานตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554 ให้ความสำคัญแก่โรงเรียนเอกชนและส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาเอกชน สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 ที่มีแนวคิดในการกำหนดมาตรฐานด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ ซึ่งผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรมเป็นผู้มีทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ 21 ความฉลาด ดิจิทัล (digital intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมสร้างสรรค์ และพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคม เพิ่มโอกาส และมูลค่าให้กับตนเอง และสังคม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561)

จากที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร เพื่อทราบข้อมูลการมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและส่งเสริมการมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเพื่อนำพาสถานศึกษาสู่ความสำเร็จและ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วด้วยวิธีการหรือแนวทางใหม่ ๆ ที่ท้าทายและสร้างสรรค์ ตลอดจนเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ในการบริหารการศึกษาตามบริบทโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร
- 2) เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร
- 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สามารถนำความรู้ที่ได้จากผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทันกับยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลง
2. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สามารถนำความรู้ที่ได้จากผลการวิจัยครั้งนี้ใช้ในการวางแผนและพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้ทันกับยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลง
3. นักการศึกษา นักวิชาการ นักศึกษา สามารถใช้ข้อมูลหรือความรู้ที่ได้จากผลการวิจัยครั้งนี้ ในการวิพากษ์เชิงวิชาการหรือขยายการวิจัย ต่อไปในอนาคต

สมมติฐานการวิจัย

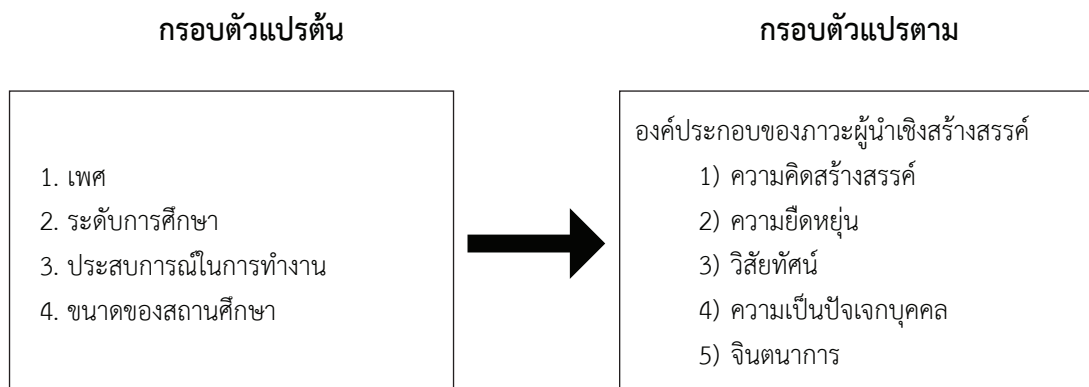
1. ครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน
2. ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครที่โรงเรียนอนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจำนวน 293 คน จาก 10 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนหนองจอกพิทยาสรรณ์มัธยม 2) โรงเรียนอิสลามสันติชน 3) โรงเรียนอันวารุลอิสลาม 4) โรงเรียนอัลกุรออ์วิทยา 5) โรงเรียนสอนศาสนาสาสนูปถัมภ์ 6) โรงเรียนบางกอกวิทยา (มูลนิธิ) 7) โรงเรียนศาสนวิทยา 8) โรงเรียนบำรุงอิสลามวิทยา 9) โรงเรียนอิสลามสวนสันติ 10) โรงเรียนอามานะห์ศึกษาศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครจำนวน 169 คน จากตารางของ เครซี มอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % จากนั้นทำการเปรียบเทียบสัดส่วนจาก 10 โรงเรียนและสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบสอบถามมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ข้อคำถามประกอบด้วยสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ การทำงานและขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการประมวลแนวความคิดที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสอดคล้องกับเนื้อหา 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความคิดสร้างสรรค์ 2) ความยืดหยุ่น 3) วิสัยทัศน์ 4) ความเป็นปัจเจกบุคคล 5) จินตนาการ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (1967)

2) แบบสัมภาษณ์ แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครมี 5 ข้อ ประกอบด้วย 1) ความคิดสร้างสรรค์ 2) ความยืดหยุ่น 3) วิสัยทัศน์ 4) ความเป็นปัจเจกบุคคล 5) จินตนาการ

การสร้างเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี องค์ประกอบ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและรวบรวมข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามในรูปแบบ Google Forms ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย และตัวแปรทุกตัว ตามกรอบแนวคิดของการวิจัยแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบรูปแบบ ความถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด และความเหมาะสมของภาษา

3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence/ IOC) ซึ่งมีผล ค่า IOC ของข้อคำถามทุกข้ออยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 โดยใช้เกณฑ์ตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2560)

4. ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

5. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย และตัวแปรทุกตัวตามกรอบแนวคิดของการวิจัย และเสนอแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบรูปแบบความถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด และความเหมาะสมของภาษา

2. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามในแบบสอบถามโดยการนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามด้วยการหาค่าดัชนีความ

สอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence/ IOC) ซึ่งมีผลค่า IOC ของข้อคำถามทุกข้อเท่ากับ 1.00 นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงและเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง และจัดทำแบบสัมภาษณ์ ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากวิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นโดยเรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากครู
2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามในรูปแบบ Google Forms ให้แก่ครูของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครและเก็บแบบสอบถามคืนภายใน 15 วัน หลังจากที่ได้แจกแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาพิจารณาตรวจสอบจำนวนและความถูกต้องสมบูรณ์ จนได้จำนวนแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบครบถ้วนสมบูรณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
4. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ รวม 5 ท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์คือ จะต้องเป็นผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียน หรือบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของครูของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและขนาดสถานศึกษา โดยใช้การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของ บุญชม ศรีสะอาด (2560)
3. วิเคราะห์การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูโดยใช้สถิติเชิงอนุมานเปรียบเทียบเพศและ

วุฒิการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) ส่วนประสบการณ์การทำงานและขนาดของสถานศึกษาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ การหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทำการเปรียบเทียบรายคู่เมื่อพบความแตกต่างโดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้แก่ เพศหญิง มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป และมีขนาดสถานศึกษาใหญ่

2. ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร (n =169)

ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านจินตนาการ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านความเป็นปัจเจกบุคคล

ด้านจินตนาการ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านจินตนาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารมีการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กร และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างจากเดิมเพื่อหาวิธีการใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงานของโรงเรียน

ด้านวิสัยทัศน์ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านวิสัยทัศน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารมีการจัดอบรมบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและสามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์ไปยังบุคลากร

ด้านความคิดสร้างสรรค์ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านความคิดสร้างสรรค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารมีความคิดอย่างกว้างขวางหลายทิศทาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารมีการส่งเสริมบรรยากาศแห่งการค้นคว้า การประดิษฐ์ คิดค้น การทดลองและกล้าคิด กล้าทำในสิ่งใหม่ ๆ

ด้านความยืดหยุ่น ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านความยืดหยุ่น ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารมีความสามารถในการปรับตัวทุกสถานการณ์ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างเท่าเทียมกัน

ด้านความเป็นปัจเจกบุคคล ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านความเป็นปัจเจกบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารมีการนิเทศงานและประเมินบุคลากรเพื่อส่งเสริมศักยภาพให้ทันกับยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลและรับฟังเรื่องราว ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ร่วมงานด้วยความสนใจและตั้งใจจริง

3. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร ในด้านความคิดสร้างสรรค์ พบว่า ผู้บริหารควรเป็นผู้นำที่มีความรู้ ความสามารถ วิเคราะห์ สังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันกับยุคสมัย ที่จะต้องยืดหยุ่น ด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลโดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ t-test และ one-way ANOVA (F-Test) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปร โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปรากฏผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบโดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความยืดหยุ่น ด้านวิสัยทัศน์ และด้านจินตนาการ ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความเป็นปัจเจกบุคคล และด้านความคิดสร้างสรรค์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบโดยภาพรวมและรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบโดยภาพรวมและรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบโดยภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียงหนึ่งด้านที่มีความแตกต่างกัน คือ ความยืดหยุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 มี 1 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง

อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครและผลการทดสอบสมมติฐาน

1. การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร ด้านจินตนาการ ด้านวิสัยทัศน์ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความยืดหยุ่น และด้านความเป็นปัจเจกบุคคล อภิปรายผล ได้ดังนี้

ด้านจินตนาการ จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านจินตนาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เปิดกว้างต่อสิ่งใหม่ ๆ ความคิดใหม่ ๆ แนวทางใหม่ ๆ ที่เหมาะสมตามยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กร ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รอซียะห์ ลาเต๊ะ (2561) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ด้านวิสัยทัศน์ จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านวิสัยทัศน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน และมีการจัดอบรมบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อิบติซาม เจะหะ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านความคิดสร้างสรรค์ จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านความคิดสร้างสรรค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีความคิดอย่างกว้างขวาง ใช้เหตุผลในการคิด เพื่อพัฒนาองค์กรจนประสบผลสำเร็จ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thompson (2011) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์แบบใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กำลังถูกคิดค้นอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นแบบภาวะผู้นำที่มีความสำคัญที่จะช่วยให้เกิดนวัตกรรมที่หลากหลาย ความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะทั่วไปที่ครูและผู้นำนั้นต้องใช้เพื่อทำให้เกิดการทำงานอย่างสร้างสรรค์แนวคิดของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นสูตรสำเร็จที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียนที่มีการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และการบริหารจัดการที่มีความจำเป็นอย่างมาก ที่ส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม

ด้านความยืดหยุ่น จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านความยืดหยุ่นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีความสามารถในการปรับตัวทุกสถานการณ์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูโฮรี มะลิเป็ง (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ด้านความเป็นปัจเจกบุคคล จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านความเป็นปัจเจกบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสนับสนุน สร้างขวัญกำลังใจในการทำงานมีการนิเทศงานและประเมินบุคลากรเพื่อส่งเสริมศักยภาพให้ทันกับยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ คุณาวุฒิ สิงห์ทอง (2561) กล่าวว่า การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลหมายถึง เป็นพฤติกรรมของผู้นำที่ทราบถึงความแตกต่างของผู้ตาม ทั้งในด้านศักยภาพและการรับผิดชอบในหน้าที่ มีการให้คำปรึกษาในการทำงาน มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น การพัฒนาระดับความสามารถของเพื่อนร่วมงานให้สูงขึ้นและการมอบหมายงานที่ท้าทายและเหมาะสม มีตัวบ่งชี้ดังนี้ 1) ให้คำปรึกษาที่ดีในการปฏิบัติงาน 2) มีการส่งเสริมผู้ใต้บังคับบัญชาให้ได้รับการพัฒนา 3) มีการนิเทศงานเพื่อให้ผู้อื่นได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง 4) มีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง 5) มีการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับตัวบุคคล

2. จากการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครหรือเกิดจากการแสดงออกของพฤติกรรมที่คล้าย ๆ กันของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อบุคลากรในการทำงานร่วมกันมาเป็นเวลานาน จึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1-5 ปีจนถึง 11 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการบริหารจัดการและพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับจากสังคมภายนอก ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รอยีเยะห์ ลาเต๊ะ (2561) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี จำแนกระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศที่ต่างกัน โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันไม่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ขึ้นอยู่กับศักยภาพของความเป็นผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละบุคคล ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อมรรัตน์ งามบ้านผือ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกันโดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีเพียงหนึ่งด้านที่มีความแตกต่างกัน คือ ความยืดหยุ่น มี 1 คู่ได้แก่โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีโอกาสในการเข้าถึงและสนิทสนมกับผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ซึ่งโรงเรียนขนาดเล็กผู้ตอบแบบสอบถามมีโอกาสดังกล่าวในการแสดงออกถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

เชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษามากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ดังนั้น การบริหารจัดการและการพัฒนาสถานศึกษาในแต่ละโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันให้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารจะต้องให้โอกาสแก่บุคลากรในการเข้าถึงและสนทนสนมซึ่งก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียน ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องแสดงศักยภาพของการเป็นผู้นำในการบริหารจัดการอย่างเต็มที่เพื่อให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพและทันสมัยกับยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซูไฮรี มะลีเป็ง (2565) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ:

ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร
 - 1.1 ด้านความคิดสร้างสรรค์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรยอมรับในการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและมีการส่งเสริมบรรยากาศแห่งการค้นคว้า คิดค้น มีการทดลอง และกล้าคิด กล้าทำในสิ่งใหม่ ๆ เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้
 - 1.2 ด้านความยืดหยุ่น ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างเท่าเทียมกันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในโรงเรียน
 - 1.3 ด้านวิสัยทัศน์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและสามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์ไปยังบุคลากรให้มีความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน
 - 1.4 ด้านความเป็นปัจเจกบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาควรคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลและรับฟังเรื่องราว ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ร่วมงานด้วยความสนใจและตั้งใจจริง เพื่อให้การทำงานขององค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้
 - 1.5 ด้านจินตนาการ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างเครือข่ายทางการศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและองค์ความรู้ที่จะนำไปสู่แนวทางการปรับเปลี่ยนความคิดเดิม ๆ ให้เป็นความคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อหาวิธีการใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงานของโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะต่อบุคลากรในสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร

2.1 บุคลากรในสถานศึกษาควรยอมรับในการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย และกล้าคิด กล้าทำในสิ่งใหม่ ๆ เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

2.2 บุคลากรในสถานศึกษาควรให้ความสำคัญต่อวิสัยทัศน์ของโรงเรียน เพื่อให้การทำงานขององค์กรไปในทิศทางเดียวกัน

2.3 บุคลากรในสถานศึกษาควรทำงานเป็นทีม เพื่อให้การทำงานขององค์กรประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อายุ และ ช่วงชั้นเรียน

2. ควรมีการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร

3. ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

4. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น

รายการอ้างอิง

คุณาวุฒิ สิงห์ทอง. (2561). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูสำหรับสถานศึกษาลังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชูไธรี มะลิเป็ง. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษาลังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: บริษัท สุวีริยาสา จำกัด.

- รอชียะห์ ลาเต๊ะ. (2561). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- รัชฎากรณ์ อัครจันทร์. (2560). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สมชาย รุ่งเรือง. (2562). รูปแบบการพัฒนาผู้นำสู่การสร้างแรงผลักดันเชิงสร้างสรรค์. สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2564, จาก : <https://www.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/>
- สมชาย รุ่งเรืองและธีระวัฒน์ จันทิก. (2560). รูปแบบการพัฒนาผู้นำสู่การสร้างแรงผลักดันเชิงสร้างสรรค์, *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 10(1), 32-33.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัทเซ็นจูรี จำกัด
- อมรรัตน์ นามบ้านผือ. (2560). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อับติซาม เจะหะ. (2564). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale*. Attitude Theory and Measurement. Fishbein, Martin, Ed. New York: Wiley & Son.
- Thompson, M., Goe, L., Paek, P., and Ponte, E. (2011). *Research Summary: Study of the Impact of The California Formative Assessment and Support System for Teachers (PDF)*. Educational Testing Service and the California Commission on Teacher Credentialing.

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร

Administration of the care and support system for students in schools for expanding educational opportunities under the North Bangkok Group in Bangkok Metropolitan Administration

ชนันภรณ์ วงษ์ไทย Chananporn Wongthai*

วลัยพรรณ อ้วนนาแวง Walaipan Ouannawang**

จิตติยาภรณ์ เชาวรากุล Jitiyaporn Chaowarakul***

ชุติมา วัฒนะคีรี Chutima Vatanakhiri****

บทคัดย่อ

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร 2) เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอน

* นักศึกษาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาานวัตกรรมการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ วิทยาลัยปรัชญาและการศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

*** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

**** อาจารย์ประจำวิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพเหนือ จำนวน 278 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและเทียบสัดส่วน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและทดสอบความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ การส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการคัดกรองและด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งต่อนักเรียน และ ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา

2. ครูที่มีเพศที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนครูที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน สังกัดในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา, สังกัดกรุงเทพมหานคร

Abstract

The purposes of this research are 1) to study the Administration of the care and support system for students in schools for expanding educational opportunities under the North Bangkok Group in Bangkok Metropolitan Administration (BMA), and 2) to compare the administration of the care and support system for students in these schools, classified by gender, work experience, education level, and school size. The sample group

used in research is 278 performing teachers in these schools, selected through regional and proportional sampling. The research instrument is a questionnaire; statistics used in data analysis are frequency, percentage, mean, and standard deviation of T-test and one-way ANOVA test.

The research results show that 1) overall the Administration of the care and support system for students in schools for expanding educational opportunities under the North Bangkok Group in BMA is at the highest level. When considering various aspects, the promoting of student development, the screening, and the knowing of individual students are at the highest level. The student transferring, the preventing and solving problems are at a high level. 2) The different genders of teachers result in different opinions about the administration of the care and support system for students in school for expanding educational opportunities under the North Bangkok Group in BMA. It is different at statistically significant level of 0.05.

For teachers with different education level, working experience and belonging to various sized schools, they do not differ in thier opinions at statistically significant level of 0.05.

Keywords: The Administration of The Care and Support System for Students, Schools for Expanding Educational Opportunities, the North Bangkok Group in Bangkok Metropolitan Administration.

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการดูแลและพัฒนาเด็กได้กำหนดไว้ว่า 1) รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย 2) รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาจนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย 3) การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวด 1 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนการร่วมกิจกรรม และการทดสอบความรู้ ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่จะต้องดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนวิธีการและเครื่องมือ การทำงานที่ชัดเจนโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดนโยบายสำคัญให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครอง อย่างรอบด้านด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันสมัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563) โดยสถานศึกษาต้องจัดระบบงานกิจกรรมที่ส่งเสริมความประพฤติให้เหมาะสม และความปลอดภัยให้กับ

เด็กนักเรียนนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ที่รับผิดชอบในการจัดการขั้นพื้นฐานจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักเรียนเรียนร่วม (เด็กพิเศษ) ได้ให้ความสำคัญทั้งด้านวิชาการและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถสำเร็จการศึกษาและมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยได้จัดทำมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดให้มีมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อใช้เป็นกรอบในการส่งเสริมกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผลและการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ทันต่อสภาพการณ์ปัจจุบันและสนองตอบนโยบายของรัฐบาลและมุ่งให้สถานศึกษา ทุกแห่งในสังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2565)

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครในปี 2565 พบว่า ผลการดำเนินงานระบบช่วยเหลือนักเรียน เช่น การประเมินจุดแข็ง และจุดอ่อน (SDQ) ซึ่งมีการประเมินผล 4 ด้านประกอบด้วย 1. ด้านพฤติกรรมอารมณ์ 2. ด้านความประพฤติ 3. พฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง สมาธิสั้น และ 4. การสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียน จากผลการประเมินจุดแข็ง และจุดอ่อน (SDQ) ของนักเรียน พบว่าอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเสี่ยงและมีปัญหาในหลายด้าน ๆ มีนักเรียนจำนวนมากที่ได้รับผลกระทบโดยตรงและทางอ้อม อาจส่งผลให้นักเรียน เหล่านี้ถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีได้ เช่น การใช้สารเสพติดหรือไปเที่ยวเตร่ มั่วสุม พฤติกรรมอาจคล้อยตามได้ง่าย ส่งผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาเป็นอย่างมาก เช่น ในด้านการวางแผนบริหารจัดการงบประมาณของโรงเรียน รวมไปถึงงานบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ซึ่งถือว่าเป็นภารกิจอันสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษา

จากข้อมูลทีกล่าวนมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญต่อการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหา เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัด กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาเป็นข้อมูลสารสนเทศและแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศพื้นฐานสำหรับสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครใช้ประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุนส่งเสริมการจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป
3. ผู้บริหาร ครู สามารถนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีคุณภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมมติฐานการวิจัย

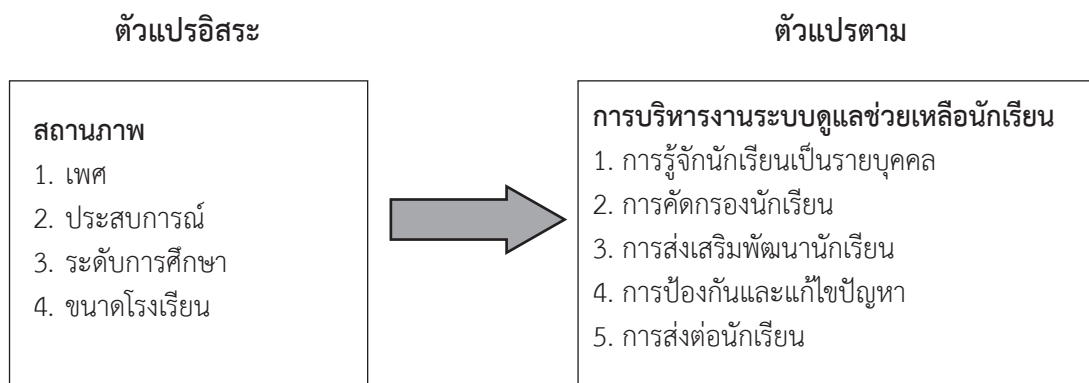
ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 มีสถานศึกษาทั้งหมด 17 โรงเรียน ซึ่งเป็นครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 989 คน (รายงานสถิติการศึกษา, 2565) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 278 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1976) จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและเทียบสัดส่วนจากแต่ละโรงเรียนเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะข้อคำถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ เพศ ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นข้อมูลสอบถามพฤติกรรมและการกระทำที่แสดงให้เห็นถึงการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert มี 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามและนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วเลือกข้อคำถาม ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

3. ปรับปรุงแบบสอบถามตามให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้ว นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) พบว่าแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.98 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.66 – 0.92

4. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือ ขอความร่วมมือไปโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. ยื่นหนังสือจากวิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ถึงผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานครด้วยตนเอง

3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียนด้วยตนเอง และเก็บแบบสอบถามคืนภายใน 30 วัน หลังจาก ที่แจกแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามจำนวน 278 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม หากพบว่าไม่สมบูรณ์หรือไม่ได้รับคืน ผู้วิจัยจะส่งแบบสอบถามให้อีกครั้งและติดตามการส่งคืน

5. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามที่ส่งคืนมาทุกฉบับ ก่อนนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิธีวิเคราะห์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) สถิติที่ใช้คือ การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. วิเคราะห์การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน โดยใช้สถิติอนุมาน (Inferential statistics) โดยใช้ การทดสอบค่า (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้แก่ เพศหญิง มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 10-20 ปี และสังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่

2. ผลการศึกษากาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ	ระดับความคิดเห็น		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.21	0.82	มากที่สุด
การคัดกรองนักเรียน	4.33	0.73	มากที่สุด
การส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.34	0.67	มากที่สุด
การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.14	0.76	มาก
การส่งต่อนักเรียน	4.15	0.79	มาก
รวม	4.23	0.71	มากที่สุด

การศึกษากาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ การส่งเสริมพัฒนานักเรียน มี ด้านการคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ย

สุดท้ายอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำข้อมูลเป็นรายบุคคล รองลงมาผู้บริหารดำเนินการให้มีการปรับปรุงข้อมูลนักเรียนรายบุคคลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ อันดับสุดท้าย ผู้บริหารดำเนินการให้มีการร่วมมือของผู้ปกครองนักเรียนในการให้ข้อมูลกับสถานศึกษา

ด้านการคัดกรองนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการใช้แบบประเมิน (SDQ) ในการคัดกรองนักเรียน รองลงมา คือ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการจัดระบบข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนในด้านต่าง ๆ และอันดับสุดท้ายผู้บริหารดำเนินการให้มีการแบ่งกลุ่ม ผู้เรียนอย่างชัดเจน ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา

ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์มี รองลงมา ผู้บริหารดำเนินการให้มีการประชุม ผู้ปกครองนักเรียนทุกภาคเรียน และอันดับสุดท้าย ผู้บริหารดำเนินการให้มีความสำคัญกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนของครูที่ปรึกษาอย่างต่อเนื่อง

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้กับนักเรียน รองลงมา ผู้บริหารดำเนินการให้มีความเอาใจใส่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวของนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และอันดับสุดท้ายผู้บริหารดำเนินการให้มีการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

การส่งต่อนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรกได้แก่ผู้บริหารดำเนินการให้มีการประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคลรองลงมา ผู้บริหารดำเนินการให้ครูที่ปรึกษามีความสม่ำเสมอในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน และอันดับสุดท้าย ผู้บริหารดำเนินการให้ผู้ปกครองให้ความยินยอมในการส่งต่อผู้เรียนให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน จำแนกตามสถานภาพ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ T-test และ ONE-Way ANOVA (F-Test) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปร โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปรากฏผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบในรายด้าน พบว่า ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ไม่แตกต่าง และผลการเปรียบเทียบในรายด้าน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ครูที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบในรายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ครูที่สังกัดในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบในรายด้าน พบว่า ครูที่สังกัดในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร และผลการทดสอบสมมติฐาน

1. การศึกษาข้อมูลการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ ด้านการส่งต่อ อภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารดำเนินการให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำข้อมูลเป็นรายบุคคล โดยสำนักศึกษากรุงเทพมหานครเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือในโรงเรียน จึงมีการจัดอบรมผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรรณานิโมฉิน (2562) กล่าวว่า การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล หมายถึง การรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยครูจัดทำข้อมูลให้ถูกต้องเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำไปใช้ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่าง ถูกทาง และยังสอดคล้องกับแนวคิดอรรถพล สุนทรพงศ์ (2564) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรวบรวมข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยใช้เครื่องมือและเทคนิควิธีการที่หลากหลายตามความเหมาะสม มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและ การแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้อย่างถูกทาง

ด้านการคัดกรองนักเรียน การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการใช้แบบประเมิน (SDQ) ในการคัดกรองนักเรียน กรุงเทพมหานครมีนโยบายให้โรงเรียนทุกโรงเรียนรายงานผลการประเมินจุดแข็ง และจุดอ่อน (SDQ) ส่งผลให้ครูที่ปรึกษาได้ทราบปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุริดา พงษ์สวัสดิ์ (2561) ได้ให้ความหมายการคัดกรองนักเรียนเป็นการจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตามพฤติกรรม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา และสอดคล้องกับแนวคิด สุภัสสร สุริยะ (2562) ได้ให้ความหมายของการคัดกรองนักเรียน เป็นการจัดกลุ่มเพื่อหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องโดยการคัดกรองจะต้องทำด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งเพื่อให้เกิดความชัดเจน และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด

ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กรุงเทพมหานครมีการกำหนดนโยบายส่งเสริมสนับสนุน ครูในสังกัดกรุงเทพมหานครได้รับการอบรม เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพนักเรียน และการคุ้มครองสิทธิเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561) การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การจัดกระบวนการ

หรือกิจกรรมที่ให้นักเรียนทุกกลุ่มได้มีการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างมีคุณภาพ ตามศักยภาพของแต่ละคน โดยกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน มีหลายวิธีการของแต่ละโรงเรียน และยังสอดคล้องงานวิจัยของ วรรณา โฉมฉิน (2562) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการให้มีการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ถือเป็นอีกแนวทางร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไทยรัฐ วงษ์ทอง (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ปัญหาการดำเนินงาน ได้แก่ ขาดการวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน ขาดระบบการจัดการที่ดี ขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งนภา สุขสำแดง (2563) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ต้องให้ความเอาใจใส่กับนักเรียน ทุกคนเท่าเทียมกัน ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หากปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคมได้

ด้านการส่งต่อนักเรียน การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารดำเนินการให้มีการประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นรายกรณี ครูที่ปรึกษามีความสม่ำเสมอในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งนภา สุขสำแดง (2563) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การส่งต่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาจากครูที่ปรึกษาและพฤติกรรมไม่ดีขึ้นจึงมีการส่งต่อยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริ โชคสกุล (2559) ได้ให้ความหมายว่าการส่งต่อนักเรียนหมายถึง กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่ยากต่อการแก้ไข บางปัญหาที่ยากต่อการแก้ไขโดยครูที่ปรึกษาอาจจะส่งต่อไปยังครูแนะแนว หรือครูฝ่ายปกครองเพื่อที่จะช่วยแก้ไข แต่ถ้าไม่สามารถแก้ไขปัญหาก็ ควรส่งดำเนินการให้กับผู้เชี่ยวชาญโดยตรง

2. จากการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และสังกัดในโรงเรียนขนาดที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูสังกัดกรุงเทพมหานครได้มีการปฏิบัติงานภายใต้ นโยบายและระเบียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูสังกัดกรุงเทพมหานคร (นโยบาย ผู้ว่า

กรุงเทพมหานคร) ซึ่งไม่ว่าจะมีระดับการศึกษาต่างกัน ประสบการณ์การทำงาน และสังกัดโรงเรียนขนาดต่างกัน ต้องปฏิบัติงานภายใต้กฎระเบียบและข้อปฏิบัติเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดป่าจัว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพล สุนทรพงศ์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่คัดสรรจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่าง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัสสร สุริยะ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูตามขนาดของโรงเรียนต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน

ส่วนเพศ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบุคลากรที่เป็นเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชายเกือบทุกโรงเรียน และการที่แต่ละโรงเรียนได้ทำการคัดเลือกครูมาทำหน้าที่รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่วนใหญ่จึงเป็นเพศหญิง และที่สำคัญครูเพศหญิงมีความใส่ใจและเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงบุคลิกภาพที่อ่อนโยนของครูเพศหญิงที่มีผลดีต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ส่งผลให้ด้านการส่งต่อนักเรียนมีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขปัญหานักเรียนได้ตรงจุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นูรมาน พัทธสุขสัน (2564) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาใน อำเภอสาบบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำแนกตามเพศ พบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสาบบุรี จำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน ควรมีการวางแผนงานที่ดี จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและ สร้างความร่วมมือกันระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรมีการวางแผนงานคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน เพื่อจัดแบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา มีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน มีการจัดทำระบบข้อมูล

ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนในด้านต่าง ๆ มีระบบการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน

3. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน และมีขั้นตอนการรายงานและประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวิเคราะห์ วางแผน และแก้ปัญหา ได้ตรงตามสภาพจริงของผู้เรียนแต่ละบุคคล

4. ด้านการส่งต่อ ควรสร้างระบบ ขั้นตอน ในการส่งต่อทั้งการช่วยเหลือภายในและการช่วยเหลือจากภายนอก โดยเฉพาะกรณีที่ต้องส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปรับการรักษา ควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหารุนแรงมีการรายงานและประเมินผลการดำเนินงาน

5. ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา ควรให้ความสำคัญในการวางแผน การจัดทำแผนงานที่ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลาย และสอดคล้องกับสภาพปัญหา มีการดำเนินงานที่ชัดเจน มีการรายงานและประเมินผลให้กับครูประจำชั้นหรือผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

3. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบอื่นที่มีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

4. ควรศึกษาแนวทางการร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเพื่อการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

5. ควรมีการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

6. ควรศึกษาพฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อรับรางวัล ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประจำปี 2562. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่ง.
- ญานิศา เี่ยมมสิริวุฒิ. (2564). การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ไทยรัฐ วงษ์ทอง. (2563). การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นุรมาน พิทักษ์สุขสันต์. (2564). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- นิษฐา กลิ่นเอี่ยม. (2561). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดป่าจ้ว สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยรังสิต.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาสน์.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40ก, 6 เมษายน 2560.
- รุ่งนภา สุขสำแดง. (2563). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วรรณ โณมฉิน. (2562). การประเมินความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ. สมุทรปราการ: โรงพิมพ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2563. ม.ป.ท.
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำ คุณหญิงเนื่องบุรี. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สุภัทสร สุริยะ. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและ ผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา. (2565). คู่มือแนวทางการสร้างระบบดูแลสภาวะทางใจของ นักเรียนและครู. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรรถพล สุนทรพงศ์. (2564). ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการคิดเชิง ออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

The Development of Artistic Creativity
of Prathomsuksa 4 Students Using Design Thinking
Process with Creative Ideas as a Base

ขจรศักดิ์ แผงโกฏ Khajonsak Fangkod*

ปิยาพัชญ์ นิธิศักรานนท์ Piyaphat Nithitakharanon**

ภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์ Bhumbhong Jomhongbhibhat***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐานให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ได้มาโดยการสุ่มแบบเป็นกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน 2) แบบวัดความคิดสร้างสรรค์

ทางศิลปะ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ศิลปะ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติ t-test Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.12/81.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด 2) ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 4) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐานอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ, กระบวนการคิดเชิงออกแบบ, แนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop a learning management plan using a design thinking process and creative ideas as a base so as to have an efficiency in line with the 80/80 criteria, 2) to compare the artistic creativity of Prathomsuksa 4 students before and after learning to use the design thinking process and creative ideas as the base, 3) to compare the academic achievement before and after learning to use the design thinking process and creative ideas as the base, and 4) to study the students' satisfaction with the learning management in using the design thinking process and creative ideas as the base. The research population was 35 students of Prathomsuksa 4/1, Ubon Ratchathani Rajabhat University Demonstration School selected through cluster random sampling technique. The tools used in the research were 1) a learning management plan for a design thinking process and creative ideas as a base, 2) an assessment form for artistic creativity, 3) an achievement evaluation result in art learning, and 4) a satisfaction

questionnaire. The statistics used in the research were percentage, average, and standard deviation, including hypothesis testing using t-test Dependent Samples.

The study results showed that 1) the learning management plan in using the design thinking process and creative ideas as a base had the efficiency of 81.12/81.34 which was higher than the designated criteria of 80/80, 2) The artistic creativity of students after learning was higher than before learning at the statistically significant level of .05, 3) The learning achievement of students after learning was also higher than before learning at the statistically significant level of .05, and 4) Students' satisfaction with learning management that used a design thinking process and creative ideas as a basis was at a high level.

Keywords: Artistic Creativity, Design Thinking Process, Creative Ideas as a Base

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะได้กำหนดสาระการเรียนรู้ มาตรฐานและตัวชี้วัดอย่างชัดเจนว่าเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนได้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพทางคุณค่า ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์ โดยกิจกรรมทางศิลปะยังช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ อีกทั้งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของการสร้างสรรค์งานศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ สาระที่สำคัญคือ ทักษะศิลป์ เป็นสาระที่มุ่งหวังพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบของศิลปะหรือทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์ และการนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมรวมทั้งสามารถปฏิบัติ เทคนิค วิธีการของศิลปิน เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานและเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด (ประสพสุข ฤทธิเดช 2557: 188)

จากที่กล่าวมาข้างต้นกล่าวได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญเป็นอย่างมากกับศิลปะในด้านต่าง ๆ ความคิดสร้างสรรค์จึงเป็นกระบวนการของความรู้สึกไวต่อปัญหา หรือสิ่งบกพร่องที่ขาดหายไปแล้วรวบรวมความคิดนั้นตั้งเป็นสมมติฐานและวิเคราะห์ข้อมูลรายงานผลที่ได้เพื่อนำไปสู่แนวทางใหม่และผลผลิตใหม่ ซึ่งบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์จะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดยืดหยุ่น ทั้งนี้ความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนาได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในทางตรง เช่น การฝึกคิด การลงมือทำ กิจกรรมในทางอ้อม เช่น การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ และการสร้างความปลอดภัยในการคิด (บุษยา ธงนำทรัพย์ 2562: 2)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้หนึ่งที่มุ่งเน้นการพัฒนาความมั่นใจในความคิดสร้างสรรค์ (Creative Confidence) ของนักเรียนผ่านกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ และมุ่งเน้นในเรื่องของการเข้าใจผู้อื่นอย่างลึกซึ้ง การสนับสนุนให้ตัดสินใจลงมือกระทำและการกระตุ้นให้นักเรียนสร้างความคิดที่หลากหลาย ตลอดจนการส่งเสริมทักษะและความสามารถในการแก้สถานการณ์ปัญหาของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจปัญหา ขั้นที่ 2 นิยามปัญหา ขั้นที่ 3 สร้างความคิด ขั้นที่ 4 สร้างต้นแบบ และขั้นที่ 5 ทดสอบ ที่สำคัญรูปแบบการเรียนรู้นี้ยังเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะกระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐานเป็นการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะที่สำคัญของผู้เรียน คือ 1) ทักษะการคิด ความคิดสร้างสรรค์ต้องการคำตอบที่หลากหลายจากมุมมองและความคิดที่แตกต่าง 2) ทักษะในการค้นหาความรู้ ยิ่งสังคมปัจจุบันและอนาคตเป็นสังคมที่เต็มไปด้วยข้อมูล ข่าวสาร ซึ่งนักเรียนจะสามารถแยกแยะข้อมูลที่มีอยู่มาก มายว่าเรื่องใดจริงมีความน่าเชื่อถือเพียงใด และ 3) ทักษะในการทำงาน เช่น ทักษะในการสื่อสาร การนำเสนอ และการทำงานเป็นทีม รวมทั้งการใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันต่าง ๆ อย่างฉลาด (วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ 2558: 164-165)

จากการศึกษาค้นคว้าดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า สภาพปัญหาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนขาดทักษะการคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ เช่น ความคิดจินตนาการ ผลผลิต การแก้ปัญหา นวัตกรรม หรืองานศิลปะ เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐานเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะ อันจะนำไปสู่

❖ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ ❖
ร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

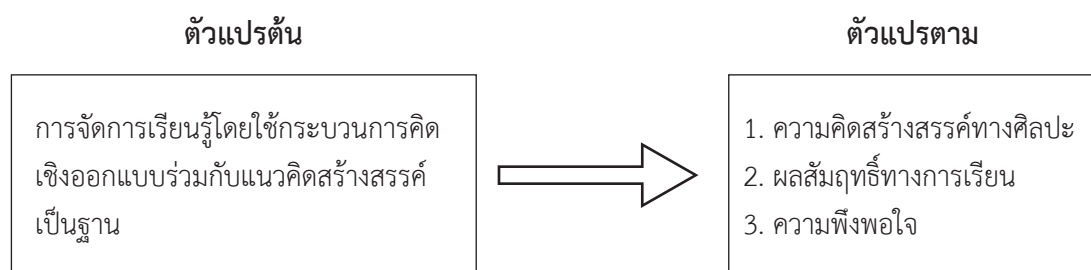
การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้กับผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐานให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน
- 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน
- 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน สรุปกรอบแนวคิดการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย

ราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 2 ห้อง รวม 54 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ได้ห้อง ป.4/1 จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง
2. แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ โดยยึดหลักเกณฑ์การประเมินความคิดสร้างสรรค์แบบรูปรีค
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย ข้อคำถาม 13 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1) ทดสอบก่อนการเรียนรู้โดยการวัดความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ และวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2) ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน จำนวน 6 แผน โดยดำเนินการทดลองสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวนทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ในขณะที่ทำการทดลอง มีการเก็บคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
- 3) การดำเนินการหลังการทดลองวัดความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยใช้เกณฑ์ 80/80
- 2) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐานโดยใช้ t-test Dependent Sample

❖ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ ❖
ร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยใช้ t-test Dependent Sample

4) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ ร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน สารทัศนศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51-5.00 หมายความว่า พึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51-4.50 หมายความว่า พึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51-3.50 หมายความว่า พึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51-2.50 หมายความว่า พึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00-1.50 หมายความว่า พึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพของแผนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานตามเกณฑ์ 80/80 ดังตารางที่ 1

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแผนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

ผลของการทดลอง	N	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้/ คะแนนเต็ม	ร้อยละ	E ₁	E ₂	E ₁ / E ₂
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน	35	3,500	2,848 /3,500	81.11	81.12		81.12/81.34
ประสิทธิภาพผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ	35	525	427 /525	81.34		81.34	

จากตารางข้างต้นกล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานเท่ากับ 81.12 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 81.34 ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.12/81.34

2. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

คะแนน	N	$\bar{X}$	SD	t
ก่อนเรียน	35	10.86	0.68	20.53*
หลังเรียน	35	15.00	0.98	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน ผู้วิจัยนำดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

คะแนน	N	$\bar{X}$	SD	t
ก่อนเรียน	35	8.09	.98	21.57*
หลังเรียน	35	12.20	14.30	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ศิลปะโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน ดังตารางที่ 4

❖ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ ❖
ร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านกิจกรรม			
1. กิจกรรมมีความหลากหลาย สนุก และน่าสนใจ	4.24	0.44	พึงพอใจมาก
2. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดอย่างอิสระ	4.44	0.51	พึงพอใจมาก
3. กิจกรรมกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	4.40	0.50	พึงพอใจมาก
4. กิจกรรมสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี	4.44	0.51	พึงพอใจมาก
ด้านสื่อการสอน			
1. วัสดุอุปกรณ์ที่จัดเตรียมมีความครบถ้วนเพียงพอต่อผู้เรียน	4.36	0.64	พึงพอใจมาก
2. สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ	4.24	0.52	พึงพอใจมาก
3. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.44	0.51	พึงพอใจมาก
4. สื่อการเรียนรู้กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	4.28	0.46	พึงพอใจมาก
ด้านการประเมินผล			
1. พึงพอใจที่เพื่อนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเอง	4.24	0.44	พึงพอใจมาก
2. พึงพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของผู้อื่น	4.44	0.51	พึงพอใจมาก
3. มีความพึงพอใจต่อการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	4.40	0.50	พึงพอใจมาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
1. ได้รับการพัฒนาผลงานศิลปะอย่างสร้างสรรค์	4.36	0.64	พึงพอใจมาก
2. เกิดทักษะความคิดสร้างสรรค์ นำไปปรับใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้	4.56	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.36	0.12	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ศิลปะตามแนวคิดการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะอยู่ในระดับมาก

อภิปรายพล

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน พบว่า มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.12/81.34 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้อง (IOC) และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อควรปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งการดำเนินการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับ ศิริรักษ์ พันธุ์เวียง (2548: 132-133) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการสอนศิลปะที่ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวคิด ทฤษฎี ผลงานการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาและได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการสร้างสรรค์งานศิลปะ การดำเนินการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนศิลปะโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานเป็นการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีแนวคิดทฤษฎีรองรับ ได้แก่ แนวคิดการคิดเชิงออกแบบร่วมกับความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ มีการประเมินความเป็นไปได้ของทฤษฎี โดยการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ นำข้อมูลมาปรับปรุง แก้ไข ก่อนนำไปตรวจสอบคุณภาพในเชิงปฏิบัติการ จึงทำให้ได้กิจกรรมการเรียนการสอนศิลปะที่มีคุณภาพ จึงกล่าวได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ศิลปะตามแนวคิดโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐานที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

2. ผลการวัดความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่คะแนนความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน พบว่า ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจเมื่อนำภาพที่ผู้เรียนไม่เคยเห็นในชั้นเรียนก่อนหน้านี้มาใช้เป็นปัญหาให้เกิดความอยากรู้ในเรื่องนั้น ๆ นำไปสู่การตั้งคำถาม การคาดคะเนคำตอบขึ้น แต่ในช่วงแรกนักเรียนยังไม่ค่อยมั่นใจในสิ่งที่ตอบคำถามแต่ละคนในกลุ่มยังไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นโดยมีการซักถามครูผู้สอนเพื่อให้อธิบายเพิ่มเติมในช่วงแรก การทำงานของผู้เรียนแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่มค่อนข้างช้าไม่ทันเวลาที่กำหนด ผู้เรียนบางส่วนยังไม่ค่อยสนใจที่จะช่วยเพื่อนสมาชิกในกลุ่มคิดหาคำตอบ

ซึ่งครูผู้สอนได้ชี้แจง คอยให้คำปรึกษาทุกกลุ่มอย่างต่อเนื่อง และพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด และมีการเสริมแรงโดยการยกย่องชมเชยผู้เรียนที่แสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง ความคิดในสิ่งที่แปลกใหม่จากเพื่อน ๆ ในกลุ่มซึ่งส่งผลทำให้พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละกลุ่มเปลี่ยนแปลงไปโดยผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น มีความมุ่งมั่นที่จะแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นปัญหาที่กำหนดขึ้น มีบรรยากาศของการแสดงความคิดเห็นที่สนุกสนาน การคิดอย่างอิสระ และนักเรียนส่วนใหญ่มีความสุข กับการได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับสมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2535: 32) กล่าวว่า ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนเองได้ดีเมื่อนักเรียนมีความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีพลัง รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม หรือของชั้นเรียน รู้จักเคารพตนเองและผู้อื่น และบรรยากาศที่เหมาะสมกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ก็คือ บรรยากาศแห่งความไว้วางใจและการสนับสนุนซึ่งกันและกัน เนื่องจากคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ต่ำมักจะไม่นกล้าแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง ไม่มั่นใจในตนเอง มักจะต้องการเสริมจากกลุ่ม ซึ่งการเรียนเป็นกลุ่มโดยมีการทำกิจกรรมร่วมกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น และช่วยเหลือซึ่งกันและกันจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย ไม่กดดัน กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นประกอบกับชั้นนำเสนอผลงานผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานของตนเองให้มีความแปลกใหม่ ตามแนวคิดจินตนาการของตนเองได้อย่างอิสระ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้มีระดับความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของแคทลียา ปักโคทานัง (2557: 78) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศิลปะโดยใช้การสอนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ มีคะแนนเฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละ 73.75 มีผู้เรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้ศิลปะโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนโดยผ่านประสบการณ์ตรง ผู้เรียนจะประมวล ความรู้ความเข้าใจจากการร่วมกิจกรรม สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเกิดเป็นความรู้ที่คงทน และนำองค์ความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ได้ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์รายวิชาศิลปะ สารทัศนศิลป์จากเนื้อหาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา วงศ์ชู (2555:

115) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ เรื่อง การวาดภาพพระบายสี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์มีผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมด มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 77.7 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีจำนวนผู้เรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 70 ขึ้นไป ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ศิลปะโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ศิลปะตามแนวคิดการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อกัน บรรยากาศในการเรียนรู้จึงมีความเป็นกันเอง พฤติกรรมของผู้เรียนในขณะทำงานมีความสุข ส่งผลให้ผู้เรียนมีความ พึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อวิชาศิลปะ ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันชัย ก่อนกำเนิด (2557: 45) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 สาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนศิลปะโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา วงศ์ชู (2555: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ เรื่อง การวาดภาพพระบายสีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในด้านบทบาทครู บทบาทผู้เรียน และด้านการวัดประเมินผล มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ระดับความพึงพอใจมาก สรุปภาพรวมของคะแนนเฉลี่ยได้ว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้เรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นฐานต้องเตรียมความพร้อมในบทบาทของตนเองในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี มีความเข้าใจในเนื้อหา การจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนให้ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้วางไว้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนจะได้ศึกษาด้วยตนเอง อาจจะไม่มีความสงสัยในส่วนที่ไม่ได้เกี่ยวข้อง

❖ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ ❖
ร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

กับเนื้อหา นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้จำนวนมาก ผู้สอนควร
จะเตรียมให้พร้อมก่อนทำการสอน

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิด
เชิงสร้างสรรค์เป็นฐาน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้มีระดับความคิดสร้างสรรค์สูงได้ ดังนั้น
ควรศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีการสอนโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์
เป็นฐานกับทักษะอื่น ๆ เช่น การแก้ปัญหาทางศิลปะ การคิดวิเคราะห์ เป็นต้น เพื่อนำไปพัฒนาการ
เรียนการสอนโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานต่อไป

รายการอ้างอิง

- แคลเลีย ปักโคทานัง. (2568, ตุลาคม - ธันวาคม). “ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศิลปะโดยใช้การสอน
ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” *วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 9(4): 28-35.
- นิตยา วงศ์ชู. (2555, ตุลาคม - ธันวาคม). “การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ เรื่อง การวาดภาพ
ระบายสีของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบส่งเสริมความคิด
สร้างสรรค์.” *วารสารศึกษาศาสตร์*, 35(4): 42-49.
- บุษยา ธงนาทรัพย์. (2562). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการ
จัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง พลังงานความร้อนของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*
- ประสพสุข ฤทธิเดช. (2557). *การพัฒนาการดำเนินงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
ของโรงเรียนบ้านแมตวิทยาคาร อำเภอเมืองร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด
เขต 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- วันชัย ก่อนกำเนิด. (2557). *ผลการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5
สาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มทัศนศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้า
อิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์. (2558, ตุลาคม - ธันวาคม). “การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-
Based Learning: CBL).” *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้*, 5(2): 31-32.

ศิริรักษ์ พันธุ์เวียง. (2548). การพัฒนากิจกรรมการสอนตามแนวคิดพุทธสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการวาดภาพระบายสีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ. (2537). เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และการเห็นคุณค่าในตนเองโดยใช้การจัดการเรียนรู้ โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา

Development of Mathematics Problem-Solving
skill and Self-Esteem using KWDL Technique
and Metacognitive Learning Model

ลิทธิธนา อาดำ *Sitthithana Adam**

ทองปาน บุญกุศล *Thongpan Boonkusol***

สุพจน์ เกิดสุวรรณ *Suphot Koedsuwan****

กรวิภา สรรพกิจจำนง *Kornveepa Superkitjumnong*****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา ให้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบ กลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการ

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

*** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

**** อาจารย์ประจำหลักสูตร วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

จัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา แบบวัดทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบที่แบบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 1 ตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า ทักษะทางแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 อีกทั้งการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 สถิติที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและ t-test dependent

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะ, การจัดการเรียนรู้ KWDL, อภิปัญญา, ทักษะการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์, การเห็นคุณค่าในตนเอง

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop the Mathayomsuksa 2 students' skill in the mathematics problem-solving, and 2) to develop the Mathayomsuksa 2 students' self-esteem using KWDL techniques and metacognitive learning model so as to be higher than the 60 percent criterion. The sample of this study was 20 Mathayomsuksa 2 students in the first semester of the academic year 2023, selected through cluster sampling. The research instruments were the mathematics learning lesson plans using KWDL techniques and metacognitive learning model, and the mathematics problems solving skill and self-esteem level test.

The research results showed that the students' mathematics problem-solving skill after going through learning activities in using KWDL techniques and metacognitive learning model was higher than

❖ การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และการเห็นคุณค่าในตนเองโดยใช้การจัดการเรียนรู้
โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา

60 percent criterion with statistical significance of .05 level and the self-esteem level of students after being trained through learning activities in using KWDL techniques and metacognitive learning model was also higher than 60 percent criterion at the statistically significant level of .05 level. Statistics used in data analysis included Arithmetic mean

Keyword: Skill Development, KWDL Learning Management, Metacognition, Mathematics Problem-Solving Skill, Self-esteem

บทนำ

การเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนรู้มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์มานานหลายศตวรรษขึ้นอยู่กับบริบทของการเป็นไปของโลกที่แตกต่างกัน ทำให้การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการเน้นพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยเฉพาะทักษะการแก้ปัญหาที่ทุกคนต้องเผชิญกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง (ฐิตินันท์ ดาวศรี และคณะ, 2564) การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่ระบุในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) มุ่งพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพในทุกช่วงวัยตลอดชีวิต ให้สามารถแก้ปัญหาที่ซับซ้อน และดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณค่า มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศโดยนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ การตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา และความรู้ทางคณิตศาสตร์ ไปกับการเรียนรู้ของตนเองได้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ(ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ในมาตราที่ 6 ที่ระบุว่าจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 24 ข้อที่ 2 จัดให้มีการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา และต้องให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา ควบคู่กับการมีคุณธรรม จริยธรรม โดยบุคคลที่มีคุณธรรม บุคคลนั้นจะมีการ

เห็นคุณค่าในตนเองสูง (สมทรง โปปัญจมะกุล, 2563)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ โรงเรียนอิกเราะฮ์ สามัญศึกษา เกี่ยวกับทักษะการแก้ปัญหาโจทย์ปัญหาของผู้เรียนเมื่อจบปีการศึกษา 2564 ในการประชุมครูเพื่อเตรียมการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2565 ควบคู่กับการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียน จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ พบว่า นักเรียนไม่สามารถแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ที่มีความซับซ้อนและประยุกต์ใช้ความรู้ได้ ซึ่งจากการจัดสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงในข้อคำถามที่ประกอบด้วยตัวเลขอย่างเดียว แต่มีคะแนนต่ำสำหรับข้อคำถามโจทย์ปัญหาที่ต้องอาศัยการประยุกต์ใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ และความสามารถในการวิเคราะห์โจทย์ปัญหา เป็นผลให้นักเรียนหลีกเลี่ยงการทำข้อสอบที่เป็นโจทย์ปัญหา ซึ่งแน่นอนว่าในการจัดการสอบของโรงเรียนทุกครั้งต้องมีข้อคำถามที่เป็นโจทย์ปัญหารวมอยู่ด้วย คะแนนที่นักเรียนได้จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนในส่วนของการทำโจทย์ปัญหาได้น้อยกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ อีกทั้งจากการสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มดังกล่าวพบว่า ส่วนใหญ่มีความท้อแท้และสิ้นหวังในการเรียนคณิตศาสตร์ ซึ่งอาจนำไปสู่การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ (Noronha และคณะ, 2018) ผู้วิจัย จึงศึกษาหาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ที่สัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน โดยพัฒนาให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

เทคนิค KWDL เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้ความรู้เดิมของผู้เรียนพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะการอ่าน ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ การคิดขั้นสูง เกิดเป็นความเข้าใจ และเชื่อมโยงความคิดหาแนวทางคำตอบที่เหมาะสมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปรีชญา สิทธิธัญกิจ และ ศุภวรรณ สัจจิตบูล, 2565) เทคนิค KWDL ถูกนำมาใช้เพื่อทำให้ผู้เรียนมีความตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง ตั้งจุดมุ่งหมายได้ด้วยตนเอง ตรวจสอบความเข้าใจในตนเองได้ (ปรีชญา สิทธิธัญกิจ และ ศุภวรรณ สัจจิตบูล, 2565) การจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL มี 4 ขั้นตอน คือ 1) นักเรียนรู้อะไรบ้างจากโจทย์ (K; what we know) 2) โจทย์ต้องการให้หาอะไร หรือนักเรียนต้องการหาอะไร (W; what we want to know) 3) นักเรียนจะทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่โจทย์ต้องการ (D; what we do to find out) 4) นักเรียนเรียนรู้อะไรจากโจทย์หรือบทเรียน (L; what we learn) อย่างไรก็ตาม กระบวนการดังกล่าวมีความคลาดเคลื่อนของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อมีการตั้งคำถามกระตุ้นการเรียนรู้ที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา และไม่เกี่ยวข้องกับโจทย์ปัญหา โดยเฉพาะเมื่อโจทย์ปัญหามีความซับซ้อนมากขึ้น (ปรีชญา สิทธิธัญกิจ และ ศุภวรรณ สัจจิตบูล, 2565) นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธี เชิงอภิปัญญาเป็นจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถลำดับความคิดจากพื้นฐานถึงความคิดที่ซับซ้อน เป็นวิธีในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีการวางแผนการเรียนรู้

เลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม กำหนดวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม ตรวจสอบและประเมินความคิดของ
ตนเอง เพื่อรับรู้ความรู้ของตนเองตามสภาพจริง ทบทวนความเหมาะสมของขั้นตอนการเรียนรู้ว่า
ทราบหรือยังไม่ทราบประเด็นใด ใช้จุดแข็งของตนเองพัฒนาสมรรถนะในการเรียนรู้ ลดข้อผิดพลาด
ในการเรียนเพื่อให้วัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน รวมไปถึงการคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ
มีประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ เกิดเป็นการคิดอย่างมีวิจารณญาณและควบคุมติดตามการกระทำ
ของตนเองมากขึ้น (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2556) การจัดการเรียนรู้
ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญาของ Montague, M. (1992) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการ
“Say” ผู้เรียนจะต้องระบุจะทำสิ่งใดบ้าง เริ่มด้วยวิธีการใด และวิธีการต่อไปเป็นอย่างไร 2) ขั้นการ
“Ask” ผู้เรียนจะตั้งคำถามกับตนเองว่าจะทำอย่างไรให้วิธีที่ระบุในขั้น “Say” สำเร็จ จะมีผลเป็น
อย่างไร 3) ขั้นการ “Check” ผู้เรียนจะต้องตรวจว่าขั้นตอนที่ลงมือทำในขั้นการ “Ask” นั้นถูกต้อง
สมบูรณ์แล้วหรือไม่ และมีข้อบกพร่องในส่วนใด (วรรณวิสา และคณะ, 2564) ในทางตรงกันข้าม
การนำรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญาอย่างเดียวนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้มีข้อจำกัดเกิดขึ้น เนื่องการ
จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา มีขั้นตอนที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ความรู้เดิม หรือ
ใช้การแก้ปัญหาเดิมที่เชื่อมโยงกับความสามารถในการสื่อสารที่มีผลต่อการวิเคราะห์โจทย์ปัญหา
เพื่อให้สามารถระบุได้ว่าจะมีวิธีดำเนินการอย่างไรเพื่อให้สามารถแก้ปัญหา ซึ่งเป็นปัจจัยจำกัดต่อทักษะ
การคิดอภิปัญญา (วีรยา รัตนอุทัยกุล และ ลฎาภา ลดาชาติ, 2565) แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพ
การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญาจำเป็นต้องอาศัยความรู้เดิมของผู้เรียน ด้วย ผู้วิจัย
จึงนำการจัดการเรียนรู้โดยอาศัยความรู้เดิมจากเทคนิค KWDL ร่วมกับการดำเนินการแก้ปัญหาตาม
รูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา ได้เป็น การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้
ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนใหญ่ และ 3 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้น “K” นักเรียน
รู้อะไรบ้างจากโจทย์ ขั้น “W” โจทย์ต้องการให้หาอะไร หรือนักเรียนต้องการหาอะไร ขั้น “D” นักเรียน
หาอะไรบ้างเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่โจทย์ต้องการ มีขั้นตอนย่อยดังนี้ ขั้นย่อย “Say” ผู้เรียนจะต้อง
ระบุจะทำสิ่งใดบ้าง เริ่มด้วยวิธีการใด หรือต้องใช้ความรู้ใดในการแก้ปัญหา ขั้นย่อย “Ask” ผู้เรียน
จะตั้งคำถามกับตนเองว่าจะทำอย่างไรให้วิธีที่ระบุในขั้น “Say” สำเร็จ ขั้นย่อย “Check” ผู้เรียน
จะต้องตรวจว่าขั้นตอนที่ลงมือทำในขั้นการ “Ask” นั้นถูกต้องสมบูรณ์หรือไม่ และมีข้อบกพร่อง
ในส่วนใด และ ขั้น L นักเรียนเรียนรู้อะไรจากโจทย์หรือบทเรียน อาจได้แก่ข้อตกลง หรือทฤษฎี
ดังนั้น จุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ
กลวิธีเชิงอภิปัญญา เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา ควบคู่กับการมองเห็นถึงคุณค่า
ของตนเอง นำไปสู่การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

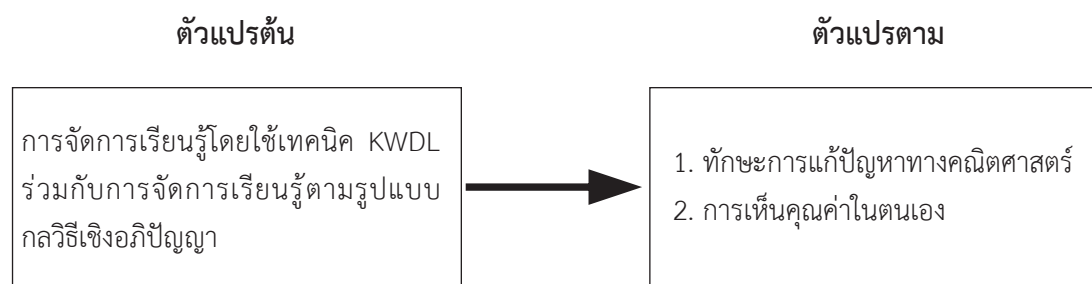
1. เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา ให้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60
2. เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา ให้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

สมมติฐานงานวิจัย

1. ทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60
2. การเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัยประกอบด้วยการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการจัดการเรียนรู้ และการเก็บตัวอย่างข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา โดยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้อ้างอิงตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) วิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องเส้นขนาน จำนวน 10 ชั่วโมง

1.2 แบบทดสอบทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องเส้นขนาน สร้างโดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน ที่ประกอบด้วย 4 เกณฑ์ คือ 1) การทำความเข้าใจปัญหาระบุสิ่งที่โจทย์กำหนด และต้องการ 2) การวางแผนการแก้ปัญหา 3) การดำเนินการแก้ปัญหา 4) การสรุปคำตอบ โดยกำหนดระดับการปฏิบัติเป็น 0-2 คะแนน

1.3 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง อ้างอิงจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของสมทรง โปปัญญาเมกุล (2563) แบบวัดเป็นลักษณะแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย 6 ด้าน 1) ด้านการมีความสามารถ 2) ด้านการมีความสำคัญ 3) ด้านการมีคุณค่า 4) ด้านการมีอำนาจ 5) ด้านครอบครัว 6) ด้านการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

2. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 นำแผนการแผนการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา แบบประเมินทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องเส้นขนาน และ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์ และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบให้คะแนนค่าดัชนีความสอดคล้องโดยค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับเท่ากับ 1.00

2.2 แบบทดสอบทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงให้คำถามมีความเหมาะสม โดยพิจารณาค่าดัชนีความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นโดยคำนวณจากสูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาชและได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับ 0.98

3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญาแก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ชั่วโมง ดำเนินการเก็บข้อมูลประเมินทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ จำนวน 20 ข้อ 1 ชั่วโมง และวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง 1 ชั่วโมง

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา มีผลการวิจัยดังนี้

1) ผลการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และการทดสอบทีของทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง	n	Df	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	μ_0	SD	t	p
ทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์	20	19.0	160	133	96	16.9	9.71	< .001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เฉลี่ย 133 คะแนน จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิบัติตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1

2) ผลการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และการทดสอบทีของการเห็นคุณค่าในตนเอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	df	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	μ_0	SD	t	p
การเห็นคุณค่าในตนเอง	20	19	300	227	180	24.4	8.7	< .001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

❖ การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และการเห็นคุณค่าในตนเองโดยใช้การจัดการเรียนรู้
โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา

จากตาราง พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง เฉลี่ย 227 คะแนน จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 4 แสดงผลการศึกษาแต่ละด้านของการเห็นคุณค่าในตนเอง

คะแนน	ด้านการมีความสามารถ	ด้านการมีความสำคัญ	ด้านการมีคุณความดี	ด้านการมีอำนาจ	ด้านครอบครัว	ด้านการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	รวม
เฉลี่ย	37.9	35.3	39.95	35	41.5	37.75	37.9
เกณฑ์เฉลี่ย	2.274	2.13	2.397	2.1	2.5	2.265	2.27
แปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	สูง	ปานกลาง	สูง	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตาราง พบว่า ผลการศึกษาแต่ละด้านของการเห็นคุณค่าในตนเอง ทั้ง 6 ด้าน ด้านที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับสูง คือ ด้านคุณความดี และ ด้านครอบครัว มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 39.95 และ 41.5 ตามลำดับ ด้านที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับปานกลาง คือ ด้านการมีความสามารถ ด้านการมีความสำคัญ ด้านการมีอำนาจ และ ด้านการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 37.9, 35.3, 35 และ 37.75 ตามลำดับ

สรุปได้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 37.9 แสดงว่านักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ข้อที่ 2

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และการเห็นคุณค่าในตนเองจากการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เป็นการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารและแนวทางการคิดแบบคณิตศาสตร์ ผู้วิจัยจึงใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL เป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ และเสริมการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา การวิจัยครั้งนี้ใช้ปัญหาเรื่องเส้นขนานที่มีรายละเอียดซับซ้อน วิธีการจึงซับซ้อนตามไปด้วย นำไปสู่ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น

เกี่ยวกับการวางแผน การเลือกวิธีการแก้ปัญหาและการแก้ปัญหา แต่เมื่อผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา และทำแบบวัดทักษะการแก้ปัญหา จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อจะมีเกณฑ์การประเมิน 4 เกณฑ์ แต่ละเกณฑ์มีคะแนนตั้งแต่ 0-2 คะแนน คะแนนเต็ม 160 คะแนน เมื่อพิจารณาการผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 หรือ 96 คะแนน พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนคือ 133 คะแนน ซึ่งผ่านเกณฑ์คะแนนที่ร้อยละ 60 เมื่อพิจารณาทักษะการแก้ปัญหาในแต่ละเกณฑ์พบว่า เกณฑ์การระบุสิ่งที่โจทย์กำหนดและต้องการ เป็นการทำความเข้าใจปัญหา โดยประเมินประสิทธิภาพของการใช้ขั้น K และขั้น W มีค่าเฉลี่ย 67.25 จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้เรียนคิด และเขียนสิ่งที่โจทย์กำหนดให้และสิ่งที่โจทย์ต้องการอย่างถูกต้อง ชัดเจน และครบถ้วนสมบูรณ์ สอดคล้องกับการศึกษานันทวัฒน์ สวัสดิ์ผล (2565) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWDL ที่กล่าวว่าขั้น K และ W เป็นขั้นของการระดมความคิดโดยการตั้งคำถามกับตนเองถึงสิ่งที่รู้จากโจทย์หรืออาจจะเป็นการพิจารณาว่าโจทย์กำหนดข้อมูลหรือรายละเอียดใดบ้างเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของชนัญทิตา กันทะวงศ์ (2565) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยเทคนิค KWDL เพื่อเสริมสร้างทักษะการแก้ปัญหา ได้กล่าวว่า ขั้น K และ W เป็นความรู้และคำถามที่โจทย์ต้องการให้ผู้เรียนนั้นจำเป็นต้องรู้เพื่อนำไปสู่การหาคำตอบของโจทย์ปัญหา เกณฑ์ที่ 2 การวางแผนการแก้ปัญหาเป็นการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา เป็นการประเมินขั้น D ที่ประกอบด้วย ขั้นย่อย Say และ Ask คะแนนที่ได้มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 77 จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ขั้นย่อย Say และ Ask ผู้เรียนจะนำข้อมูลที่ได้ จากขั้น K และ W มากำหนดวิธีการแก้ปัญหา ผู้เรียนจะพูดถึงวิธีการแก้ปัญหาย่างหลากหลายวิธีที่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาและถามตนเองว่าจะเลือกวิธีการใดไปใช้แก้ปัญหา โดยมุ่งเน้นการวางแผนที่รัดกุม สมบูรณ์ และ ครอบคลุมทุกประเด็น เกณฑ์ที่ 3 การดำเนินการแก้ปัญหา โดยพิจารณาขั้น D ที่ประกอบด้วยขั้นย่อย Check มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 68 จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้เรียนได้ดำเนินการแก้ปัญหายู่ในระดับที่สามารถแก้ปัญหตามวิธีการที่ตัดสินใจเลือกได้ โดยมีกระบวนการหาคำตอบที่เป็นไปตามหลักการ นิยาม และแนวคิดทางคณิตศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์ สามารถลดความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นได้จากการจัดการเรียนรู้ และเกณฑ์ที่ 4 การสรุปคำตอบ โดยประเมินประสิทธิภาพของขั้น L มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 66.5 เป็นผลมาจากกลุ่มตัวอย่าง ใช้การนำคำตอบที่ได้จากการแก้ปัญหามาอธิบาย เล่าสู่กันฟัง เพื่อพิจารณาความสมเหตุ สมผลของความรู้ ความต้องการ วิธีการที่เลือกใช้ รวมไปถึงการดำเนินการแก้ปัญหา และคำตอบที่เหมาะสมเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพของการแก้ปัญหา เน้นย้ำถึงการทำให้คำตอบที่ไม่แน่ใจมีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชนัญทิตา กันทะวงศ์ (2565) ที่กล่าวว่าผู้เรียนที่ได้รับการเสริมทักษะการแก้ปัญหา จะมีความรู้ที่เหมาะสมภายหลังจากที่ได้หาคำตอบในสิ่งที่ตนเองต้องการ ดังนั้น

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา สามารถพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนได้ ส่งเสริมความรอบคอบในการวางแผนและตระหนักถึงวิธีการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ทำแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา พิจารณาตามองค์ประกอบของการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่สร้างขึ้นโดย สมทรง โปปัญจมะกุล (2563) มีคะแนนเต็ม 300 คะแนน แบ่งออกเป็น 6 ด้าน แต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน เมื่อพิจารณาการผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 หรือ 180 คะแนน พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ย 227 คะแนน ซึ่งผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 เมื่อพิจารณาการเห็นคุณค่าในตนเองแต่ละด้าน พบว่า ด้านการมีความสามารถ ผู้เรียนมีคะแนนตามเกณฑ์เฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง แสดงถึงผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสามารถปานกลาง จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถทำงานสำเร็จตามที่ครูมอบหมายได้ และเมื่อเจอกับปัญหาและอุปสรรคผู้เรียนสามารถแก้ไขได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณฑล โตไทยะ (2565) ที่ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมฝึกการคิดแบบโยนิโสมนสิการเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองนั้น เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองที่ต้องการให้ตนเองเป็นคนที่มีประโยชน์และมีคุณค่า มีการยอมรับในตนเองว่าเป็นคนที่มีความสามารถในการกระทำการต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย เกิดความภาคภูมิใจในตนเองผ่านท่าทีที่แสดงออกมาให้บุคคลอื่นสามารถรับรู้ได้ ด้านการมีความสำคัญ ผู้เรียนมีคะแนนตามเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นผู้มีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสำคัญปานกลาง จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาเกิดขึ้นจะให้การยอมรับความคิดเห็นในการแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน มีการรวมพลังกันเพื่อแก้ปัญหา ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเป็นที่รักของบุคคลอื่น รับรู้การสนับสนุนและกระตุ้นเตือนกัน รู้สึกถึงการมีความสำคัญในตนเอง สอดคล้องกับ เขมจิรา ธรรมสอน (2564) ที่กล่าวถึงการเห็นคุณค่าในตนเองว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเอง ต้องการให้ตนเองเป็นคนที่มีประโยชน์และมีคุณค่า ยอมรับตนเองว่าเป็นคนที่มีความสามารถในการกระทำการต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย ด้านการมีคุณความดี ผู้เรียนมีคะแนนตามเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ผู้เรียนเป็นผู้มีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีคุณความดีสูง จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เมื่อผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง ผู้เรียนมีการปฏิบัติตัวสอดคล้องกับศีลธรรม จริยธรรม ค่านิยมและวัฒนธรรม พอใจในชีวิต แสดงความคิดเห็นถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ด้านการมีอำนาจ ผู้เรียนมีคะแนนตามเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเป็นผู้มีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีอำนาจปานกลาง จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้เรียนสามารถควบคุมการกระทำของตนเองและผู้อื่นในการแก้ปัญหา มีความเชื่อมั่นว่าตนเอง

สามารถกระทำให้เกิดผลตามที่ต้องการ หรืออดทนให้ผลบรรลุตามความต้องการของตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของ จิตต์วัฒน์ คงทน (2560) ที่ได้แสดงถึงแนวทางการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้วยการให้คุณค่าแก่ตนเองด้วยการพิจารณาถึงตนเองว่าเป็นผู้มีความสามารถและมีความสำคัญ มีทัศนคติต่อตนเองถึงความเชื่อมั่นในศักยภาพที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ เรียนรู้ความสำเร็จและความล้มเหลวที่ได้เผชิญ มีความพร้อมที่จะเผชิญปัญหาและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตต์วัฒน์ คงทน (2560) กับการเห็นคุณค่าในตนเองกับทักษะการแก้ปัญหาที่เพิ่มมากขึ้น ดังนี้ 1) ด้านครอบครัว ผู้เรียนมีคะแนนตามเกณฑ์เฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัวสูง จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้เรียนได้รับความรักจากครอบครัว ครอบครัวให้กำลังใจกับผู้เรียน เมื่อเกิดปัญหาผู้เรียนรู้สึกถึงการได้รับความปลอดภัย ได้รับความรัก และการยอมรับจากครอบครัว ครอบครัวพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาทักษะ และความคิดของผู้เรียน ให้โอกาสในการจัดการกับปัญหาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 2) การเสริมสร้างคุณค่าในตนเองโดยกล่าวถึงผู้ที่มีลักษณะของผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงสามารถกลับมาแก้ปัญหาได้ใหม่ และเห็นโอกาสในการแก้ปัญหา 3) ด้านการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนตามเกณฑ์เฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เมื่อผู้เรียนมีปัญหาและสามารถแก้ปัญหาได้จากการได้รับความร่วมมือจากเพื่อน ครู หรือผู้ปกครอง จะทำให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และพร้อมที่จะสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา มีผลสรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญาประกอบด้วยขั้นการเรียนรู้ 4 ขั้น และ 3 ขั้นย่อย คือ ขั้น K, ขั้น W, ขั้น D แบ่งเป็น ขั้นย่อย Say ขั้นย่อย Ask, ขั้นย่อย Check และ ขั้น L สามารถพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนได้ โดยพบว่าผู้เรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 อีกทั้งยังพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนได้ โดยพบว่าผู้เรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และมีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ครูต้องให้นักเรียนรู้จัก และเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา เพื่อป้องกันการการสับสนของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา มีขั้นตอนที่เป็นลักษณะเฉพาะ ผู้เรียนจะเข้าใจได้เมื่อลงมือทำด้วยตนเองเท่านั้น ทำให้ใช้เวลานาน

1.3 นักเรียนที่ไม่เข้าใจขั้นตอน D ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีขั้นตอนย่อย นักเรียนอาจเลือกวิธีแก้ปัญหาที่ผิดหรือไม่เรียบร้อย ครูควรเขียนตัวอย่างทุกขั้นตอนถึงแม้จะเป็นวิธีการสั้น ๆ ย้ำให้นักเรียนวางแผนให้เสร็จ

1.4 ความซับซ้อนของแบบฝึกหัดทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนของทักษะการแก้ปัญหา และการเห็นคุณค่าในตนเอง ครูต้องเรียงลำดับแบบฝึกหัดที่มีความซับซ้อนน้อยไปมากอย่างระมัดระวัง

1.5 การแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์อาจมีวิธีการหลายวิธี ครูต้องเปิดใจ และมอบโอกาสให้นักเรียนได้แสดงการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์แตกต่างจากครู

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 นำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา ไปประยุกต์ใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะและกระบวนการทางด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการให้เหตุผล ทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญาเปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มอ่อนกับนักเรียนกลุ่มปกติ เพื่อให้เห็นประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์

2.3 อจรวมชั้น K กับ ชั้น W เมื่อจัดการเรียนรู้ในผู้เรียนระดับสูง เช่น ม.3 ขึ้นไป เนื่องจากผู้เรียนในระดับสูงมีพัฒนาการการแก้ปัญหามากขึ้น มีความเข้าใจปัญหา รวดเร็ว แต่ถ้านำไปใช้ในผู้เรียนระดับต่ำ เช่น ม.2 ลงไป อาจต้องยังคงชั้น K และ ชั้น W ไว้อยู่

รายการอ้างอิง

- กนกพร ธิยาพันธ์, เอมอร สิทธิรักษ์ และ อารี สาริปา. (2019). “ผลของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้เมตาคอกนิชันในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแก้สมการกำลังสองตัวแปรเดียวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” *Journal of Graduate School*, 16(72): 112-118.
- เข็มจิรา ธรรมสอน. (2564). ผลของจิตปัญญาศึกษามีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของพนักงาน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ชนัญทิศา กันทะวงศ์. (2565). การพัฒนาจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยเทคนิค KWDL เรื่อง โจทย์ปัญหา การบวก ลบ คูณ หารระคน เพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ทักษะการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ฐิตวัฒน์ คงทน. (2560). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมต่อการเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฐิตินันท์ ดาวศรี, พรนภา ทิพย์กองลาด, พีรพล เข้มผง, สมเชาว์ ดับไศรก, สุทธิดา เพ่งพิศ, วรวัฒน์ วิสูตรไพศาล และจันทร์ศรัณ ภูติอริยวัฒน์. (2564). แนวทางการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 11(1): 59-74.
- ณดล โตไทยะ. (2565). การพัฒนาโปรแกรมฝึกการคิดแบบโยนิโสมนสิการเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นันทวัฒน์ สวัสดิ์ผล. (2565). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWDL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรีชญา สิทธิธัญกิจ และ ศุภวรรณ สัจจพิบูล. (2565). ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(3): 206-217.
- วรรณวิสา สุวรรณชัยรบ, ต้องตา สมใจเพ็ง และ ชานนท์ จันทร์. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเชิงอภิปัญญาที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลทาง

❖ การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และการเห็นคุณค่าในตนเองโดยใช้การจัดการเรียนรู้
โดยเทคนิค KWDL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกลวิธีเชิงอภิปัญญา

- คณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ความน่าจะเป็น. *วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(1): 214-228
- วีรยา รัตนอุทัยกุล และ ลภานา ลดาชาติ. (2565). ทักษะการคิดอภิปัญญาในการแก้โจทย์ปัญหาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มชาติพันธุ์. *CMU Journal of Education*, 6(1): 72-86
- วรุฒ หล้าป้อ. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้ 5 แนวปฏิบัติการสอนร่วมกับกลวิธีเชิงอภิปัญญาที่มีต่อสมรรถนะการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- สมทรง ไปปัญมะกุล. (2563). การพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนขยายโอกาส เขตพื้นที่ระยองเศรษฐกิจ. *วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุริยัน เขตบรรจง และ ปาวาริศา สมาฤกษ์. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาเศษส่วน โดยใช้เทคนิค KWDL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารครุศาสตร์*, 50(1): 1-12
- Noronha, Monteiro, & Pinto. (2018). A Study on the Self Esteem and Academic Performance Among the Students. *International Journal of Health Sciences and Pharmacy (IJHSP)*, 2(1), 1-7.
- Montague, M. (1992). The Effects of Cognitive and Metacognitive Strategy Instruction on the Mathematical Problem Solving of Middle School Students with Learning Disabilities. *Journal of Learning Disabilities*, 25(4): 230-248.

The Impact of the Value of Speciality Agricultural Products, Live-Streaming Scenarios, and the Merchant Service Quality on Consumers' Purchase Intentions in E-Commerce Live-Streaming

Jingru Xu*

Lu Suo**

Abstract

With the advancement of information technology and the rapid growth of the e-commerce industry in China, the development of agricultural e-commerce, particularly through live-streaming platforms, has received increasing attention. This study has examined the impact of e-commerce live-streaming on consumers' willingness to purchase regional agricultural products from multiple dimensions. A research model has been developed based on a comprehensive literature review and data collection, and subsequently analyzed using SPSS software. The results have indicated that the perceived value of regional agricultural products, the live-streaming environment, and the quality of merchant services all could significantly influence consumers' purchase intentions. The study has suggested that strengthening the brand value of regional agricultural products, optimizing live-streaming content, and enhancing service quality could effectively promote the growth of agricultural

* Doctoral Student Candidate, Graduate School, Stamford International University

** Advisor

... e-commerce live-streaming, increase market share, and
... build consumer trust, thereby facilitating agricultural
... modernization and rural economic revitalization. This research
... holds significant implications for the development of agricultural
... e-commerce live-streaming.

Keywords: E-commerce Live Streaming, Regional Agricultural Products, Purchase Intention, Influencing Factors

1. Introduction

As China's socialist modernization progresses, the digital economy has experienced rapid growth, technological innovation has achieved significant breakthroughs, and information security capabilities have been markedly enhanced, providing strong momentum for economic and social development (Central People's Government of the People's Republic of China, 2024). Despite the flourishing e-commerce industry, agricultural e-commerce has relatively lagged behind. In 2023, 85% of internet users in China engaged in online shopping (China Internet Network Information Center, 2023), yet rural internet sales accounted for only 16% of total retail sales in 2022 (National Bureau of Statistics, 2023). The 2024 No. 1 Central Document emphasizes the high-quality development of rural revitalization and rural e-commerce, particularly live-streaming e-commerce (Ministry of Agriculture and Rural Affairs of the People's Republic of China, 2024). Research indicates that The value of speciality agricultural products, live-streaming context, and merchant service quality are key factors influencing consumer purchase intentions (Zhang, 2023). Enhancing brand value, optimizing live-streaming content, and improving service quality can promote the development of agricultural e-commerce live-streaming, increase market share, and build consumer trust, thereby advancing agricultural modernization and rural economic revitalization (Li, 2023).

2. Literature Review and Research Hypotheses

2.1 Regional Agricultural Products

The rapid development of the regional agricultural products industry highlights the need for technological applications, with quality assurance and brand building as key growth drivers (Su, 2024). Researchers are focusing on diversifying quality assurance, brand development, and market channels (Wang, 2024), while advanced agricultural technologies and standardized practices have improved product quality and safety (Zhang & Wang, 2023). Studies are also exploring consumer brand awareness through storytelling, geographical indications, and cross-sector cooperation (Liu, 2023). Despite improvements in sales efficiency via e-commerce, social media, and live streaming, challenges like information asymmetry, high logistics costs, and weak brand awareness persist (Chen, 2023). Future research should address these issues to promote the comprehensive development of the regional agricultural products market.

2.2 Live Streaming in Agricultural Product E-commerce

Since its introduction on Taobao in 2016, agricultural product live streaming has boosted the rural economy and attracted many consumers, playing a role in rural revitalization. Current research focuses on optimizing supply chain management, enhancing logistics, and reducing costs (Lu, Han, & Wu, 2021). However, there is a gap in understanding the potential of live-streaming platforms in improving farmers' market access and their socioeconomic impact, as well as the effect of live streaming on consumer trust and purchasing decisions.

2.3 Consumer Purchase Intention in Agricultural Product E-commerce Live Streaming

Consumer purchase intentions in agricultural e-commerce live streaming are shaped by various factors such as product quality, price sensitivity, and the reliability of sales channels (Liu, Wang, & Yuan, 2016; Zhou, 2023). While research in this area is expanding, there is still limited analysis of regional differences and the role of interactivity and live streamer characteristics on consumer decisions. This paper

addresses these gaps by examining how these factors influence purchase intentions, thereby promoting the agricultural live streaming market's development.

2.4 Conceptual Framework

In this paper, the S-O-R (Stimulus-Organism-Response) theoretical model is used to study consumer behavior. Reviewing previous literature, it is found that utility value significantly impacts repurchase intentions (Li et al., 2023). Live streaming characteristics positively influence purchase intentions (Zhong, 2023). Higher service quality reduces perceived risk, affecting consumers' purchase of agricultural products in e-commerce live streaming (Huang, 2021). Perceived value is crucial in purchase decisions (He, 2023), while perceived risk negatively impacts purchase intentions (Huang, 2021). The model in this paper posits that The value of speciality agricultural products, live streaming scenes, and merchant service quality directly influence purchase intentions. Perceived value and perceived risk act as mediators in this process, as illustrated in figure 1.

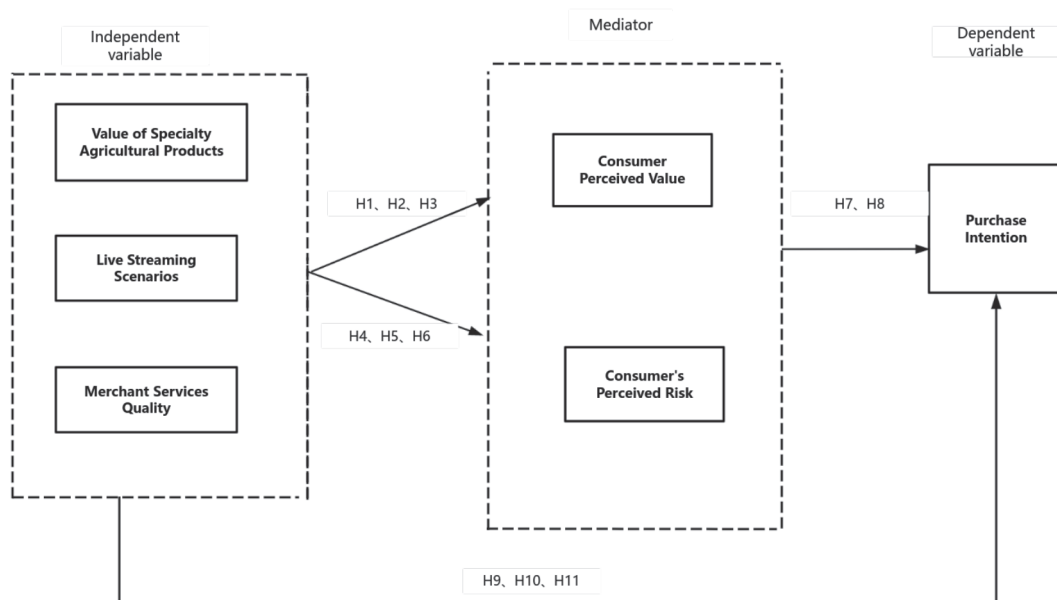

Figure 1 Conceptual Framework

2.5 Hypothesis

- H1: The value of speciality agricultural products has a positive impact on consumers' perceived value.
- H2: Live streaming scenarios have a positive impact on consumers' perceived value.
- H3: Merchant service quality has a positive impact on consumers' perceived value.
- H4: The value of speciality agricultural products has a negative impact on consumers' perceived risk.
- H5: Live streaming scenarios have a negative impact on consumers' perceived risk.
- H6: Merchant service quality has a negative impact on consumers' perceived risk.
- H7: Perceived value has a positive impact on purchase intentions.
- H8: Perceived risk has a negative impact on purchase intentions.
- H9: The value of speciality agricultural products has a positive impact on purchase intentions.
- H10: Live streaming scenarios have a positive impact on purchase intentions.
- H11: Merchant service quality has a positive impact on purchase intentions.
- H12: Perceived value mediates the relationship between The value of speciality agricultural products and purchase intentions.
- H13: Perceived value mediates the relationship between live streaming scenarios and purchase intentions.
- H14: Perceived value mediates the relationship between merchant service quality and purchase intentions.
- H15: Perceived risk mediates the relationship between The value of speciality agricultural products and purchase intentions.
- H16: Perceived risk mediates the relationship between live streaming scenarios and purchase intentions.

H17: Perceived risk mediates the relationship between merchant service quality and purchase intentions.

3. Research Methodology

3.1 Sample

This study utilizes a quantitative research method, employing a five-point Likert scale to construct a survey questionnaire on regional agricultural product e-commerce live streaming, based on established scales. The survey was conducted via WeChat using a snowball sampling method targeting consumers in Yunnan Province who had purchased regional agricultural products through live streaming within the past year. Starting with an initial contact, respondents were asked to recommend additional participants, leading to the distribution of 300 questionnaires and 232 valid responses. Of the respondents, 60% were female (139) and 40% were male (93). The data shows that over 63.4% have more than one year of online shopping experience, over 66.4% spend more than 1,000 yuan monthly, and 78% shop online four or more times per month. This highlights the increasing integration of online shopping into daily life, reflecting its convenience and growing popularity.

3.2 Measurement of the Variables

The development of questionnaire measurement indicators should adhere to five key requirements: operability, generality, clarity, multi-item measurement, and ease of subsequent analysis (Churchill, 1979; Hair, Black, Babin, & Anderson, 2010). After defining the research objectives and constructing a theoretical model, we designed easy-to-understand and standardized questionnaire measurement indicators based on potential variables. Each dimension was measured by at least five items to ensure data accuracy and reliability while considering the convenience and persuasiveness of the survey. In this study, six variables were involved: the value of specialty agricultural products, live-streaming context, merchant service quality, consumer perceived value, consumer perceived risk, and purchase

intention (Parasuraman, Zeithaml, & Berry, 1988; Zhou, 2023). When designing the items based on these variables, we referred to the existing mature scales collected previously and modified them according to the characteristics of live-streaming e-commerce for specialty agricultural products. The final measurement items were designed to comprehensively cover the characteristics of each variable (Liu, Wang, & Yuan, 2016), and all questions were rated using a five-point Likert scale to ensure the accuracy and objectivity of the results (Likert, 1932). The specific measurement scales for the independent variables are as show in table 1.

Table 1 Measures and Literature sources

Variable	Code	Measurement Item	Source
Value of Specialty Agricultural Products	Q01	The agricultural products in the live-streaming session are fresh and clean.	He Jianglin (2023), Zhang Mengrong (2023)
	Q02	The size and dimensions of the agricultural products sold in the live-streaming session are almost identical to the description.	
	Q03	The information about the agricultural products obtained in the live-streaming session is truthful.	
	Q04	The live-streaming session provides a detailed introduction to the specialty agricultural products.	
	Q05	The prices of agricultural products sold in the e-commerce live-streaming session are relatively low.	
	Q06	There are significant discounts when selling specialty agricultural products in the e-commerce live-streaming session.	

Table 1 Measures and Literature sources (cont.)

Variable	Code	Measurement Item	Source
Live-Streaming Context	Q07	The live-streaming session at the place of origin clearly demonstrates the production, harvesting, and processing of the products, which increases my trust.	
	Q08	During the live streaming at the place of origin, I feel like I am watching on-site and personally selecting agricultural products, which feels very authentic.	He Jianglin (2023), Zhang Mengrong
	Q09	You are more inclined to choose live streaming sessions for supporting farmers that match the actual scenario of the agricultural products.	(2023), Zhong Hongyang (2023)
	Q10	The host uses professional expressions to recommend the characteristics of the agricultural products.	
	Q11	In the e-commerce live streaming session, the host promptly answers consumers' questions.	
	Q12	The merchant provides timely return and exchange services.	
Merchant Service Quality	Q13	The after-sales customer service responded to my inquiries in a proactive, polite, and responsible manner.	He Jianglin (2023), Xie Weihuan
	Q14	The logistics speed is fast, the packaging is intact, the goods are undamaged, and the delivery personnel have a good attitude.	(2024), Fu Tianjiao
	Q15	You believe that the host in the live-streaming session you watched has rich experience and skills.	(2023)
	Q16	By watching e-commerce live streaming, I can obtain more effective product information.	

Table 1 Measures and Literature sources (cont.)

Variable	Code	Measurement Item	Source
Perceived Consumer Value	Q17	Watching live streaming makes me feel happy (emotional).	Zhong Hongyang (2023), Zhang Mengrong (2023), He Jianglin (2023)
	Q18	Watching e-commerce live streaming can relax my mood and relieve stress.	
	Q19	The introduction and demonstration of agricultural products by the host in the live-streaming session make me feel excited.	
	Q20	I believe that the quality of specialty agricultural products sold in the live-streaming session is reliable and trustworthy.	
	Q21	Purchasing agricultural products from the live-streaming session makes me feel recognized by others.	
	Q22	It is not easy to choose a live-streaming session with guaranteed quality and service for product purchase.	
	Q23	I have doubts about the quality of agricultural products in the live-streaming session.	
Perceived Consumer Risk	Q24	I worry that the quality of agricultural products purchased in the live-streaming session may be poor and not guaranteed in functionality.	Zhou Zixuan (2024), Chang Yongjia (2022)
	Q25	I am concerned that the merchant may not be honest when purchasing agricultural products in the live-streaming session.	
	Q26	I worry about possibly buying counterfeit or inferior agricultural products in the live-streaming session.	

Table 1 Measures and Literature sources (cont.)

Variable	Code	Measurement Item	Source
Purchase Intention	Q27	If I have a purchase need, I am willing to buy in the live-streaming session.	Zhong Hongyang (2023), He Jianglin (2023), Xie Weihuan (2024)
	Q28	I tend to purchase products or services from e-commerce live-streaming sessions.	
	Q29	I am willing to consider purchasing agricultural products while watching live streaming.	
	Q30	The host's introduction and demonstration of agricultural products in the live-streaming session significantly influenced my purchase intention.	
	Q31	I will prioritize purchasing agricultural products from the supporting farmers' live-streaming session in the future.	

4. Data Analysis and Model Testing

4.1 Reliability Analysis

Table 2 Reliability Analysis Table

Variable Name	Cronbach's Alpha	Number of Items
Regional Agricultural Product Value	0.893	6
Live Streaming Scenario	0.868	5
Merchant Service Quality	0.864	5
Consumer Perceived Value	0.889	5
Consumer Perceived Risk	0.880	5
Purchase Intention	0.892	5
Overall	0.975	31

The reliability test results of the sample in this study are shown in Table 2. The Cronbach's Alpha values for each variable are all greater than 0.8, and the overall Cronbach's Alpha is 0.975, indicating that the scale has good stability and consistency.

4.2 Validity Analysis

Table 3 Validity Analysis Table

KMO and Bartlett's Test		
KMO Measure of Sampling Adequacy		0.974
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	5624.967
	Degrees of Freedom	465.000
	Significance	0.000

As shown in Table 3, the overall KMO value of the designed survey scale is 0.974, which far exceeds the minimum standard of 0.5, and the significance level is very significant. These results indicate that there is a strong correlation between the variables designed in this study, making factor analysis highly suitable for this situation.

4.3 Correlation Analysis

Table 4 Correlation Analysis Table

	Regional Agricultural Product Value	Live Streaming Scenario	Merchant Service Quality	Consumer Perceived Value	Consumer Perceived Risk	Purchase Intention
Regional Agricultural Product Value	1					
Live Streaming Scenario	0.894**	1				
Merchant Service Quality	0.878**	0.887**	1			
Consumer Perceived Value	0.865**	0.845**	0.853**	1		
Consumer Perceived Risk	-0.728**	-0.732**	-0.736**	-0.708**	1	
Purchase Intention	0.868**	0.866**	0.855**	0.868**	-0.759**	1

* indicates $P < 0.05$, ** indicates $P < 0.01$, *** indicates $P < 0.001$

Based on the results in Table 4, The correlation coefficients are all less than 0.01., indicating significant correlations between regional agricultural product value, live streaming scenario, merchant service quality, consumer perceived value, consumer perceived risk, and purchase intention. This allows for further analysis.

4.4 Regression Analysis

Table 5 Regression Analysis Table

Model	Variable Name	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Significance
		B	Standard Error	Beta		
1	Regional Agricultural Product Value	0.948	0.036	0.865	26.092	0.000
2	Live Streaming Scenario	0.895	0.037	0.845	24.006	0.000
3	Merchant Service Quality	0.918	0.037	0.853	24.803	0.000
4	Regional Agricultural Product Value	-0.803	0.05	-0.728	-16.111	0.000
5	Live Streaming Scenario	-0.78	0.048	-0.732	-16.317	0.000
6	Merchant Service Quality	-0.797	0.048	-0.736	-16.503	0.000
7	Consumer Perceived Value	0.846	0.032	0.868	26.492	0.000
8	Consumer Perceived Risk	-0.736	0.042	-0.759	-17.679	0.000
9	Regional Agricultural Product Value	0.929	0.035	0.868	26.561	0.000
10	Live Streaming Scenario	0.894	0.034	0.866	26.237	0.000
11	Merchant Service Quality	0.898	0.036	0.855	25.054	0.000

Using SPSS26.0, further regression analysis was conducted for each pair of the six variables under study. The results are shown in Table 4. The results indicate that the standardized regression coefficients of regional agricultural product value, live streaming scenario, and merchant service quality are 0.865, 0.845, and 0.853, respectively, and Sig. is less than 0.05. This means that they all have a significant positive impact on consumer perceived value, confirming hypotheses H1, H2, and H3. For consumer perceived risk, the standardized regression coefficients of regional agricultural product value, live streaming scenario, and merchant service quality are -0.728, -0.732, and -0.736, respectively, and Sig. is less than 0.05, indicating that hypotheses H4, H5, and H6 are confirmed. The standardized regression coefficients for consumer perceived value and perceived risk are 0.868 and -0.759, respectively, and Sig. is less than 0.05, indicating that hypotheses H7 and H8 are confirmed. The standardized regression coefficients for regional agricultural product value, live streaming scenario, and merchant service quality on purchase intention are 0.868, 0.866, and 0.855, respectively, and Sig. is less than 0.05, further proving that these three factors have a significant positive impact on purchase intention, thus confirming hypotheses H9, H10, and H11.

4.5 Mediation Effect Analysis

In this study, SPSS26.0 was used to analyze the relevant data using stepwise regression method. The mediation effect test model follows the path shown in Figure 2. When X has a significant impact on Y, X also has a significant impact on M, and M also has a significant impact on Y, if the direct effect of X on Y is weakened after adding M (i.e., C is greater than C' and this difference is significant), we can say that M plays a partial mediating role in the impact of X on Y. In other words, the influence of X on Y is partially transmitted through M.

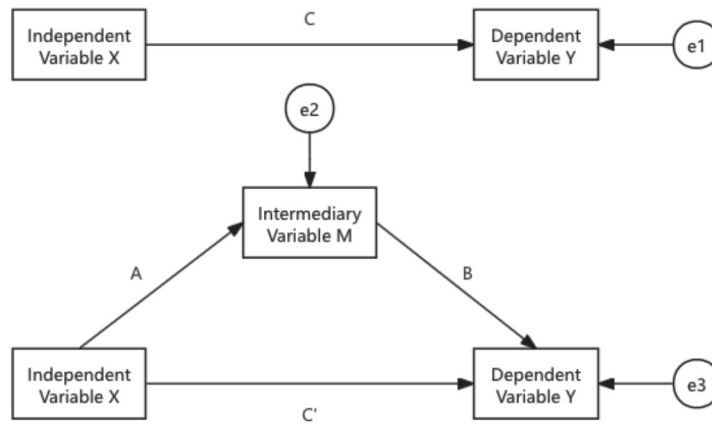

Figure 2 Mediation Effect Model

(1) Mediation Role of Consumer Perceived Value between Independent and Dependent Variables

Table 6 Analysis of the Mediation Effect of Consumer Perceived Value

	Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Significance
		B	Standard Error	Beta		
1	Regional Agricultural Product Value	0.948	0.036	0.868	26.092	0.000
2	Regional Agricultural Product Value	0.5	0.062	0.468	8.124	0.000
	Consumer Perceived Value	0.452	0.056	0.464	8.053	0.000
3	Live Streaming Scenario	0.895	0.037	0.866	24.006	0.000
4	Live Streaming Scenario	0.478	0.055	0.463	8.683	0.000
	Consumer Perceived Value	0.465	0.052	0.476	8.937	0.000
5	Merchant Service Quality	0.918	0.037	0.855	24.803	0.000
	Merchant Service Quality	0.444	0.059	0.423	7.498	0.000
6	Consumer Perceived Value	0.495	0.055	0.507	8.993	0.000

In the previous regression analysis, the conditions required for mediation analysis were satisfied, as shown in Table 6. Model 1 includes only regional agricultural product value as the independent variable, while Model 2 incorporates the mediating variable, consumer perceived value. The results show that the β coefficient decreases from 0.868*** to 0.468*** after including the mediating variable. Although the effect remains significant, the degree of influence is significantly reduced, thereby validating hypothesis H12. Model 3 includes only the live streaming scenario as the independent variable, while Model 4 incorporates the mediating variable, consumer perceived value. The results show that the β coefficient decreases from 0.866*** to 0.463*** after including the mediating variable. Therefore, hypothesis H13 is confirmed. Model 5 includes only merchant service quality as the independent variable, while Model 6 incorporates the mediating variable, consumer perceived value. The results show that the β coefficient decreases from 0.855*** to 0.423*** after including the mediating variable. Therefore, hypothesis H14 is validated.

(2) Mediation Role of Consumer Perceived Risk between Independent and Dependent Variables

Table 7 Analysis of the Mediation Effect of Consumer Perceived Risk

	Model	Unstandardized		Standardized	t	Significance
		Coefficients		Coefficients		
		B	Standard Error	Beta		
7	Regional Agricultural Product Value	0.929	0.035	0.868	26.561	0.000
8	Regional Agricultural Product Value	0.719	0.047	0.672	15.151	0.000
	Consumer Perceived Risk	-0.261	0.043	-0.27	-6.078	0.000
9	Live Streaming Scenario	0.894	0.034	0.866	26.237	0.000
10	Live Streaming Scenario	0.69	0.047	0.668	14.79	0.000
	Consumer Perceived Risk	-0.261	0.044	-0.269	-5.96	0.000
11	Merchant Service Quality	0.898	0.036	0.855	25.054	0.000
12	Merchant Service Quality	0.68	0.049	0.648	13.78	0.000
	Consumer Perceived Risk	-0.273	0.046	-0.282	-5.998	0.000

In the previous regression analysis, the conditions required for mediation analysis were satisfied, as shown in Table 7. Model 7 includes only regional agricultural product value as the independent variable, while Model 8 incorporates the mediating variable, consumer perceived risk. The results show that the β coefficient decreases from 0.855 to 0.672 after including the mediating variable. Although the effect remains significant, the degree of influence is significantly reduced. Therefore, hypothesis H15 is confirmed. Model 9 includes only the live streaming scenario as the independent variable, while Model 10 incorporates the mediating variable, consumer perceived risk. The results show that the β coefficient decreases from 0.866 to 0.668 after including the mediating variable. Therefore, hypothesis H16 is confirmed. Model 11 includes only merchant service quality as the independent

variable, while Model 12 incorporates the mediating variable, consumer perceived risk. The results show that the β coefficient decreases from 0.855 to 0.648 after including the mediating variable. Therefore, hypothesis H17 is confirmed.

5. Research Results and Discussion

This study, through empirical analysis, verifies the significant impact of live-streaming interactivity, the value of specialty agricultural products, and merchant service quality on consumers' perceived value and purchase intentions. Additionally, perceived risk plays a mediating role in the consumer decision-making process, particularly when evaluating the authenticity and quality of live-streamed products. The study emphasizes the role of e-commerce live streaming in promoting agricultural product sales, especially by increasing consumer purchase intentions through improving live-streaming quality and host professionalism. The findings indicate that optimizing live-stream content and providing a high-quality interactive experience can significantly enhance consumers' perceived value of products, thereby driving sales growth. This offers valuable marketing strategy guidance for agricultural e-commerce in a highly competitive market environment. Compared to previous research, this study finds that most studies have focused on the general functions of e-commerce platforms and consumer behavior, with insufficient exploration of the unique interactivity and immediacy factors inherent in live streaming. This study fills that gap by providing new perspectives and insights through a detailed analysis of how specific interactions within live-streaming scenarios affect consumer behavior. However, a major limitation of this study is that the sample is primarily drawn from a specific region, which may not fully represent consumer behavior in other cultural and geographic contexts. Additionally, the study relies mainly on quantitative data, which may not fully capture the depth of consumer subjective experiences and perceptions. These limitations could affect the generalizability and applicability of the research findings. Given these limitations, future research should consider using samples from more diverse geographic and cultural backgrounds to enhance the universal applicability of the findings.

6. Recommendations

(1) Strengthening Regulation of Platforms and Live Streaming Rooms

To ensure the legality and authenticity of live-stream content, the government should revise and update relevant regulations and clearly define operational standards. E-commerce platforms need to enhance identity verification and authentication of hosts and merchants and establish a credit rating system. The government should cooperate with platforms to jointly regulate live streaming activities, take measures such as issuing warnings and banning accounts for violations, and establish a complaint and reporting mechanism. Furthermore, it is essential to encourage collaboration among the government, platforms, and farmer organizations in formulating and implementing regulatory measures to ensure that the interests of all parties are fully considered.

(2) Enhancing the Popularity of Agricultural E-commerce Live Streaming

To address the insufficient popularity of live streaming for specialty agricultural products, the following measures should be taken: strengthen live streaming skills training for farmers and agricultural enterprises, establish dedicated agricultural product live streaming platforms to lower the participation threshold, and improve quality control and brand building to ensure product quality and enhance consumer trust. Through technological integration, such as using augmented reality (AR) technology to provide a more interactive viewing experience, or utilizing big data analytics to optimize content delivery strategies, the attractiveness and efficiency of live streaming platforms can be effectively enhanced.

(3) Improving the E-commerce Logistics System

To solve e-commerce logistics issues, cooperation among the government, enterprises, and society is necessary. This includes conducting research, planning, and strengthening logistics infrastructure construction and optimizing network efficiency. Improving cold chain facilities and training relevant personnel can enhance service quality. The government should strengthen regulation to ensure industry compliance and enhance logistics efficiency and service quality through technological upgrades

such as the use of the Internet of Things (IoT) tracking systems. Additionally, the government should encourage the private sector to develop innovative logistics solutions to support the efficient transfer of agricultural products from farm to table.

References

- Central People's Government of the People's Republic of China. (2024). *Report on the progress of socialist modernization in China*. Retrieved from <http://www.gov.cn/zhongyang/2024/report.html>
- China Internet Network Information Center. (2023). *2023 China Internet Development Status Statistical Report*. Retrieved from <http://www.cnnic.cn/2023/statisticalreport.html>
- National Bureau of Statistics of China. (2023). *2022 Statistics on Internet Sales in Rural China*. Retrieved from http://www.stats.gov.cn/2023/rural_internet_sales_stats.html
- Ministry of Agriculture and Rural Affairs of the People's Republic of China. (2024). *Guidelines on promoting high-quality development of rural revitalization and rural e-commerce*. Retrieved from <http://www.moa.gov.cn/2024/guidelines.html>
- Chen, Z. (2023). *Challenges and strategies for agricultural e-commerce: A focus on regional agricultural products*. *Journal of Digital Agriculture*, 5(3), 22-30.
- Churchill, G. A. (1979). A paradigm for developing better measures of marketing constructs. *Journal of Marketing Research*, 16(1), 64-73. <https://doi.org/10.2307/3150876>
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis* (7th ed.). Pearson.
- He, J. (2023). *Research on factors influencing consumers' willingness to purchase agricultural products in e-commerce live streaming scenarios*. Unpublished master's thesis, Liaoning Technical University.

- Huang, X. (2021). *The effect of service quality on perceived risk in e-commerce live streaming: A study on agricultural products*. *Journal of E-Commerce and Agricultural Products*, 14(2), 103-115.
- Li, Y., Zhang, W., & Chen, Z. (2023). *Utility value and its impact on repurchase intentions in the context of agricultural e-commerce*. *Journal of Consumer Research*, 20(3), 45-58.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22(140), 1-55.
- Liu, X., Wang, Y., & Yuan, Z. (2016). Under certain circumstances, consumers' online purchasing behavior of fresh agricultural products is influenced by multiple factors. *Journal of Agricultural Marketing*, 73.
- Liu, Y. (2023). Building regional agricultural brands: Strategies and challenges. *Journal of Rural Economy and Management*, 18(4), 67-72.
- Lu, Y., Han, Z., & Wu, X. (2021). Optimizing supply chain management in e-commerce live streaming of agricultural products. *Journal of E-commerce in Agriculture*, 71-73.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Berry, L. L. (1988). SERVQUAL: A multiple-item scale for measuring consumer perceptions of service quality. *Journal of Retailing*, 64(1), 12-40.
- Su, D. (2024). Research on optimizing marketing channels for specialty agricultural products in ethnic areas under the rural revitalization strategy. *Chinese Journal of Science and Technology Database (Full Version), Economic Management*, 2024(1), 145-148.
- Wang, J. (2024). Research on the development and brand building of specialty agricultural product industries under the rural revitalization strategy. *Chinese Journal of Science and Technology Database (Full Version), Agricultural Science*, 2024(1), 174-177.
- Zhang, W., & Wang, L. (2023). Enhancing agricultural product quality through advanced technologies and standardized production. *Journal of Agricultural Innovation*, 7(2), 100-108.

- Zhang, W. (2023). *Study on the influencing factors of agricultural product live streaming e-commerce. Journal of Agricultural Economics Review*, 12(2), 104-112.
- Zhong, Q. (2023). *Influence of live streaming characteristics on consumer purchase intentions in agricultural e-commerce. Journal of Digital Marketing Research*, 8(1), 32-44.
- Zhou, Q. (2023). The influence of sales channels and live streaming platforms on consumer purchasing decisions in agricultural e-commerce. *E-Commerce Research*, 2023(1), 45-59.
- Zhou, Z., & Chang, Y. (2022). *Research on consumer perceived risk in the context of agricultural product live streaming. Journal of Consumer Behavior Studies*, 15(1), 23-39.

Optimizing Startup Performance through Digital Finance and Opportunity Identification

Shengcai Zhang*

SzeTing Chen**

Abstract

This study has drawn upon entrepreneurial opportunity theory and social resource theory, with new and small micro-enterprises as the research object and 1197 questionnaire responses as the data sample. It has analyzed the mechanism of the impact of digital finance on entrepreneurial performance, and has deeply explored the mediating effect of entrepreneurial opportunity identification and the moderating effect of social capital. The study findings have revealed several key points: Firstly, digital finance notably enhances entrepreneurial opportunity identification and innovation performance. Secondly, entrepreneurial opportunity identification serves as a mediating factor between digital finance and entrepreneurial performance. Lastly, social capital positively moderates both entrepreneurial opportunity identification and entrepreneurial performance. By deeply exploring the mechanism of the impact of digital finance on entrepreneurial performance, this study would provide important guidance for leveraging digital finance to enhance entrepreneurial opportunity identification in new and small micro-enterprises, promoting better realization of

* Doctoral student, Chinese International College, Dhurakij Pundit University

** Advisor

entrepreneurial performance activities, and effectively addressing issues such as financing difficulties for enterprises.

Keywords: Digital Finance, Entrepreneurial Opportunity Identification, Entrepreneurial Performance, Social Capital

Introduction

With the rapid development of digital technologies such as big data, blockchain, and artificial intelligence, the integration of digital technology and financial business is being promoted, continually giving rise to emerging digital financial formats and improving the efficiency of financial services. Digital finance refers to a new generation of financial services that combines internet and information technology with traditional financial service formats (Ding, 2022). However, from an industry perspective, although P2P lending, crowdfunding, and cash loans have advanced rapidly, the results often end in failure, primarily due to the lack of sustainable business models. From an academic standpoint, the current business models in China's digital finance are still immature and face many opportunities and challenges in the future. These include the relationship between digital finance and traditional finance, financial risks, business models, and how they impact and transform various aspects of the real economy, including employment, innovation, and income distribution (Huang Yiping et al., 2018). Existing research on these topics remains far from adequate. For new small and micro enterprises, their ability to seize the opportunity of digital finance, enhance the identification of entrepreneurial opportunities, and thereby increase the probability of entrepreneurial success is of paramount concern to every entrepreneur.

Literature Review

2.1 Impact of Digital Finance on Performance

Digital finance, as a new way of financial industry development, enriches the financing channels for enterprises, providing them with more choices on

the financing supply side (Niemand et al., 2021). According to the theory of financial development, financial development has a positive impact on enterprise performance. Due to technological advantages, financing through digital finance has lower costs, higher efficiency, and more rational allocation of resources compared to traditional finance (Kohtamäki et al., 2020). The changes in financing supply brought about by digital finance also represent the changes in the technological environment of enterprises, which are not only beneficial for the development of enterprises themselves, but also for the overall national economy. To adapt to the new financial environment, enterprises will establish effective incentive and control mechanisms, continuously optimize organizational structure to improve management level, enhance creditworthiness to maintain competitiveness, thus improving enterprise performance (Haudi et al., 2022). In summary, this paper hypothesises that digital finance helps new MSMEs to improve their entrepreneurial performance:

H1: Digital finance has a positive impact on entrepreneurial performance.

2.2 Mediating Role of Opportunity Identification

Huang Hao (2018) argues that digital finance can utilize big data technology to extract and analyze extensive non-standardized data, establishing a novel third-party risk control model. Various pertinent information from diverse entities can be integrated into this model for precise credit risk assessment. This innovative assessment framework, by incorporating the characteristics of big data, effectively addresses the dearth of essential information crucial for securing financing for new and small micro-enterprises (Moenninghoff & Wieandt, 2011), thereby mitigating information asymmetry between financial institutions and businesses, and optimizing the rational allocation of financial resources (Xie Ping et al., 2012). Furthermore, emerging digital finance models like online lending and supply chain finance have partially assisted new and small micro-enterprises in compensating for the absence of credit information and surmounting financing barriers that impede entrepreneurship (Aghion et al., 2007), offering novel solutions to the challenges faced by these

enterprises in obtaining financing. Mei Ru (2021) noted in their research on the influence mechanism and application of digital finance on entrepreneurship that digital finance can ameliorate the financing challenges hindering the growth of new and small micro-enterprises, thereby enhancing entrepreneurs' initiative and fostering entrepreneurial opportunities. In conclusion, this study contends that digital finance fosters entrepreneurial opportunities for new and small micro-enterprises and facilitates the identification of entrepreneurial prospects for entrepreneurs, thus formulating the hypothesis:

H2: Digital finance has a positive impact on entrepreneurial opportunity identification.

Gray et al. (2019) emphasize that a lack of planning often leads to business failure, while a detailed assessment of the environment can reduce the chances of failure. It is important for entrepreneurs to have a formal business plan through a formal planning process (Lundberg & Rehnfors, 2018). The identification of entrepreneurial opportunities enables entrepreneurs to better understand market demand and transform it into entrepreneurial projects (Szalavetz, 2020). This market demand matching can increase the sales and market share of entrepreneurial projects, thereby improving entrepreneurial performance (Monferrer et al., 2021). In conclusion, this paper argues that in the process of identifying and developing opportunities, the more information is sought, the more meticulous the evaluation process, and the more complete the development of technology, products, and markets, the clearer the market related to the opportunities will be grasped, resulting in better entrepreneurial performance. Based on this, the following hypotheses are proposed in this study:

H3: Entrepreneurial opportunity identification has a positive effect on entrepreneurial performance.

The ability of entrepreneurs to identify entrepreneurial opportunities will affect their entrepreneurial results; likewise, the ability of entrepreneurs who are starting businesses to identify entrepreneurial opportunities will affect their enterprise

performance (Ardichvili et al., 2003). Entrepreneurial alertness refers to an individual's sensitivity to market demand and resource utilization. Thus, the identification of entrepreneurial opportunities may positively affect entrepreneurial intentions, i.e., the entrepreneurial performance of entrepreneurs who are currently starting businesses (He & Li, 2019). Entrepreneurs obtain market data and industry information through digital financial platforms, thereby enabling them to better identify and evaluate the feasibility and potential benefits of entrepreneurial opportunities (Haudi et al., 2022). The accuracy and quality of entrepreneurial opportunities directly affect the realization of entrepreneurial performance (Baron, 2006).

The openness and convenience of digital finance provide strong support for innovation and entrepreneurship activities, greatly promoting the development of entrepreneurial activities in society (Adel, 2021), effectively compensating for the lack of hard information required for financing approval for entrepreneurial entities like new small and micro enterprises (Moenninghoff & Wieandt, 2011). After solving the entrepreneurial barrier of financial constraints, entrepreneurs will focus more on the identification of entrepreneurial opportunities, and entrepreneurs can acquire entrepreneurial resources and information through social networks. Rational entrepreneurial opportunity identification models can help organizations find new entrepreneurial opportunities. In conclusion, this paper infers that digital finance can indirectly enhance entrepreneurial performance through entrepreneurial opportunity identification. Based on this, the following hypothesis is proposed in this study:

H4: Entrepreneurial opportunity identification mediates the relationship between digital finance and entrepreneurial performance.

2.3 Moderating Role of Social Capital

Social capital serves as a mediator between corporate social responsibility and business performance (Que, 2019). Corporate social responsibility contributes to the development of structural, relational, and cognitive dimensions of social capital, thereby enhancing business performance. Put simply, it fosters an increase in social

capital, which, in turn, enhances business performance (Yuan et al., 2017). Basu et al. (2017) observed a positive correlation between social capital and innovation performance in enterprises. Zhang Peng et al. (2015), in a study involving small and medium-sized enterprises and overseas Chinese entrepreneurs, found that those with high social capital exhibit superior entrepreneurial performance compared to their counterparts with low social capital. High social capital typically correlates with increased enterprise scale and improved entrepreneurial performance. Qiao Penghua (2015) concluded that there exists a reciprocal causal relationship between entrepreneurial social capital and the performance of new small and medium-sized enterprises. Entrepreneurial social capital confers diverse advantages to these enterprises, and higher performance levels of new enterprises incentivize and empower entrepreneurs to cultivate their social capital. Empirical findings by Zhang Jinlian and Yu Lu (2017) suggest that the level of social capital directly influences entrepreneurial performance, particularly among entrepreneurs with commercial acumen. Consequently, the article argues that social capital can enhance the link between entrepreneurial opportunity recognition and entrepreneurial performance, leading to the formulation of the following hypothesis:

H5: Social capital has a positive moderating effect between entrepreneurial opportunity identification and entrepreneurial performance.

In summary, the research model of this paper is shown in Figure 1:

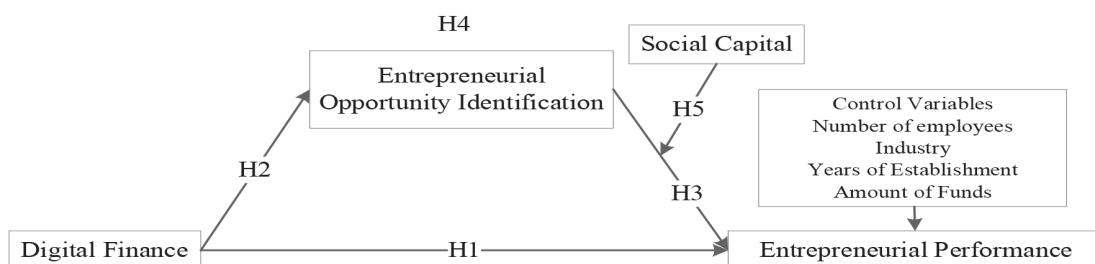

Figure 1 Research model

Methodology

This study focuses on new and small micro-enterprises, defined as enterprises founded within five years with registered capital of less than 5 million RMB. To enhance the reliability and representativeness of the survey, a stratified random sampling method was adopted for data collection. According to Chinese enterprise credit information search platform (QCC), the required number of surveys in these areas is as follows: 350 in Zhejiang, 250 in Jiangsu, 200 in Fujian, 175 in Shandong, 125 in Anhui, and 100 in Shanghai, totaling 1200 surveys. All enterprise information data was exported from Qi Cha Cha, with every 1,000 companies forming a data column. The first enterprise from each column was selected, resulting in 4,660 enterprises. These 4,660 enterprises were further divided into two columns, and an alternating selection pattern was used. This involved selecting the first enterprise from the first row, the second enterprise from the second row, and so on, resulting in a total of 2,330 enterprises. To address the issue of low questionnaire response rates, these 2,330 enterprises were further divided into five groups for the purpose of randomization, with each group containing 466 enterprises. The first 100 enterprises from each group were selected, resulting in a total of 500 enterprises.

In order to facilitate the prompt and smooth collection of questionnaires, subsequent follow-ups were conducted via letters, phone calls, and other means two weeks after the questionnaires were sent out. If a certain questionnaire remained uncollected, the remaining enterprises were contacted for questionnaire distribution, and this process was repeated until 350 enterprise questionnaires had been collected. The same method was employed in other provinces. Due to the ineffective collection of some questionnaires after distribution, a total of 1,875 survey questionnaires were distributed throughout the research period, with 1,288 received, resulting in a retrieval rate of 68.69%. After deducting invalid questionnaires with consistent or patterned responses, 1,197 valid questionnaires were obtained, representing an effective response rate of 92.93%.

Results

4.1 Structural model hypothesis testing

This study examines the relationship between digital finance as the independent variable, entrepreneurial performance as the dependent variable, and entrepreneurial opportunity identification as the mediator. According to the model fit indices, the results show that $\chi^2=1683.805$, $\chi^2/df=2.426$, which is less than 5, indicating a good fit; CFI=0.979, TLI=0.977, both greater than 0.9, indicating an ideal fit; RMSEA=0.035, less than 0.08, indicating an acceptable level of fit for the hypothesized model; SRMR=0.068, less than 0.08, meeting the criteria suggested by Hair et al. (2010) for model evaluation, indicating a relatively good fit for the hypothesized model.

Table 1 summarizes the direct effect hypothesis path analysis. It can be observed from the table that digital finance significantly and positively predicts entrepreneurial performance, with $\beta=0.188$, $t=5.057$, $p<0.001$, supporting hypothesis H1; entrepreneurial opportunity identification significantly and positively predicts entrepreneurial performance, with $\beta=0.261$, $t=7.529$, $p<0.001$, supporting hypothesis H3; digital finance significantly and positively predicts entrepreneurial opportunity identification, with $\beta=0.461$, $t=15.267$, $p<0.001$, supporting hypothesis H2.

Table 1 Direct effects hypothetical path analysis table

Hypothetical Path	Estimate	S.E.	t	P	LLCI	ULCI	R ²
Digital finance → entrepreneurial performance	0.188	0.037	5.057	0.000	0.115	0.261	
Entrepreneurial opportunity identification → entrepreneurial performance	0.261	0.035	7.529	0.000	0.194	0.330	0.213
Digital Finance → Entrepreneurial Opportunity Recognition	0.461	0.030	15.267	0.000	0.401	0.520	0.244

From the results of mediation effect analysis, it can be seen that there is a significant mediating role of entrepreneurial opportunity identification in digital finance and entrepreneurial performance, with an effect value of 0.120, $t=6.713$,

$p < 0.05$, with upper and lower 95% confidence interval values of [0.088, 0.158] and no 0 included, and Hypothesis H4 is supported. Meanwhile, the direct effect value is 0.188, $t = 5.057$, $p < 0.05$, 95% confidence interval up and down value is [0.115, 0.261], not containing 0, the direct effect is significant, and it can be concluded that this model is a partial mediation model.

4.2 Analysis of empirical results of moderating effects

In this study, the Latent Moderated Structural Equations Approach (LMS) was used to develop a moderated model for analysis using entrepreneurial opportunity recognition as the independent variable, entrepreneurial performance as the dependent variable and social capital as the moderator. As shown in Table 2, the standardized path coefficient of the interaction term entrepreneurial opportunity recognition $\times$ social capital of the independent variable and the moderating variable on entrepreneurial performance is 0.061, $t = 2.138$, $p = 0.033 < 0.05$, which indicates that the interaction term entrepreneurial opportunity recognition $\times$ social capital has a significant effect on entrepreneurial performance, and hypothesis H9 is supported. Social capital significantly and positively predicts entrepreneurial performance with a standardized path coefficient of 0.121, $t = 2.820$, $p = 0.005 < 0.05$ and hypothesis H6 is supported.

Table 2 Analysis of the moderating effect of social capital in the relationship between entrepreneurial opportunity identification on entrepreneurial performance

Hypothetical path	Estimate	S.E.	t	P	R^2
Entrepreneurial opportunity identification $\rightarrow$ entrepreneurial performance	0.386	0.040	9.670	0.000	
Social capital $\rightarrow$ entrepreneurial performance	0.121	0.043	2.820	0.005	0.233
Entrepreneurial opportunity identification $\times$ social capital $\rightarrow$ entrepreneurial performance	0.061	0.028	2.138	0.033	

To delve deeper into the moderating influence of social capital on the relationship between entrepreneurial opportunity identification and entrepreneurial performance, this study constructed a moderating effect model using the outcomes of structural equation modeling paths. The analysis revealed that as the level of the moderating variable, social capital, increases, there is a corresponding increase in both the extent of entrepreneurial opportunity identification and entrepreneurial performance. Consequently, social capital serves as a significant moderator between entrepreneurial opportunity recognition and entrepreneurial performance, validating the hypothesis.

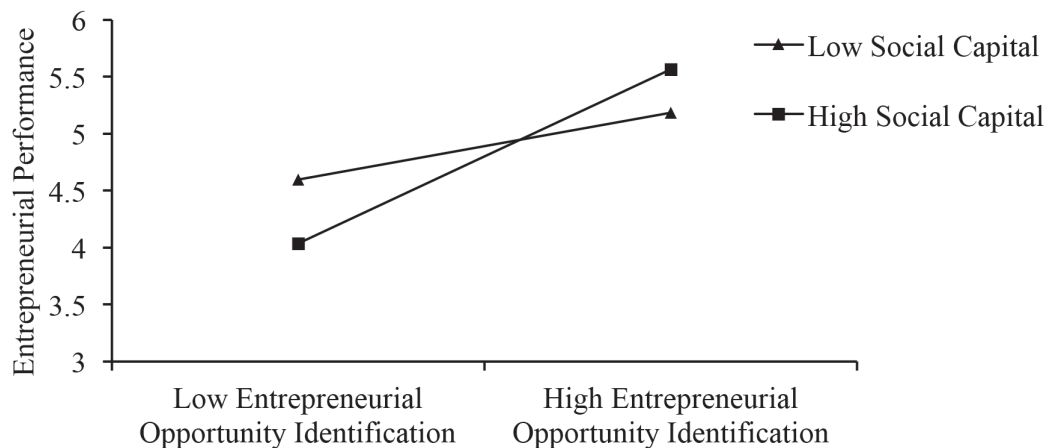

Figure 2 Moderated interaction plot of social capital between entrepreneurial opportunity identification on entrepreneurial performance

Discussion

Impact of digital finance on entrepreneurial opportunity identification

The empirical analysis conducted in this study demonstrates that digital finance positively influences entrepreneurial opportunity identification. Similar to the findings of scholars Aghion et al. (2007), Teece (2010), Moenninghoff and Wieandt (2011). Digital financial instruments have the potential to have a significant impact on entrepreneurial success as they provide more effective ways of communication, risk management and access to finance (Aghion et al., 2007). In particular, digital

finance can help entrepreneurs to better identify and capitalise on business opportunities, thereby reducing entrepreneurial risk and increasing entrepreneurial success. One way in which digital finance can improve entrepreneurship is by providing access to large amounts of market information and data analyses (Zhang et al., 2020). With this information, entrepreneurs can gain a better understanding of market needs and trends, thus improving their ability to identify business opportunities (Moenninghoff & Wieandt, 2011).

Overall, digital finance has the potential to have a significant impact on entrepreneurship, particularly in terms of improving the ability of entrepreneurs to identify and seize business opportunities. By providing access to market information, easier access to finance and effective risk management tools, digital finance can improve the success of new businesses. However, it was important to address the challenges related to financial literacy and regulatory barriers to ensure that all entrepreneurs could reap the full benefits of digital finance.

Impact of entrepreneurial opportunity identification on entrepreneurial performance

The empirical analysis of this study reveals that identifying entrepreneurial opportunities positively impacts entrepreneurial performance. This finding aligns with previous research by Ahmetoglu et al. (2011), Wang and Sarkis (2017), Reuber et al. (2018), Theodoraki et al. (2018), Lundberg and Rehnfors (2018), Gray et al. (2019), Que (2019), and Xie, Jieping, and Wang, Yunfeng (2021). The significance of entrepreneurial opportunity identification lies in its pivotal role in determining entrepreneurial success in the marketplace (Wang & Sarkis, 2017). Entrepreneurs must adeptly identify market opportunities and translate them into sustainable business models (Gray et al., 2019). The efficacy of entrepreneurial opportunity identification directly correlates with the entrepreneur's competence and the future growth prospects of the startup (Reuber et al., 2018). Entrepreneurial opportunity recognition can help entrepreneurs to identify better business opportunities (Ahmetoglu et al., 2011). In today's increasingly competitive market, the ability to recognize

opportunities allows entrepreneurs to choose business models with more market potential and sustainability. Entrepreneurs need to understand market and industry trends, consumer needs and behaviours, as well as the strengths and weaknesses of their competitors. Only then can they identify better business opportunities and choose the right direction that will enable business growth. Identifying better business opportunities is critical to the long-term growth of an entrepreneurial business.

Entrepreneurial opportunity identification reduces the risk of entrepreneurial failure (Que, 2019). Entrepreneurs who successfully identify opportunities are more likely to receive financial support from investors, advice from industry experts and other resources. This will provide a better foundation for the successful development of the startup. Investors are typically interested in promising business models and industries, and they are more likely to offer investments to companies that can prove their innovation and market potential. At the same time, entrepreneurs can also improve their startup performance by identifying opportunities and finding industry experts to guide them in their ventures.

Impact of entrepreneurial opportunity identification on the relationship between digital finance and entrepreneurial performance

The empirical analysis in this paper finds that entrepreneurial opportunity identification mediates the relationship between digital finance and entrepreneurial performance. Similar to the findings of scholars Ardichvili et al. (2003), Moenninghoff and Wieandt (2011), Que (2019), He and Li (2019), and Adel (2021). Digital finance can help entrepreneurs better understand market needs and trends by digitally collecting and analysing market information, thereby identifying better business opportunities (He & Li, 2019). For example, digital finance can provide consumer behaviour data and trends through big data analysis to help entrepreneurs better understand market demand and provide direction for product and service innovation. Digital finance can reduce the cost and risk of entrepreneurship and make it easier for entrepreneurs to enter the market through technological means such as the Internet and mobile. For example, digital finance can provide online financing and crowdfunding services

to reduce the cost and difficulty of financing for entrepreneurs and increase the success rate of entrepreneurship. In addition, digital finance can also provide services such as online payment and electronic contract to simplify business processes and reduce operational costs (Ardichvili et al., 2003).

Digital finance can integrate industrial resources such as the supply chain, sales channels, and service systems to promote coordinated industrial development, improve the efficiency and innovation capability of the entire industry chain, indirectly enhancing the performance of entrepreneurial enterprises (Que, 2019). Digital finance can attract more outstanding talents to join entrepreneurial enterprises, improve the management and technical level of the enterprise, enhance its competitiveness and innovation capability, thereby improving entrepreneurial performance (Ardichvili et al., 2003). Through digital technology, digital finance can establish a digital ecosystem, closely connecting entrepreneurial enterprises with suppliers, customers, and partners, promoting interactive and cooperative relationships, and facilitating the sharing and coordinated development of various resources, ultimately improving entrepreneurial performance.

The intermediary role of digital finance in entrepreneurial opportunity recognition and performance can provide entrepreneurs with more opportunities and support, while reducing the risks and costs of entrepreneurship, thereby increasing the success rate and performance of entrepreneurship.

The Effect of Social Capital on the Relationship between Entrepreneurial Opportunity Identification and Entrepreneurial Performance

The empirical analysis in this paper finds that social capital has a positive moderating effect between entrepreneurial opportunity identification and entrepreneurial performance. Similar to the findings of scholars Amit and Zott (2001), Basu et al. (2017), Que (2019), and Adel (2021). Social capital can provide a wider range of information resources to help firms better identify entrepreneurial opportunities (Amit & Zott, 2001). Firms with high levels of social capital networks usually have access to more and richer information, including market changes, competitors' movements, and

trends in new technologies, making it easier to identify and seize entrepreneurial opportunities (Adel, 2021). Secondly, social capital can provide more resource support to help firms make better use of entrepreneurial opportunities (Zhang Peng et al., 2015). In an environment where social capital is more abundant, enterprises can use the power of social capital to obtain more resource support, such as talent, capital, technology, policies, etc., which can help enterprises better develop and utilise entrepreneurial opportunities and thus improve entrepreneurial performance.

In addition, social capital can also provide a wider range of social support to help enterprises better establish their reputation and credibility (Zhao Shengnan & Liu Yu, 2019). In a social capital-rich environment, enterprises can build reputation and credibility through social capital networks to enhance consumers' and investors' trust in the enterprise, which will help enterprises better develop and utilise entrepreneurial opportunities and improve entrepreneurial performance (Zhang Jinlian & Yu Lu, 2017). Therefore, it can be seen that the higher the social capital of a start-up MSME, the better its ability to better identify and utilise entrepreneurial opportunities, and thus the better its entrepreneurial performance (Que, 2019). At the same time, social capital can improve the reputation and credibility of the firm, which in turn provides the firm with more resources and support, thus positively moderating entrepreneurial performance.

Overall, the social capital of start-up MSMEs has a positive effect on their entrepreneurial performance, which is because social capital can provide information and resources on entrepreneurial opportunities, help enterprises identify potential entrepreneurial opportunities, and at the same time provide enterprises with resources such as knowledge, experience, contacts, and policy support, thus improving their entrepreneurial performance. In addition, social capital can also regulate the relationship between entrepreneurial opportunity identification and entrepreneurial performance, making the entrepreneurial process of newly created MSMEs smoother and more successful. Therefore, enterprises should actively develop social capital to improve their entrepreneurial ability and entrepreneurial performance so as to achieve long-term stable development.

Conclusion

Through this framework, the paper elucidates the pivotal role of digital finance in enhancing the entrepreneurial performance of emerging small and micro enterprises. Empirical findings underscore that entrepreneurial opportunity identification mediates the relationship between Digital Finance and entrepreneurial performance, offering increased opportunities and support for entrepreneurs while mitigating the risks and costs associated with entrepreneurship, thereby augmenting both the success rate and overall performance of entrepreneurial endeavors. In the digital age, digital finance has become a necessary tool and support for entrepreneurs to better grasp business opportunities through technology and digital means, improve the innovation ability and competitiveness of enterprises to achieve faster growth and development. Social capital significantly positively moderates the impact of entrepreneurial opportunity recognition on entrepreneurial performance, that is, the positive impact of entrepreneurial opportunity recognition on entrepreneurial performance is more significant for firms with social capital, enterprises should actively develop social capital, improve their entrepreneurial ability and entrepreneurial performance, so as to achieve long-term stable development.

Reference

- Adel, H. M. (2021). Mapping and assessing green entrepreneurial performance: Evidence from a vertically integrated organic beverages supply chain. *Journal of Entrepreneurship and Innovation in Emerging Economies*, 7(3), 44-61.
- Aghion, P., Bloom, N., & Reenen, J. V. (2007). Incomplete contracts and the internal organization of firms. *CEP Occasional Papers*, 30(1), 37-63.
- Ahmetoglu, G., Leutner, F., & Chamorro-Premuzic, T. (2011). EQ-nomics: Understanding the relationship between individual differences in trait emotional intelligence and entrepreneurship. *Personality and Individual Differences*, 51(8), 1028-1033.
- Baron, R. A. (2006). Opportunity identification as pattern identification: How entrepreneurs “connect the dots” to identify new business opportunities. *Academy of Management Perspectives*, 20(1), 104-119.

- Basu, E., Pradhan, R. K., & Tewari, H. R. (2017). Impact of organizational citizenship behavior on job performance in Indian healthcare industries: The mediating role of social capital. *International Journal of Productivity and Performance Management*, 7(5), 49-63.
- Ding, J., Yuan, Y., Fu, H. (2022). Poverty Alleviation through Finance: An Analysis of the Interactions and Relative importance between Digital Finance and Traditional Finance. *Studies of International Finance*, 12(9), 11-19.
- Gomber, P., Koch, J. A., & Siering, M. (2017). Digital finance and fintech: Current research and future research directions. *Journal of Business Economics*, 87(5), 537-580.
- Gray, B., Kirkwood, J., Monahan, E., & Etemaddar, M. (2019). Internal factors influencing effective opportunity identification in a Tongan social enterprise. *Journal of Small Business & Entrepreneurship*, 31(4), 323-347.
- Hair, J. F., Ortinau, D. J., & Harrison, D. E. (2010). *Essentials of Marketing Research*. McGraw-Hill. Irwin, New York, NY.
- Haudi, H., Rahadjeng, E., Santamoko, R., Putra, R., Purwoko, D., Nurjannah, D., & Purwanto, A. (2022). The role of e-marketing and e-CRM on e-loyalty of Indonesian companies during Covid pandemic and digital era. *Uncertain Supply Chain Management*, 10(1), 217-224.
- He, J. & Li, Q. (2019). Digital finance and farmers' entrepreneurship. *China Rural Economy*, 18(1), 47-61.
- Heitmann, S., Buri, S., Davico, G., & Reitzug, F. (2018). Operationalizing Ethnographic Research to Grow Trust in Digital Financial Services. *Ethnographic Praxis in Industry Conference Proceedings*, 18(1), 537-565.
- Kim, N. & Shim, C. (2018). Social capital, knowledge sharing and innovation of small-and medium-sized enterprises in a tourism cluster. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 20(3), 71-99.
- Kohtamäki, M., Parida, V., Patel, P. C., & Gebauer, H. (2020). The relationship between digitalization and servitization: The role of servitization in capturing the financial potential of digitalization. *Technological Forecasting and Social Change*, 15(1), 119-124.

- Moenninghoff, S. C. & Wieandt, A. (2011). The financial crisis: Observations and implications. *Zeitschrift für Betriebswirtschaftliche Forschung*, 14(3), 77-91.
- Monferrer, D., Moliner, M. Á., Irún, B., & Estrada, M. (2021). Network market and entrepreneurial orientations as facilitators of international performance in born globals. The mediating role of ambidextrous dynamic capabilities. *Journal of Business Research*, 137(1), 430-443.
- Niemand, T., Rigtering, J. C., Kallmünzer, A., Kraus, S., & Maalaoui, A. (2021). Digitalization in the financial industry: A contingency approach of entrepreneurial orientation and strategic vision on digitalization. *European Management Journal*, 39(3), 317-326.
- Que, L. (2019). Entrepreneurial opportunities, policy acquisition or local feelings: New generation of migrant workers' home-going business intention and its influencing factors : Based on the survey of Lishui, Zhejiang. *Journal of Lishui University*, 42(4), 71-80.
- Rana, N. P., Luthra, S., & Rao, H. R. (2020). Key challenges to digital financial services in emerging economies: the Indian context. *Information Technology & People*, 33(1), 198-229.
- Reuber, A. R., Knight, G. A., Liesch, P. W., & Zhou, L. (2018). International entrepreneurship: The pursuit of entrepreneurial opportunities across national borders. *Academy of Management Annals*, 15(1), 111-150.
- Szalavetz, A. (2020). Digital transformation—enabling factory economy actors' entrepreneurial integration in global value chains?. *Post-Communist Economies*, 32(6), 771-792.
- Theodoraki, C., Meseghem, K., & Rice, M. P. (2018). A social capital approach to the development of sustainable entrepreneurial ecosystems: An explorative study. *Small Business Economics*, 51(1), 153-170.
- Wang, Z. & Sarkis, J. (2017). Corporate social responsibility governance, outcomes, and financial performance. *Journal of Cleaner Production*, 162(6), 1607-1616.
- Zott, C. & Amit, R. (2001). Value creation in e-business. *Strategic Management Journal*, 22(7), 44-59.

The Impact of Social Identity on Chinese College Students' Decisions on Returning Home for Employment: The Mediating Effect of Psychological Distance and the Moderating Effect of Belongingness

Fei Yu*

Vesarach Aumeboonsuke**

Abstract

The purposes of this study were 1) to investigate how social identity impacted Chinese college-student decisions to return to their hometowns for employment after graduation by studying the perception of social identity, 2) to investigate the dynamic decisions to return home process for employment, 3) to explore the interactions between belongingness psychology and decisions to return home for employment, 4) to investigate how decision-making processes impacted the decisions to return home among college graduates. By applying a snowball sampling method, the initial participants were selected from university students who were the researcher's personal networks. The statistical method of Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM) was used for evaluation of 518 respondents from 23 provinces of China who participated in this study.

* Doctoral Student Candidate, Management, International College, National Institute of Development Administration

** Advisor

The findings revealed that social identity had a significant impact on the decision to return home. The study suggested that strengthening local identities and reducing psychological distances through targeted policies and educational initiatives could encourage more graduates to return to their hometowns, thereby supporting regional development and talent retention. This research could fill a significant gap in literature and offer valuable directions for future studies and practical applications.

Keywords: Social Identity, Returning Home for Employment, Psychological Distance, Belongingness

1. Introduction

Over the past few years, a significant shift emerged in China's higher education landscape, with an increasing number of college students choosing to return to their hometowns for employment, moving away from the traditional appeal of staying in bustling first-tier cities. For instance, in 2022, 47 percent of students who pursued their higher education outside their home provinces decided to return to their native provinces for employment (Zou, 2023). This evolving trend underscores the intricate relationship between students' career choices and regional development, making it a compelling subject for scholarly exploration. On one hand, it represents an effort to achieve a more balanced regional distribution of skilled human resources, contributing to the socio-economic development of China's less urbanized areas. Additionally, it highlights the importance of strengthening community and familial bonds, a shift with both sociocultural and sociopolitical dimensions. While some policy analysts view this migration pattern as a value-neutral phenomenon, the persistent regional disparities in college graduate employment remain a pressing issue in China.

Higher education is essential for the acquisition of human capital at the regional level. The choice made by college students about their employment location might lead to the migration of human resources across various locations (Abramovsky et al., 2007; Faggian & McCann, 2009; Zhao, 2016). Moreover, it possesses the ability to modify the distribution of human resources across various locales, hence impacting the economic development of those regions (Ha et al., 2016; Suzuki & Suzuki, 2016). The departure of a substantial number of university students would lead to a phenomenon known as brain drain, particularly in regions with undeveloped economies (Wilson, 1992). Therefore, these areas will have limited success in their efforts to enhance their regional economy through the expansion of higher education.

Addressing the complexities of career choices and regional mobility. To formulate effective policies to curb brain drain, one must comprehend the factors that influence graduates' decisions to return home for employment. reverse the brain drain and to attract more college graduates to a given region.

2. Literature Reviews

2.1 Related Theories

Social identity, psychological distance, and sense of belonging are indeed important factors for college students to choose to return to their hometowns for employment. Social identity, When choosing a job location, college students will consider the development level and employment opportunities of their hometown. The higher the level of economic development in the hometown, the greater the employment opportunities and development space provided, and the greater the attractiveness to college graduates. In addition, there is a higher proportion of returnees who find “iron rice bowls” in their hometowns, such as working in government agencies, scientific research institutions, or other public institutions, This reflects a social recognition and acceptance of returning to their hometowns for employment.

Psychological distance, When college students choose their employment location, psychological distance is also an important factor. Once, many college students aspired to develop in first tier cities, but over time, more and more graduates choose to return to their hometowns for employment, and non first tier cities and grassroots have become their new choices. This change reflects the rationalization of college students' employment outlook and their recognition of their hometown, as well as the change in psychological distance.

Sense of belonging, Sense of belonging is another important factor for college students to return to their hometowns for employment. Home is the cradle of everyone's growth, and for many people, it is an emotional attachment. Returning to their hometowns for employment can allow college students to feel the warmth and support of their families, while also enabling them to better integrate into the local society and establish their own social networks. In summary, social identity, psychological distance, and sense of belonging collectively influence the employment choices of college students,, leading to an increasing number of them choosing to return to their hometowns for employment and contribute their efforts to the development of their hometowns.

2.2 Hypotheses Development

The subjective perception of social connections and intimacy significantly affects college students' identification with social groups, and various dimensions of psychological distance play a key role in shaping college students' perception, cognition, and decision-making processes. This intimate relationship promotes a stronger sense of identification with their inner group. Thus, the following hypothesis can be derived:

H1a: Social identity positively impacts college students' closeness of temporal psychological distance.

H1b: Social identity positively impacts college students' closeness of spatial psychological distance.

H1c: Social identity positively impacts college students' closeness of social psychological distance.

H1d: Social identity positively impacts college students' closeness of hypothetical psychological distance.

When college students consider returning home for employment, their social identity linked to their hometown or cultural heritage might play a pivotal role. For instance, students who strongly identify with their hometown community or have a sense of pride in their cultural roots may feel a stronger inclination to return home for employment. Thus, the following hypothesis can be derived:

H2: Social identity positively impacts college students' decisions to return home for employment.

The impact of psychological distance on career decision-making can be attributed to the way individuals assess risk. College students working in a new city or industry may require greater psychological distance as they need to establish new connections, face new challenges, weigh the importance of each factor, and ultimately make decisions. Thus, the following hypothesis can be derived:

H3a: Closeness of temporal psychological distance positively affects college students' decisions to return home for employment.

H3b: Closeness of spatial psychological distance positively affects college students' decisions to return home for employment.

H3c: Closeness of social psychological distance positively affects college students' decisions to return home employment.

H3d: Closeness of hypothetical psychological distance positively affects college students' decisions to return home for employment.

The closeness of psychological distance will have a certain impact on social identity, thereby affecting the decision of college students to return home for employment. Social identity influences psychological distance, brings college students closer to their hometown, strengthens emotional connections, and

cultivates a sense of belonging. Thus, the following hypothesis can be derived:

H4a: Closeness of temporal psychological distance positively mediates the relationship between Social identity and college students' decisions to return home for employment.

H4b: Closeness of spatial psychological distance positively mediates the relationship between social identity and college students' decisions to return home for employment.

H4c: Closeness of social psychological distance positively mediates the relationship between social identity and college students' decisions to return home for employment.

H4d: Closeness of hypothetical psychological distance positively mediates the relationship between social identity and college students' decisions to return home for employment.

A high-level sense of belonging may buffer the negative impact of various dimensions of psychological distance on weakening social identity and maintaining stronger perceptual connections with the group. Thus, the following hypothesis can be derived:

H5a: Belongingness positively moderates the relationship between social identity and closeness of temporal psychological distance.

H5b: Belongingness positively moderates the relationship between social identity and closeness of spatial psychological distance.

H5c: Belongingness positively moderates the relationship between social identity and closeness of social psychological distance.

H5d: Belongingness positively moderates the relationship between social identity and closeness of hypothetical psychological distance.

Figure 1 presents the conceptual framework of this study.

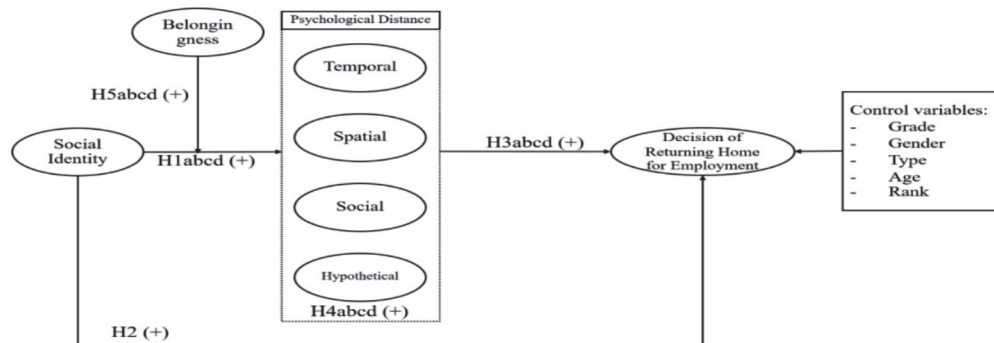

Figure 1 The Conceptual Framework

3. Research Methodology

The focus of this study is on college students who are pursuing their education outside their hometowns. Selecting first- to fourth-year students, This group often develops a strong attachment to their alma mater and may also explore opportunities beyond their home regions. There is a lack of official statistics on the number of students studying at universities outside their hometowns. To address this, the study will employ a sample size that is ten times the number of indicators in the largest construct, in line with the requirements for PLS-SEM analysis (Marcoulides & Saunders, 2006)The sample size is 340..A snowball sampling method will be employed, and the survey will be conducted using the Chinese online questionnaire platform, Wenjuanxing. The initial participants were asked to help distribute the questionnaire to other university students. This expansion was continuing until data saturation. By the end of data collection, 518 respondents from 23 provinces of China participated in this study.

Regarding the questionnaire development process, the scale items of each variable are adopted from existing scales that have been applied in prior research. The scale mainly includes: Measurement of Social Identity. Measurement of Closeness of Psychological Distance. Measurement of Decisions for Returning Home for Employment. Measurement of Belongingness, In addition, it includes control

variables such as: Gender, Size of Hometown, Type of University, Grade. A 5-point Likert scale will be employed for all measurements.

4. Results

4.1 Characteristics of the Respondents

Among 397 participated university students, 128 (32.2%) were male students and 269 (67.8%) were female students. Moreover, 127 (32.0%) 1st year students, 102 (25.7%) 2nd year students, 132 (33.2%) 3rd year students, and 36 (9.1%) 4th year students provided valid responses in this study. Next, the majority of students were studying at a public university (340 students, 85.6%), and 57 (14.4%) students were studying at a private university in China. Lastly, there were 15 (3.8%) students from tier 1 cities, 44 (11.1%) students from new tier 1 cities, 61 (15.4%) students from tier 2 cities, 47 (11.8%) from tier 3 cities, 104 (26.2%) from tier 4 cities, and 126 (31.7%) from tier 5 cities.

4.2 Measurement Model Analysis

Before the structural model assessment, all the required thresholds should be satisfied (Hair et al., 2019). Since this study includes only reflective constructs, the factor loadings, Cronbach's alpha (CA), composite reliability (CR), average variance extracted (AVE) and discriminant validity should be calculated (Hair et al., 2021). The constructs were tested and they were found that the factor loadings of the indicators were higher than 0.7, with the significance at the 0.5 level, which was tested using bootstrapping (5,000 times). In addition, cross-loadings were measured, and the findings showed that the loading of each indicator was greater for its stipulated construct than for any of the other constructs (Hair et al., 2019). Therefore, the findings confirmed the indicator's reliability and discriminant validity as shown. CA and CR were tested to check the quality of construct reliability. The results illustrate that all of the values were above the threshold value of 0.70 (Hair et al., 2019); the square roots of the AVEs exceed their correlation with other constructs. which fulfills the requirement of discriminant validity. all HTMT

ration test results ranged from 0.070 to 0.487, lower than the threshold of 0.85 (Hair et al., 2019), which suggests that all constructs were independent of each other; in other words, the discriminant validity was satisfactory. Full variance inflation factor (VIF) statistics were used to assess multicollinearity. VIFs with latent constructs between 1.001 and 1.952, which prove there was no problem of multicollinearity. By calculating eigenvalues, total variance, the results indicate that CMB is not a major issue in this study.

4.3 Structural Model Analysis

Firstly, The PLS algorithm with 300 iterations and bootstrapping 5000 times was applied to test the path coefficients of the latent constructs and their significance accordingly. According to Figure 2: The R^2 values of the endogenous constructs were examined, and the results indicate that the model has weak explanatory power regarding the decision to return home for employment.

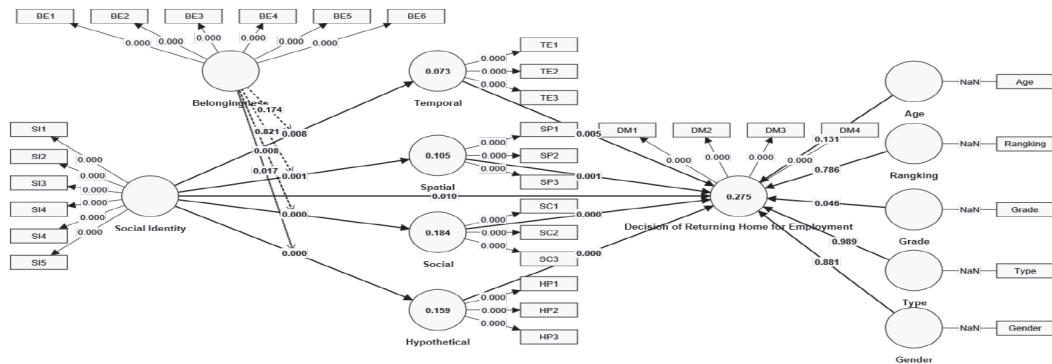

Figure 2 The Results of Structural Model.

Secondly, assesses all exogeneous variables are presenting a small effect size. And assess the PLS path model's predictive accuracy in this study, the findings illustrate that the proposed model demonstrates a small predictive relevance for decision of returning home for employment.

Thirdly, All hypotheses were checked with the path coefficients and the significant level. According to Table1: Social identity has positive and significant impact on temporal dimension, spatial dimension, social dimension, and hypothetical dimension, and decision of returning home for employment. Besides, among four dimensions of psychological distance, the power of influencing on decision of returning home for employment, in order of significance are: social dimension, hypothetical dimension, spatial dimension, and temporal dimension. The belongingness is a moderator that can increase the degree of impact from social identity on psychological distance and it has significant and positive moderating effect on social dimension, and hypothetical dimension. However, the moderating effect on temporal dimension and spatial dimension were not statistically supported in this study.

Table 1 The Results of Direct Effects in Hypotheses

	Hypotheses	Beta Coefficient	T statistics	P values
H1a	Social Identity → Temporal dimension	0.146	2.635	0.008
H1b	Social Identity → Spatial dimension	0.213	3.459	0.001
H1c	Social Identity → Social dimension	0.204	3.954	0.000
H1d	Social Identity → Hypothetical dimension	0.253	5.204	0.000
H2	Social Identity → Decision of Returning Home for Employment	0.133	2.567	0.010
H3a	Temporal dimension → Decision of Returning Home for Employment	0.123	2.782	0.005
H3b	Spatial dimension → Decision of Returning Home for Employment	0.166	3.367	0.001
H3c	Social dimension → Decision of Returning Home for Employment	0.228	4.634	0.000
H3d	Hypothetical dimension → Decision of Returning Home for Employment	0.174	3.542	0.000

Table 1 The Results of Direct Effects in Hypotheses (cont)

	Hypotheses	Beta Coefficient	T statistics	P values
H5a	Belongingness x Social Identity → Temporal dimension	0.069	1.361	0.174
H5b	Belongingness x Social Identity → Spatial dimension	-0.012	0.227	0.821
H5c	Belongingness x Social Identity → Social dimension	0.11	2.665	0.008
H5d	Belongingness x Social Identity → Hypothetical dimension	0.119	2.381	0.017
Control Variables				
	Grade → Decision of Returning Home for Employment	-0.12	1.996	0.046
	Gender → Decision of Returning Home for Employment	0.015	0.149	0.881
	Type → Decision of Returning Home for Employment	0.002	0.014	0.989
	Age → Decision of Returning Home for Employment	0.089	1.511	0.131
	Ranking → Decision of Returning Home for Employment	-0.012	0.271	0.786

Fourthly, proposed that psychological distance also plays a positive mediating role in social identity and decision of returning home for employment. After bootstrapping estimation (5000 times), mediating effects were analyzed based on the regulation and steps applied by Zhou et al. (2021). spatial dimension, social dimension and hypothetical dimension play a complementary and partial mediating effect among social identity and decision of returning home for employment. However, there was no mediating role of temporal dimension since the indirect effect was not statistically supported in this study.

Fifthly, tested by PLS-SEM. The results illustrated in Table 2 and Figure 3 show that 13 hypotheses were supported, and 4 hypotheses were not supported in this study.

Table 2 The Results of Hypotheses Testing

No.	Hypotheses	Results
H1a	Social identity positively impacts college students' temporal psychological.	Supported
H1b	Social identity positively impacts college students' spatial psychological.	Supported
H1c	Social identity positively impacts college students' social psychological.	Supported
H1d	Social identity positively impacts college students' hypothetical psychological.	Supported
H2	Social identity positively impacts college students' decisions to return home for employment.	Supported
H3a	Temporal psychological distance positively affects college students' decisions to return home for employment.	Supported
H3b	Spatial psychological distance positively affects college students' decisions to return home for employment.	Supported
H3c	Social psychological distance positively affects college students' decisions to return home employment.	Supported
H3d	Hypothetical psychological distance positively affects college students' decisions to return home for employment.	Supported
H4a	Temporal psychological distance positively mediates the relationship between social identity and college students' decisions to return home for employment.	Not supported
H4b	Spatial psychological distance positively mediates the relationship between social identity and college students' decisions to return home for employment.	Not supported

Table 2 The Results of Hypotheses Testing (cont)

No.	Hypotheses	Results
H4c	Social psychological distance positively mediates the relationship between social identity and college students' decisions to return home for employment.	Supported
H4d	Hypothetical psychological distance positively mediates the relationship between social identity and college students' decisions to return home for employment.	Supported
H5a	Belongingness positively moderates the relationship between social identity and temporal psychological distance.	Not supported
H5b	Belongingness positively moderates the relationship between social identity and spatial psychological distance.	Not supported
H5c	Belongingness positively moderates the relationship between social identity and social psychological distance.	Supported
H5d	Belongingness positively moderates the relationship between social identity and hypothetical psychological distance.	Supported

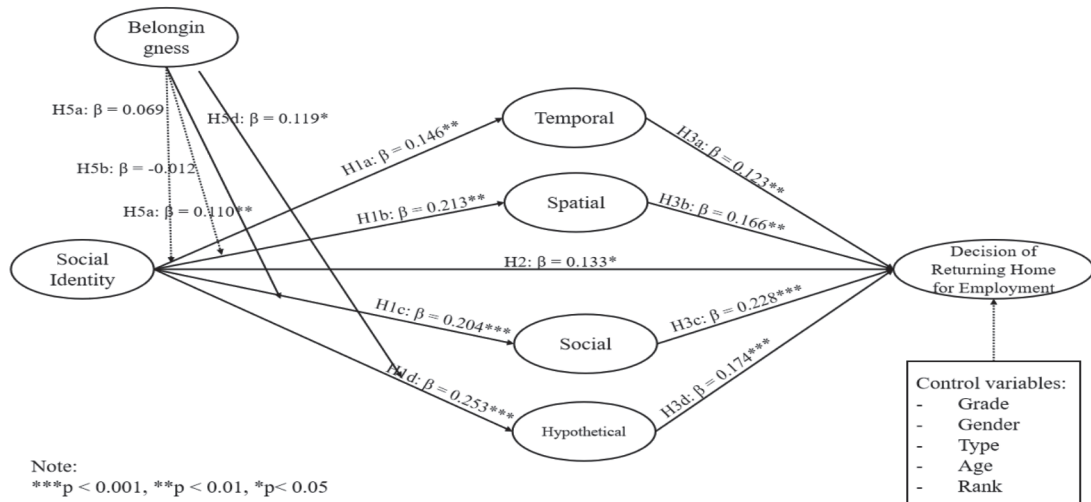

Figure 3 The Results of Hypotheses Testing

5. Discussion and Conclusion

5.1 Discussion

This study explores the relationship between social identity and various dimensions of psychological distance, including temporal, spatial, social, and hypothetical closeness. It finds that social identity enhances temporal and spatial psychological closeness, making future events and geographical distances feel more immediate and manageable. This sense of closeness makes individuals more proactive and forward-looking in planning and committing to future affairs, reflecting the important role of social identity in shaping individuals' long-term decisions and commitments.

These findings are consistent with Lieberman and Trope's (2010) theory and recent research by Reed et al. (2022) and Thompson & Hogg (2023). The study also confirms that social identity reduces social psychological distance, supporting Tajfel & Turner's (1979) theory and recent empirical studies by Martinez et al. (2022) and Goldberg et al. (2023). Students who strongly identify with their hometown or region are more likely to return to work in their hometown. In the process of personal career development, the consistency between personal and regional identity can significantly motivate the decision to return home.

Time psychological distance does not significantly moderate the relationship between social identity and college students' decision to return home for employment, indicating that immediate perception of time does not significantly affect the impact of social identity on employment decisions. The spatial psychological distance also did not significantly regulate the relationship between social identity and the decision to return home for employment, indicating that perceived spatial closeness does not significantly affect the decision to return home. The closeness of social psychological distance effectively regulates the relationship between social identity and the decision to return home for employment, emphasizing the importance of social support and community connections in these decisions. Assuming that the intimacy level of psychological distance moderates the relationship between social identity and the decision to return home, it indicates that when individuals have a higher

likelihood of expecting positive outcomes, their decisions are more influenced by social identity and group relationships.

Research has found that a sense of belonging does not significantly alter the impact of social identity on temporal and spatial psychological distance, indicating that an individual's sense of belonging does not significantly adjust their temporal and geographical distance from their hometown. On the contrary, a sense of belonging significantly moderates the relationship between social identity and social psychological distance, indicating that a sense of belonging plays an important role in enhancing social intimacy, thereby influencing individual employment decisions.

5.2 Conclusion

The findings revealed that social identity significantly influences the decision to return home, with social and hypothetical psychological distances mediating this relationship, while temporal and spatial distances did not. Additionally, the role of belongingness as a moderator was partially supported, enhancing the relationship between social identity and social psychological distance but not affecting temporal and spatial distances. These results contribute to the theoretical understanding of social identity and construal level theory, challenging some established assumptions and providing practical insights for policymakers and educators. The study suggests that strengthening local identities and reducing psychological distances through targeted policies and educational initiatives could encourage more graduates to return to their hometowns, thereby supporting regional development and talent retention.

6. Suggestions and Future Work

This study provides valuable insights into how social identity and psychological distance influence Chinese college students' decisions to return home for employment but has several limitations. Firstly, while snowball sampling effectively reached a diverse respondent pool, it may introduce selection bias, potentially limiting

the generalizability of the findings. Additionally, reliance on self-reported data can lead to response bias, with participants possibly providing socially desirable answers rather than their true thoughts, thereby distorting the relationships between variables. The study's focus on students who have left their hometowns excludes those who stayed, limiting comparisons and possibly missing key differences in how social identity and psychological distance affect employment decisions.

To address these limitations, future research should use more representative sampling methods, such as random or stratified sampling, to reduce potential selection bias. Additionally, employing a variety of data collection methods, such as longitudinal surveys, Interviews, or behavioral observations, can help mitigate self-reported data bias and provide a more comprehensive understanding of participants' true intentions and attitudes. Expanding the study to include students who have remained in their hometowns could offer valuable comparative insights, revealing differences in how social identity and psychological distance impact employment decisions. Adopting a longitudinal research design would be beneficial to track students over time, establishing causal relationships and understanding the long-term impacts of these factors. Finally, future research should explore additional variables that may influence the decision to return home for employment, such as economic conditions, family expectations, and local job market dynamics.

References

- Abramovsky, L., Harrison, R., & Simpson, H. (2007). University research and the location of business R&D. *The Economic Journal*, 117(519), C114–C141.
- Aron, A., Aron, E. N., & Smollan, D. (1992). Inclusion of Other in the Self Scale and the structure of interpersonal closeness. *Journal of Personality and Social Psychology*, 63(4), 596-612.
- Ha, W., Yi, J., & Zhang, J. (2016). Brain drain, brain gain, and economic growth in China. *China Economic Review*, 38, 322–337.
- Hair, J. F., Hult, G. T. M., Ringle, C. M., Sarstedt, M., Danks, N. P., & Ray, S. (2021). An Introduction to Structural Equation Modeling. In J. F. Hair Jr., G. T. M. Hult, C. M. Ringle, M. Sarstedt, N. P. Danks, & S. Ray (Eds.), *Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM) Using R: A Workbook* (pp. 1–29). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-030-80519-7_1
- Marcoulides, G. A., & Saunders, C. (2006). Editor's comments: PLS: A silver bullet?. *MIS Quarterly*, 30(2), iii-ix.
- Wilson, J. D. (1992). Optimal income taxation and international personal mobility. *The American Economic Review*, 82(2), 191–196.
- Zhang, M. X., Mou, N. L., Tong, K. K., & Wu, A. (2018). Investigation of the effects of purpose in life, grit, gratitude, and school belonging on mental distress among Chinese emerging adults. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 15(10), 2147, from <https://doi.org/10.3390/ijerph15102147>
- Zhao, J. (2016). Research on employment flow of college students in China-from the perspective of spatial flow network. *Research on Educational Development*, 36(3), 45–51.
- Zhou, M., Huang, J., Wu, K., Huang, X., Kong, N., & Campy, K. S. (2021). Characterizing Chinese consumers' intention to use live e-commerce shopping. *Technology in Society*, 67, 101767, from <https://doi.org/10.1016/j.techsoc.2021.101767>
- Zou, S. (2023, August 9). More grads choosing to return to hometowns for work, report says. *China Daily*, from <https://www.chinadaily.com.cn/a/202308/09/WS64d37f42a31035260b81b2f2.html>

S ะดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร

The Level of New Literacy in the Digital Age for
Students of Kindergarten Schools under the jurisdiction
of Bangkok Metropolitan Administration

ณัฐวุฒิ จันทโรสภา Nattawoot Junsopa*

นันทรัตน์ เจริญกุล Nantarat Charoenkul**

พทุทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ Pruett Siribanpitak***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานครตามแนวความคิดความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล ประชากร คือ โรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 429 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 207 โรงเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นและการสุ่มอย่างง่าย ผู้ให้ข้อมูล คือ ครูประจำชั้นโรงเรียนละ 1 คน รวม 207 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบประเมินระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.792)

* นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

*** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบหลัก พบว่า ความฉลาดรู้เกี่ยวกับมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.759) รองลงมา คือ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.754) ทักษะพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.785) และ ความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.852) เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบย่อย พบว่า การเข้าถึง และเข้าใจสื่อ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.685) รองลงมา คือ การมีมนุษยธรรม ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.763) และความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.815)

คำสำคัญ : ความฉลาดรู้ใหม่, ยุคดิจิทัล, นักเรียนระดับอนุบาล

Abstract

The objective of this study was to study the level of new literacy in the digital age for students of kindergarten schools under the jurisdiction of Bangkok metropolitan administration. The research population included 429 kindergarten schools under the jurisdiction of Bangkok metropolitan administration. The study samples were 207 kindergarten schools, selected by stratified random sampling and simple random sampling. The informants were 207 homeroom teachers, representing each of the selected kindergarten- school samples. The instrument was an assessment form of the new literacy level in the digital age. The statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, and SD.

The research results were as follows. Early childhood had a high level of new literacy in the digital age ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.792). When considering each of the main components, it was found that human literacy was the one with the most average ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.759), followed by data literacy ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.754), and basic skills ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.785) while technological literacy had the least average ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.852). When considering each of

the subcomponents, it was found that access and understanding media had the most average ($\bar{X} = 4.39$), followed by humanity ($\bar{X} = 4.30$), and knowledge of mathematics and science had the least average ($\bar{X} = 3.80$).

Keywords: New Literacy, Digital Age, Early childhood

unna

ปัจจุบันโลกกำลังอยู่ในยุคดิจิทัล ยุคที่บทบาทของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 เป็นตัวแปรสำคัญในการพลิกโลก ดังเช่นที่ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563: 84) ได้สรุปไว้ว่า ระบบความรู้เทคโนโลยียุคใหม่ที่หลายคนนิยมเรียกแบบรวม ๆ ว่าเทคโนโลยียุคดิจิทัล ทำให้เศรษฐกิจสังคมของโลกกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างขนานใหญ่ ระบบเศรษฐกิจระบบอุตสาหกรรมการผลิตของโรงงานแบบเก่า เปลี่ยนไปเป็นอุตสาหกรรมแบบ 4.0 ขึ้นอยู่กับความรู้การผลิต และการใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดด จำเป็นที่จะต้องปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความรู้/ทักษะแบบใหม่ ๆ ที่สามารถสนองต่อระบบเศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างพลิกโฉมได้ การจัดการศึกษาในโลกยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงต้องการความรู้ หรือทักษะแบบใหม่ที่ทันต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวได้ว่า “มนุษย์” เป็นหัวใจหลักของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 (รยู แทโฮ, 2562: 6)

การพัฒนาคนุชนั้นควรมุ่งพัฒนาให้คนุชนมีทักษะความสามารถที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ต้องรู้ เข้าใจ และนำความรู้ความสามารถนั้น ๆ มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ กล่าวได้ว่า สิ่งสำคัญที่ทำให้คนุชนอยู่รอดในยุคดิจิทัลก็คือ การมีความฉลาดรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ความฉลาดรู้ในภาษาอังกฤษตรงกับคำว่า “Literacy” ซึ่งเดิมหมายถึงเพียงการอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น แต่ในปัจจุบันความหมายของคำว่า Literacy ได้เปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัยแห่งสำนักงานราชบัณฑิตยสภา จึงได้อธิบายความหมายของคำนี้ให้กว้างขึ้น โดยใช้ศัพท์บัญญัติเป็นภาษาไทยว่า “ความฉลาดรู้” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการรู้และเข้าใจสาระที่ถูกต้อง ชัดเจน ต่อยอด เกิดความรู้ใหม่ จนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตได้จริง (ราชบัณฑิตยสภา, 2562: ออนไลน์)

ดังนั้นความฉลาดรู้ที่มนุษย์ควรมีในยุคดิจิทัล ควรเป็นความฉลาดรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก โดย Aoun (2017) ได้กล่าวถึง ความฉลาดรู้ใหม่ (New Literacies) ที่เข้ามา มีบทบาทสำคัญในยุคดิจิทัลแทนที่ความฉลาดรู้แบบเดิม ซึ่งความฉลาดรู้ใหม่ ประกอบไปด้วย

ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล (Data Literacy) ความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยี (Technological Literacy) และความฉลาดรู้เกี่ยวกับมนุษย์ (Human Literacy) สำหรับการพัฒนาทักษะความสามารถใหม่ ๆ นั้นควรเริ่มพัฒนาตั้งแต่วัยเด็ก ดังที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563) ได้กล่าวไว้ว่า การจะพัฒนาให้คนตอบเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ จำเป็นต้องมีการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการเรียนรู้ต้องเป็นไปเพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะใหม่ สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องเท่าทันโลกอนาคต ส่วนสำคัญที่สุดก็คือ “การเริ่มอย่างถูกต้องตั้งแต่เด็กเล็ก” (Put Children to the Right Start) นอกจากการพัฒนาความฉลาดรู้ใหม่ทั้ง 3 ประการดังที่กล่าวข้างต้น การพัฒนาทักษะพื้นฐาน (Basic Skills) ให้กับเด็กปฐมวัยก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ซึ่งทักษะพื้นฐานถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยในอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563: 26) ดังนั้นแล้ว ความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย จึงประกอบด้วย ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล ความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยี ความฉลาดรู้เกี่ยวกับมนุษย์ และทักษะพื้นฐาน ดังนั้นการพัฒนาความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล จึงควรได้รับการปลูกฝังตั้งแต่ระดับปฐมวัย ผ่านการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งการพัฒนาเด็กปฐมวัยของประเทศไทย เป็นสิ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ให้ผลของการลงทุนที่คุ้มค่าที่สุดต่อการสร้างรากฐานของชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564: คำนำ)

กรุงเทพมหานครเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีการกำหนดระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายในการบริหารราชการครอบคลุมภารกิจด้านการปกครองและการพัฒนาในมิติต่าง ๆ (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2563: 2) กรุงเทพมหานครจัดการศึกษาตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง เปิดโอกาสให้เข้าถึงนักเรียนทุกเชื้อชาติทุกภาษา เช่น พม่า กัมพูชา เป็นต้น รวมถึงฝ่ายบริหารกรุงเทพมหานคร มีอำนาจเข้มแข็ง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจเต็มพื้นที่ทำให้นโยบายการจัดการศึกษามีเอกภาพ มีความชัดเจน นอกจากนี้ในแผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. 2566 ยังได้กล่าวถึงจุดเน้นด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร โดยกล่าวไว้ว่า ความท้าทายในการจัดการศึกษาในยุคการเปลี่ยนโลกด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ (Disruptive Technology) ส่งผลต่อสังคม เศรษฐกิจ ไปจนถึงการปรับตัวทางวัฒนธรรม ตลอดจน “การศึกษา” ที่ดำรงบทบาทสำคัญในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นความท้าทายที่โลกยุคใหม่หยิบยื่นให้ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงและคุกคามของโรคระบาดที่ส่งผลต่อการปรับตัวของโลกและผู้คนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ กล่าวคือ การบริหารจัดการการศึกษาในปัจจุบันที่มีภารกิจในการผลิตสร้างคนให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นอยู่สู่อนาคตที่เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งจำเป็นต้องมีทฤษฎีและแบบแผนการปฏิบัติที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งหลักสูตร การศึกษาวิจัย การบริหารจัดการ

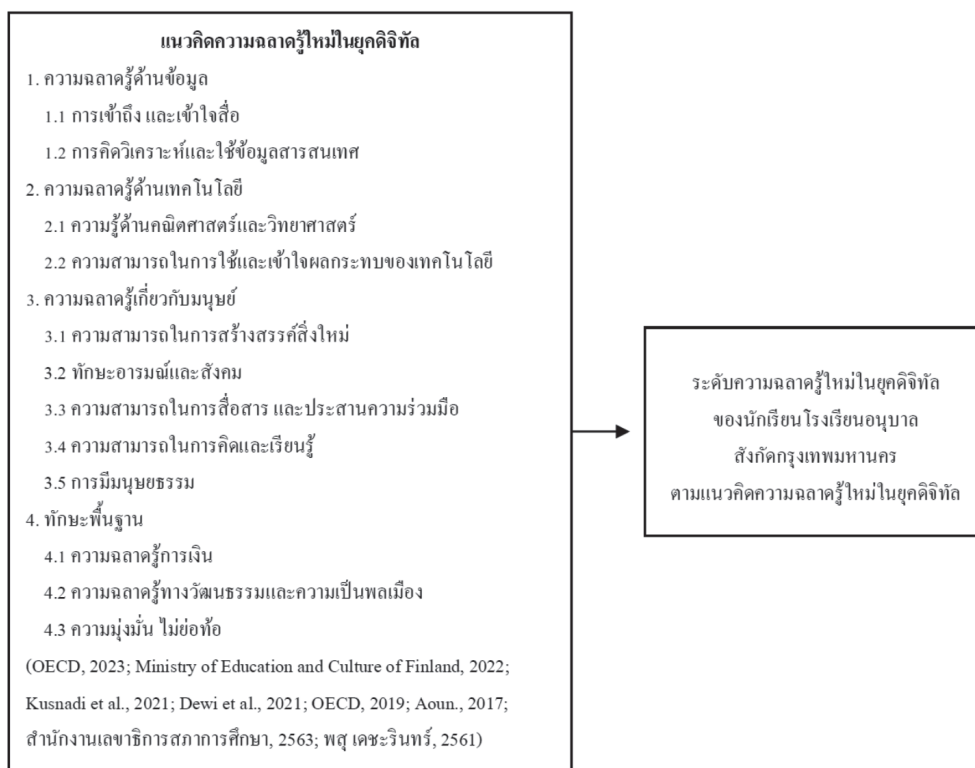
การประเมินผล และปฏิสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความก้าวหน้าของประเทศ จนถึงการเรียนรู้ การสอนในห้องเรียน ผ่านวิธีการเรียนรู้แบบองค์รวม (Holistic Learning) เพื่อเป้าหมายในการพัฒนา ผู้เรียนตามอัตลักษณ์แห่งมหานครสู่พลเมืองโลกต่อไป (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2566: 40)

จากประเด็นข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถจัดการศึกษา ตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง ทำให้นักเรียนมีความแตกต่าง และหลากหลาย โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นอนุบาล ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องให้ความสำคัญอย่างมาก เพราะ นักเรียนกลุ่มนี้จะต้องเติบโตขึ้นในเมืองหลวง เป็นตัวแทนกลุ่มอื่น ๆ ของประเทศ ดังนั้น การประเมิน ระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานครจึงมีความสำคัญ อย่างยิ่ง ซึ่งจะป็นข้อมูลนำไปสู่การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนระดับปฐมวัยตามแนวคิด ความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานครตามแนวคิดความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์

1. ความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล หมายถึง ทักษะใหม่ที่ควรพัฒนาตั้งแต่ปฐมวัย เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล (Data Literacy) ความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยี (Technological Literacy) ความฉลาดรู้เกี่ยวกับมนุษย์ (Human Literacy) และทักษะพื้นฐาน (Basic Skills)
2. ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล หมายถึง การรู้ เข้าใจ และใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) การเข้าถึง และเข้าใจสื่อ และ 2) การคิดวิเคราะห์และใช้ข้อมูลสารสนเทศ
3. ความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยี หมายถึง การรู้ การใช้ และเข้าใจผลกระทบของเทคโนโลยี ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และ 2) ความสามารถในการใช้และเข้าใจผลกระทบของเทคโนโลยี
4. ความฉลาดรู้เกี่ยวกับมนุษย์ หมายถึง การคิดสร้างสรรค์ ทักษะทางอารมณ์และสังคม การสื่อสารและประสานความร่วมมือ การคิดและเรียนรู้ การมีมนุษยธรรม ซึ่งเป็นทักษะของคนที่ควรมี เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ความสามารถในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ 2) ทักษะอารมณ์และสังคม 3) ความสามารถในการสื่อสาร และประสานความร่วมมือ 4) ความสามารถในการคิดและเรียนรู้ และ 5) การมีมนุษยธรรม
5. ทักษะพื้นฐาน หมายถึง ความสามารถขั้นต้นที่ควรมี ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ความฉลาดรู้การเงิน 2) ความฉลาดรู้ทางวัฒนธรรมและความเป็นพลเมือง และ 3) ความมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อ
6. โรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่จัดการศึกษาระดับชั้นอนุบาล
7. นักเรียน หมายถึง เด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 4 – 6 ปี ที่ศึกษาระดับชั้นอนุบาลในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 429 โรงเรียน โดยแบ่งกลุ่มสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครออกเป็น

6 กลุ่มตามการแบ่งกลุ่มเขตของสำนักงานการศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 207 โรงเรียน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน วรณิ แกมเกตุ, 2555) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผู้ให้ข้อมูล คือ ครูประจำชั้นระดับอนุบาล 1 หรือ 2 โรงเรียนละ 1 คน รวม 207 คน โดยทางโรงเรียนเป็นผู้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 207 โรงเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นและการสุ่มอย่างง่าย โดยแบ่งกลุ่มสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครออกเป็น 6 กลุ่มตามการแบ่งกลุ่มเขตของสำนักงานการศึกษา มีสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มขึ้นมาเท่ากันคือ 0.48 (207หาร 429) และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยวิธีจับสลากโรงเรียนในแต่ละกลุ่มให้ได้จำนวนตามสัดส่วนการสุ่ม โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง และสำนักงานเขตตามสัดส่วนการสุ่ม

การแบ่งกลุ่มเขตของสำนักงานการศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	สำนักงานเขต
กลุ่มที่ 1 กลุ่มกรุงเทพกลาง	41	20	9
กลุ่มที่ 2 กลุ่มกรุงเทพใต้	55	26	10
กลุ่มที่ 3 กลุ่มกรุงเทพเหนือ	45	22	7
กลุ่มที่ 4 กลุ่มกรุงเทพตะวันออก	129	62	9
กลุ่มที่ 5 กลุ่มกรุงธนเหนือ	89	43	8
กลุ่มที่ 6 กลุ่มกรุงธนใต้	70	34	7
รวม	429	207	50

3. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล โดยครูประจำชั้นเป็นผู้ประเมินนักเรียนในภาพรวมทั้งห้องเรียนตามการรับรู้ของครูประจำชั้น เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล ได้แก่ ตำแหน่ง เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน เป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนในภาพรวมทั้งห้องเรียน จำนวน 43 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

4. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1) ศึกษา ค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล จากเอกสาร หนังสือ บทความวิจัย บทความทางวิชาการ

2) จัดทำประเด็นข้อคำถามตามกรอบแนวคิด และนำร่างรายการข้อคำถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3) นำเครื่องมือเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา คำนวณค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เทคนิค IOC เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ ซึ่งพบว่า แบบประเมินระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล มีค่าความตรงด้านเนื้อหาในแต่ละข้อระหว่าง 0.60 - 1.00 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

4) นำแบบประเมินระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล ไปทดลองใช้ในสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนให้แก่ได้ระดับปฐมวัยและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่วิเคราะห์ค่าความเที่ยงโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยวิธีของครอนบาค ซึ่งพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.941 จึงนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอรับรองเครื่องมือการวิจัยต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบันชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อแบบประเมินระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล ได้รับการรับรองแล้ว จึงขออนุญาตจากสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครในการเก็บข้อมูล และดำเนินการรวบรวมข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์ (Google Form) โดยมีการตอบกลับจำนวน 186 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.85 จากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยวัดค่าสถิติ ประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตรคำนวณค่าพิสัยตามช่วงชั้นดังนี้ (Best, 1977)

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วงชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

4.21 - 5.00 หมายถึง ความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด

3.41 - 4.20 หมายถึง ความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

2.61 - 3.40 หมายถึง ความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึง ความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.80 หมายถึง ความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล แสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง	ครูประจำชั้นอนุบาล 1	64	34.4
	ครูประจำชั้นอนุบาล 2	122	65.6
เพศ	ชาย	8	4.3
	หญิง	178	95.7
อายุ	ไม่เกิน 30	23	12.4
	31-40 ปี	53	28.5
	41-50 ปี	73	39.2
	51 ปี ขึ้นไป	37	19.9
ระดับการศึกษาสูงสุด	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	100	53.8
	ปริญญาโท	85	45.7
	ปริญญาเอก	1	0.5
ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน	น้อยกว่า 5 ปี	26	14.0
	5 - 10 ปี	53	28.5
	11- 15 ปี	48	25.8
	16 ปี ขึ้นไป	59	31.7

จากตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบประเมินระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลพบว่า ครูประจำชั้น ส่วนใหญ่มีสถานภาพดังนี้ ตำแหน่ง ครูประจำชั้นอนุบาล 2 คิดเป็นร้อยละ 65.6 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 95.7 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.2 ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 53.8 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน 16 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.7

ระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครูประจำชั้น แสดงดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ภาพรวม

ความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของเด็กปฐมวัย	เ	SD	แปลผล
1. ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล	4.19	0.754	มาก
1.1 การเข้าถึง และเข้าใจสื่อ	4.39	0.685	มากที่สุด
1.2 การคิดวิเคราะห์และใช้ข้อมูลสารสนเทศ	3.99	0.767	มาก
2. ความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยี	3.88	0.852	มาก
2.1 ความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์	3.80	0.815	มาก
2.2 ความสามารถในการใช้และเข้าใจผลกระทบของเทคโนโลยี	3.96	0.880	มาก
3. ความฉลาดรู้เกี่ยวกับมนุษย์	4.21	0.759	มากที่สุด
3.1 ความสามารถในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่	4.22	0.802	มากที่สุด
3.2 ทักษะอารมณ์และสังคม	4.24	0.736	มากที่สุด
3.3 ความสามารถในการสื่อสาร และประสานความร่วมมือ	4.22	0.753	มากที่สุด
3.4 ความสามารถในการคิดและเรียนรู้	4.11	0.747	มาก
3.5 การมีมนุษยธรรม	4.30	0.763	มากที่สุด
4. ทักษะพื้นฐาน	4.15	0.785	มาก
4.1 ความฉลาดรู้การเงิน	4.02	0.811	มาก
4.2 ความฉลาดรู้ทางวัฒนธรรมและความเป็นพลเมือง	4.29	0.763	มากที่สุด
4.3 ความมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อ	4.17	0.747	มาก
รวม	4.13	0.792	มาก

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานครในภาพรวม องค์กรประกอบหลัก และองค์กรประกอบย่อย พบว่า

1. ระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$)

2. เมื่อพิจารณาแต่ละองค์กรประกอบหลัก พบว่า ความฉลาดรู้เกี่ยวกับมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมา คือ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล ($\bar{X} = 4.19$) ทักษะพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.15$) ส่วนความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.88$)

3. เมื่อพิจารณาแต่ละองค์กรประกอบย่อย พบว่า 1.1 การเข้าถึง และเข้าใจสื่อ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมา คือ 3.5 การมีมนุษยธรรม ($\bar{X} = 4.30$) 4.2 ความฉลาดรู้ทางวัฒนธรรมและความเป็นพลเมือง ($\bar{X} = 4.29$) 3.2 ทักษะอารมณ์และสังคม ($\bar{X} = 4.24$) 3.1 ความสามารถในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ และ 3.3 ความสามารถในการสื่อสาร และประสานความร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.22$) 4.3 ความมุ่งมั่นไม่ย่อท้อ ($\bar{X} = 4.17$) 3.4 ความสามารถในการคิดและเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.11$) 4.1 ความฉลาดรู้การเงิน ($\bar{X} = 4.02$) 1.2 การคิดวิเคราะห์และใช้ข้อมูลสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.99$) 2.2 ความสามารถในการใช้และเข้าใจผลกระทบของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.96$) และ 2.1 ความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.80$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายในประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

1. ระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะ ความสามารถใหม่ ๆ ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานการศึกษา ซึ่งมีเป้าประสงค์ กลยุทธ์ โครงการ และตัวชี้วัดที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนในยุคดิจิทัล เช่น นักเรียนมีทักษะความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น (เป้าประสงค์) กลยุทธ์ ส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้และความสามารถด้าน EQ (กลยุทธ์) โครงการพัฒนา EQ และทักษะการใช้ชีวิตในยุคดิจิทัล (โครงการ) ผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดี รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล (ตัวชี้วัด) โดยทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย ให้การศึกษาพัฒนานักเรียนสู่พลเมืองโลก

2. ระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาแต่ละองค์กรประกอบหลัก พบว่า ความฉลาดรู้เกี่ยวกับมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$) สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนมีความสามารถในการเข้าใจมนุษย์ และสามารถทำงาน

ร่วมกันกับผู้อื่นได้ หรือมี ความฉลาดรู้เกี่ยวกับมนุษย์ ซึ่งเป็นทักษะของมนุษย์ที่ควรมี เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ โดยพื้นฐานแล้วมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม (Sari et al., 2019) มุ่งเน้นถึงแก่นแท้ของความเป็นมนุษย์ รวมถึงการให้ความสำคัญกับคุณค่าของมนุษย์ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน กล่าวได้ว่า เป็นความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง สอดคล้องกับ Aoun (2017) ซึ่งกล่าวถึงการเตรียมคนให้พร้อมสำหรับโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล มนุษย์ควรพัฒนาความฉลาดรู้ใหม่ ซึ่งความฉลาดรู้เกี่ยวกับมนุษย์ เป็นความฉลาดรู้ที่สำคัญที่สุด ทำให้คนมีสภาพแวดล้อมทางสังคม มีพลังในการสื่อสารมีส่วนร่วมกับผู้อื่น และใช้ประโยชน์จากความสามารถของมนุษย์เพื่อสร้างความดีงาม

ส่วนความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.88$) สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนควรได้รับการพัฒนาให้มีความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยีตั้งแต่วัยเด็ก สอดคล้องกับ Mawson (2013) ที่ได้กล่าวถึงการพัฒนาความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยีตั้งแต่วัยเด็กไว้ว่า เมื่อเด็กเข้าสู่วัยศึกษาระดับประถมศึกษาควรมีความรู้ ความสามารถด้านเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้น แต่การพัฒนาความฉลาดรู้ทางเทคโนโลยีในเด็กปฐมวัยเป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างรอบคอบ โดย Burnett (2010) ได้ทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีและความฉลาดรู้ในสภาพแวดล้อมการศึกษาปฐมวัย ระหว่างปี ค.ศ. 2003 - 2009 ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ของเด็กอายุ 0-8 ปี จากการทบทวน Burnett กำหนดบทบาทของเทคโนโลยีออกเป็น 3 ประการ ได้แก่ 1) เทคโนโลยีในฐานะผู้ส่งมอบความฉลาดรู้ 2) เทคโนโลยีในฐานะแหล่งสำหรับการปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาข้อความ และ 3) เทคโนโลยีในฐานะสื่อกลางในการสร้างความหมาย ดังนั้นแล้วในยุคดิจิทัลที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นสิ่งจำเป็นที่เราต้องวางรากฐานให้คนรุ่นใหม่ตั้งแต่วัยเด็กอย่างพิถีพิถัน

นอกจากนั้น การพัฒนาให้นักเรียนมีความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยี ยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564 – 2569) ที่ระบุถึงเป้าหมายการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมในอนาคต และสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงแบบพลิกผันที่อาจส่งผลกระทบต่ออุปสรรคและปัญหาในการจัดการเรียนการสอน อาทิ การพัฒนากระบวนการบริหารการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลในการขับเคลื่อน การพัฒนากระบวนการพัฒนาทักษะของครูและบุคลากรทางการศึกษา และตัวผู้เรียนให้เกิดความพร้อมในการใช้งานของระบบเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับบรรทัดฐานใหม่ของสังคม และการให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องและความจริงจังในการพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะในศตวรรษที่ 21 และทักษะความเป็นพลเมืองของโลก

3. ระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบย่อย พบว่า องค์ประกอบย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การเข้าถึง และเข้าใจสื่อ ($\bar{X} = 4.39$) สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนสามารถเข้าถึงและเข้าใจสื่อ ซึ่งสื่อในที่นี้ หมายถึงสื่อการเรียนรู้ ของเล่น หนังสือนิทาน เพลง และสื่อต่าง ๆ รอบตัว ทั้งนี้เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2565 มีความพร้อมหลายด้าน ทั้งด้านกายภาพ ที่มีโครงสร้างการปกครองแบ่งเป็น 50 เขต ด้านบุคลากรที่มีความเข้าใจในการพัฒนา และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงมีภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคมที่พร้อมให้การช่วยเหลือ สนับสนุน (รัฐเขต ปรัชล, 2565: ออนไลน์) นอกจากนี้ จุดเน้นด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ที่ทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึง และเข้าใจสื่อได้ก็คือ การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Talent) มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ พัฒนาช่องทาง การเรียนรู้ผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลาย และมีแพลตฟอร์มการเรียนรู้อัจฉริยะที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน คุณภาพสูง การประเมินผลและพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคลสำหรับผู้เรียน ทุกช่วงวัย (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2566: 41)

สำหรับองค์ประกอบย่อยที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.80$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการประเมินตามการรับรู้ของครูประจำชั้นในภาพรวมทั้งห้องเรียน ซึ่งนักเรียนมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความพร้อมของผู้เรียน และครอบครัว รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนควรได้รับการพัฒนาความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อย่างเร่งด่วน สำหรับ การศึกษาปฐมวัย หลักสูตรและการเรียนการสอนเด็กปฐมวัยเป็นแบบองค์รวมโดยธรรมชาติ การพัฒนา ความรู้ทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ที่เกิดขึ้นของเด็ก เด็กปฐมวัยจะใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เป็นส่วนสำคัญของการ เล่นทางเทคโนโลยี (Mawson, 2013) กล่าวได้ว่า เด็กปฐมวัยเรียนรู้ผ่านการเล่นโดยเป็นการเล่น โดยผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีการตั้งเป้าหมาย และบรรลุเป้าหมายในการเล่น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) ผลการวิจัย พบว่า ระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะ ความสามารถใหม่ ๆ ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล แต่เนื่องด้วยกรุงเทพมหานครแบ่ง เป็น 50 สำนักงานเขต ซึ่งมีบริบทสภาพแวดล้อมทางสังคม และวัฒนธรรมที่หลากหลาย ดังนั้น

ผู้บริหารควรกำหนดนโยบาย กลยุทธ์การพัฒนาความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

2) ผลการวิจัยพบว่า ระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบหลัก ความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนอาจไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยีเท่าที่ควร ดังนั้นผู้บริหารและครูควรคำนึงถึงสำคัญของการพัฒนาด้านความฉลาดรู้ด้านเทคโนโลยีให้กับนักเรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษาอาจกำหนดเป็นประเด็นวิกฤติ และจุดเน้นในการพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา

3) ผลการวิจัยพบว่า ระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบย่อย ความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนอาจไม่ได้รับการพัฒนาความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เท่าที่ควร ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาอาจดำเนินการกำหนดกลยุทธ์บริหารวิชาการ รวมถึงวิธีดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ด้านเทคโนโลยีดังกล่าว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาแนวทางในการพัฒนาระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานครด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การพัฒนากลยุทธ์ นวัตกรรม การพัฒนาครู เป็นต้น

2) ควรศึกษาระดับความฉลาดรู้ใหม่ในยุคดิจิทัลของนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ที่สูงขึ้นไป รวมถึงหาแนวทางในการพัฒนาให้สอดคล้องกัน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ครอบคลุมกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป

รายการอ้างอิง

- พลุ เดชะรินทร์. (2561). *บรรยายในการสัมมนา Flagship Summit 2018: Skills for The Ture. อ้างอิงในบทความทักษะเพื่อความอยู่รอดจาก AI Disruption*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565. จาก <https://www.brandbuffet.in.th/2018/12/cbs-study-leadership-skill-for-the-future/>
- รัฐเขต ปรัชล. (2565). “BMA Education Sandbox” พลิกโฉมหน้าการศึกษาทศวรรษ. สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2565. จาก https://webportal.bangkok.go.th/user_files/116/131252710640eb07b6d7c00.77336326.pdf
- รยู แทโฮ. (2562). *Education Is Hope in the Era of the Fourth Industrial Revolution* [ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 เมื่อหุ่นยนต์ครองโลก การศึกษาคือทางรอดเดียวของมนุษย์] (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ราชบัณฑิตยสภา. (2562). *ทำไมจึงต้องสร้างความฉลาดรู้: ศึกษาจากปรากฏการณ์และทำนายอนาคต*. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2565. จาก http://legacy.orst.go.th/wp-content/uploads/2020/03/หนังสือทำไมต้องสร้างความฉลาดรู้_ราชบัณฑิตยสภา-rs.pdf
- วรรณิ แกมเกตุ (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2563). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564 – 2569)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
- _____. (2566). *แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. 2566*. กรุงเทพฯ: สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). *รายงานการศึกษาสภาพการณ์การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2563). *สถานะการศึกษาไทย 2561/2562 การปฏิรูปการศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- _____. (2564). *แผนพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- Aoun, J. E. (2017). *Robot-Proof: Higher Education in the Age of Artificial Intelligence*. US: MIT Press.
- Best, J. (1977). *Research in Education*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Burnett, C. (2010). Technology and literacy in early childhood educational settings: A review of research. *Journal of Early Childhood Literacy*, 10(3), 247–270.

- Dewi, C., Rusilowati, A., & Fianti. (2021). The analysis of exploratory factors on the development of data, technology, and human literacy assessment instrument. *Journal of Physics: Conference Series*, 1918, 7.
- Kusnadi, K., Sapriya, S., Budimansyah, D., and Wahab, A. (2021). Blended Learning System in Civic Education Courses to Develop Humanity Literacy. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*. 636, 201-205.
- Mawson, W.B. (2013). Emergent technological literacy: what do children bring to school?. *Int J Technol Des Educ* 23, 443–453.
- Ministry of Education and Culture of Finland (2022). Retrieved October 12, 2023, from <https://okm.fi/en/new-literacies-programme>
- OECD (2019). *Educating 21st Century Children : Emotional Well-being in the Digital Age*. Paris: OECD Publishing.
- _____. (2023). *Empowering Young Children in the Digital Age*. Paris: OECD Publishing.
- Sa, D., Rejkiningsih, T., & Muchtarom, M. (2019). The Concept of Human Literacy as Civics Education Strategy to Reinforce Students' Character in the Era of Disruption. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*. 397, 1132-1141.

การบูรณาการพุทธปรัชญาในพระมหากษัตริย์ชาดก เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน

The Integration of Buddhist Philosophy in the Mahajanaka Jataka for the Life Quality Development in the Present Thai Society

พระครูศรีวชิระนิมิต (บุญเชิด ไพโรจน์ Phrakhru Sriwachiranimit (Booncherd Pairod)*

สมบุญ บุญโท Somboon Boondo**

สวัสดิ์ อโนทัย Sawat Anothai***

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน 2) ศึกษาพุทธปรัชญาในพระมหากษัตริย์ชาดกว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิต 3) บูรณาการพุทธปรัชญาในพระมหากษัตริย์ชาดกเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน 4) เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และรูปแบบการบูรณาการเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน ด้วยพุทธปรัชญาในพระมหากษัตริย์ชาดก เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงเอกสารทางปรัชญาแบบวิภาษวิธี และแบบมีการหาเหตุผลด้วยการใช้วิจารณ์ญาณภายใต้กระบวนการศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจัย และวิจารณ์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางปรัชญาและพระพุทธศาสนา

* นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาและพระพุทธศาสนา วิทยาลัยปรัชญาและศาสนา มหาวิทยาลัยเซนตจอห์น

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

*** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตเชิงบูรณาการต้องมีการพัฒนาไป
พร้อมกัน 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์ และด้านสติปัญญา
อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตสังคมไทยที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่าง
มีคุณภาพและเกิดสันติสุขอย่างยั่งยืน พุทธปรัชญาในพระมหากษัตริย์ได้มีชุดคำอธิบาย
ในเรื่องชั้น 5 ไตรลักษณ์ ปฏิจจนสมุปบาท หลักกรรม และเรื่องสังสารวัฏ
การบูรณาการพุทธปรัชญาในพระมหากษัตริย์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
ในสังคมไทยปัจจุบัน ได้แก่ 1) การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านกาย มีสุขภาพแข็งแรง
ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างสันติสุข 2) การพัฒนาคุณภาพชีวิต
ด้านศีล มีการเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปลอดภัย 3) การพัฒนาคุณภาพชีวิต
ด้านจิต การทำให้จิตมีความเจริญก้าวหน้า เข้มแข็ง และมั่นคง และ 4) การพัฒนา
คุณภาพชีวิตด้านปัญญา การเจริญปัญญา พัฒนาปัญญา ให้รู้เข้าใจสิ่งทั้งหลาย
ตามเป็นจริง องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้ คือ 4Ss-Model

คำสำคัญ : พุทธปรัชญา, พระมหากษัตริย์, คุณภาพชีวิต, สังคมไทย

Abstract

This dissertation aims to 1) study the concept of quality of life development in contemporary Thai society; 2) study Buddhist philosophy in the Mahajanaka Jataka on quality of life development; 3) integrate Buddhist philosophy in the Mahajanaka Jataka for quality of life development in contemporary Thai society; and 4) create new knowledge and integration model for quality of life development in contemporary Thai society with Buddhist philosophy in the Mahajanaka Jataka. This is a qualitative research using the method of document research in philosophical dialect and reasoning with judgment under the process of analytic, appreciative and applicative approaches to lead to the creation of new knowledge in philosophy and Buddhism.

The research results have shown that integrated quality of life development must be developed simultaneously in 4 aspects:

physical, social, emotional and intellectual, which will lead to the development of quality of life in Thai society that can live with quality and achieve sustainable peace. Buddhist philosophy in the Mahajanaka Jataka has a set of explanations on the Five Aggregates, the Three Characteristics, Dependent Origination, the Principle of Karma and the Cycle of Existence. Integrating Buddhist philosophy in the Mahajanaka Jataka to develop the quality of life in contemporary Thai society includes: 1) Developing physical quality of life, having good health, free from illness, and living in peace; 2) Developing moral quality of life, living together in society safely; 3) Developing mental quality of life, making the mind to progress, be strong, and stable; and 4) Developing intellectual quality of life, developing wisdom to know and understand things as they really are. New knowledge from this research is the 4Ss-Model.

Keywords: Buddhist Philosophy; Mahajanaka Jataka; Life Quality; Thai Society

บทนำ

สังคมไทยยุคสมัยใหม่ถูกครอบงำด้วยแนวคิดการพัฒนาแบบตะวันตก โดยเน้นการพัฒนาอยู่กับการสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญให้ความสำคัญกับความสมดุลในระบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ สังคม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมน้อยลง ก่อให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบ การแข่งขันชิงดีชิงเด่น ขาดการเกื้อกูลกัน เกิดความล่มสลายของระบบความสัมพันธ์ในครอบครัวไทย กระทั่งการผลิตภาคเกษตรกรรม และนำไปสู่ครอบครัวแตกแยก ความล่มสลายของสังคมชนบท ภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกละเลยทำให้มีลักษณะต่างคนต่างอยู่และมีการอพยพย้ายถิ่นฐานมากขึ้น มีปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสภาพแวดล้อมจากโรงงานอุตสาหกรรม เกิดมลภาวะต่าง ๆ และความเสื่อมโทรมของสุขภาพอนามัยตลอดจนปัญหาด้านจิตใจที่มีความทุกข์และไม่สามารถดับทุกข์ได้ แม้จะได้ชื่อว่าเป็นพุทธศาสนิกชนก็ตาม ทั้งนี้ เพราะการยอมรับแนวคิดการพัฒนาแบบมุ่งพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจนเกิดความเป็นวัตถุนิยมขึ้นในใจคนไทย อันเนื่องมาจากวิทยาศาสตร์และศาสนาในกระบวนทรรศน์ใหม่ ปัญหาต่าง ๆ ที่สะสมมาจากยุคสมัยใหม่ที่ยอมรับแนวคิดการพัฒนาแบบมุ่งพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจนเกิดความเป็นวัตถุนิยมขึ้นในใจคนไทย อันเนื่องจาก

ยุคสมัยใหม่ได้ต่อเนื่องมาจนถึงในยุคปัจจุบันที่เรียกว่า “กระบวนทรรศน์ทางปรัชญาหลังนวยุค” (กิริติ บุญเจือ, 2545: 55)

หากมองย้อนกลับไปในขณะที่สังคมไทยกำลังประสบกับวิกฤตการณ์ทางด้านคุณธรรม จริยธรรม และโยกไปหาด้านเศรษฐกิจ สังคม รวมถึงสิ่งแวดล้อมด้วย แต่ในอีกด้านหนึ่งกลับปรากฏว่า สถาบันที่เป็นตัวแทนความเจริญสมัยใหม่ตามแบบอย่างตะวันตกกลับมีความเจริญก้าวหน้าอย่างมากมาย ทั้งสถานแหล่งบันเทิง สถานที่ท่องเที่ยวในยามราตรี เป็นต้น กลับมีความเจริญเป็นอย่างยิ่ง การที่สังคมไทยประสบกับปัญหาวิกฤตเกิดขึ้นนั้น เบื้องหลังวิกฤตการณ์เหล่านั้น และเป็นสิ่งที่เปิดช่องให้เกิดวิกฤตก็คือ คุณภาพของคนไทยเอง ที่ไม่สามารถที่จะพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในสังคมสมัยใหม่ได้ ในเรื่องนี้ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), (2543: 5) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า สังคมไทยมีปัญหาที่สำคัญอยู่ 2 ประการ คือ ลัทธิบริโภคนิยม และลัทธิอผลลบันดาล เมื่อย้อนกลับไปดูการพัฒนาสังคมไทยให้มีความทันสมัยตามแบบอย่างตะวันตกนั้น จะเห็นได้ว่า สังคมไทยมีความตื่นตัวที่จะรับเอาความเจริญตามแบบอย่างตะวันตกในทุก ๆ ด้าน โดยมีความความมุ่งหมายสำคัญอยู่เบื้องหลังการรับเอาอารยธรรมตะวันตก คือ ความต้องการความเจริญสมัยใหม่ และสิ่งที่เข้ามาพร้อมกับสังคมสมัยใหม่นั้นก็คือ ลัทธิบริโภคนิยม คือ การรับเอาความเจริญสมัยใหม่ต่าง ๆ ที่ต่างประเทศผลิตไว้แล้วเข้ามาใช้ในสังคมไทย โดยไม่ต้องลงมือผลิตเอง หรือทำเอง ยิ่งบริโภคมมากเท่าไรก็ยิ่งถือว่า มีความเจริญมากเท่านั้น ปัญหาดังกล่าวนี้นำไปสู่การแย่งชิงทรัพยากรและสิ่งอื่น ๆ เพื่อให้ตนเองได้บริโภคมากที่สุด และนำไปสู่การขาดระเบียบวินัยในสังคม โดยไม่สนใจว่า กิจกรรมที่ดำเนินการอยู่นั้นจะส่งผลเสียหายอย่างไรต่อสังคมหรือต่อส่วนรวมบ้าง ลัทธิบริโภคนิยมนี้ในปัจจุบันได้กลายมาเป็นกระแสโลกาภิวัตน์ที่แผ่ขยายครอบคลุมเป็นปัญหาไปทั่วทั้งโลก พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), (2556: 64) กล่าวว่า สังคมไทยในช่วงเวลาที่ผ่านมา มีปัจจัย 2 อย่างที่เป็นปัญหาต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตสังคมไทยในปัจจุบัน คือ 1) ความไม่เสมอภาค ที่ทำให้เกิดฟุ้งเฟ้อ ส่ำรวย อ่อนแอและประมาท ค่านิยมบริโภคนิยม เมืองไทยยังหนักมาก ต้องแก้ไข และ 2) ลัทธิอผลลบันดาล ซึ่งทำให้อ่อนแอ และประมาทเช่นเดียวกัน เวลานี้ระบอบไปทั่วแล้ว

ปัญหาที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบันเรานั้น ที่มองเห็นเป็นรูปธรรม คือ 1) ความเชื่อในเรื่องของมูเตลู หรือสายมู หมายถึง วัฒนธรรมแห่งความศรัทธา สังคมไทยในส่วนที่เป็นปัจเจกบุคคลยังมีความหลงผิดเชื่อในเรื่องที่ไร้เหตุผล ในลัทธิขอความช่วยเหลือ ลัทธิขอโชคช่วย ลัทธิหวังผลลบันดาลจากเทพเจ้า ซึ่งทำให้เสียคุณค่าคุณภาพของความเป็นมนุษย์ ไม่มีกำลังที่จะช่วยพัฒนาสังคมได้ 2) ค่านิยมเรื่องบริโภคนิยม คือ ความไม่เสมอภาค ทำให้เกิดความฟุ้งเฟ้อ ส่ำรวย อ่อนแอ ค่านิยมบริโภคนิยม สังคมไทยเรามีมาก ทำให้ขาดความเป็นนักผลิต ขาดความไม่ศึกษา และไม่สร้างสรรค์ ฝึกหัดพัฒนา เป็นปัญหาและมีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตเช่นเดียวกัน

และ 3) ปัญหาอันเกิดจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีการใช้กันอย่างอิสระเสรีขาดการควบคุม และระมัดระวัง จึงเกิดปัญหามีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน ซึ่งรอการแก้ไขจากทุกภาคส่วนต่อไป

สรุปว่า ปัญหาที่สำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน ที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข คือ

1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม จะพบว่า เมื่อประเทศไทยมีการพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจกระแสหลักที่มุ่งเน้นความเจริญเติบโตทางด้านวัตถุและกายภาพเป็นสำคัญ เป็นการพัฒนาในลักษณะเชิงรับและแยกส่วน ที่มุ่งเน้นเพียงด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ ส่งผลให้อีกด้านหนึ่งต้องขาดหายไป คือ มิติด้านคุณธรรมจริยธรรม อันเป็นหลักธรรมเพื่อพัฒนาจิตใจของบุคคลให้เข้มแข็ง

2. ด้านสังคม พบว่า ทุกข์ของวัยรุ่นวัยเจริญพันธุ์มักเกิดความรักที่ไม่สมหวัง คือ รักง่าย หน่ายเร็ว รวมถึงปัญหาที่ติดตามาคือ การตั้งครกอันไม่พึงประสงค์และนำไปสู่การทำแท้ง เป็นต้น ก่อให้เกิดปัญหาตามมา

3. ด้านเศรษฐกิจ จะเห็นว่า ผู้คนยุคปัจจุบันเป็นทุกข์กับสภาพเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ ค่าครองชีพสูง สินค้าราคาแพง รายได้ใกล้เคียงหรือน้อยกว่ารายจ่าย เกิดสภาวะไม่สมดุลของฐานะความเป็นอยู่ เครียดอยากได้ อยากมีเหมือนคนอื่น จึงเกิดสภาวะหนี้รอกะทบ ต้องคอยหลบซ่อนเจ้าหนี้ เป็นต้น

4. ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า เป็นปัญหาคือธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม แนวทางในการแก้ไขปัญหาคือการเชื่อมต่อทางระบบนิเวศ ได้มีนักกิจกรรมที่ได้รับแรงจูงใจเพื่อการฟื้นฟูให้เกิดความสมดุลทางระบบนิเวศทั้งมาตรการทางข้อกฎหมาย การส่งเสริมกิจกรรมเชิงวิชาการ การร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชน แม้กระทั่งการสร้างกิจกรรมให้นักเรียนนักศึกษาเกิดการตระหนักรู้ในคุณค่าของระบบนิเวศสิ่งแวดล้อม (พระครูจิตตสุนทร (พิชิต ชูเกลี้ยง), 2562: 74)

จากประเด็นที่ผู้วิจัยกล่าวมาทั้งหมด จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยได้วิจัยเรื่อง การบูรณาการพุทธปรัชญาในพระมหากษัตริย์ชาตกเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน ว่าหลักพุทธปรัชญาในพระมหากษัตริย์ชาตกสามารถนำมาบูรณาการและประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตสังคมไทยในปัจจุบันได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาพุทธปรัชญาในพระมหากษัตริย์ชาตกว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิต

3. เพื่อบูรณาการพุทธปรัชญาในพระมหาชนกชาดกเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน

4. เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และรูปแบบการบูรณาการเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบันด้วยหลักพุทธปรัชญาในพระมหาชนกชาดก

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยวิธีการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research) ภายใต้กระบวนการวิจัยทางปรัชญาแบบวิภาษวิธี (Dialectic method) และการให้เหตุผลแบบมีวิจารณ์ญาณ (Discursive method) ด้วยกระบวนการของการศึกษาเชิงบูรณาการ (Integration) อันประกอบด้วยการวิเคราะห์ (Analysis) การวิจิตร (Appreciation) และวิธาน (Application) เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ในทางปรัชญาและพระพุทธศาสนา ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารสำคัญต่าง ๆ เพื่อการวิเคราะห์วิจารณ์ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการศึกษาเชิงเอกสาร (Document study) ดังต่อไปนี้

1. เอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary source) โดยการศึกษาค้นคว้าจากคัมภีร์พระไตรปิฎก 45 เล่มโดยเฉพาะพระไตรปิฎก เล่มที่ 28 พระสุตตันตปิฎก เล่มที่ 20 ขุททกนิกายชาดก ภาค 2 พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช 2539

2. เอกสารชั้นทุติยภูมิ (Secondary source) จะศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากคัมภีร์ อรรถกถา ฎีกาและอนุฎีกาที่เกี่ยวข้อง เช่น คัมภีร์วิสุทธิมรรค อภิธรรมตถสังคหะ มลีนทปัญหา เป็นต้น อีกทั้งรวบรวมข้อมูลจากดุษฎีนิพนธ์ งานวิจัย บทความ เอกสารต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่ได้กล่าวถึงเรื่อง การบูรณาการพุทธปรัชญาในพระมหาชนกชาดกเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตสังคมไทยในปัจจุบัน รวมทั้งศึกษาผลงานสำคัญ ๆ ของนักวิชาการทางพระพุทธศาสนา เช่น สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตโต) พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) สมบูรณ์ บุญโท บุญมี แท่นแก้ว ทองหล่อ วงษ์ธรรมมา กิริติ บุญเจือ ประเวศ อินทองปาน ปรีชา ช่างขวัญยืน และนักวิชาการอื่น ๆ ทางพระพุทธศาสนาที่กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตสังคมไทย

จากนั้น ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในส่วนที่เป็นเอกสารปฐมภูมิ และเอกสารชั้นทุติยภูมิเพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้คัดเลือกมาแล้ว ด้วยการวิเคราะห์จากหลักฐานหรือเอกสารที่เชื่อถือได้แล้วนำมาวิเคราะห์โดยปรับความคิดที่เอนเอียงออกไปให้มีความเป็นวัตถุวิสัยหรือน่าเชื่อถือมากที่สุด ซึ่งสามารถศึกษาและยืนยันได้จากข้อมูลที่พิสูจน์แล้วโดยผู้วิจัยทำการอ่านเอกสารที่ได้รับรวบรวมไว้ตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ข้างต้น ตามกรอบวิเคราะห์เอกสารที่กำหนดไว้โดยละเอียด เพื่อจับใจความและประเด็นสำคัญและทำการจดบันทึกแต่ละใจความที่ได้ไว้ หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบันเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของผลการวิเคราะห์เอกสารที่ได้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อตอบโจทย์วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่หนึ่งและข้อที่สอง คือ เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน และเพื่อศึกษาพุทธปรัชญาในพระมหาชนกชาดกว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องความสอดคล้องและความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อมูลที่ได้จากการศึกษา จากนั้น นำข้อมูลที่ได้มาเขียนบรรยายตามหลักวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ จากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์และอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จึงถูกนำเสนอออกมาในรูปแบบของการเขียนอภิปรายแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical description) ด้วยการบูรณาการแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบันให้เชื่อมโยงเป็นเนื้อเดียวกันภายใต้การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจัยและวิจารณ์เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางปรัชญาและศาสนา

สรุปผลการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน พบว่า การพัฒนานั้น คือ การทำให้เจริญ ในการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ทั้งในส่วนรูปธรรมและนามธรรม นั้น ทุกภาคส่วนต้องเข้ามามีส่วนร่วมและต้องมีการพัฒนาไปพร้อมกันอย่างสมดุล จะพัฒนาสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือด้านใดด้านหนึ่งอย่างเช่นในอดีตย่อมไม่เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพชีวิตเชิงบูรณาการต้องมีการพัฒนาไปพร้อมกันใน 4 ด้าน คือ 1) พัฒนาด้านกายภาพ เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ของมนุษย์กับธรรมชาติแวดล้อม คือ พัฒนาร่างกายให้แข็งแรง มีสุขภาพดี เป็นการพัฒนาสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพทั้งหมด 2) พัฒนาด้านสังคม คือ การอยู่ร่วมกันด้วยดี ซึ่งเป็นการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมด้วยศีลธรรม 3) พัฒนาด้านอารมณ์และจิตใจให้มีความแจ่มใส ให้มีความสามารถเหมาะแก่การปฏิบัติงานด้วย และ 4) การพัฒนาด้านสติปัญญา เพื่อให้รู้เท่าทันตามความเป็นจริงด้วยการภาวนาหรือการอบรมฝึกฝนในเชิงบูรณาการเข้าด้วยกันทุกด้านอย่างสมดุล อันจะนำไปสู่การพัฒนา

คุณภาพชีวิตสังคมไทยที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณภาพและเกิดสันติสุขอย่างยั่งยืน

2. การศึกษาพุทธปรัชญาในพระมหาชกษาคดกว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่าพุทธปรัชญาในพระมหาชกษาคด มีจุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหาสังคมมนุษย์ให้พ้นจากความทุกข์ต่าง ๆ ธรรมดามว่ามนุษย์ทุกคนเมื่อเกิดมามีปัญหาหรือความทุกข์ด้วยกันทั้งสิ้น แต่ปัญหาของมนุษย์นั้นสามารถแก้ไขได้ด้วยตัวของมนุษย์เอง ด้วยการศึกษหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา เพราะพุทธศาสนามีความเชื่อว่า มนุษย์เป็นผู้ที่สามารถฝึกฝนพัฒนาได้ทั้งในส่วนที่เป็นปัจเจก และสังคม เพราะการพัฒนาคือการทำให้เจริญ และการพัฒนาต้องทำแบบองค์รวมหรือแบบบูรณาการทั้งในส่วนที่เป็นวัตถุ ร่างกาย และจิตใจ ยึดหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน 3 ประการ คือ 1) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ 2) การพัฒนาด้านสังคม และ 3) การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมตลอดถึงสุขภาพอนามัย การพัฒนาในส่วกายภาพหรือวัตถุ โดยใช้แนวคิดในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ตามยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่วนการพัฒนาคุณภาพชีวิตในมุมมองของพระพุทธศาสนา เรื่องการพัฒนามนุษย์นั้น ต้องได้รับการพัฒนาให้ครบทั้ง 4 ด้านไปพร้อม ๆ กัน คือ 1) กายภาวนา การพัฒนาด้านกาย 2) สิลภาวนา การพัฒนาความเป็นอยู่ร่วมกัน 3) จิตตภาวนา การพัฒนาทางจิตใจ และ 4) ปัญญาภาวนา การพัฒนาด้านสติปัญญา วิวัฒนาการจากยุคดึกดำบรรพ์ มาสู่ยุคทวยุค คือ ยุคสมัยใหม่ เช่น สังคมไทยเรดั่งเดิมแล้วเป็นยุคเกษตรกรรม วิถีชีวิตมีการพึ่งพาธรรมชาติมีความเป็นอยู่แบบเรียบง่าย ด้านสังคมและวัฒนธรรม มีการติดต่อกับสังคมภายนอก เช่น ทำการค้า การทำสงคราม รวมถึงมีชาวต่างชาติเข้ามาบริหารราชการในราชสำนัก พัฒนามาถึงยุคมีการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 - 2509) - ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) เรียกว่า พลิกโฉมประเทศไทยสู่ สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ส่วนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสังคมไทยอาศัยกลไกการพัฒนาตนเองตามหลักของพระพุทธศาสนา ซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บุคคลได้พบ ความรู้ด้วยตนเอง จนเกิดทักษะชีวิตมีความชำนาญในการแก้ไขปัญหาได้อย่างรอบด้าน เนื่องด้วยสังคม มีการพัฒนามาโดยลำดับสู่ยุคที่มนุษย์ได้ค้นพบวิธีการที่จะสนองตอบความต้องการของมนุษย์ ที่เรียกว่า วิธีการทางวิทยาศาสตร์ตั้งแต่ศตวรรษที่ 16 เป็นต้นมา มนุษย์ได้นำวิธีการทางวิทยาศาสตร์ มาพัฒนาต่อยอดเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศ และเกิดเป็นสังคมยุคใหม่เรียกว่าโลกาภิวัตน์หรือ ยุคดิจิทัล ที่ปรับเปลี่ยนโฉมจากเดิมมนุษย์เรามีรากฐานมาจากศาสนาเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิต ก็ถูกปรับเปลี่ยนมาเป็นความเชื่อในเรื่องของวิทยาศาสตร์ จนมีคำกล่าววว่าคนยุคใหม่มีความเชื่อ วิทยาศาสตร์เท่าที่เชื่อถือได้เปรียบเหมือนมีวิทยาศาสตร์เป็นศาสดาเลกกว่าได้ จึงเกิดปัญหาขึ้น แก่สังคมในยุคปัจจุบัน คือ ปัญหาของการพัฒนาทุกวันนี้เกิดมาจากความคิดที่คับแคบว่า การพัฒนา หมายถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) เท่านั้น ดังนั้น ทัวโลกจึงวัดความเจริญเติบโต

ด้วย GNP คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ซึ่งวัดเฉพาะการเจริญเติบโตทางวัตถุ ซึ่งมักจะเกิดจากการย้ายธรรมชาติแวดล้อม และการเอาแร่เอาเปรียบเพื่อนมนุษย์ คือ การเข้าสู่สังคมยุคดิจิทัล และโลกาภิวัตน์ เพราะการเสพสื่อ การใช้สอยและเสพบริโภคสิ่งของต่าง ๆ และหลงติดอยู่กับลัทธิหรือผลดลบันดาล เมื่อเสพสื่อมากเกินไปก็กลายเป็นว่า ค้นหาตัวเองไม่เจอ จึงทำให้คนยุคใหม่มีความรู้ ความฉลาด แต่ขาดความเพียร ขาดความอดทน และอดกลั้น จึงกลายเป็นคนเอาแต่ใจตัวเอง ก่อให้เกิดปัญหาของสังคมในที่สุด พระพรหมคุณาภรณ์ชี้แนวทางแก้วิกฤตหรือปัญหาในส่วนนี้ ไว้ว่า 1. ต้องมีความเข้มแข็ง เมื่อเจอทุกข์ภัยไม่พรั่นพรึง 2. มีความเพียรสร้างสรรค์ โดยใช้สติปัญญา และ 3. ร่วมแรงร่วมใจกันฟันฝ่า เดินหน้าต่อไป ก็จะก้าววิกฤตให้ผ่านพ้นไปได้ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2556: 86)

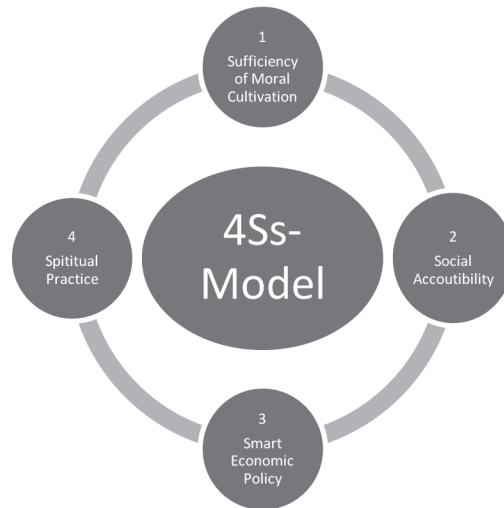
3. การบูรณาการหลักพุทธปรัชญาในพระมหาชนกชาดกสามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคม และมีหลักธรรมคำสอนที่พระมหาชนกใช้ประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิตของพระองค์ ดังมีปรากฏในพระไตรปิฎกเล่มที่ 28 ชาดก ภาค 2 ในพระมหาชนกชาดกนั้น นับว่ามีความสำคัญมากอีกชาดกหนึ่งตามที่ในหลวงรัชกาลที่ 9 ได้ศึกษาอย่างลึกซึ้งแล้วนำมาเป็นแนว ในพระราชดำริต่าง ๆ ซึ่งมีข้อความตอนที่น่าสนใจเมฆลา ได้ทดสอบจิตใจของพระมหาชนก ในขณะ ว่ายน้ำอยู่ตอนหนึ่งความว่า นางเมฆลา ได้ถามพระมหาชนกว่า : นี่ใคร เมื่อไม่แลเห็นฝั่ง ยังอุตส่าห์ ว่ายอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร ท่านรู้สึกอำนาจประโยชน์ อะไรภา จึงพยายามเป็นนักหนาอย่างนี้ ฯ พระมหาชนก ตอบว่า : ข้าแต่เทพยดาภิเษมาพิจารณาเห็นอำนาจแห่งความพยายามว่าเป็นวัตร (ที่ควรประพฤติ) ของโลก เหตุนั้น ถึงได้แลไม่เห็นฝั่งก็ควรอุตสาหะ ว่ายไปในท่ามกลางมหาสมุทร ฯ : นางเมฆลาถามต่ออีกว่า ท่านยอมไม่เห็นฝั่งในมหาสมุทร อันลึกลับไม่มีใครประมาณได้ ความพยายาม อย่างลูกผู้ชายของท่านเหลวเปล่า ท่านไม่ถึงแก่จืดต้องตาย ฯ พระมหาชนก ได้โต้ตอบนางเมฆลา อีกว่า : ผู้ใดกำลังทำกิจของลูกผู้ชายยอมไม่เดือดร้อนในภายหลัง ผู้นั้นยอมไม่เป็นลูกหนี้ ของญาติ สมมติเทพ และบิดามารดา (ขุ.ชา.อ.(บาลี) 9/49) ข้อความนี้ เปรียบเหมือนพิมพ์เขียวหรือแนวทาง ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสังคมไทยด้านคุณธรรมจริยธรรมได้เป็นอย่างดี เพราะพระมหาชนก เป็นต้นแบบของนักต่อสู้ด้วยความอดทนอดกลั้น มีความเพียรพยายาม ที่เรียกว่า วิริยวาตะ มีความเชื่อมั่นในศักยภาพของพระองค์เอง เรียกว่า กรรมวาตะ และเป็นสัญญาของ อเทวนิยม คือไม่บนบาน อ้อนวอน ร้องขอต่อเทพเจ้าเบื้องบน หรือเทวดาองค์ใดองค์หนึ่ง มีกัมมสกลตาปัญญา มีปัญญาสัมมา ทิฎฐิ มีความเห็นชอบถูกต้อง และหลักพุทธจริยธรรมที่สามารถนำมาบูรณาการและปรับใช้เพื่อ การพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างหลากหลาย

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยหลักภาวา 4 คือ ด้านกาย (กายภาวา) เพื่อการพัฒนา คุณธรรมจริยธรรม คือ เน้นการสนับสนุนให้มนุษย์ได้รับการพัฒนาเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้

เกิดขึ้นในตน เมื่อบุคคลมีคุณธรรมจริยธรรมแล้ว จะช่วยให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมาในทางที่ดี ด้วยการนำพุทธอภิปรัชญาในพระมหาชกษาดกมาบ่มเพาะให้มนุษย์เข้าใจความจริงว่า มนุษย์เรานี้ว่าประกอบไปด้วยขันธ 5 จะได้พัฒนาขันธ 5 ไปในทางที่ถูกต้อง ดังเช่น พระมหาชกษาทรงพิจารณาเห็นขันธ 5 ว่า เป็นภยในวัฏสงสาร ด้วยใช้หลักพุทธญาณวิทยาเป็นหลักคิดเพื่อพัฒนาปัญญา จนเกิดปัญญาสัมมาทิฐิ คือ มีความเห็นที่ถูกต้อง และใช้หลักโยนิโสมนสิการ คือ การใคร่ครวญไตรตรองอย่างรอบคอบ พระมหาชกษาทรงใช้หลักพุทธจริยศาสตร์เป็นหลักประพตติในการดำเนินชีวิต เช่น ประพตติอยู่ในเบญจศีล และเบญจธรรมทั้ง 5 ยกระดับการประพตติตามแนวทางกุศลกรรมบถ 10 และทรงพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยหลัก พุทธจริยศาสตร์ชั้นสูง คือ อริยมรรคมีองค์ 8 มี สัมมาทิฐิ-สัมมาสมาธิ เป็นต้น นอกจากหลักพุทธปรัชญาดังกล่าวแล้ว ยังมีหลักสารัตถธรรมในพระมหาชกษาดก ที่สามารถนำมาบูรณาการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบันอีกหลายประการ คือ กัมมสกตาสัทธา พระมหาชกษามีความเชื่อมั่นในเรื่องกรรม เพราะพระพุทธานุศาสนเป็นกรรมวาตะ หรือกรรมวาที และเป็นวิริยวาตะ หรือวิริยวาที พระองค์ทรงมีความเพียรพยายาม กล้าหาญไม่ละทิ้งอุดมการณ์ เช่น ตอนเรืออัปปางกลางทะเล พระมหาชกษาทรงเพียรว่ายน้ำนานถึง 7 วัน จนรอดพ้นจากความตาย สติ ทรงมีสติรอบคอบเตรียมความพร้อมก่อนป็นขึ้นเสากระโดงเรือและโดดข้ามพื้นเหล่าปลาร้ายได้อย่างปลอดภัย ขันติ คือ ความอดทนอดกลั้นต่อสิ่งเล้า ช่วยให้ประสบผลสำเร็จ ศีล คือการรักษากายวาจาให้บริสุทธิ์งดเว้นจากการทำสิ่งผิด แม้อยู่ในท่ามกลางทะเลพระมหาชกษาทรงตั้งพระทัยสมาทานอุโบสถศีลเพื่อเป็นกำลังใจในการทำความเพียร พระองค์ทรงใช้ปัญญา ความฉลาดรอบรู้มาแต่ครั้งยังทรงพระเยาว์ ด้วยปัญญา 3 ชั้น คือ สุตมยปัญญา จินตามยปัญญา และภาวนามยปัญญา นอกจากปัญญาแล้วพระมหาชกษายังตั้งมั่นในกตัญญูกตเวทิตา คือ รู้ในอุปการะคุณที่ผู้อื่นกระทำแล้วและกระทำตอบแทน คือ หลังจากที่พระองค์ได้ขึ้นครองราชสมบัติในมิลินทนครแล้ว ทรงให้ไปรับพระมารดา และพราหมณ์ ทิศาปาโมกข์ให้กลับมาอยู่ในมิลินทนครด้วยกัน เนกขัมมะ การออกบวช เป็นวิธีการออกจากกามคุณโดยสละทรัพย์อันเป็นโลกียสมบัติแล้วออกบวช อันเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตชั้นสูง อันเป็นทางพ้นทุกข์ ดังพระมหาชกษโกโฬิสัตว์ทรงบำเพ็ญมาแล้ว การนำหลักพุทธปรัชญาในพระมหาชกษาดกอันประกอบด้วยพุทธอภิปรัชญา พุทธญาณวิทยา และพุทธจริยศาสตร์ ตลอดถึง สารัตถธรรมในพระมหาชกษาดกมาบูรณาการเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน ดังกล่าวมานี้ ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า สามารถนำมาเป็นเครื่องมือหรือแนวคิดเพื่อต่อยอดในการพัฒนาสังคมไทยในปัจจุบัน และสามารถแก้ปัญหาทั้ง 4 ด้าน ด้วยหลักภาวนา 4 คือ ด้านกาย ภาวนา ด้านศีล ศีลภาวนา ด้านจิต จิตตภาวนา และด้านปัญญา ปัญญาภาวนา

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง “การบูรณาการพุทธปรัชญาในพระมหาชกษาดกเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน” ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ วิเคราะห์ ตีความ ประเมินค่าสร้างองค์ความรู้ใหม่จากงานวิจัยได้แก่ 4Ss-Model มีรายละเอียด ดังนี้

ภาพที่ 1 : องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย 4Ss-Model การบูรณาการพุทธปรัชญาในพระมหาชกษาดกเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทยปัจจุบัน

จากภาพสามารถอธิบายแนวความคิดของกระบวนการได้ ดังนี้

S1-มาจากคำว่า Sufficiency of Moral Cultivation หมายถึง คุณลักษณะศีลธรรมที่สังคมไทยซึ่งจะต้องได้รับการฝึกฝนอบรมอย่างเต็มที่มีให้บกพร่อง ตามแนวปฏิบัติเรื่อง ศีล 5 ธรรม 5 มรรค 8 และ กุศลกรรมบถ 10 ที่พระมหาชกได้วางไว้จนมีความเชื่อมั่นได้ว่าจะไม่สร้างปัญหาให้กับตนเองและกับสังคมส่วนรวม

S2-Social Accountibility หมายถึง ภูมิปัญญาและความรับผิดชอบต่อสังคมที่ตนได้มีบทบาทร่วมในแต่ละกิจกรรม ในแต่ละสถานที่ในสังคมนั้น ๆ ต้องขับเคลื่อนไปในกรอบของอิทธิบาท 4 อันจะสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้เกิดความเห็นแก่ตัว ป้องกันความเสียหายกระทบต่อสังคมภาพรวม

S3-Smart Economic Policy หมายถึง ความตั้งใจที่ผู้นำประเทศจะพัฒนาเศรษฐกิจในสังคมตนเองให้เกิดความยั่งยืนและเสมอภาค ต้องกำจัดความเหลื่อมล้ำ มิให้มีผู้ถูกฉวยกำไรจากประชาชนรากหญ้า

S4-Spiritual Practice หมายถึง การทุ่มเทฝึกฝนอย่างจริงจังต่อเนื่องเป็นระบบ ให้กลายเป็นอุปนิสัย และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสังคม ในเรื่องสติปัญญาความสามารถรู้ชัดในสภาวะแวดล้อม ธรรมชาติของขั้น 5 อันปรากฏเป็นสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวและไกลตัว

อภิปรายพล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายได้ว่า

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตเชิงบูรณาการต้องมีการพัฒนาไปพร้อมกันใน 4 ด้าน คือ 1) พัฒนาด้านกายภาพ เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ของมนุษย์กับธรรมชาติแวดล้อม 2) พัฒนาด้านสังคม คือ การอยู่ร่วมกันด้วยดี 3) พัฒนาด้านอารมณ์และจิตใจให้มีความแจ่มใส และ 4) การพัฒนาด้านสติปัญญา เพื่อให้รู้เท่าทันตามความเป็นจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูวินัยธรรณานาจ พลปญโญ (2561) เรื่อง ปัญหาและการพัฒนาคุณภาพชีวิตในศตวรรษที่ 21 ชี้ว่า สังคมควรพัฒนาตามหลักไตรสิกขา คือ ศีล จะทำให้มีความสำรวมระวังกาย วาจา ประคองไว้ในระเบียบ สมาธิจะเกิดความแน่วแน่ทางจิตใจ มีเหตุผลในอารมณ์ไตร่ตรองอย่างถ่องแท้ และปัญญาจะเป็นเหมือนประทีปส่องนำทางในการพัฒนา ให้ไปสู่จุดหมายได้แท้จริง ดังนี้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาวิฑูรย์ สิทธิเมธี (2559) เรื่อง รูปแบบการพัฒนาชีวิตตามหลักพุทธปรัชญา ที่ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาชีวิต 4 ด้าน คือ ร่างกาย สังคม(ศีล) อารมณ์ (จิตใจ) และสติปัญญา เน้นให้เข้าสู่การปฏิบัติจริงตามหลักธรรมเพื่อให้เกิดผล ในการพัฒนา

2. การศึกษาพุทธปรัชญาในพระมหาชกษาคดกว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีจุดมุ่งหมาย ในการแก้ปัญหาสังคมมนุษย์ให้พ้นจากความทุกข์ต่าง ๆ ธรรมดว่ามนุษย์ทุกคนเมื่อเกิดมามีปัญหา หรือความทุกข์ด้วยกันทั้งสิ้นแต่ปัญหาของมนุษย์นั้นสามารถแก้ไขได้ด้วยตัวของมนุษย์เอง เพราะ พุทธศาสนามีความเชื่อว่า มนุษย์เป็นผู้ที่สามารถฝึกฝนพัฒนาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำลอง สุจริตจันทร์ (2561) ได้เสนองานวิจัยเรื่องการพัฒนาชีวิตด้วยหลักวิธีบารมีตามแบบอย่าง พระมหาชกษก ผลวิจัยชี้ว่า วิธียะ เป็นคุณธรรมที่สำคัญเพราะทำให้สำเร็จประโยชน์และทำให้บุคคล ล่วงทุกข์ทั้งปวงได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายหยุด บัวทุม (2562) กล่าวถึงพระมหาชกษกว่า เป็นตัวละครที่มีความศักดิ์สิทธิ์และเป็นอุดมคติในการกระทำความเพียร และเป็นสัญลักษณ์แห่งอเทวนิยม คือ ไม่อ่อนวอนร้องขอต่อเทวดาองค์ใด องค์หนึ่ง

3. การบูรณาการพุทธปรัชญาในพระมหาชกษาคดเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคม ไทยปัจจุบัน ได้แก่ 1) การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านกาย มีสุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างสันติสุข 2) การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านศีล มีการเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมอย่าง ปลอดภัย 3) การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านจิต การทำให้จิตมีความเจริญก้าวหน้า เข้มแข็ง และมั่นคง

และ 4) การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านปัญญา การเจริญปัญญา พัฒนาปัญญา ให้รู้เข้าใจสิ่งทั้งหลายตามเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสมิทร สุจิตโต อติวุตถิ มหันมิต (2561) ว่าผู้บริหารต้องมีความรู้กลไกในการปฏิบัติเพื่อฝึก กาย วาจา และจิตใจ ทำให้สติปัญญาสูงขึ้น และเข้าใจกฎของกฎจลนสมุปบาทว่า เพราะสิ่งนี้มี สิ่งนี้จึงมี สิ่งนี้ดับ สิ่งนี้จึงดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติคุณ ด้วงสงค์ พระเอกรัตน์ มหามงคล พระสมพงษ์ ฐิตจิตโต (2561) การพัฒนาโดยยึดแนวทางของโลกตะวันตกคือสหรัฐอเมริกาที่ไม่ประสบหายนะจากสงครามและมีความมั่งคั่ง ที่ผ่านมายังไม่ค่อยประสบความสำเร็จ ดังนั้นจึงต้องมีแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับประเทศไทย ให้พัฒนาไปสู่ความสมดุลและยั่งยืนเป็นประโยชน์ต่อสังคมประชาชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

งานวิจัยนี้ เป็นงานวิจัยเรื่องหนึ่งที่มุ่งศึกษาและวิเคราะห์นำเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสังคมให้มีความเจริญยิ่งขึ้นกว่าที่ผ่านมา ด้วยการพัฒนาแบบองค์รวมซึ่งให้ความสำคัญแก่นุชย์ทุกคนเท่าเทียมกันไม่ว่า สตรี เด็ก เยาวชน คนจน คนพิการ หรือคนชรา ต้องได้รับผลแห่งการพัฒนาเหมือนกัน ตามหลักการที่ว่า ไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง (Leaving no one behind) การพัฒนาตามแนวทางของพระพุทธศาสนา นั้น เรียกว่า ภาวนา คือ ทำให้เจริญ การพัฒนามนุษย์แบบองค์รวม ได้แก่การพัฒนาให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ 1. ด้านกาย เรียกกายภาวนา ทำกายให้เจริญ มีสุขภาพกายที่แข็งแรงและเข้มแข็ง ไร้โรคพยาธิ ดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข 2. ด้านสังคม เรียกสัทภาวนา ความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปลอดภัย 3. ด้านจิต เรียกจิตตภาวนา การทำจิตให้มีความเจริญก้าวหน้า เข้มแข็งและมั่นคง และ 4. ด้านปัญญา เรียกว่า ปัญญาภาวนา คือการเจริญปัญญา หรือพัฒนาปัญญาให้มีความรู้ เข้าใจกฎของกฎจลนสมุปบาทตามที่เป็นจริง คือทุกภาคส่วนควรช่วยกันส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมให้ดียิ่งขึ้น โดยการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงนโยบายของผู้บริหารหน่วยงานต่าง ๆ และในเชิงสาธารณะเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านการพัฒนา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาปัญญาตามหลักพระพุทธศาสนากับพระราชนิพนธ์เรื่องพระมหาชนก
- 2) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรตามแนวทางของพระมหาชนกชาตก
- 3) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับคุณค่าคุณธรรมจริยธรรมของพระมหาชนกเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนในสังคมหลังนวยุค

4) ควรมีการวิจัย ในประเด็นของการบูรณาการพุทธปรัชญาในพระมหากษัตริย์ เพื่อการยกระดับการพัฒนาชุมชน

5) ควรมีการวิจัยในประเด็นของการนำพุทธปรัชญา ในพระมหากษัตริย์ เพื่อการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันการบริโภคเชิงสัญญา ในสังคมยุคดิจิทัล

รายการอ้างอิง

กิริติ บุญเจือ. (2545). ปรัชญาหลังนวยุค. กรุงเทพมหานคร: ดวงกมล.

กิตติคุณ ตัวสงค์ พระเอกรัตน์ มหามงคโล พระสมพงษ์ ฐิตจิตโต. (2561). “แนวคิดในการพัฒนาประเทศไทย สู่ความสมดุลและยั่งยืน.” *วารสารวามัญองแหงพุทธศาสตรปริทรรศน์*. 5(2), 81-92.

จำลองลักษณ์ สุจริตจันทร์. (2561). *การพัฒนาชีวิตด้วยหลักจริยธรรมมีตามแบบอย่างพระมหากษัตริย์*. คุษณินพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระครูจิตตสุนทร (พิชิต ชูเกลี้ยง). (2562). *รูปแบบการประยุกต์ใช้พุทธปรัชญาสิ่งแวดล้อมในการพัฒนานิเวศสำนึก*. คุษณินพนธ์ปรัชญาคุษณินบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา คณะปรัชญาและศาสนา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.

พระครูวินัยธรอำนาจ พลปโย. (2561). “ปัญหาและหลักการพัฒนาคุณภาพชีวิตในศตวรรษที่ 21.” *วารสารพุทธมคค์*. 3(2), 25-35.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2543). *กระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนสู่ประชาธิปไตย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิพุทธธรรม.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). (2556). *เราจะกู่แผ่นดินกันอย่างไร* ๗. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ บริษัท สหธรรมิก จำกัด.

พระมหาวิฑูรย์ สิทธิเมธี (บังสันเทียะ). (2561, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนาคุณภาพชีวิตในพุทธปรัชญาตามพุทธสาธิตะในอรรถกถาธรรมบท. *วารสารเซนต์จอห์น*. 21 (29): 45-56

พระสุมิตร(สมชัย) สุจิตโต และจิตติภูมิ หน้มน้. (2561, กรกฎาคม-ธันวาคม). กลไกการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยไตรสิกขา. *วารสารสมาคมคุษณีก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. 7 (2): 57-67.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2500). *มหาจุฬาเตปิฎก*. (สุตต. ขุ. ขาดก (บาลี) 20/394-441/164-165, 9/49, 14/580, 17/1/94, 21/581,) พระนคร: รุ่งเรืองการพิมพ์.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*.

(ที. ป. อ. (ไทย) 3/74/25, 9/234/187, 11/431/307, ม. ม. (ไทย) 12/449/48, 14/408/443, ส. ส. (ไทย) 15/554/198, 16/440/41, 17/309/202, อัง. ตึก. (ไทย) 20/505/241, 22/471/76, 24/221/251, พ. ช. (ไทย) 28/539/202, 28/1138/192, 14/115/116,) กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13.พ.ศ.2566-2570 “พลิกโฉมประเทศไทยสู่สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”* สืบค้นเมื่อ วันที่ 6 เมษายน 2567. จาก <https://www.nesdc.go.th>.

สายหยุด บัวทุม. (2562, พฤษภาคม-สิงหาคม). การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเล่าเรื่องระหว่าง พระราชนิพนธ์เรื่องพระมหาชนกในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถ บพิตร.กับนิทานชาดก ท้าวมะหาชนก ฉบับลาว. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 16(2): 60-70.

รูปแบบพุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากร ของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล

Integrated Buddhist Model for Increasing Personnel Potential of Security Business in Digital Society

ศุภมา นาคแก้ว Sutama Narkkaew*

กันยาวิร์ สัทธาพงษ์ Kanyawee Sathapong **

สวัสดิ์ อโณทัย Sawat Anothai ***

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล 2) ศึกษาพุทธจริยศาสตร์ว่าด้วยพลธรรม 4 เพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัย 3) พุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล 4) สร้างองค์ความรู้ใหม่ และรูปแบบพุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงเอกสาร ภายใต้กระบวนการศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจัย และวิธาน เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางปรัชญา และพระพุทธศาสนา

ผลการวิจัยพบว่า การเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล เป็นกระบวนการการพัฒนา และการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้

* นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาและพระพุทธศาสนา วิทยาลัยปรัชญาและศาสนา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

*** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ความสามารถ มีความเข้าใจ มีทักษะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ดี เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีขึ้น ทำให้บุคลากรมีความรู้ (Knowledge) มีทักษะ (Skill) และมีทัศนคติ (Attributes) ที่ดีต่อการปฏิบัติงานสามารถใช้เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในยุคปัจจุบันได้ โดยผ่านการฝึกอบรม การสอน และการปลูกฝัง เสริมสร้าง ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องจนเกิดความเคยชินเป็นนิสัย การเพิ่มศักยภาพบุคลากรตามหลักพระพุทธศาสนา ต้องพัฒนาตนให้เป็นคนดีก่อนแล้วสังคมก็จะดีไปด้วย ซึ่งตรงกับ “หลักแห่งความประพฤดี” เพราะหลักศีลธรรมเป็นแนวทางประพฤดีปฏิบัติตนที่สร้างสรรค์ชีวิตคนให้เป็นคนดี ทั้งเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต เพื่อบรรลุจุดหมายปลายทางสูงสุดของชีวิต และสำหรับการบูรณาการหลักพุทธจริยศาสตร์ และหลักพลธรรม 4 ที่นำมาเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรในองค์กร ด้านความรอบรู้สถานการณ์ ด้านความขยัน หมั่นเพียร และเสียสละ ด้านความประพฤดี และความซื่อสัตย์และ ด้านการมีจิตอาสาบริการที่ดี จะทำให้เกิดความสมดุล คือ ทำให้บุคลากรไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกันไม่เอารัดเอาเปรียบกัน มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเกื้อกูลกันและกัน มีกายวาจาที่สุภาพเรียบร้อย มีจิตใจที่สงบสุขเยือกเย็น มีปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม สามารถคิด วิเคราะห์ แยกแยะสิ่งต่าง ๆ ได้ มีจิตสำนึกของการเป็นคนดีและการเรียนรู้ที่จะอยู่ในสังคมดิจิทัลให้รู้ทันโลก และชีวิตตามสภาวะการณ์ด้วยสติสัมปชัญญะ วิจารณ์ญาณ และปัญญาองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้ คือ KECS Model คือ มีสำนึกรับผิดชอบด้วยคุณธรรม และมีจิตอาสาบริการที่ดี

คำสำคัญ : พุทธบูรณาการ, ศักยภาพบุคลากร, ธุรกิจการรักษาความปลอดภัย, สังคมดิจิทัล

Abstract

This research article aims to 1) study the concept of increasing the potential of personnel in the security business in the digital society; 2) study the Buddhist ethics on Baladhamma for increasing the potential of personnel in the security business in the digital society; 3) integrate Buddhist Model for increasing the potential of personnel in the security business in the digital society; 4) create new knowledge and models of Buddhist integration for increasing

the potential of personnel in the security business in the digital society. This is a qualitative research using a documentary research method under the analytic, appreciative and appreciative approaches to lead to the creation of a new body of knowledge in philosophy and Buddhism.

The research results have shown that the development of personnel potential of the digital society security business is a process of developing and promoting personnel to have knowledge, understanding, and work skills, as well as good attitudes and behaviors in order to improve work efficiency. This would allow personnel to have knowledge (Knowledge), skills (Skills) and good attitudes (Attributes) towards work and to be efficient in using the information technology tools related to security in the present era through continuous training, teaching, instillation and reinforcement. Increasing personnel potential according to Buddhism principles requires developing oneself to be a good person first, and then society would become good as well, which is in line with the “principle of conduct” because morality is a guideline for creating a good life for people. It is both a foundation for living life to achieve the highest goal of life and for the integration of Buddhist ethics and the 4 principles of virtue. They are used to enhance the potential of personnel in the organization in term of situational awareness, diligence, perseverance, and sacrifice, behavior and honesty, and good volunteer service. These would create a balance, i.e., personnel would not take advantage of each other, being kind, helpful and polite to each other, and having healthy body and a cool and peaceful mind, being intelligent, knowledgeable and with morality able to analyze and distinguish different things, having a consciousness, judgment and wisdom to be a good citizen and to survive in a digital society of the ongoing changes of the world

... and life. New knowledge from this research is the KECS Model,
... which is having a sense of responsibility with morality and
... public-spiritedness.

Keywords: Integrated, Buddhist, Potential, Security Business, Digital Society

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าสู่ยุคสังคมดิจิทัล เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวของข้อมูลอยู่ตลอดเวลา ทั้งในเรื่องของแนวความคิดและพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อสังคม เศรษฐกิจ การดำเนินชีวิต การทำงานของบุคคล และองค์กรอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ข่าวสารเองก็มีทั้งข่าวจริง และข่าวปลอม (Fake News) หากไม่มีสติ ปัญญา และหลักในการพินิจพิจารณาที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ และจากสภาพสังคม เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ทำให้สังคมไทยต้องเผชิญกับปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มจำนวนสูงขึ้น มีรูปแบบและวิธีการในการก่ออาชญากรรมที่มีพัฒนาการมากกว่าเดิม ยิ่งทำให้ประชาชนและภาคธุรกิจต่าง ๆ ต่างก็ตระหนักถึงปัญหาความไม่ปลอดภัย ที่อาจจะเกิดขึ้นแก่ชีวิตและทรัพย์สินของตนได้ จึงก่อให้เกิดความต้องการของบริการรักษาความปลอดภัยในจำนวนที่สูงขึ้น รวมไปถึงได้ก่อให้เกิดความคาดหวังของสังคมไทยที่มีต่อบทบาทของพนักงานรักษาความปลอดภัย ในการทำหน้าที่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่สังคมอีกด้วย

จากที่กล่าวมา ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจการรักษาความปลอดภัย ต่างหากกลยุทธ์ และวิธีการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแข่งขันกันทางธุรกิจ ทำให้หลายองค์กรมองข้ามความซื่อสัตย์ จริยธรรม ในการดำเนินธุรกิจ และเห็นว่าเป็นสิ่งไม่สำคัญ และแนวโน้มการสร้างหลักเกณฑ์ใหม่ของโลกธุรกิจ องค์กรจะหันมาให้ความสำคัญสนับสนุนสังคมแทนการแสวงหากำไรสูงสุด โดยองค์กรต้องมีความยุติธรรมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน การทำธุรกิจเพื่อผลกำไร ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย และจริยธรรม การจะพัฒนาองค์กรธุรกิจ จะไม่มุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจอย่างเดียว ต้องพัฒนาจริยธรรม วัฒนธรรมของสังคม และต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาด้วยความยั่งยืนควบคู่กันไปด้วย (Sustainable development)

การบริหารธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล บรรลุเป้าหมายขององค์กร ประกอบด้วยปัจจัยการบริหาร 4 ประการเป็นสำคัญ ได้แก่ 1. ทรัพยากรบุคคล 2. เงินทุน 3. วัสดุอุปกรณ์ และ 4. การบริหารจัดการ หรือที่เรียกว่า ทฤษฎี 4 M คือ 1. Man 2. Money 3. Material 4. Management (สุเมธ แสงนิมิต อังโน พระครูโกศลธรรมานุสิฐ (ประสิทธิ์ อโศโก / มกรางกูร, 2560: 18) ซึ่ง “ทรัพยากรบุคคล” ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดขององค์กร การขาด

องค์ประกอบข้อใดข้อหนึ่ง อาจทำให้การบริหารธุรกิจไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร (สุรชัย พรหมปากดี, 2565: 22-23) ทฤษฎีการบุคคล จึงถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะขับเคลื่อนธุรกิจขององค์กรให้เป็นไปตามเป้าหมายสูงสุดขององค์กรนั้น

หลักการบริหารธุรกิจตามแนวพระพุทธศาสนา มุ่งเน้นความซื่อสัตย์สุจริตในการประกอบสัมมาอาชีพ ความขยันหมั่นเพียร การใช้ปัญญาอย่างดั่งามถูกต้อง และการสังเคราะห์ซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความสุข ความสมบูรณ์ ตามหลักศีลธรรม และจริยธรรม ในการดำเนินธุรกิจตามแนวพระพุทธศาสนา มิได้คำนึงเพียงแต่ประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจเพียงยึดถือแต่กำไรเป็นหลักเท่านั้น หากแต่คำนึงประโยชน์สุขของมหาชนเป็นที่ตั้ง คือ การสุขทั้งกายและใจ และไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน นอกจากการไม่เบียดเบียนกันแล้วยังต้องมีการส่งเสริม ปลุกฝังให้มีศีลธรรมประจำใจ มีการสังเคราะห์ซึ่งกันและกัน

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้บริหารงานธุรกิจการรักษาความปลอดภัย พบว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากตัวบุคลากร หรือพนักงานรักษาความปลอดภัยเอง ที่ยังมีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และให้บริการลูกค้าไม่ได้คุณภาพเพียงพอกับความต้องการของลูกค้า และมาตรฐานที่ประกอบการรักษาความปลอดภัยได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ผู้วิจัย จะแยกให้เห็นประเด็นปัญหา ในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาด้านความรอบรู้สถานการณ์ บุคลากรยังมีทักษะไม่ดีพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ เช่น กรณีมีบุคคลภายนอกขอเข้าพบลูกค้า พนักงานรักษาความปลอดภัย ยังมีศักยภาพไม่เพียงพอในการตรวจสอบ คัดกรองบุคคล ที่มาติดต่อในสถานที่ของลูกค้า เป็นต้น

ปัญหาด้านความความขยันหมั่นเพียร และเสียสละ บุคลากรขาดความกระตือรือร้น ในการทำงาน ปัญหาเกิดจากการที่บุคลากรเป็นพนักงานลูกจ้างรายวัน จึงไม่ได้มีความคาดหวังถึงความก้าวหน้าในสายงาน

ปัญหาด้านพฤติกรรม และความซื่อสัตย์ของบุคลากร จะพบปัญหาค่อนข้างมาก ทั้งปัญหาเล็กน้อยจนนำไปสู่ปัญหาใหญ่ ได้แก่ การมาทำงานสาย ละทิ้งหน้าที่ ดื่มสุราในเวลางาน ทะเลาะวิวาท ลักทรัพย์ทั้งเพื่อนร่วมงาน และ ลูกค้า รวมถึงการเกี่ยวข้องกับสารเสพติด และสิ่งผิดกฎหมาย

ปัญหาด้านการให้บริการลูกค้า หรือ การมีจิตอาสาบริการที่ดี ข้อนี้นี้ก็เป็นเรื่องที่ลูกค้าร้องเรียนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยครั้ง สาเหตุหลักเกิดจากการที่ตัวบุคลากรมีทัศนคติว่า ตนเองไม่ได้มีหน้าที่ในการให้บริการลูกค้าในด้านอื่น ๆ เช่น การช่วยลูกค้ายกของ เป็นต้น

พุทธจริยศาสตร์จึงเป็นแบบปฏิบัตินิยมที่สมบูรณ์แบบที่สุดในการพัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์ทุกเหล่าที่สามารถจะปรับเปลี่ยนให้เจริญงอกงามทั้ง กาย จิต ปัญญา (ณัฐชยา จิตภักดี, 2564 : 48)

หลักพลธรรม 4 พระพุทธเจ้าได้ตรัสพละ 4 ไว้ในพลสูตรว่า ภิกษุทั้งหลาย พละ 4 ประการนี้ 4 ประการอะไรบ้าง คือ 1. ปัญญาพละ (กำลัง คือ ปัญญา) 2. วิริยพละ (กำลัง คือ ความเพียร) 3. อนวัชชพละ (กำลัง คือ กรรมที่ไม่มีโทษ) 4. สังคหพละ (กำลัง คือ การสงเคราะห์) (อง.นวก. (ไทย) 23/5/439) หากผู้ประกอบการกิจการรักษาความปลอดภัยนำหลักพุทธจริยศาสตร์ และหลักพลธรรม 4 มาบูรณาการและประยุกต์ใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคล จะทำให้บุคลากรมีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้องค์กรจะสามารถบริหารบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ จะสามารถวางแผน จัดองค์กร แต่งตั้งบุคลากร อำนาจการและควบคุมบุคลากร ให้มีปัญญา ความฉลาด ขยัน ซื่อสัตย์สุจริต และมนุษยสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น

จากประเด็นปัญหาที่ผู้วิจัยกล่าวมาทั้งหมด จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยได้วิจัยเรื่อง “รูปแบบพุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล” ในด้านความรู้สถานการณ์ ด้านความขยันหมั่นเพียร และเสียสละ ด้านความประพฤติ และความซื่อสัตย์ และ ด้านการมีจิตอาสาบริการที่ดี ว่าหลักพุทธจริยศาสตร์ และหลักพลธรรม 4 จะสามารถนำมาบูรณาการ และใช้ในการประยุกต์ เพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัลได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล
2. เพื่อศึกษาพุทธจริยศาสตร์ว่าด้วยพลธรรม 4 เพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัย
3. พุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล
4. เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ และรูปแบบพุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยวิธีการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research) ภายใต้กระบวนการวิจัยทางปรัชญาแบบวิภาษวิธี (Dialectic method) และการให้เหตุผลแบบมีวิจารณ์ญาณ (Discursive method) ด้วยกระบวนการของการศึกษา

เชิงบูรณาการ (Integration) อันประกอบด้วยการวิเคราะห์ (Analysis) การวิจิักษ์ (Appreciation) และวิธาน (Application) เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ในทางปรัชญาและพระพุทธศาสนา โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการศึกษาเชิงเอกสาร (Document study) ดังต่อไปนี้

1. เอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary source) โดยการศึกษาจากพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2539
2. เอกสารชั้นทุติยภูมิ (Secondary source) โดยการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากคัมภีร์ อรรถกถาฎีกา และอนุฎีกาที่เกี่ยวข้อง เช่น คัมภีร์วิสุทธิมรรค เป็นต้น และรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ในการพิจารณาความน่าเชื่อถือ และความถูกต้องของเอกสาร ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การคัดเลือกเอกสารตามกรอบความคิดของ บี. ดีโอบอล แวน ดาเลน (B. Deobole Van Dalen) (อ้างใน พรทิพย์ อันทิวโรทัย, 2539)

การวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการตรวจสอบความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้คัดเลือกมาแล้ว ด้วยการวิเคราะห์จากหลักฐาน หรือเอกสารที่เชื่อถือได้แล้วนำมาวิเคราะห์ หลังจากนั้นได้ให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพบุคลากร เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของผลการวิเคราะห์เอกสารที่ได้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่หนึ่ง และข้อที่สอง คือ เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัย ในสังคมดิจิทัล และ พุทธจริยศาสตร์ ว่าด้วยพลธรรม 4 เพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากร

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง และความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อมูลที่ได้จากการศึกษา และ นำข้อมูลที่ได้มาเขียนบรรยายตามหลักวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ และอภิปรายผล ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ใช้การเขียนอภิปรายแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical description) ด้วยการบูรณาการแนวคิดเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล ให้เชื่อมโยงเป็นเนื้อเดียวกันภายใต้การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจิักษ์ และวิธาน เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางปรัชญาและพระพุทธศาสนา

สรุปผลการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล พบว่า เป็นกระบวนการพัฒนา และส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ (Knowledge) มีทักษะ (Skill) ในการปฏิบัติงาน มีทัศนคติ (Attributes) และพฤติกรรมที่ดี เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีขึ้น (สุดใจ จินาสัตร์, 2566: 12) สามารถใช้เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในยุคปัจจุบันได้ การเพิ่มศักยภาพบุคลากรในแนวพระพุทธศาสนา ตั้งอยู่บนหลักภาวะ 3 คือ กายภาวนา จิตภาวนา และ ปัญญาภาวนา การเพิ่มศักยภาพบุคลากรตามหลักพระพุทธศาสนานั้น ต้องพัฒนาตนให้เป็นคนดีก่อนแล้วสังคมก็จะดีไปด้วย ซึ่งตรงกับ “หลักแห่งความประพฤดี” (พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), 2533: 31) หรือแนวทางของการประพฤติปฏิบัติชอบของการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เพราะหลักศีลธรรมเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติตนที่สร้างสรรค์ชีวิตคนให้เป็นคนดี เพื่อบรรลุจุดหมายปลายทางสูงสุดของชีวิต

2. พุทธจริยศาสตร์ว่าด้วยพลธรรม 4 เพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากร พบว่า คือ การทำให้ชีวิตเป็นปกติสุข ไม่เบียดเบียนกัน มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกันและกัน มีกายวาจาที่สุภาพเรียบร้อย และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีจิตใจที่สงบสุขเยือกเย็น มีปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม และใช้ปัญญาความรู้เป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิต เพื่อนำพาชีวิตไปสู่จุดหมายที่สูงที่สุดของพุทธจริยศาสตร์ คือ พระนิพพาน มีศีล สมาธิ ปัญญา และ นิพพาน คือ การเป็นอยู่ด้วยความสุข บุคลากรสามารถปฏิบัติตนตามหลักพุทธจริยศาสตร์ เข้าถึงหลักไตรสิกขา คือ กระบวนการที่พัฒนามนุษย์ ทางกาย วาจา ความคิด จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา ให้สามารถดำรง และดำเนินชีวิตในสังคมอย่างสันติ บุคลากรจะต้องนำหลักพลธรรม 4 ได้แก่ ปัญญาพละ วิริยพละ อดนวัชชพละ สังคหพละ (อง.นวก. (ไทย) 23/5/439) มาปฏิบัติควบคู่กันไปด้วย เพราะการทำงานทุกสาขาอาชีพ จะต้องมีปัญหาพละเป็นจุดเริ่มต้น คือ มีความคิด วิเคราะห์ แยกแยะ สิ่งต่าง ๆ ได้ เป็นคนทันโลก ทันเหตุการณ์ มีวิริยพละ คือ มีความมานะบากบั่น ขยัน อดทน สู้งาน แม้งานนั้นจะมีอุปสรรคสักเพียงใดก็ตาม มีอนวัชชพละ เป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่เกี่ยวข้องกับสุรายาเสพติด และมีความซื่อสัตย์ และสังคหพละ บุคลากรต้องมีจิตอาสาบริการที่ดีมีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงาน ลูกค้า รวมถึงประชาชนทั่วไปโดยไม่หวังผลประโยชน์ตอบแทน

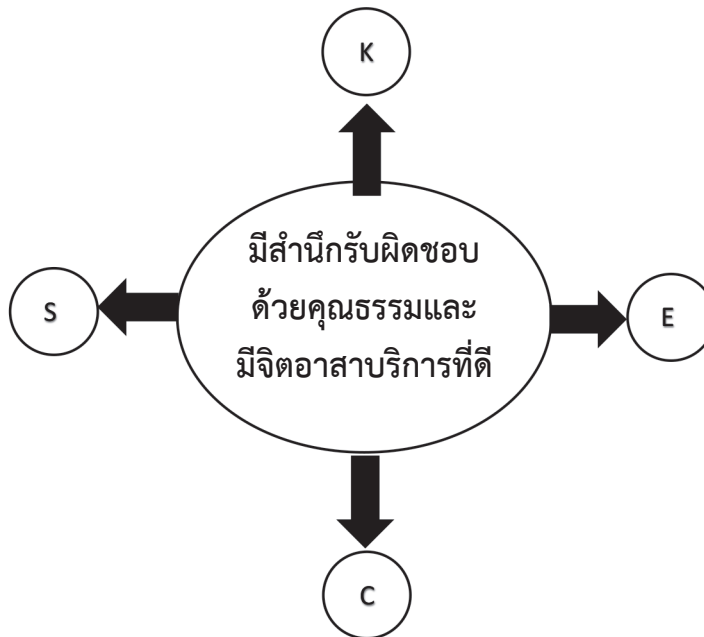
3. พุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล คือ การนำหลักพลธรรม 4 ประกอบด้วย หลักปัญญาพละ หลักวิริยพละ หลักอนวัชชพละ และหลักสังคหพละ มาเพิ่มศักยภาพของบุคลากร ด้านความรู้ทันสถานการณ์ ด้านความขยัน หมั่นเพียร และเสียสละ ด้านความประพฤติ และความซื่อสัตย์ และ ด้านการมีจิตอาสาบริการที่ดี ดังนี้

1. ด้านความรู้ทันสถานการณ์ การเพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านความรู้สถานการณ์ใช้หลักปัญญาพละเป็นแนวปฏิบัติ ความรู้ทันสถานการณ์ เป็นความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่ การที่บุคลากรจะเป็นผู้รู้จริง

รู้แจ้ง รู้ลึก รู้รอบได้นั้น ต้องมีปัญญาเป็นหลักในการสังเคราะห์ความรู้ที่ได้สะสมมาแล้วนำไปปฏิบัติงาน จะเกิดผลดีต่อการปฏิบัติงาน หากบุคลากรในองค์กรเป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรมแล้ว ย่อมน่าองค์กรไปสู่ เป้าหมายอย่างแน่นอน 2. ด้านความขยัน หมั่นเพียร และเสียสละ การเพิ่มศักยภาพบุคลากรด้าน ความขยัน หมั่นเพียร และเสียสละ ใช้หลักวิธีขยันเป็นแนวปฏิบัติ วิธีขยัน คือ ความเพียร คือการปฏิบัติ อย่างจริงจัง ไม่ท้อถอย แม้จะมีอุปสรรคก็ตาม เมื่อบุคลากรพากเพียรทำอย่างสม่ำเสมอ บ่อยครั้ง จะทำให้เกิดทักษะ คือ ความสามารถเฉพาะสายงาน เป็นความชำนาญเฉพาะด้านของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำกิจการงานนั้นซ้ำ ๆ จนทำให้เกิดทักษะ หรือความชำนาญเฉพาะด้าน ความชำนาญนี้มีผลเนื่องมาจากปัญญาที่ได้เรียนรู้ ฝึกอบรม และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การที่ บุคลากรจะมีทักษะมาก หรือ น้อย ขึ้นอยู่กับการหมั่นฝึกฝนบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ หากขาดความ เพียรแล้ว ทักษะจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ 3. ด้านความประพฤติ และความซื่อสัตย์ การเพิ่มศักยภาพ บุคลากรด้านความประพฤติ และความซื่อสัตย์ ใช้หลักก่อนวัชขพละการที่คนจะมีความประพฤติดี ประพฤติชอบ ต้องทำให้บุคคลเกิดจิตสำนึก ทศนคติที่ดี แรงจูงใจ ค่านิยม ในทางที่ดี หากบุคคล มีลักษณะที่ดีในด้านบวกจะทำให้บุคคลนั้นดำรงอยู่ในความไม่ประมาท ทั้งในการดำเนินชีวิตและ การปฏิบัติงาน ย่อมจะเกิดผลดีต่อทุกฝ่าย 4. ด้านการมีจิตอาสาบริการที่ดี การเพิ่มศักยภาพ บุคลากรด้านการมีจิตอาสาบริการที่ดีใช้หลักสังคหพละ การที่บุคลากรจะเป็นผู้มีจิตอาสาบริการที่ดี ต้องเริ่มต้นจากการเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ชอบช่วยเหลือโดยไม่หวัง สิ่งตอบแทน หลักสังคหพละ คือ ความมีน้ำใจไมตรี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน หากบุคลากร มีจิตสำนึกกรงานบริการ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งเป็นคุณลักษณะของพนักงานรักษาความปลอดภัย โดยตรงแล้ว จะทำให้ลูกค้าผู้ใช้บริการเกิดความเชื่อมั่นในศักยภาพของการมีจิตอาสาบริการที่ดี ซึ่งเป็นความคาดหวังขององค์กร และลูกค้าทุกคน

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบพุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษา ความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล” ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ วิเคราะห์ ตีความ ประเมินค่า สร้างองค์ความรู้ใหม่ จากการวิจัยนี้ คือ KECS Model มีรายละเอียด ดังนี้

ภาพที่ 1 : องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย KECS Model รูปแบบพุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาคความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล

จากภาพสามารถอธิบายแนวความคิดของกระบวนการได้ ดังนี้

K มาจากคำว่า Knowledge มีความรอบรู้ทันสถานการณ์ มีไหวพริบ มีปัญญา แก้ปัญหา ในการปฏิบัติงานเฉพาะหน้าได้อย่างถูกต้อง ไม่เกิดความเสียหายต่อบุคคล และทรัพย์สิน

E มาจากคำว่า Effort มีความขยันหมั่นเพียร เสียสละ การทำงานใด ๆ ก็ตาม หากขาด ความมุ่งมั่น ตั้งมั่น จิตใจจดจ่อ อยู่ในสิ่งที่กำลังปฏิบัติ อาจทำให้งานนั้นไม่สำเร็จตามที่มุ่งหวัง หรือ เกิดความผิดพลาดในกิจการงานที่ทำได้

C มาจากคำว่า Conduct ความประพฤติ และความซื่อสัตย์ บุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ซื่อตรงด้วยการประพฤติทางกาย วาจา ใจ ทั้งต่อหน้า และลับหลัง ความซื่อสัตย์ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่บุคลากรจะต้องตระหนัก และให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง จะได้ไม่เกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ ตามมา เช่น การฉ้อราษฎร์ เป็นต้น

S มาจากคำว่า Service mind การที่บุคลากรจะเป็นผู้ที่มีจิตอาสาบริการที่ดี ต้องเริ่มต้นที่ การสร้างความรู้สึกรักที่จะทำ รักที่จะให้ อยากเห็นคนอื่นมีความสุข พร้อมช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน องค์กรต้องปลูกฝังบุคลากร ให้มีความเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม จึงจะเกิดพลัง แห่งการสงเคราะห์ หรือมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายได้ว่า

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล การเพิ่มศักยภาพบุคลากร ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ 1. ความรู้ (Knowledge) 2. ทักษะ (Skill) และ 3. พฤติกรรม หรืออุปนิสัยในการทำงาน (Attribute) การเพิ่มศักยภาพบุคลากรตามแนวพระพุทธศาสนา เป็นกระบวนการในการพัฒนามนุษย์โดยการนำคำสอนของพระพุทธองค์มาเป็นฐานคิด ให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน มีความเจริญเติบโตทั้งทางด้านพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธญาณ โอบอ้อม (2557) เรื่อง การพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวพระพุทธศาสนา คือ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรต้องกระทำพร้อมกัน 3 ด้าน คือ 1. ด้านการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะ ปรับแก้พฤติกรรมทางกาย พัฒนาจิตใจให้มีสภาวะอดทน ชี้นำให้เห็นพฤติกรรมที่ควรกระทำ หรือไม่ควรกระทำ 2. ด้านการศึกษาได้ส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้วยระบบการศึกษา พัฒนาจิตใจให้มี EQ (Emotional quotient) หรือ ความฉลาดทางอารมณ์ ควบคุม และจัดการอารมณ์ของตนเองได้อย่างชาญฉลาดเหมาะสมกับสถานการณ์ มีความประพฤติปฏิบัติดี มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยปกติ 3. ด้านการพัฒนา ให้การบ่มเพาะพฤติกรรมที่ดีงาม ฝึกจิตใจให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกที่ควร แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรตามแนวพระพุทธศาสนา คือ กระบวนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลใน 3 ด้าน คือ T (training) การฝึกอบรม E (education) การศึกษา และ D (development) การพัฒนา นำมาบูรณาการกับหลักพระพุทธศาสนา คือ หลัก ไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ และปัญญา จะก่อให้เกิดศักยภาพของบุคลากร ใน 3 ด้าน คือทางด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านพฤติกรรมที่พึงประสงค์

2. พุทธจริยศาสตร์ว่าด้วยพลธรรม 4 เพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัย มีจุดมุ่งหมาย คือ การเพิ่มศักยภาพบุคลากร เพื่อพัฒนาความประพฤติ ทางกาย ทางวาจา และทางใจ และการมีปัญญาเห็นในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐชยา จิตภักดี (2564) เรื่อง การพัฒนามนุษย์ตามหลักพุทธจริยศาสตร์ สภาพปัญหาการพัฒนามนุษย์ คือ ในยุคปัจจุบันสังคมเน้นการพัฒนามนุษย์ทางด้านร่างกายและทางด้านวัตถุมากเกินไป โดยปล่อยปละละเลยด้านจิตใจ จึงทำให้เกิดปัญหามากมาย ได้แก่ ปัญหาทางกาย เช่น โรคภัยไข้เจ็บ ปัญหาทางศีล ได้แก่ การขาดระเบียบวินัย ปัญหาทางจิต ได้แก่ ปัญหาความซึมเศร้า ปัญหาทางปัญญา ได้แก่ ปัญหาการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา เป็นต้น หลักพุทธจริยศาสตร์ในการพัฒนามนุษย์ ได้แก่ คำสอนทางพระพุทธศาสนาที่ใช้ในการพัฒนามนุษย์ให้เกิดความสมดุล คือ อริยสัจสี่ (ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค)

ไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) และภาวนา 4 (กายภาวนา คีลภาวนา จิตภาวนา และปัญญาภาวนา) การพัฒนามนุษย์ตามหลักพุทธจริยศาสตร์ได้แก่ การนำหลักจริยสี่หลัก ไตรสิกขา และหลักภาวนา 4 มาใช้ในการพัฒนามนุษย์ 4 ด้าน ดังนี้¹⁾ กายภาวนา คือการพัฒนาทางร่างกาย ให้มีสุขภาพแข็งแรง 2) คีลภาวนา คือ การพัฒนาให้มีระเบียบวินัย 3) จิตภาวนา คือ การพัฒนาจิตให้ มีคุณภาพ และมีศักยภาพ 4) ปัญญาภาวนา คือ การพัฒนาให้รู้ทันโลก และชีวิตตามสภาวะการณ์ ทำตนให้รอดพ้นจากความทุกข์แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ด้วยปัญญา

3. พุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล คือ การเพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านต่าง ๆ คือ 1) ด้านความรู้สถานการณ์ คือ การทำให้บุคลากรเกิดการพัฒนาตนเองโดยอาศัยปัญญาพัฒนาตนเองให้มีความรู้ มีทักษะ ปฏิบัติตนเป็นผู้ใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 2) ด้านความขยัน หมั่นเพียร และเสียสละ บุคลากรต้องมีความขยันหมั่นเพียรทุ่มเท ให้ความสนใจในการกิจการงานที่ได้รับมอบหมาย 3) ด้านความประพฤติ และความซื่อสัตย์ ต้องเริ่มต้นที่ใจ จึงจะสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ หากใจคิดดี ก็จะส่งผลต่อการ พุดดี ทำดี เพราะใจเป็นจุดเริ่มต้นของความคิด คำพูด และการกระทำ และมีความซื่อสัตย์ 4) ด้านการมีจิตอาสาบริการที่ดี บุคลากรต้องเป็นผู้มีจิตใจรักในการบริการ อาชีพการรักษาความปลอดภัย ต้องมีความกล้าหาญ และเสียสละ ความเสี่ยงนั้นคือ จิตอาสา อาสา ที่จะเอาชีวิตของตนเอง เข้าดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินให้กับลูกค้า สงเคราะห์ผู้ที่กำลังได้รับอันตราย โดยที่ไม่ได้หวังผลประโยชน์อื่นใดตอบแทน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวัต นิติย์โชค (2560) เรื่องการพัฒนาสมรรถนะตามหลักพระ 4 ของบุคลากรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา คือ การประยุกต์ใช้หลักพระ 4 ในการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรองค์กร ด้วยการอบรมให้บุคลากรมีปัญหาในการคิด ที่อาศัยวิธีการที่สอดคล้องกับงาน และมีความเพียรพยายามที่จะคิดค้น แยกแยะแก้ไขปัญหาดังอย่างเป็นระบบ ประพฤติตนตามหลักเบญจศีล ละเว้นอบายมุข มีมนุษยสัมพันธ์ช่วยเหลือเกื้อกูลกับผู้อื่น การนำหลักพระ 4 มาพัฒนาสมรรถนะบุคลากรเพื่อสร้าง หรือพัฒนาตัวตน และจิตใจของความเป็นมนุษย์ให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี มีพลังในการทำงาน ตั้งอยู่ในความดีงาม มีจิตสาธารณะ ส่งผลให้ตนเองมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หลักพระ 4 จึงมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะบุคลากร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

ผลการวิจัยเรื่อง “รูปแบบพุทธบูรณาการเพื่อการเพิ่มศักยภาพบุคลากรของธุรกิจการรักษาความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล” ผู้วิจัยขอเสนอแนะไว้ ดังนี้

(1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ธุรกิจรักษาความปลอดภัย “บุคลากร” มีความสำคัญ จึงควรตระหนักและให้ความใส่ใจตั้งแต่ต้นน้ำ (Input) คือ การคัดเลือกบุคคลเข้ามาปฏิบัติงาน กลางน้ำ (Process) คือ กระบวนการฝึกอบรม เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีศักยภาพ ปลายน้ำ (Output) คือ บุคลากรที่มีศักยภาพ ผ่านกระบวนการคัดสรร และ ฝึกอบรม มาเป็นอย่างดีแล้ว สิ่งที่คุณประกอบการไม่ควรละเลย คือ การผลิตบุคลากรที่มี “คุณค่า” หรือ มีศักยภาพ มิใช่การมุ่งสรรหาแต่ตัวบุคลากรป้อนธุรกิจเท่านั้น เพราะการได้แต่คนแต่มีได้ใจ ไม่อาจจะทำให้บุคลากรมีการพัฒนาก้าวหน้าแต่อย่างใด และจะสะท้อนกลับมาถึงองค์กรอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

(2) ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ ผู้ประกอบธุรกิจการรักษาความปลอดภัย สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจการรักษาความปลอดภัยได้ โดยอาจจะจัดทำเป็นเอกสารเชิงวิชาการ เช่น คู่มือ สำหรับให้ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ใช้เป็นแนวทางในการบริหารบุคลากร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวบุคลากร และองค์กรอย่างมีคุณค่า

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรตามหลักพุทธจริยศาสตร์ในสังคมดิจิทัล
- 2) ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการรักษาความปลอดภัยโดยใช้หลักอิทธิบาท 4
- 3) ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจรักษาความปลอดภัยในยุคดิจิทัลเชิงพุทธ
- 4) ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรตามหลักศีล 5 ในยุคดิจิทัล
- 5) ควรมีการทำวิจัยปัญหา และ อุปสรรค ในการบริหารเชิงพุทธที่ส่งผลต่อการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยในยุคดิจิทัล

รายการอ้างอิง

- ณัฐชา จิตภักดี. (2564). *การพัฒนามนุษย์ตามหลักพุทธจริยศาสตร์*. ดุษฎีนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เถลิงศักดิ์ อินทรสร. (2554). *แรงจูงใจกับการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พระครูโกศลธรรมานุสิฐ. (ประสิทธิ์ โอโสภา / มกรางกูร). (2560). รูปแบบการบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศของสำนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี ในเขตปกครองของคณะสงฆ์ ภาค 14. ดุษฎีนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมมจิตโต). (2553). *วิธีบูรณาการพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พรทิพย์ อันทิวโรทัย. (2539). *การวิเคราะห์รูปแบบความเป็นครูและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ของครูมนตริตราโมทในกลุ่มผู้สืบทอดที่ต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภวัต นิตยโชติ. (2561). *การพัฒนาสมรรถนะตามหลักพละ 4 ของบุคลากรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา*. ดุษฎีนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุกัญญา รัชมีธรรมโชติ. (2548). *แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency Based Learning*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด (มหาชน).
- สุดใจ จินาสาตร์. (2566). *พัฒนาบุคลากร เพื่อเพิ่มศักยภาพและเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนสายงานภายในองค์กรของบริษัทผลิตไฟฟ้าแห่งหนึ่ง*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุทธธณณ์ โอบอ้อม. (2557). *การพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวพระพุทธศาสนา*. ดุษฎีนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุรัชย์ พรหมปากดี. (2565). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Raymond A. Noe. (2010). *Employee Training and Development*. New York: McGraw-Hill.
- Richmond, Jame Malcoim. (1977). A Survey of the Environmental Knowledge and Attitudes the of Fifth Year Students in English. *Dissertation Abstracts International*. 37(1): 5016 - A; January. p. 531
- Samuel C. Certo. (1994). *Modern Management: Diversity, Quality, Ethics and Global Environment*, 6th ed. Boston: Allyn and Bacon, Inc.,

II แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

Development Guidelines of the Implementation of the Student Care and Support System of Pibool Prachasan School

ชนินทรธิดา ช่องชนิล Chanintida Chongchanin*

วลลิกา รุมาคม Vassiga Rumakhom**

สาลินี มีเจริญ Salinee Mecharoen***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน มีวัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
พิบูลประชาสรรค์ 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ประชากร ได้แก่
ข้าราชการครูและพนักงานราชการ จำนวน 133 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัยคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
พิบูลประชาสรรค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนาการ
ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์
ในภาพรวม ประกอบด้วย 1) ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาานวัตกรรมการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ วิทยาลัยนวัตกรรมการ
ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

*** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

และใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียน 2) ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับแบบคัดกรองและเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน และใช้เทคโนโลยีในการจัดกลุ่มนักเรียน 3) ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มงาน การจัดโครงการ และการประสานงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน 4) กระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินงานและสนับสนุนทรัพยากร เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 5) ยกกระตือรือร้นของการดำเนินงานโครงการระบบสุขภาพจิตของโรงเรียน มุ่งเน้นการประสานงานและการสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อให้สามารถส่งต่อนักเรียน ให้ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

Abstract

This research was a mixed-method research. The objectives of this research were 1) to study the implementation of the student care and support system of Pibool Prachasan School, 2) to develop guidelines for the improvement of the student care and support system of Pibool Prachasan School. The research population consisted of 133 government teachers and government employees. The tools used in this research were the questionnaire and the interview. Statistical analysis methods used to analyze the data were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation and content analysis.

The study results showed that 1) the implementation of student care and support system of Pibool Prachasan school was at a high level, 2) on the whole, the development guidelines for the improvement of the student care and support system of Pibool Prachasan school comprised 2.1) the encouraging of teachers to develop their knowledge and understanding on how to use technology in studying and analyzing student data, 2.2) the encouraging of teachers to develop their knowledge and understanding about

student screening forms and criteria, and how to use technology to group students, 2.3) the promotion of work-group establishment, project organization and coordination of all parties involved in preventing and solving student problems, 2.4) the stimulation and promotion for project operations as well as the provision of support resources in order to achieve success in promoting student development, 2.5) the raising of the level of implementation of “school health hero” project, focusing on coordination and networking so as to refer students to the appropriate help agencies.

Keywords: Student Care and Support System, Pibool Prachasan School

ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 มาตรา 10 ที่กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือ มีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ สอดคล้องกับแนวคิดหลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ซึ่งแนวคิดดังกล่าวเป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนกลุ่มปกติ กลุ่มด้อยโอกาสที่มีความยากลำบาก ซึ่งรัฐต้องดูแลจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาสนับสนุนผู้เรียนกลุ่มนี้ให้ได้รับการศึกษาตามศักยภาพและความพร้อมอย่างเท่าเทียมเพื่อให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมด้วยเหตุผลสำคัญ คือ บุคคลที่มีความสามารถพิเศษเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ หากจัดการศึกษารูปแบบปกติอาจทำให้ไม่สามารถพัฒนาบุคคลดังกล่าวให้มีความรู้ความสามารถตามศักยภาพของเขาได้รัฐจึงมีหน้าที่ลงทุนพิเศษสำหรับบุคคลเหล่านี้และถือเป็นสิทธิของบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษที่จะได้รับบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาศักยภาพของตน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) นอกจากนี้ ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการ

ศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการและผู้ด้อยโอกาส ซึ่งสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาของคนไทยตามที่กล่าวมาด้วยกระแสโลกาภิวัตน์และการดำรงอยู่ในสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้คนไทยโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รุนแรง ทำให้เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมดังกล่าวจนนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และความล้มเหลว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) ในรอบ 5 ทศวรรษที่ผ่านมา การเติบโตทางเศรษฐกิจ การเติบโตของเมืองและประชากรที่อาศัยในเขตเมือง การเพิ่มขึ้นของชุมชนแออัด โครงสร้างและขนาดครอบครัวที่เล็กลง ตลอดจนลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวไทยที่เปลี่ยนแปลงไปจากการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทสู่เมือง สิ่งเหล่านี้ได้ส่งผลให้สภาพสังคมของไทยแบบดั้งเดิมเปลี่ยนไปอย่างมหาศาล ทั้งคุณภาพชีวิตในเขตเมืองที่ตกต่ำ สิ่งเหล่านี้คือต้นตอของปัญหาที่นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้อยโอกาสและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, 2557) จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคสมัยที่เต็มไปด้วยปัญหาดังกล่าว

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นนวัตกรรมที่จะเป็นกลไกในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มุ่งให้การคุ้มครองป้องกัน ดูแล แก้ไข ให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียน อย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอนที่ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีนโยบายให้สถานศึกษามีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นกลไกในการประคับประคองและส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน สามารถดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาผู้เรียนทุกคน ทั้งในมิติสุขภาพ สวัสดิภาพ สติปัญญา อารมณ์ สังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามนโยบาย ขั้นตอน และองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างครบถ้วน แต่จากการสัมภาษณ์หัวหน้างานกิจการนักเรียนและหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ยังพบปัญหาในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ซึ่งยังขาดบุคลากรที่มีความเข้าใจถึงบริบทของโรงเรียน และมีความสามารถในการประสานงานระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียนมาเป็นผู้นำและขับเคลื่อนงานอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งระเบียบ ข้อปฏิบัติและข้อบังคับในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนยังไม่มีความทันสมัย เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และในด้านการส่งต่อนักเรียนยังขาดช่วงการเชื่อมต่อทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

อย่างชัดเจนและเป็นระบบ เช่น การส่งไปยังงานแนะแนวนักเรียน งานส่งเสริมสุขภาพและอนามัยนักเรียน และหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องทำให้มีนักเรียนจำนวนไม่น้อยยังไม่ได้รับการช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง (สัมภาษณ์, 27 กันยายน 2566) นอกจากนี้ ในส่วนของนักเรียนยังพบปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียนอีกหลายประการ โดยข้อมูลจากระบบ student care ของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ในปีการศึกษา 2566 มีนักเรียนจำนวน 1,248 คน พบว่า นักเรียนมาโรงเรียนจำนวน 1,867 ครั้ง นักเรียนไม่เข้าเรียนในแต่ละรายวิชาจำนวน 6,209 ครั้ง หลบหนีโรงเรียนจำนวน 36 ครั้ง พกพาอุปกรณ์การพนันและสารเสพติดจำนวน 102 ครั้ง ทำลายทรัพย์สินโรงเรียน ก่อเหตุทะเลาะวิวาททั้งภายในและภายนอกโรงเรียนจำนวน 43 ครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่พบในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย (โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์, 2566) รวมถึงยังพบปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาไม่ได้ทำการส่งต่อและให้ความช่วยเหลือคิดเป็นร้อยละ 27.27 (โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์, 2565)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญที่จะศึกษาและพัฒนาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเรื่องนี้ไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) โดยกระบวนการและขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
4. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
5. การส่งต่อ

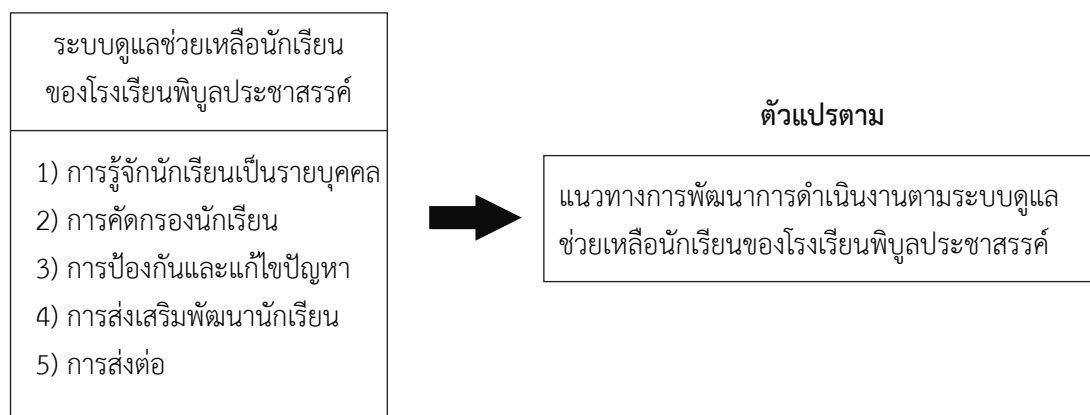
ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ข้าราชการครู และพนักงานราชการ ของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จำนวน 133 คน (โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์, 2566)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ตามกระบวนการและขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. การคัดกรองนักเรียน 3. การป้องกันและแก้ไขปัญหา 4. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน และ 5. การส่งต่อ โดยจะนำประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน มาจัดทำแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานโดยผู้วิจัยออกแบบงานวิจัย ออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์
 ขั้นตอนที่ 2 จัดทำแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครู และพนักงานราชการของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 133 คน (โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์, 2566)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert โดย 5 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับมากที่สุด 4 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับมาก 3 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับปานกลาง 2 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับน้อย 1 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับน้อยที่สุด มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ 5 ด้าน คือ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 4) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 5) ด้านการส่งต่อ

การหาคุณภาพเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความตรงของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านการบริหารสถานศึกษา การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการสร้างผลงานวิจัยด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับข้าราชการครู พนักงานราชการของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 33 จังหวัดลพบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เช่นเดียวกับโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาทดสอบค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ขำนิประศาสน์, 2562) ซึ่งความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ให้แก่ข้าราชการครู และพนักงานราชการของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จากนั้นผู้วิจัยติดตาม ตรวจสอบจำนวนและความถูกต้องของแบบสอบถาม จนได้จำนวนแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 133 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป

และผู้วิจัยแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ โดยคำนวณหาความกว้างของชั้นโดยใช้สูตรของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชานีประศาสน์ (2562) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของ ค่าเฉลี่ยของการดำเนินงานตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและพนักงานราชการในแต่ละชั้น ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.50 ขึ้นไป หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับมากที่สุด, ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับมาก, ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับปานกลาง, ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับน้อย, ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 จัดทำแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ที่มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวนรวม 4 ท่าน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทั่วไป หัวหน้ากลุ่มงานกิจการนักเรียน และหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ประเด็นการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ มีการกำหนดกรอบในการสัมภาษณ์ ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยในแต่ละด้านจะสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยสามารถแสดงผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ข้าราชการครูและพนักงานราชการ จำนวน 133 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 72.18 อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรี 96 คน คิดเป็นร้อยละ 72.18 และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 10 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 67.67

2. ผลการศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ในภาพรวม (N = 133)

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	μ	σ	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.39	0.50	มาก	3
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.31	0.53	มาก	4
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.56	0.49	มากที่สุด	1
4. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.55	0.51	มากที่สุด	2
5. ด้านการส่งต่อ	4.27	0.67	มาก	5
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.42	0.46	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.49$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.51$) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.50$) อยู่ในระดับมาก ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.53$) อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.67$) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ พบว่า

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียน
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบคัดกรองและเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน และใช้เทคโนโลยีในการจัดกลุ่มนักเรียน
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ผู้บริหารควรส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มงาน การจัดโครงการ และการประสานงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน
4. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ผู้บริหารควรกระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินงานและสนับสนุนทรัพยากร เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการส่งเสริมพัฒนานักเรียน

5. ด้านการส่งต่อ ผู้บริหารควรยกระดับของการดำเนินงานโครงการระบบสุขภาพจิตของโรงเรียน มุ่งเน้นการประสานงานและการสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อให้สามารถส่งต่อนักเรียนให้ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน และด้านการส่งต่อ อภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีนโยบายสนับสนุนให้ครูทุกคน มีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในความรับผิดชอบ โดยมีการกำหนดปฏิทินในการเยี่ยมบ้านนักเรียนที่ชัดเจน มีการนำเทคโนโลยี คือ ระบบ Student care Solution ซึ่งเป็นซอฟต์แวร์ผ่านทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้ามารองรับ เพื่อเป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกให้ครูในการบันทึกข้อมูลของนักเรียนทุกคนอย่างเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน ลดภาระงานเอกสารของครู พร้อมทั้งผู้บริหารสามารถติดตามการดำเนินการได้อย่างครบถ้วน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณษา ศรีม่วง, พรณราย เทียมทัน และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนกลุ่มพุทธมณฑลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในภาพรวมมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

ด้านการคัดกรองนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการประชุม วางแผน และมีการนำเทคโนโลยี คือ ระบบ Student care Solution อำนวยความสะดวกในการประเมิน วิเคราะห์พฤติกรรม และจัดกลุ่มของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง นำไปซึ่งการวางแผนเพื่อช่วยเหลือและแก้ปัญหานักเรียนได้อย่างเร่งด่วน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพัชร ทะไร และศีกฤทธิ ศีลาสาย (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตวังทองหลาง ผลการวิจัยพบว่า การคัดกรองนักเรียนในภาพรวมมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์มีการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา เช่น โครงการต่อต้านยาเสพติด, โครงการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น และมีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ที่กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบด้านงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกลุ่มงานกิจการนักเรียนกระจายไปยังทุกแผนกการศึกษาของโรงเรียน ประกอบกับ

การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เป็นพันธกิจหนึ่งของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ (โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์, 2564) ซึ่งแนวทางในการดำเนินงานดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ที่กล่าวว่า การป้องกันและแก้ไข ปัญหาของนักเรียน เป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็น บุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญชนก ธรรมโหร (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในวิถิปกติใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 พบว่า การป้องกันและแก้ไข ปัญหา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ พัฒนานตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสม กับวัยและ วุฒิภาวะ ปลูกฝังและส่งเสริมในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญชนก ธรรมโหร (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในวิถิปกติใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 พบว่า การส่งเสริมพัฒนานักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการส่งต่อ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จัดการศึกษาให้นักเรียนด้อยโอกาสและนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษ ครูของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์จึงมีประสบการณ์การทำงานในการดูแล นักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งครูมีความเชี่ยวชาญในหลากหลายสาขาวิชาเอก เช่น วิชาเอกจิตวิทยา วิชาเอกกายภาพบำบัด วิชาเอกการศึกษาพิเศษ เป็นต้น จึงทำให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียน ได้อย่างถูกต้อง รอบด้าน และมีการส่งต่อได้อย่างเหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผล การวิจัยของสุพรรณษา ศรีม่วง, พรณราย เทียมทัน และ ทิปปิพัฒน์ สันตะวัน (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนกลุ่มพุทธมณฑล สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 พบว่า การส่งต่อในภาพรวมมีสภาพการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก

2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ใน 5 ด้านพบว่า ควรดำเนินการดังต่อไปนี้ 2.1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียน 2.2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับแบบคัดกรองและเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน และใช้เทคโนโลยีในการจัดกลุ่มนักเรียน 2.3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญห ผู้บริหารควรส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มงาน จัดโครงการ และการประสานงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 2.4) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ผู้บริหารควรกระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินงานและสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นในการออกเยี่ยมบ้าน เช่น งบประมาณ การจัดสรรเวลาให้ครูออกเยี่ยมบ้าน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 2.5) ด้านการส่งต่อ ผู้บริหารควรยกระดับของการดำเนินงานโครงการระบบสุขภาพจิตของโรงเรียน มุ่งเน้นการประสานงานและการสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อให้สามารถส่งต่อนักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของอารียา ก่อกุลศล, ปพนสรรค์ โพธิ์พิทักษ์ และ ฐิตินันท์ ดั่งสุวรรณ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประจำ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในจังหวัดลพบุรี พบว่า โรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและผู้ปกครองได้พัฒนาความรู้และทักษะ จัดให้มีการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ขณะเดียวกันยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของฤทธิ์ชัย ภู่อำรงค์ (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า โรงเรียนควรมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาเสริมในการเก็บข้อมูลจัดทำวิเคราะห์ข้อมูลและคัดกรองนักเรียน เพื่อช่วยลดรายจ่ายและง่ายต่อการเรียกใช้ข้อมูล ควรมีการประสานงานกับบุคลากรหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการโรงเรียน เพื่อร่วมกันพิจารณาผลการคัดกรองนักเรียน และหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ รวมไปถึงครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนอย่างถูกต้อง อีกทั้งโรงเรียนควรจัดตั้งคลินิกให้คำปรึกษา เพื่อรับฟังปัญหาหรือให้คำแนะนำแก่นักเรียนที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูตระหนักถึงคุณค่า บทบาทหน้าที่ของตนเอง ความสำคัญของการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียน เสริมแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นในการออกเยี่ยมบ้าน ส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารควรควรจัดอบรมให้ครูใหม่ และครูทุกคนให้มีความรู้ ทักษะ และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีมาตรฐานจากหน่วยงานที่น่าเชื่อถือเพื่อใช้ในการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนได้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครูในการจัดกลุ่มนักเรียน

1.3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ผู้บริหารควรควรจัดตั้งกลุ่มงานที่ประกอบด้วย นักจิตวิทยาคลินิกและครูแนะแนวเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีการดำเนินการผ่านโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนหรือ best buddy ในโรงเรียน อีกทั้งส่งเสริมให้มีการประสานงานร่วมกันของกลุ่มบริหารวิชาการ งานแนะแนว และกลุ่มงานกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน

1.4 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้ สร้างภูมิคุ้มกัน ทักษะ เพื่อให้เกิดการส่งเสริมพัฒนานักเรียนได้ครอบคลุมทุกกลุ่ม สร้างเครือข่ายความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียน อาทิ เครือข่ายผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอก

1.5 ด้านการส่งต่อ ผู้บริหารควรกำหนดให้มีแนวปฏิบัติ มีการจัดทำคู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความละเอียดและชัดเจน รวมไปถึงจัดให้มีการประชุมชี้แจงถึงขั้นตอนและกระบวนการปฏิบัติงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ตามแนวทางหรือคู่มือแก่คณะทำงาน ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งควรมีการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะการส่งต่อนักเรียนให้ถูกต้อง รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาและจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

2.2 ควรศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนที่จัดการศึกษาสงเคราะห์ (ภาคกลาง)

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนที่จัดการศึกษาสงเคราะห์ (ภาคกลาง) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม อาทิ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546. สืบค้นจาก <https://www.obec.go.th/archives/119736>.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2565. พระราชกิจจานุเบกษา.

ขวัญชนก ธรรมโหร. (2565). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในวิถีปกติใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต.

ณัฐพัชร ทะไร และ ศักดิ์ฤทธิ์ ศิลาลาย. (2564). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตวังทองหลาง. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(3), 199-213.

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. (2566). ข้อมูลบุคลากรโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. กรุงเทพมหานคร.

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. (2564). แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาระยะ 5 ปี (พ.ศ.2564-2568). กรุงเทพมหานคร.

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. (2565). รายงานผลการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนปีการศึกษา 2564. กรุงเทพมหานคร.

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. (2566). รายงานสรุปความประพฤติประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566. สืบค้นจาก <https://webapp.student.co.th/index.php/school>

- ฤทธิ์ชัย ภู่อำวงศ์ (2563). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2562). *ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)* (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2550*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. สืบค้นจาก <https://www.onec.go.th/index.php/book/BookView/1540>.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2557). *เด็กด้อยโอกาส จุดพลิกผันอนาคต ของชาติ*. กรุงเทพฯ: บริษัท มาตา การพิมพ์ จำกัด.
- สุพรรณษา ศรีม่วง, พรณราย เทียมทัน และ ทิปปิพัฒน์ สันตะวัน (2564). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนกลุ่มพุทธมณฑล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 4(2), 143-152.
- อัญชาริ บุตรโพธิ์. หัวหน้างานกิจการนักเรียน โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. (27 กันยายน 2566). สัมภาษณ์
- อารียา ก่อฤศล, ปพนสรรค์ โพธิ์พิทักษ์ และ ฐิตินันท์ ดั่งสุวรรณ (2564). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประจำสังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในจังหวัดลพบุรี. *Journal of Buddhist Education and Research*, 7(1), 26-37.

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

Competency of Teachers of Vocational Educational
Institutions under the Jurisdiction of The Samut Prakan
Provincial Vocational Education Office

สลลชา รลนเรลง *Salisa Ruanruang**

วลลลกา รลมาคม *Vassiga Rumakhom***

จลตลยากรณล ชาววรากุล *Jitityaporn Chaowarakul****

บทคัดย่อ

การวลจยครล้งนลเป่นการวลจยเลลงปรลมาณและเลลงคูลภาพ
มลวลตลประสงค 1. เพลลศลษาสมรรถนะครูของสถานศลษาอาชวลศลษา สล้งกต
ส่านกงานอาชวลศลษาจล้งหวตสมุทรปรากกร 2. เพลลเปรลยบลเทลยบลคลลเด่น
ของสมรรถนะครูของสถานศลษาอาชวลศลษา สล้งกตส่านกงานอาชวลศลษา
จล้งหวตสมุทรปรากกร จ่านกตาม เพศ วลฒลการศลษา อายุ และประสบลการณล
การท่านาง 3. เพลลน่านเสนอแนวทางการพฒนาสมรรถนะครูของสถานศลษา
อาชวลศลษา สล้งกตส่านกงานอาชวลศลษาจล้งหวตสมุทรปรากกร กลลุ่มทวลอย่าง
ดล้แก ครูของवलยาลลยอาชวลศลษา สล้งกตส่านกงานคณะกรรการการอาชวลศลษา
จล้งหวตสมุทรปรากกร จ่านวน 226 คน เครลลลมือทล้ใช้ในการวลจยคลล

* นล้กศลษาหลล้กลลตลศลษาศาสตรมหาบัณทลต สาลานวลตกรรการบรลหารการศลษาและภาวะผู้่นา วลยาลลย่นวลตกรร
ทางการศลษา มหาวลยาลลยเซนตจลจหน

** อากจารย์ทล้ปรลกาหลล้

*** อากจารย์ทล้ปรลการ่วม

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน อาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. ครูที่มีเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของ สถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการใน ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. แนวทาง การพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริม ให้ครูเข้ารับการอบรม สัมมนา หรือกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาสมรรถนะ กำกับ ติดตาม ให้คำแนะนำช่วยเหลือ

คำสำคัญ : สมรรถนะครู, ครู, สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

Abstract

This was a quantitative and qualitative research. The objectives were 1) to study the competency of teachers of vocational education institutions under the jurisdiction of the Samut Prakan provincial vocational education office, 2) to compare the opinions towards the competency of teachers of vocational education institutions under the jurisdiction of the Samut Prakan provincial vocational education office classified by sex, education qualification, age and work experience, 3) to suggest guidelines for developing competency of teachers of vocational education institutions under the jurisdiction of the Samut Prakan provincial vocational education office. The sample consisted of 226 teachers of vocational education institutions under the jurisdiction of the Samut Prakan provincial vocational education office. The tools used in this research were the questionnaire

and the interview form. Statistical analysis methods used to analyze the data were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test independent sample, F-test (One-way ANOVA) and content analysis.

The study results were shown as followed: 1) the competency of teachers of vocational education institutions under the jurisdiction of the Samut Prakan provincial vocational education office as whole was at a high level, 2) difference in sex, educational qualification, age and work experience of these teachers as whole resulted in diverse opinions at the statistically significant level of 0.05, 3) guidelines for developing competency of teachers as a whole were: Educational institution administrators should encourage teachers to participate in training, seminars, or activities that would help develop their competency. The administrators should supervise and provide advice as well as assistance.

Keywords: Competency of Teachers, Teachers, The Vocational Education Commission Office

บทนำ

โลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลให้ทุกประเทศต้องเร่งพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สำหรับประเทศไทยได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) เพื่อพัฒนาประเทศให้มีความต่อเนื่องและมีแนวทางที่ชัดเจนโดยกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าวจำเป็นต้องมีการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศซึ่งการพัฒนาคอนนั้น เป็นหน้าที่ของการศึกษา ดังที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) ได้กล่าวในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ว่า “การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ” ซึ่งแผนดังกล่าวได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษ

ที่ 21” และได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (ยุทธศาสตร์ที่ 2) จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วน ที่รัฐและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันกำหนดกรอบทิศทางและเป้าหมายการผลิตและพัฒนา กำลังคนที่ชัดเจนในสาขาต่าง ๆ เพื่อการผลิตกำลังคน ที่ตรงกับความต้องการของตลาดงานและ การพัฒนาประเทศ พัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ ซึ่งการผลิตและพัฒนากำลังคนตาม เจตนารมณ์ดังกล่าวจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นการอาชีวศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งตามที่ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 6 ได้กล่าวว่า “การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษา ในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับ เทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวินิจฉัยให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนา ผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพ ในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้” และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 ดังกล่าว ในมาตรา 10 ได้กล่าวว่าการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึงการ จัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึงการมีระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของ การอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จึงกล่าวได้ว่าครูและ คณาจารย์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อตอบสนอง ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาถือได้ว่าเป็นกำลังสำคัญในการผลิตกำลังคนสู่ตลาดแรงงาน จึงควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะในทุกด้าน (ชุมพล คำเทียน และพิชญภา ยืนยาว, 2563) ซึ่งในการ จัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา “ครูอาชีวศึกษา” นับได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุด (โอภาส สุขหวาน และคณะ, 2562) ครูจึงจำเป็นต้องมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในวิชาชีพเพื่อให้เกิดการ พัฒนาผู้เรียนรวมถึงในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแต่จากการศึกษาข้อมูล และงานวิจัยต่าง ๆ ยังคงพบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของครูอาชีวศึกษาหลายประการ ดังที่สุกัญญา บุญศรี, กมลวรรณ ตั้งธนานนท์ และ ศิริชัย กาญจนวาสี (2563) กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญอันดับแรกของครูอาชีวศึกษา ในปัจจุบันคือ คุณภาพของครูโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูอาชีวศึกษาที่จบใหม่ ยังขาดความรู้และทักษะ ความชำนาญในวิชาชีพทั้งความรู้ในรายวิชาชีพครูและความรู้ในวิชาชีพเฉพาะพื้นฐานสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ เมธิศิน สมอุนจารย์, วิทยา จันทรศิลา, สำราญ มีแจ้ง และ ปัญญา สังขวดี (2556) ที่ศึกษาสมรรถนะครู ช่างอุตสาหกรรมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ครูอาชีวศึกษาบางส่วนยังขาดความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบอาชีพครู

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาทั้งหมดตามที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดทำงานวิจัย เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ” ขึ้น โดยศึกษาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ตามมาตรฐานความรู้ที่กำหนดในข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 6 ด้าน เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถนำไปพัฒนาสมรรถนะครูนำไปใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการได้อย่างครอบคลุมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นสมรรถนะครูที่คุรุสากำหนดให้สอดคล้องตามมาตรฐานความรู้ ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 6 ด้าน (คุรุสภา, 2563) ได้แก่

- 1.1 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 1.2 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
- 1.3 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

- 1.4 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัย เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน
- 1.5 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
- 1.6 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงาน ประกันคุณภาพการศึกษา

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 511 คน (อ้างอิงข้อมูล จากสารสนเทศของสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน อาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 226 คน ซึ่งได้มาโดยการเปิดตาราง ของ เครจซี่และมอร์แกนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปร 2 ประเภท คือ

4.1 ตัวแปรต้น

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.1 เพศ

4.1.2 วุฒิการศึกษา

4.1.3 อายุ

4.1.4 ประสบการณ์การทำงาน

4.2 ตัวแปรตาม

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

1.1.1 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1.2 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

1.1.3 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

1.1.4 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัย เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน

1.1.5 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร และใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา

1.1.6 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับ งานประกันคุณภาพการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารและครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

2. ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษา อาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

3. ผู้บริหารและครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

4. ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถาน ศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยออกแบบงานวิจัย ออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ และเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน

อาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์จัดทำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ในขั้นตอนนี้เป็นการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการโดยกำหนดกรอบในการสัมภาษณ์ คือ แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู 6 ด้าน ได้แก่ 1. ความรอบรู้การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2. การใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียน ตามศักยภาพ 3. ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ 4. การวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน 5. การใช้ภาษาไทยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา 6. การออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยในแต่ละด้านจะสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม

สรุปผลการวิจัย

1. สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะครู ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ด้านการออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมาก ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ด้านความรอบรู้การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมากและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียน ตามศักยภาพ อยู่ในระดับมากตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงานของครู

ครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการเพศชาย มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูสูงกว่าเพศหญิง โดยครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการที่มีวุฒิการศึกษาไม่เกินปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูสูงกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ

ครูที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการสูงที่สุด รองลงมาคือ ครูที่มีอายุ 41-50 ปี ครูที่มีอายุ 31-40 ปี และครูที่มีอายุ 51ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่ำที่สุดตามลำดับ โดยครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามประสบการณ์การทำงานของครู

ครูที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการสูงที่สุด รองลงมาคือ ครูที่มีประสบการณ์ 11 ปีขึ้นไป และครูที่มีประสบการณ์ 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่ำที่สุดตามลำดับ โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการอบรม สัมมนา หรือกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาสมรรถนะ ควรมีการกำกับติดตาม ให้คำแนะนำช่วยเหลือ

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยนำประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ได้รับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และความสามารถในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ ครูต้องให้นักเรียนทำแบบทดสอบเพื่อวัดผลการเรียนรู้ทั้งก่อนและหลังการสอน และสถานศึกษามีนโยบายให้ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยปีละ 1 เรื่องเป็นผลให้ครูต้องพัฒนาทักษะในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ สายฝน แสนใจพรม (2555) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนถือได้ว่าเป็นกระบวนการสำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียน และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ครูได้ข้อมูลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน และแนวคิดของ ศุภมาศ ชุมแก้ว และ ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ (2564) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่สำคัญสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอน เพราะจะทำให้ครูได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของตนเอง

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านความรอบรู้การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ครูมีความรอบรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการอาชีวศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีการชี้แจงประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูส่วนใหญ่มีอายุไม่มากทำให้ความแตกต่างระหว่างช่วงวัยมีน้อยลง ส่งผลให้ครูได้เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนได้มาก

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูมีความรอบรู้ในเนื้อหาของวิชาที่สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ธรรมชาติและลักษณะงานของครูอาชีวศึกษาจะมีความถนัดในการใช้เทคโนโลยี จึงสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ข้อมูลที่จะนำมาเป็นเนื้อหาของวิชาที่สอน ประกอบกับผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอน

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตรงกับสภาพความเป็นจริง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งปัจจัยสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน คือ การประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างความตระหนักให้ครูเห็นถึงความสำคัญและสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพัฒนาครูให้มีความเข้าใจ และสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตรงกับสภาพความเป็นจริง

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูมีความสามารถใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ มีการศึกษาความต้องการการพัฒนาตนเองของครู ซึ่งความต้องการของครูส่วนมากจะเป็นความต้องการพัฒนาตนเองในด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเห็นความสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะครูในด้านดังกล่าว

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการออกแบบ และการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จะได้รับการฝึกอบรมในการดำเนินงานเกี่ยวกับ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก โดยต้องจัดทำเป็นโครงการเพื่อทำการประเมินคุณภาพการศึกษาต่อไป

2. การเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา อายุและประสบการณ์การทำงานของครู

จากผลการวิจัยที่พบว่า ครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพศหญิงมีความละเอียดอ่อนมากกว่าผู้ชาย ในขณะที่เดียวกันผู้ชายกลับมีมุมมองและเหตุผลที่เป็นรูปธรรมมากกว่าผู้หญิง ทำให้เพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ข้อมูลและมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครู แตกต่างกัน ซึ่งผลในการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาพรรณ ะยะธง (2562) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการศึกษา พบว่า การเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยที่พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วุฒิการศึกษาที่ต่างกัน ทำให้ครูมีความรู้ วิธีการคิด มุมมอง และ การตัดสินใจต่าง ๆ แตกต่างกันตามระดับที่คาดหวังของการศึกษาในระดับต่าง ๆ ซึ่งผลในการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาพรรณ ะยะธง (2562) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการศึกษา พบว่า การเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

จากผลการวิจัยที่พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อายุที่ต่างกัน ย่อมทำให้ระดับประสบการณ์ที่สั่งสมมาตามอายุแตกต่างกัน ส่งผลให้ครูที่มีอายุต่างกันมีวิธีการคิด มุมมอง วุฒิภาวะและการตัดสินใจต่าง ๆ แตกต่างกัน ตามระดับประสบการณ์ที่สั่งสมมาตามอายุ และ

จากผลการวิจัยที่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันย่อมรู้จักลักษณะงาน เพื่อนร่วมงาน บุคลากร ในระดับที่แตกต่างกัน และมีความเชี่ยวชาญในงานต่างกัน ซึ่งผลในการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาพรรณ ะยะธง (2562) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะของครูใน

สถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์สอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ในภาพรวม สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรสร้างความตระหนักให้ครูทุกคนเห็นความสำคัญของการใช้จิตวิทยาในการแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการอบรม การสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการใช้จิตวิทยา จัดสรรเวลาและกิจกรรมให้ครูและนักเรียนได้พบปะ พูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการเพื่อสร้างความไว้วางใจและความสนิทสนมคุ้นเคยให้เกิดขึ้นระหว่างครูและนักเรียน

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านความรอบรู้การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในประเด็น ครูมีความรอบรู้ในแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรจัดอบรม หรือจัดกิจกรรมในลักษณะอื่น ๆ ที่สามารถพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อาทิ การแจ้งข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นใน website ของโรงเรียน และมีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ มีการผลัดเปลี่ยนกันเล่าข่าวในช่วงเคารพธงชาติทุกวัน เป็นต้น

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ในประเด็น ครูสามารถช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพได้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรเพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน พัฒนาความสามารถของครูในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงวิธีการให้ข้อมูลเพื่อสะท้อนจุดอ่อนและจุดแข็ง และแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

4. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ในประเด็น ครูสามารถจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาได้มีค่าเฉลี่ย

ต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรกระตุ้น ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการและกำหนดให้ครูทุกคนต้องเข้าร่วม มีการทดสอบเพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจในหลักการ กระบวนการ ขั้นตอนในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาควรกำกับ ติดตาม พัฒนาการของครูอย่างต่อเนื่อง

5. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนในประเด็น ครูสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรกระตุ้น ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม สัมมนา หรือจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาความสามารถของครู ในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องตามหลักการ และสะท้อนสภาพจริง มีการใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ หรืออาจนำผลการประเมินไปใช้ในการวิจัยเพื่อวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

6. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาในประเด็น ครูสามารถใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน หรือในงานวิชาชีพครูได้อย่างเหมาะสม ถูกกาลเทศะ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรจัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะครูด้านภาษา จัดการอบรม หรือโครงการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการใช้ภาษา และมีการติดตามพัฒนาการของครูอย่างต่อเนื่อง

7. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการออกแบบ และการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาในประเด็น ครูสามารถพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ได้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดทำแผนการเรียนรู้ การสร้าง การเลือกใช้สื่อ การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ได้

8. จากผลการวิจัยที่พบว่า ในภาพรวมครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูเพศชายมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูเพศหญิง ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมุ่งเน้นการสื่อสาร และการพัฒนาสมรรถนะของครูเพศหญิง โดยอาจมีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระดมสมองเพื่อหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูให้เหมาะสมกับครูเพศหญิง

9. จากผลการวิจัยที่พบว่า ในภาพรวมครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาไม่เกินปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูสูงกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมุ่งเน้นการสื่อสาร จูงใจให้ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นความจำเป็น และเกิดความต้องการพัฒนาสมรรถนะของตน โดยอาจใช้กระบวนการ PLC การจัดอบรม/ สัมมนา โดยกำหนดให้ครูทุกคนต้องเข้าร่วม มีการกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

10. จากผลการวิจัยที่พบว่า ในภาพรวม ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมุ่งเน้นการสื่อสารจูงใจให้ครูที่มีอายุ 51 ปี ขึ้นไป เห็นความจำเป็นและเกิดความต้องการพัฒนาสมรรถนะของตน โดยอาจใช้กระบวนการ PLC การจัดอบรม/ สัมมนา โดยกำหนดให้ครูทุกคนต้องเข้าร่วม มีการกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่องมีการยกย่องชมเชยครูที่มีผลการพัฒนาสมรรถนะเป็นที่น่าสนใจต่อสาธารณชน เป็นต้น

11. จากผลการวิจัยที่พบว่า ในภาพรวม ครูที่มีประสบการณ์การทำงานมีความคิดเห็น ต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรกระตุ้นให้ครูในกลุ่มดังกล่าว มีการพัฒนาสมรรถนะของตนเอง อาทิ การกำหนดให้เสนอแผนการพัฒนาดตนเอง การจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น และความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะ มีการกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง มีการยกย่องชมเชยครูที่มีผลการพัฒนาสมรรถนะเป็นที่น่าสนใจต่อสาธารณชน เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- ชุมพล คำเทียน และ พิษณุภา ยืนยาว. (2563). *สมรรถนะครูผู้สอนอาชีวศึกษาด้านนวัตกรรมการเรียนรู้ ในยุค 4.0. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ครั้งที่ 12* (9-10 กรกฎาคม 2563 หน้า 2837-2845). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- เมธีสิน สมอุนจารย์ และคณะ. (2556). “รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูช่างอุตสาหกรรมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.” *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 15(5): 169-181.
- สายฝน แสงใจพรหม. (2555). *โครงการการพัฒนาระบบการวัดประเมินผลเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สุกัญญา บุญศรี, กมลวรรณ ตังธนากานนท์ และ ศิริชัย กาญจนวาสี. (2563). “การประเมินสมรรถนะความรู้วิชาชีพครูช่างอุตสาหกรรมแบบพหุมติของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมบัณฑิต.” *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 48(3): 349-369.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค
- สุภาพรณ ณะยะธง. (2562). *การศึกษาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา*.
- ศุภมาศ ชุมแก้ว และปัญญา อีระวิทย์เลิศ (2564). “สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลของครูยุคใหม่.” *คุรุสภาวิทยากร*, 2(2): 1-15.
- โอภาส สุขหวาน และคณะ. (2562). “การศึกษาสมรรถนะความเป็นครูของครูอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” *วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา* 13(1): 107-121.

W

ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมัน เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

The Effects of Using 5- Step Collaborative Learning
Activities in Enhancing German Language Learning
Achievement and Reading Comprehension Skill of
Grade 12 Students

วัทธิกร แซ่อึ้ง Wattikorn Sae-ung*

ชุตินา วัฒนศิริ Chutima Wattanakhiri**

วีณา ชุ่มบัณฑิต Weena Sumbundit***

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาเยอรมัน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับ
การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนและ
เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน
และหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้
โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
การวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยเซนตจอห์น

** อาจารย์ที่ปรึกษา

*** อาจารย์ประจำวิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา

❖ ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ❖
และความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาเยอรมันและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนหลังเรียน ($\bar{X}$ 13.30, S.D. 2.79) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ 7.70, S.D. 1.71) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนหลังเรียน ($\bar{X}$ 14.50, S.D. 1.50) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ 8.25, S.D. 1.74) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมัน, ความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมัน, ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน

Abstract

This research aimed to compare 1) the German language learning achievement of grade 12 students before and after learning through activities based on a collaborative 5-step learning process, and 2) their German reading comprehension ability before and after using the same learning activities. The sample group for this study consisted of 20 students in grade 12 from Debsirin School, Pom Prap Sattru Phai District, Bangkok, during the first semester of the academic year 2024. The research instruments included the collaborative 5-step learning activities, a German language achievement test, and a German reading comprehension test. The collected data were statistically analyzed through t-test.

The research findings revealed that 1) the German learning achievement of grade 12 students after implementing the collaborative 5-step learning activities was ($\bar{X}$ 13.30, S.D. 2.79) higher than the achievement before the implementation of learning activities ($\bar{X}$ 7.70, S.D. 1.71) at the statistically significant level of .05, and 2) the German reading comprehension ability of grade 12 students was ($\bar{X}$ 14.50, S.D. 1.50) also higher than before the implementation of learning activities ($\bar{X}$ 8.25, S.D. 1.74) at the statistically significant level of .05

Keywords: Learning Activities, German Learning Achievement, German Reading Comprehension Ability, Collaborative 5- Step Learning Activities

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ภาษาเยอรมันเป็นหนึ่งในภาษากลุ่มเจอร์แมนิกด้านตะวันตก ซึ่งมีการใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก โดยเฉพาะในทวีปยุโรปที่ภาษาเยอรมันเป็นภาษาราชการของหลายประเทศ เช่น ประเทศเยอรมนี ประเทศออสเตรีย ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ประเทศลิกเตนสไตน์ และบางส่วนของประเทศอิตาลี ประเทศเบลเยียม ประเทศลักเซมเบิร์ก และประเทศโปแลนด์ ภาษาเยอรมันยังเป็นหนึ่งในภาษาที่มีผู้ใช้เป็นภาษาแม่มากที่สุดในยุโรป ด้วยจำนวนเจ้าของภาษากว่า 100 ล้านคน ทำให้ภาษาเยอรมันเป็นหนึ่งในภาษาสำคัญที่มีการเรียนการสอนทั่วโลก (Ammon, 2015: p. 170) ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ภาษาเยอรมันได้รับความนิยมในการเรียนการสอนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน เช่น ประเทศมาเลเซีย ประเทศไทย และประเทศเวียดนาม จากข้อมูลการสำรวจโดยกระทรวงการต่างประเทศเยอรมนีในปี 2020 พบว่าจำนวนผู้เรียนภาษาเยอรมันในประเทศไทยเพิ่มขึ้นถึง 122 เปอร์เซนต์ในช่วงปี ค.ศ. 2015-2020 (Auswärtiges Amt, 2020) สิ่งนี้สะท้อนถึงความสำคัญของภาษาเยอรมันในฐานะภาษาต่างประเทศที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาเยอรมันในประเทศไทย แต่จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่เป็นครูผู้สอนภาษาเยอรมันในโรงเรียน พบว่านักเรียนไทยยังคงประสบปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาเยอรมัน โดยเฉพาะในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ สาเหตุหลักมาจากนักเรียนคุ้นชินกับการอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้สับสนในการอ่านภาษาเยอรมัน ทั้งในเรื่องของตัวอักษร การแบ่งวรรคตอน รวมถึงคำศัพท์ที่ซับซ้อน นอกจากนี้ นักเรียนยังขาดโอกาสในการฝึกฝน

❖ ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ❖
และความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

การอ่านภาษาเยอรมันนอกเวลาเรียน ส่งผลให้ความเข้าใจในเนื้อหาและการจับประเด็นจากสิ่งที่อ่าน มีความยากลำบาก ซึ่งการอ่านและการเข้าใจ มีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้ง ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่าน และมีคำศัพท์มาก มักจะสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้บริบท ข้อมูล และประสบการณ์ส่วนตัว เป็นเครื่องมือช่วย การอ่านเพื่อความเข้าใจนี้ยังต้องอาศัยการจับแนวคิดหลัก ลำดับเหตุการณ์ และการคาดเดาเนื้อหาล่วงหน้า เพื่อให้เข้าใจเจตนาและแนวคิดของผู้เขียนอย่างชัดเจน (สิปปนนท์ ละครขวา, 2563) ซึ่งนักเรียนไทยยังมีโอกาสในการฝึกฝนทักษะดังกล่าวไม่มากเท่าที่ควร ทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียนขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวผ่านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน ในกระบวนการเรียนรู้ ทั้งในด้านการค้นคว้า การคิดวิเคราะห์ และการสื่อสารร่วมกัน โดยนักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือกันและเรียนรู้ผ่านกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เกิดการสร้างความรู้จากการทำงานร่วมกัน ในชั้นเรียน (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข, 2563) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรนกก แป้นศรี และคณะ (2565) กมลวรรณ มิตรกระจ่าง (2565) และนัฐฤทัย สายัณต์ และสุภัทรา คงเรือง (2566) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน ผลวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนนี้ยังเน้นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน และเป็นกันเอง ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการใช้กระบวนการกลุ่ม เป็นเครื่องมือในการฝึกทักษะการสืบค้นความรู้และการวิเคราะห์เนื้อหาที่ซับซ้อน นอกจากนี้ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่ายังสามารถช่วยนักเรียนที่เรียนช้ากว่าได้อีกด้วย ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันแบบเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพ (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข, 2563)

งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมัน เพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยคาดหวังว่าผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้ดีขึ้น ทั้งในด้านความเข้าใจเนื้อหา การจับประเด็นสำคัญ และการใช้ภาษาที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน

สมมติฐานของการวิจัย

3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน มีความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพศิรินทร์ สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 แผนการเรียนภาษาเยอรมัน จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 72 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนภาษาเยอรมัน โรงเรียนเทพศิรินทร์ สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ที่เรียนใน ภาคเรียนที่ 1 จำนวนห้องเรียน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 20 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เนื้อหาที่ใช้สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เป็นเนื้อหาเรื่องทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งประกอบด้วย

- การอ่าน
- ชนิดของบทอ่าน จุดประสงค์และรูปแบบการอ่าน

❖ ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ❖
และความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

- วิธีการอ่าน ชนิดของข้อความ
- เทคนิคการอ่านแบบอื่น
- การปรับปรุงทักษะการอ่าน

โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนในลักษณะของกิจกรรมและข้อความที่นักเรียนไม่เคยอ่านมาก่อน

ระยะเวลาในการศึกษา ดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ใช้เวลาในการวิจัยทั้งหมด 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยแบ่งออกเป็นเวลาที่ใช้ในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันและความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน จำนวน 1 คาบ เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน จำนวน 10 คาบ และเวลาที่ใช้ในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจหลังเรียน จำนวน 1 คาบ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน

ตัวแปรตาม คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมัน
2) ความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 3 ประเภท

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นชุดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชุดกิจกรรมประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ คำชี้แจงเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน ชนิดของบทอ่าน จุดประสงค์และรูปแบบการอ่าน วิธีการอ่าน ชนิดของข้อความ เทคนิคการอ่านแบบอื่น การปรับปรุงทักษะการอ่าน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมัน ใช้เป็นแบบทดสอบ ก่อนและหลังเรียนด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.2 - 0.8 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.1-0.80 และค่าความเชื่อมั่น 0.70

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ ใช้เป็นแบบทดสอบ ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย

4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.2 - 0.8 ค่า อำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.1-0.80 และค่าความเชื่อมั่น 0.72

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา คู่มือครู แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรม และแบบฝึกทักษะ รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ เพื่อกำหนดขอบเขตและรูปแบบของชุดกิจกรรม

1.2 สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน จำนวน 5 กิจกรรม ประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ คำชี้แจง เนื้อหา กิจกรรมและแบบฝึกทักษะ

1.3 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาเยอรมัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง ของประเด็นต่าง ๆ ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5	หมายถึง	ดีมาก
4	หมายถึง	ดี
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลของการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน โดยผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	มีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	มีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	มีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

❖ ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.4 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับกลุ่มทดลอง

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี เอกสารและตำรา ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ เพื่อกำหนด กรอบแนวคิดและโครงสร้างของแบบทดสอบ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมัน จำนวน 1 ฉบับ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาเยอรมันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบแต่ละข้อ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดคะแนนการพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน	+ 1	ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน	0	ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน	- 1	ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมัน มีค่า IOC เท่ากับ 0.93

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมัน โดยหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ซึ่งกำหนดค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งแบบทดสอบมีค่า ความยากอยู่ระหว่าง 0.50 – 0.68 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.21 – 0.79 คัดเลือกแบบทดสอบที่ผ่านการหาคุณภาพ จำนวน 20 ข้อ ที่ครอบคลุมทุกผลการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .70

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี เอกสารและตำรา ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและโครงสร้างของแบบทดสอบ

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ จำนวน 1 ฉบับ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาเยอรมันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบแต่ละข้อ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดคะแนนการพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน	+ 1	ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน	0	ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน	- 1	ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ มีค่า IOC เท่ากับ 0.93

3.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจที่ได้สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งเป็นคนละกลุ่ม กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ โดยหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ซึ่งกำหนดค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งแบบทดสอบมีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.67 – 0.73 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.21 – 0.40 คัดเลือกแบบทดสอบที่ผ่านการหาคุณภาพ จำนวน 20 ข้อ ที่ครอบคลุมทุกผลการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้

❖ ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ❖
และความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .72

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบการทดลองเป็นการทดลองกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน มีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 ก่อนได้รับการฝึกทักษะการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ชุดกิจกรรมเรื่องการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ โดยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนในปีการศึกษา 2567

3. หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบและปฏิบัติกิจกรรมตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจ เพื่อนำผลคะแนนที่ได้ มาวิเคราะห์วิธีวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน และสรุปผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน

ตาราง 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	t
ก่อนเรียน	20	7.7	1.71	19.0	12.29*
หลังเรียน	20	13.3	2.79		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	t
ก่อนเรียน	20	8.25	1.74	19.0	19.32*
หลังเรียน	20	14.50	1.50		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการศึกษา

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

❖ ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ❖
และความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการศึกษาครั้งนี้มีข้อค้นพบที่น่าสนใจ ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะอภิปรายเพิ่มเติมดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเยอรมันก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาเยอรมันให้สูงขึ้น เนื่องจากกิจกรรมที่ออกแบบมาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ แบบเชิงรุก (Active learning) ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมถึงการเรียนรู้ผ่านการสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเองและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานกลุ่มที่มีการคละระดับความสามารถของผู้เรียนยังช่วยเสริมสร้างบรรยากาศที่ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือกัน โดยเด็กที่เรียนรู้มากกว่าช่วยสนับสนุนเพื่อนที่เรียนรู้น้อยกว่า ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างทั่วถึงและมีการพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาเยอรมันอย่างต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่กมลวรรณ มิตรกระจำ (2565) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน ในวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องโลกของสิ่งมีชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณก แป้นศรี, ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์, ชำนาญ เขาวเกียรติพงศ์ (2565) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) กับกรอบความคิดเติบโต เรื่องดาวฤกษ์และระบบสุริยะ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และกรอบความคิดเติบโต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่องดาวฤกษ์และระบบสุริยะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) ร่วมกับกรอบความคิดเติบโต สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง

5 ขั้นตอน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนในหลายมิติ เช่น การเพิ่มพูนคำศัพท์ ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของการอ่าน และการจับใจความสำคัญในบทอ่านต่าง ๆ การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนี้ ได้ออกแบบให้ครอบคลุมกระบวนการอ่านหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านอย่างรวดเร็ว การอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลเฉพาะที่ต้องการ หรือการอ่านแบบละเอียดเพื่อเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด นอกจากนี้ ยังมีการฝึกการใช้เทคนิคการทำเครื่องหมายในบทอ่าน เช่น การเน้นคำสำคัญ การใช้คำเชื่อมประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในบทอ่าน ตลอดจนการบันทึกโครงร่างของเนื้อหา ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถสรุปและจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานเป็นกลุ่มยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น รวมถึงการแก้ปัญหาร่วมกันในขั้นตอนต่าง ๆ ของการอ่าน นักเรียนสามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้นผ่านการทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ โดยเฉพาะเมื่อใช้เทคนิคการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ ดังนั้น ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน ไม่เพียงแต่พัฒนาทักษะการอ่านภาษาเยอรมันของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น แต่ยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ ในบทอ่านและความสามารถในการวิเคราะห์เนื้อหา ชุดกิจกรรมนี้จึงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทักษะการอ่านและทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ธนวัฒน์ บรรจงและคณะ (2566: 147) ได้พัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเติมช่องว่าง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเติมช่องว่าง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอิธิวัฒน์ สิมบุตร ได้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และ การรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการใช้ชุดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม หากมีการจัดกลุ่มนักเรียนที่ไม่มีการละความสามารถจะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่ได้ประสิทธิภาพ ไม่เกิดกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ดังนั้นครูจะต้องมีกระบวนการจัดกลุ่มที่มีประสิทธิภาพและสังเกตนักเรียนระหว่างการสอนอยู่ตลอดเวลา

❖ ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ❖
และความสามารถในการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. ในการใช้ชุดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน ซึ่งในแต่ละกิจกรรมอาจมีการใช้เวลาค่อนข้างมากในการดำเนินการสอนในชั้นต่าง ๆ ดังนั้นครูจะต้องจัดกิจกรรมที่สามารถยืดหยุ่นต่อเวลาได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำแนวคิดจากชุดกิจกรรมไปใช้ในการสอนภาษาเยอรมันเรื่องอื่น ๆ ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป
2. ควรมีการศึกษาเพื่อหารูปแบบหรือการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาอื่น ๆ
3. ควรมีการศึกษาเพื่อหารูปแบบในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนทุกระดับชั้นที่มีการสอน โดยใช้กิจกรรมที่ใกล้ตัวนักเรียนหรือที่นักเรียนคุ้นเคย

รายการอ้างอิง

- กมลวรรณ มิตรกระจ่าง. (2565). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เรื่อง โลกของสิ่งมีชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา.” *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มทร. สุวรรณภูมิ*, 6(1): 67-81.
- กรกนก แป้นศรี, ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์, และ ชำนาญ เขาวงกิตพิงศ. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน 5 Steps กับกรอบความคิดเติบโต เรื่องดาวฤกษ์และระบบสุริยะที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและกรอบความคิดเติบโต สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบดินเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 กรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 17(1): 240-251.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, และ เพียว ยินดีสุข. (2561). การเรียนรู้เชิงรุกแบบรวมพลังกับ PLC เพื่อการพัฒนา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวัฒน์ บรรจง, สรรพศิริ ส่งสุขจุโรจน์, และ กรกช ธิปัตติ. (2566). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมเติมช่องว่าง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพรรณ*, 18(1): 147-156.
- อริวัฒน์ สิมบุตร. (2566). การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.

Auswärtiges Amt. (28.5.2020). *Außen- und Europapolitik*. เข้าถึงได้จาก Auswärtiges Amt:
<https://www.auswaertiges-amt.de/de/aussenpolitik/kultur-und-gesellschaft/deutschesprache/200988>

U Ammon. (2015). *Die Stellung der deutschen Sprache in der Welt*. Berlin, München, Boston: De Gruyter.

U

ปัจจัยทางการตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย

Marketing and Packaging Factors That Influence Thai Airways Air Hostesses' Purchasing Decisions of Cosmetics

มณฑิรา ชุนลิม Montira Chunlim*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย 2) ศึกษาปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย และ 3) ศึกษารูปแบบของบรรจุภัณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรจำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ คือสถิติเชิงบรรยาย สถิติวิเคราะห์ผลเชิงอนุมานและทดสอบความสัมพันธ์ Pearson's Correlation Coefficient ผลการวิจัย พบว่า 1) ด้านปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคด้านส่วนประสมการตลาดให้ความสำคัญกับด้านราคาในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) รองลงมาคือด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.28$) ด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 4.23$) และด้านช่องทางในการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 4.20$) 2) ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคด้านการตอบสนองของผู้ซื้อและลักษณะของผู้ซื้อ (ปัจจัยด้านจิตวิทยา) ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$)

* อาจารย์ประจำหลักสูตรการบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ คณะการจัดการ มหาวิทยาลัยชินวัตร

3) ปัจจัยภาพลักษณ์และตราสินค้าในการซื้อเครื่องสำอางด้านตราสินค้ามีความน่าเชื่อถือมีมาตรฐานรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีผลต่อการตัดสินใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$) 4) ด้านอิทธิพลของบรรจภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอางด้านรูปทรงของบรรจภัณฑ์มีผลต่อการตัดสินใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคด้านส่วนประสมการตลาด ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคและปัจจัยภาพลักษณ์ตราสินค้ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่ออิทธิพลของบรรจภัณฑ์มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยผลการวิจัยทำให้ทราบถึงความต้องการของผู้บริโภคในอนาคตรวมทั้งเป็นแนวทางปรับปรุงผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการให้ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างแท้จริงและสร้างมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์มากขึ้น

คำสำคัญ : ส่วนประสมทางการตลาด, การตัดสินใจซื้อ, ภาพลักษณ์ตราสินค้า, บรรจภัณฑ์เครื่องสำอาง

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the marketing factors affecting the decision to buy cosmetics of female flight attendants on Thai Airways, 2) study the consumer behavior factors influencing the decision to buy cosmetics of female flight attendants on Thai Airways, and 3) study the packaging-design influence on the decision to buy cosmetics of female flight attendants on Thai Airways. A questionnaire was used as a tool to collect data from a research population of 400 people. The statistics used were descriptive statistics, inferential analysis statistics, and Pearson's correlation coefficient. The research findings showed that 1) for consumer behavior factors in terms of marketing mix, price was given the highest importance ($\bar{X} = 4.55$), followed by product ($\bar{X} = 4.28$), promotion ($\bar{X} = 4.23$), and distribution channels ($\bar{X} = 4.20$); 2) for consumer behavior factors, buyer response and buyer characteristics (psychological factors) were given the highest level of importance

❖ ปัจจัยทางการตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอาง ❖
ของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย

($\bar{X}$ = 4.39); 3) for the image and brand factors in purchasing cosmetics, brand reliability and certification from the Food and Drug Administration had the highest influence on decision-making ($\bar{X}$ = 4.34), and 4) for the influence of package on purchasing cosmetic, the cosmetic packaging shape had the highest influence on decision-making ($\bar{X}$ = 4.35). The results of the hypothesis testing indicated that personal characteristics in terms of education level, consumer behavior factors in terms of marketing mix, consumer behavior factors, and brand image factors had a positive relationship with the influence of cosmetic packaging at a statistical significance level of 0.05. The research results also provided information on future consumer needs as well as guidelines for improving entrepreneurs' products to truly meet consumer needs and create more value for the products.

Keywords: Marketing Mix, Purchasing Decisions, Brand Image, Cosmetic Packaging

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจประการหนึ่งที่เกิดขึ้นจากปัญหาโควิด-19 คือ การเดินทางระหว่างประเทศมีจำนวนลดน้อยลงอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบต่อธุรกิจการบินที่พึ่งพารายได้จากการเดินทางเป็นหลัก หลังจากวิกฤตปัญหาโควิด-19 ผ่านไป การเดินทางระหว่างประเทศกลับมาคึกคัก และ สายการบินแห่งชาติไทย นั่นคือ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีกลยุทธ์การบินไทย พร้อมก้าวสู่ขอบฟ้าใหม่แห่งความภูมิใจ “Fly for The New Pride” เพื่อการเปลี่ยนแปลงที่จะนำพาการบินไทยให้ทะยานโลดแล่นบนท้องฟ้าได้ไกลกว่าเดิม พร้อมสร้างประสบการณ์ใหม่ที่น่าประทับใจให้กับผู้โดยสารและเรียกความไว้วางใจจากคนไทยในฐานะสายการบินแห่งชาติให้กลับคืนมาอีกครั้ง การบินไทยกลับมาให้บริการเที่ยวบินประจำรวมถึงเปิดเส้นทางการบินใหม่เพิ่มขึ้น ภายหลังจากที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) คลี่คลายและการยกเลิกมาตรการการจำกัดการเดินทางของหลาย ๆ ประเทศ ทำให้มีผู้โดยสารรวมในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2567 จำนวน 7.68 ล้านคน และมีอัตราการบรรทุกผู้โดยสาร (Cabin Factor) เฉลี่ย 78.1%” (Thai Airways, 2024) สายการบินไทยเป็นสายการบินที่ผู้โดยสารเลือกติด 1 ใน 10 ของสายการบิน

ที่ดีที่สุดในโลกปี 2021 จัดอันดับโดย Skytrax สถาบันวิจัยบริการการบินชั้นนำของประเทศไทย ด้วยรูปแบบการบริการที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว บริการด้วยเสน่ห์ไทย และได้รับรางวัลอันดับ 3 พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่ดีที่สุดในโลก (Thai Airways, 2023) การบินไทยจึงให้ความสำคัญเข้มงวดตรวจสอบบุคลากรพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินให้สวยสง่าอยู่เสมอ ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้พนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินดูสง่างามทั้งในเวลางาน และนอกเวลางานนั้นมาจากการใช้เครื่องสำอางเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้หญิง และเครื่องสำอางเข้ามามีอิทธิพลในชีวิตประจำวันอย่างมาก

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมความงามมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในกลุ่มผู้บริโภคที่มีความต้องการผลิตภัณฑ์เพื่อความงามและการดูแลบุคลิกภาพ พนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินเป็นกลุ่มที่ต้องใช้เครื่องสำอางเป็นประจำทุกวัน เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่เป็นมืออาชีพและสอดคล้องกับมาตรฐานของสายการบิน ในด้านการศึกษาวิจัยยังไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครื่องสำอางของกลุ่มพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบิน จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาอุตสาหกรรมธุรกิจเครื่องสำอาง โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายเป็นพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินเพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อการซื้อเครื่องสำอางและเข้าใจถึงปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดและด้านบรรจุภัณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ

ดังนั้น การศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทยและบรรจุภัณฑ์ของเครื่องสำอางมีผลต่อการตัดสินใจซื้อด้วยหรือไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์สำหรับผู้ประกอบเป็นแนวทางในการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาด และสามารถปรับปรุงพัฒนาสินค้าให้ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

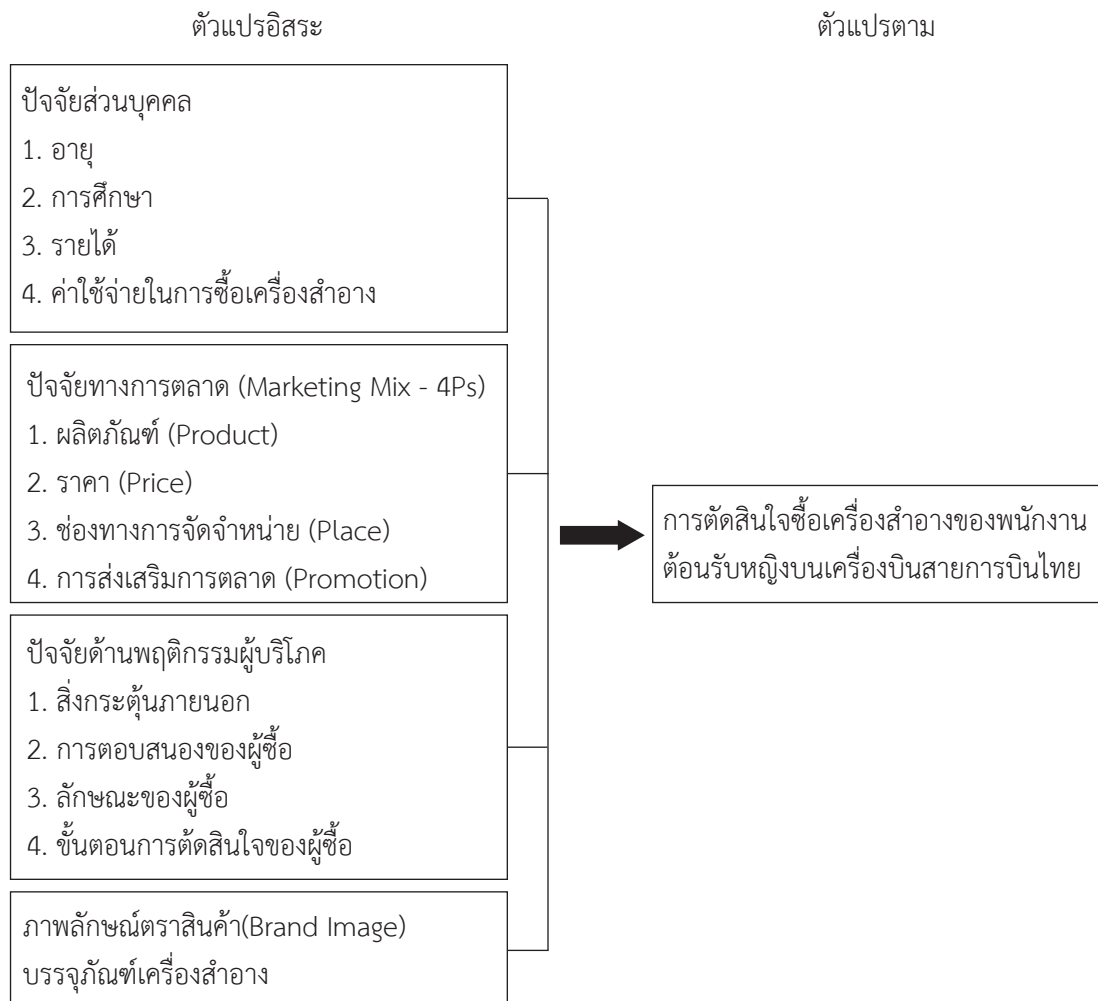
1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย
3. เพื่อศึกษารูปแบบของบรรจุภัณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย

❖ ปัจจัยทางการตลาดและบรรทัดฐานที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอาง ❖
ของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย

สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อการซื้อเครื่องสำอางไม่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคที่แตกต่างกันมีผลต่อการซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทยไม่แตกต่างกัน
3. ปัจจัยภาพลักษณ์ตราสินค้าที่แตกต่างกันมีผลต่อการซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทยไม่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย จำนวน 400 คน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย พนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย ที่มีประสบการณ์ทำงานไม่ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 3,719 คน โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณ โดยใช้สูตร Taro Yamane (1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน และทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 และแบ่งระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 4 ข้อ เกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องสำอาง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อการซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย จำนวน 42 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านภาพลักษณ์ตราสินค้าที่มีอิทธิพลต่อการซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย จำนวน 4 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยบรรจุภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทยจำนวน 7 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนน ประเมินความคิดเห็นของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย โดยแบบสอบถามมีลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Five-Point Likert Scales) ดังนี้

❖ ปัจจัยทางการตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอาง ❖
ของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย

เห็นด้วยมากที่สุด/ซื้ออย่างแน่นอน	5
เห็นด้วยมาก/น่าจะซื้อ	4
เห็นด้วยปานกลาง/ไม่แน่ใจ	3
เห็นด้วยน้อย/ไม่น่าจะซื้อ	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด/ไม่ซื้ออย่างแน่นอน	1

การพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา (IOC) มีเท่ากับ 0.975 แสดงว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับข้อความและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการ Try Out จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ (Cronbach's Alpha) (Cronbach, L. J., 1990) พบว่า ทดสอบความน่าเชื่อถือเครื่องมือว่ามีความเชื่อถือในระดับสูงมีค่าการทดสอบที่ 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย โดยแจกแบบสอบถามและแบบสอบถามผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 400 ชุด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมดซึ่งมีระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยช่วงเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน พ.ศ. 2566 เมื่อรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้อง ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม จัดหมวดหมู่และลงรหัสเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ การแจกความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inference Statistics) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE WAY ANOVA) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) วิธีการทดสอบ Least Significant Difference (LSD) test และทดสอบความสัมพันธ์ของสองตัวแปรโดยใช้สถิติทดสอบแบบ Pearson's Correlation Coefficient ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย ผลการศึกษา พบว่า

1. ด้านข้อมูลส่วนบุคคลส่วนใหญ่มี อายุ 36 – 40 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,000 - 60,000 บาท และค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องสำอางโดยเฉลี่ย 1,000 - 5,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคด้านส่วนประสมการตลาดเครื่องสำอาง ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด ดังนี้

2.1 ด้านราคา ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.55 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด โดยสูงสุด คือ ราคาเหมาะสมเมื่อเทียบกับคุณภาพ มีค่าเฉลี่ย 4.70 รองลงมา ราคาเหมาะสมเมื่อเทียบกับปริมาณ และ ระดับของราคาคู่แข่งค่ากว่าเมื่อเปรียบเทียบกับสินค้ายี่ห้ออื่น

2.2 ด้านผลิตภัณฑ์ ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 โดยสูงสุด ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและมีมาตรฐานมีค่าเฉลี่ย 4.81 รองลงมา บรรจุภัณฑ์มีรูปทรงและขนาดเหมาะสมแก่การพกพาให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ ประเภทของผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายให้เลือกใช้ และบรรจุภัณฑ์มีการออกแบบที่สวยงามโดดเด่นแตกต่างจากยี่ห้ออื่น

2.3 ด้านการส่งเสริมการตลาด ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.23 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อดีและประโยชน์ในการใช้ผลิตภัณฑ์อย่างครบถ้วนให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ มีการส่งเสริมการตลาดที่ตรงกับความต้องการ เช่น การแจกสินค้าตัวอย่าง การสะสมแต้ม และมีการโฆษณาที่น่าสนใจในสื่อต่าง ๆ

2.4 ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ให้ความสำคัญในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 โดยสูงสุด คือ มีความสะดวกในการเดินทางไปยังสถานที่จำหน่าย รองลงมา มีช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลาย และให้ความสำคัญระดับมาก ได้แก่ สามารถซื้อหาสินค้าและชำระเงินผ่านช่องทางออนไลน์

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย ผลการศึกษา พบว่า

❖ ปัจจัยทางการตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอาง ❖
ของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย

1. ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคในการตอบสนองของผู้ซื้อ ลักษณะของผู้ซื้อ (ปัจจัยด้านจิตวิทยา) และการตัดสินใจซื้อสินค้า โดยมีผลการวิจัย ดังนี้

1.1 ด้านลักษณะของผู้ซื้อ (ปัจจัยด้านจิตวิทยา) ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 โดยสูงสุด มีการให้ข้อมูลที่สร้างความเชื่อมั่นในตัวผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.60 รองลงมา ด้านการตอบสนองของผู้ซื้อและลักษณะของผู้ซื้อ (ปัจจัยด้านจิตวิทยา) ให้ความสำคัญผลิตภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพ เห็นผลลัพธ์ได้ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.77 รองลงมา ร้านค้าที่เชื่อถือได้ และพนักงานขายให้ข้อมูลสินค้าที่ชัดเจน ช่วงเวลาที่มีการส่งเสริมการขายแบบลดราคา ตราสินค้ามีชื่อเสียง และช่วงที่มีการส่งเสริมการขายมีของสมนาคุณ

1.2 ด้านกระบวนการตัดสินใจ

1.2.1 ด้านการตัดสินใจซื้อ มีการตัดสินใจในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 โดยสูงสุดตัดสินใจเลือกจากผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับความต้องการ มีค่าเฉลี่ย 4.71 รองลงมา ตัดสินใจเลือกสินค้าที่มีมาตรฐานรองรับจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือ อ.ย. และมีการตัดสินใจในระดับมาก ได้แก่ ตัดสินใจเลือกจากตราสินค้าที่มีชื่อเสียงและตัดสินใจเลือกจากผู้ขายที่น่าเชื่อถือ

1.2.2 ด้านพฤติกรรมภายหลังการซื้อ มีการตัดสินใจในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการรับประกันสินค้า มีค่าเฉลี่ย 4.3 รองลงมา มีการรับคืนหรือเปลี่ยนสินค้าให้เมื่อเกิดความเสียหายจากการขนส่ง และมีศูนย์รับร้องเรียนลูกค้าเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

1.2.3 ด้านการประเมินทางเลือก มีการตัดสินใจในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 โดยสูงสุดคือประเมินความเหมาะสมระหว่างคุณค่าของสินค้าและราคา มีค่าเฉลี่ย 4.56 รองลงมา ประเมินช่องทางจัดจำหน่ายมีความน่าเชื่อถือมีการตัดสินใจในระดับมาก

1.2.4 ด้านการรับรู้ปัญหา มีการตัดสินใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 โดยสูงสุด ต้องการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับสภาพผิวมีค่าเฉลี่ย 4.67 รองลงมา ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่ใช้อยู่หมด

1.2.5 ด้านการค้นหาข้อมูล มีการตัดสินใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 มีการตัดสินใจในระดับมากที่สุด คือ ค้นหาข้อมูลด้วยตัวเองจากแหล่งข้อมูลในอินเทอร์เน็ตประกอบการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ย 4.30

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษารูปแบบของบรรจุภัณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย ผลการวิเคราะห์ พบว่า

1. ปัจจัยภาพลักษณ์และตราสินค้าในการซื้อเครื่องสำอางมีผลต่อการตัดสินใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.34 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 โดยมีการตัดสินใจสูงสุด ตราสินค้ามีความน่าเชื่อถือ มีมาตรฐานรองรับจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือ อ.ย. มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้า มีค่าเฉลี่ย 4.54 รองลงมา แสดงให้เห็นว่า แบนด์หรือภาพลักษณ์ของตราสินค้าของเครื่องสำอางที่เป็นที่รู้จักและน่าเชื่อถือ จะสามารถทำให้รู้สึกว่าเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ

2. อิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอางมีผลต่อการตัดสินใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 โดยมีการตัดสินใจสูงสุด ด้านรูปทรงของบรรจุภัณฑ์สามารถสร้างความเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องสำอางได้ มีค่าเฉลี่ย 4.62 รองลงมา ด้านบรรจุภัณฑ์ที่สามารถรักษาคุณภาพของเครื่องสำอางมิให้เปลี่ยนแปลงไปแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับรูปทรงบรรจุภัณฑ์ การออกแบบบรรจุภัณฑ์สามารถทำให้เกิดความประทับใจเมื่อแรกเห็นได้ วัสดุของบรรจุภัณฑ์มีรูปแบบกลมกลืนสอดคล้องกับเครื่องสำอางและสีที่ใช้บนหีบห่อบรรจุภัณฑ์มีความสวยงาม เข้ากันได้ดีและ เหมาะสมกับเครื่องสำอาง สามารถสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ซื้อได้ถึงแม้ยังมิได้สัมผัสตัวเครื่องสำอาง

ผลการวิเคราะห์สมมติฐานงานวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีผลต่ออิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอางแตกต่างกัน โดยกลุ่มพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทยที่ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจะให้ความสำคัญต่ออิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอางต่ำกว่ากลุ่มพนักงานระดับการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก และกลุ่มพนักงานระดับการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโทจะให้ความสำคัญต่ออิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอางต่ำกว่ากลุ่มพนักงานระดับปริญญาเอก

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคในด้านส่วนประสมการตลาดของเครื่องสำอางมีความสัมพันธ์กับอิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอาง โดยผลการทดสอบด้านการส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์สูงสุด รองลงมา ด้านช่องทางในการจัดจำหน่าย ด้านราคา และด้านผลิตภัณฑ์ตามลำดับ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคในด้านการตอบสนองของผู้ซื้อ ลักษณะของผู้ซื้อ (ปัจจัยด้านจิตวิทยา) มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่ออิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอาง โดยผลการทดสอบพบว่า ด้านการตอบสนองของผู้ซื้อที่มีความสัมพันธ์สูงสุด รองลงมาด้านลักษณะของผู้ซื้อ (ปัจจัยด้านจิตวิทยา) ตามลำดับ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ การตัดสินใจซื้อสินค้า มีความสัมพันธ์กับอิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอาง ด้านพฤติกรรมภายหลัง

❖ ปัจจัยทางการตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอาง ❖
ของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย

การซื้อ มีความสัมพันธ์สูงสุด รองลงมา ด้านการประเมินทางเลือก ด้านการค้นหาข้อมูล ด้านการตัดสินใจซื้อ และด้านการรับรู้ปัญหา ตามลำดับ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยภาพลักษณ์ตราสินค้าเครื่องสำอางมีความสัมพันธ์กับอิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอาง มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่ออิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอาง อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย มีรายละเอียดในการอภิปรายผล ดังนี้

1. ด้านส่วนประสมการตลาดของเครื่องสำอางมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่ออิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอาง ซึ่งสอดคล้องกับประภาพร คงเขียว (2563) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาดมีแนวโน้มซื้อเครื่องสำอางจากเกาหลีได้สูงกว่าญี่ปุ่น และ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา ด้านช่องทางการ จัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอาง เคาน์เตอร์แบรนด์ ผ่านทางแอปพลิเคชันออนไลน์ (จอย พันธะแดง, 2564)

2. ด้านพฤติกรรมผู้บริโภคในการซื้อเครื่องสำอางมีความสำคัญในด้านการตอบสนองของผู้ซื้อและด้านลักษณะของผู้ซื้อที่ตัดสินใจเลือกจากผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับความต้องการ ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้โดยใช้ Buyer Decision Process Model ของ Kotler (2018) ซึ่งระบุว่าผู้บริโภคจะประเมินปัจจัยหลายด้านก่อนการตัดสินใจซื้อ โดยหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อความเชื่อมั่นในการเลือกซื้อสินค้า คือ ภาพลักษณ์ของตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ และ ด้านภาพลักษณ์ตราสินค้าเครื่องสำอางมีความสัมพันธ์เชิงบวกมีอิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ในการซื้อเครื่องสำอาง ทั้งนี้ ผลวิจัยยังสอดคล้องกับ Brand Image Theory ซึ่งอธิบายว่า บรรจุภัณฑ์ที่ออกแบบมาอย่างดีสามารถเพิ่มคุณค่าการรับรู้ของตราสินค้า และสร้าง Brand Loyalty ได้ในระยะยาว (Kotler & Keller, 2016)

ดังนั้น การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางและประโยชน์ในการใช้งานเพื่อที่สามารถแข่งขันกับแบรนด์อื่นได้ รูปแบบ วัสดุ สี และการออกแบบบรรจุภัณฑ์ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เครื่องสำอางมีความโดดเด่น แตกต่างจากแบรนด์อื่น และเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางของผู้บริโภคในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ:

ข้อเสนอแนะจากผลวิจัย

1. พัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดให้ตรงกับความต้องการ ความเชื่อมั่นในคุณภาพ และลักษณะการใช้งานของผู้บริโภคกลุ่มนี้หรือกลุ่มที่คล้ายคลึงมากยิ่งขึ้น
2. ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องสำอาง สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจให้ตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายของธุรกิจได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาอิทธิพลของบรรจุภัณฑ์มีผลต่อการซื้อเครื่องสำอางของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทยเชิงเปรียบเทียบระหว่างตรายี่ห้อหรือผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางไทยและต่างประเทศ
2. ศึกษาในกลุ่มผู้บริโภคทั่วไปโดยจำแนกตามอาชีพ รายได้ และลักษณะการปฏิบัติงาน เพื่อผลการศึกษานำข้อมูลมาใช้เป็นประโยชน์ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์และกิจกรรมการตลาดเชิงกลยุทธ์บรรจุภัณฑ์มีเครื่องสำอางในโอกาสต่อไป
3. เพื่อให้การศึกษารอบคลุมกลุ่มตัวอย่าง ทั้งเพศชายและเพศหญิง เนื่องจากกลุ่มเพศชายมีแนวโน้มในการดูแลผิวพรรณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

รายการอ้างอิง

- จอย พันธุ์แดง. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางเคาน์เตอร์แบรนด์ ผ่านทางแอปพลิเคชันออนไลน์ ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ประภาพร คงเขียว. (2562). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางจากเกาหลีใต้และญี่ปุ่นของผู้บริโภคในเจนเอเรชั่น Z (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2566. จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/xmlui/handle/123456789/3842>
- Aaker, D.A. (2002). *Building strong brand*. New York: The Free Press.
- Cosper, A. (2016). *Purposes of Cosmetic Packaging*. Retrived february, 2023, from <https://www.desjardin.fr/en/blog/purposes-of-cosmetic-packaging>
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.

❖ ปัจจัยทางการตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอาง ❖
ของพนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบินสายการบินไทย

- Kotler, P., Armstrong, G. (1999). *Principles of Marketing* (8th ed). New Jersey: Prentice-Hall International, Inc.
- Kotler, P. (2000). *Principle of marketing* (2nd Ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall
- Kotler, P., & Keller, K. L. (2016). *Marketing Management* (15th ed.). Pearson Education.
- Kotler, P. & Armstrong, G. (2018). *Principles of marketing* (17th ed). Harlow: Pearson Education
- Pistono, D. (2012). *The 10 Most Creatively Packaged Cosmetics*. Retrieved January, 2023, from <https://stylecaster.com/beauty/top-creative-cosmetic-product>
- Thai Airways. (2023, February 25). แบบแสดงรายงานข้อมูลประจำปี / รายงานประจำปี 2564. Retrieved, from <https://www.thaiairways.com>
- Thai Airways. (2024, October 3). *Fly for The New Pride*” Retrieved, from <https://www.thaiairways.com>
- Yamane, T. (1973). *Statistics Introductory Analysis* (2nd ed.). Harper & Row: New York. Publishers.

The Impact of Professional Identity on Work Engagement Among Counselors in Chinese Private Universities: The Mediating Role of Proactive Personality

Shaopu Xu*

Hatairat Lertjanyakit**

Abstract

This study aims to explore the relationship between professional identity and work-engagement among counselors in private universities in China, with a particular focus on the mediating role of pro-active personality. The research employs a quantitative approach, utilizing surveys to collect data from 439 counselors in private universities in Sichuan Province. Structural equation modeling (SEM) is applied to analyze the relationships among professional identity, proactive personality, and workengagement. The results indicate a significant positive correlation between professional identity and work-engagement, with proactive personality enhancing this relationship. The findings suggest that counselors with a stronger professional identity are more engaged in their work, and those with a proactive personality exhibit even higher level of engagement. This study contributes to the literature by highlighting the importance of proactive personality in

* Doctoral Student Candidate, Graduate School, Stamford International University

** Advisor

the development of professional identity and its impact on
work engagement, providing valuable insights for enhancing
the professional development of counselors in private universities.

Keywords: Chinese Private Universities, Professional Identity, Work-Engagement,
Pro-active Personality

Introduction

Counselors in Chinese private universities play a pivotal role in student development, yet they face challenges like limited resources, recognition, and professional support. This study examines the relationship between professional identity and work engagement, with a focus on proactive personality as a mediating factor. Grounded in Professional Identity Construction Theory, Work Engagement Theory, and Proactive Personality Theory, the research uses data from 439 counselors in Sichuan Province. By exploring how these factors interact, the study aims to provide insights into improving counselor effectiveness, satisfaction, and ultimately, enhancing student outcomes in private universities.

Literature Review

Professional identity, work engagement, and proactive personality are three key factors in understanding the job performance of counselors in Chinese private universities.

Professional identity

Professional identity refers to the recognition and internalization of one's professional roles, responsibilities, and values, shaped by factors such as education, training, experience, and organizational environment (Brown & Miller, 2016). It encompasses four dimensions: self-identity (personal recognition of the counselor's role), student identity (how students perceive counselors), school identity (counselors' alignment with their institutions), and social identity (societal

recognition and support) (Smith & Jones, 2018; Liu & Wang, 2023). These dimensions collectively influence counselors' work engagement, commitment, and effectiveness, particularly in private universities where resources and recognition may be limited (Huo, 2024; Su & Liu, 2024).

Work engagement

Work engagement refers to the level of involvement and enthusiasm that individuals bring to their work, comprising vitality, dedication, and focus (Schaufeli et al., 2002; Zhang et al., 2022). Vitality reflects the energy and positive emotions at work, which are crucial for sustaining motivation (Liu & Wang, 2023); dedication denotes commitment and involvement, highlighting perseverance in the face of challenges (Ma & Zhang, 2022); focus involves deep concentration, which leads to higher job satisfaction and performance (Yao & Tao, 2023). Studies have shown that work engagement not only enhances job performance but also promotes overall well-being and career development (Feng & Jiang, 2024). Furthermore, a strong professional identity significantly fosters work engagement, thereby contributing positively to both individual outcomes and organizational success (Zhuang, 2022).

Proactive personality

Proactive personality is the tendency of an individual to take initiative, anticipate future challenges, and actively influence their environment to drive change (Bateman & Crant, 1993). In the context of counseling, a proactive personality manifests in counselors who are proactive in identifying student needs, proposing innovative solutions, and taking action to improve their work environment (Chen, 2022). This trait is particularly valuable in educational settings, where adaptability and forward-thinking are essential for effectively supporting students and enhancing institutional outcomes (Jiang & Wu, 2023). Research has shown that counselors with a strong proactive personality are more likely to be engaged in their work, exhibit higher job satisfaction, and contribute positively to their institution's success (Smith et al., 2018; Yao & Tao, 2023).

Conceptual Framework

This study proposes a mediation model to explore the impact of professional identity on work engagement among counselors in Chinese private universities, with a focus on the mediating role of proactive personality. According to existing literature, professional identity is seen as a multifaceted construct encompassing self-identity, student identity, school identity, and social identity, each contributing to the counselor's sense of purpose and role alignment (Liu & Wang, 2023). Research indicates that a strong professional identity positively influences work engagement, reflected in dimensions such as vitality, dedication, and focus (Zhuang, 2022). Proactive personality, defined as the tendency to take initiative and effect change, is hypothesized to mediate this relationship. Counselors with a proactive personality are more likely to channel their professional identity into active engagement in their work, thereby enhancing overall work engagement (Chen, 2022; Yao & Tao, 2023). The proposed model suggests that proactive personality serves as a critical intermediary linking professional identity to work engagement, offering deeper insights into how counselors in private universities can be supported to maximize their professional potential.

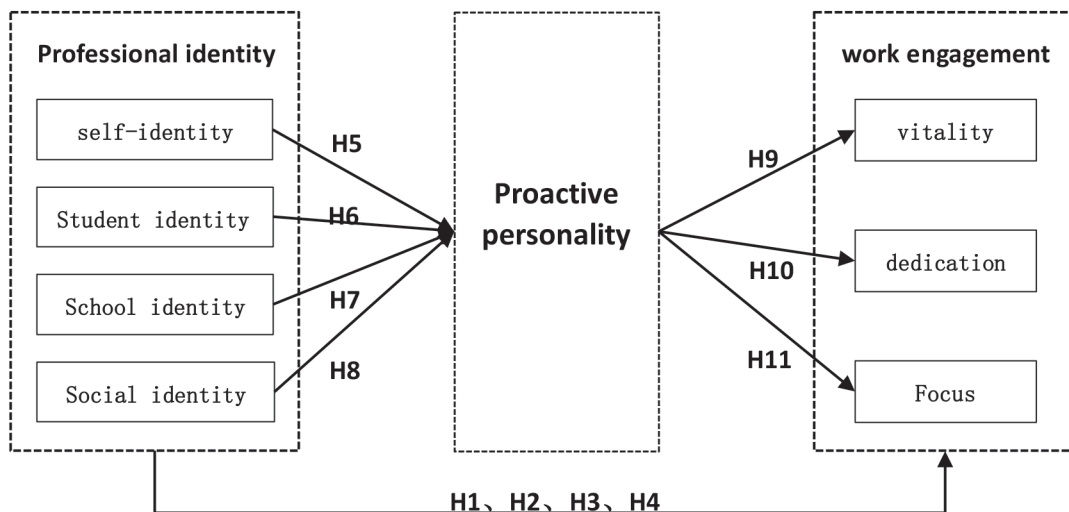

Figure 1 Conceptual Framework

Research Hypotheses

- H1: Self identity has a significant impact on counselor work engagement.
- H2: Student identity has a significant impact on counselor work engagement.
- H3: School identity has a significant impact on counselor work engagement.
- H4: Social identity has a significant impact on the work engagement of counselors.
- H5: Self identity has a significant impact on the proactive personality of counselors.
- H6: Student identity has a significant impact on the proactive personality of counselors.
- H7: School identity has a significant impact on the proactive personality of counselors.
- H8: Social identity has a significant impact on the proactive personality of counselors.
- H9: Proactive personality has a significant impact on the work vitality of counselors.
- H10: Proactive personality has a significant impact on the work dedication of counselors.
- H11: Proactive personality has a significant impact on the work focus of counselors.

Research Methodology

This study utilizes quantitative methods to investigate the impact of professional identity on work engagement among counselors in private universities in China, with a specific focus on analyzing the mediating role of proactive personality. The sample is drawn from 55 private universities in Sichuan Province, China, and consists of 460 counselors selected through a combination of cluster sampling and simple random sampling methods, yielding 439 valid responses. Data analysis employs Structural Equation Modeling (SEM) to evaluate the direct and indirect pathways through which professional identity affects work engagement.

The study design and sampling strategy are aimed at ensuring the representativeness and generalizability of the research findings, with careful consideration of regional and institutional characteristics.

Descriptive Statistical Analysis

This study examines the impact of professional identity on work engagement among counselors in Sichuan's private universities. A total of 460 surveys were distributed, and 439 valid responses were collected, representing diverse demographics. The sample is predominantly female (73.1%), with over 60% aged under 35 and having less than five years of experience. The majority (80%) hold postgraduate degrees, while fewer than 25% have senior professional titles or management positions. This broad distribution of samples enhances the universality and reliability of the research findings.

Reliability analysis

Table 1 Reliability Analysis Table

Variable	Cronbach's alpha	Number of items
Self identity	0.885	4
Student identity	0.921	6
School identity	0.915	6
Social identity	0.863	4
Proactive personality	0.931	10
Vitality	0.877	5
Dedication	0.910	6
Focus	0.898	6
Professional identity	0.906	20
Work engagement	0.925	17

The reliability of the constructs was assessed using Cronbach's alpha coefficients, as shown in Table 1. All variables demonstrated high reliability, with Cronbach's alpha values exceeding the acceptable threshold of 0.70, indicating good internal consistency among the items. Specifically, the reliability coefficients for the dimensions of professional identity ranged from 0.863 to 0.921, while the proactive personality and work engagement scales also showed strong reliability, with alpha values of 0.931 and 0.925, respectively. These results suggest that the measurement instruments used in this study are reliable for capturing the intended constructs.

Validity Analysis

Table 2 KMO and Bartlett's Test Results

KMO		0.954
	Approx. Chi-Square	13768.953
Bartlett	<i>df</i>	1081
	<i>p</i>	0.000

As shown in Table 2, the KMO value for the survey scale is 0.954, well above the minimum threshold of 0.5, indicating a high level of sampling adequacy. Additionally, Bartlett's test produced a chi-square value of 13,768.953 with a significance level of $p < 0.001$, confirming that the correlations between the variables are statistically significant. These results suggest that the variables in this study are strongly interrelated, making factor analysis highly appropriate for further investigation.

Correlation analysis

Table 3 Correlation Analysis Table

	1	2	3	4	5	6	7	8
1 Self identity	0.812							
2 Student identity	0.274	0.814						
3 School identity	0.355	0.297	0.802					
4 Social identity	0.376	0.291	0.404	0.782				
5 Proactive personality	0.430	0.364	0.520	0.497	0.759			
6 Vitality	0.512	0.442	0.513	0.492	0.519	0.767		
7 Dedication	0.424	0.344	0.491	0.473	0.530	0.504	0.793	
8 Focus	0.447	0.438	0.473	0.495	0.567	0.525	0.504	0.772

Note: * refers to $p < 0.05$: ** refers to $p < 0.01$: *** refers to $p < 0.001$

As shown in Table 3, the correlation coefficients are all significant, with p values less than 0.05. This indicates strong correlations between self-identity, student identity, school identity, social identity, proactive personality, and the dimensions of work engagement (vitality, dedication, focus). The results suggest that higher levels of professional identity are positively associated with increased work engagement and proactive behavior among counselors.

Hypotheses Testing

Table 4 Testing the mediating effect of proactive personality on occupational identity and various dimensions of work engagement

Path		β	SE	BootLLCI	BootULCI
Self identity →	Total effect	0.434	0.032	0.371	0.496
proactive personality →	Direct effects	0.271	0.03	0.213	0.329
work engagement	Indirect effects	0.163	0.02	0.125	0.205
Student identity →	Total effect	0.355	0.032	0.292	0.419
proactive personality →	Direct effects	0.217	0.028	0.161	0.272
work engagement	Indirect effects	0.139	0.02	0.101	0.179
School identity →	Total effect	0.497	0.033	0.432	0.562
proactive personality →	Direct effects	0.300	0.034	0.234	0.366
work engagement	Indirect effects	0.197	0.024	0.153	0.246
Social identity →	Total effect	0.475	0.033	0.410	0.539
proactive personality →	Direct effects	0.287	0.032	0.224	0.351
work engagement	Indirect effects	0.188	0.024	0.144	0.238

The results show that professional identity and its dimensions still significantly influence work engagement, even with proactive personality as a mediator. Self-identity has a total effect of 0.434 (direct: 0.271, indirect: 0.163), confirming that proactive personality partially mediates the relationship between professional identity and work engagement, supporting the hypotheses.

Table 5 Testing the mediating effect of proactive personality on occupational identity and various dimensions of vitality engagement

Path		β	SE	BootLLCI	BootULCI
Self identity → proactive personality → Vitality engagement	Total effect	0.434	0.036	0.363	0.506
	Direct effects	0.311	0.037	0.238	0.384
	Indirect effects	0.124	0.020	0.087	0.165
Student identity → proactive personality → Vitality engagement	Total effect	0.343	0.037	0.271	0.415
	Direct effects	0.231	0.036	0.161	0.301
	Indirect effects	0.112	0.019	0.077	0.149
School identity → Proactive personality → Vitality engagement	Total effect	0.461	0.039	0.385	0.538
	Direct effects	0.308	0.043	0.224	0.393
	Indirect effects	0.153	0.024	0.108	0.202
Social identity → proactive personality → vitality engagement	Total effect	0.419	0.039	0.343	0.496
	Direct effects	0.266	0.042	0.184	0.348
	Indirect effects	0.154	0.023	0.111	0.203

The results show that professional identity and its dimensions significantly influence vitality engagement, even with proactive personality as a mediator. Self-identity has a total effect of 0.434 (direct: 0.311, indirect: 0.124), student identity 0.343 (direct: 0.231, indirect: 0.112), school identity 0.461 (direct: 0.308, indirect: 0.153), and social identity 0.419 (direct: 0.266, indirect: 0.154). These findings confirm that proactive personality partially mediates the relationship between professional identity and vitality engagement.

Table 6 A test of the mediating effect of proactive personality on professional identity and various dimensions of dedication engagement

Path		β	SE	BootLLCI	BootULCI
Self identity → proactive personality → dedication engagement	Total effect	0.434	0.047	0.341	0.526
	Direct effects	0.25	0.047	0.158	0.343
	Indirect effects	0.184	0.026	0.136	0.237
Student identity → proactive personality → dedication engagement	Total effect	0.329	0.047	0.237	0.422
	Direct effects	0.172	0.045	0.084	0.260
	Indirect effects	0.157	0.024	0.113	0.206
School identity → proactive personality → dedication engagement	Total effect	0.547	0.049	0.452	0.643
	Direct effects	0.337	0.053	0.233	0.441
	Indirect effects	0.210	0.032	0.151	0.278
Social identity → proactive personality → dedication engagement	Total effect	0.511	0.048	0.417	0.606
	Direct effects	0.308	0.051	0.208	0.408
	Indirect effects	0.204	0.030	0.148	0.266

The results show that professional identity and its dimensions continue to significantly influence dedication engagement, even with proactive personality as a mediator. Self-identity has a total effect of 0.434 (direct: 0.25, indirect: 0.184), student identity 0.329 (direct: 0.172, indirect: 0.157), school identity 0.547 (direct: 0.337, indirect: 0.210), and social identity 0.511 (direct: 0.308, indirect: 0.204). These findings confirm that proactive personality partially mediates the relationship between professional identity and dedication engagement.

Table 7 A test of the mediating effect of proactive personality on professional identity and various dimensions of focused engagement

Path		β	SE	BootLLCI	BootULCI
Self identity → proactive personality → focused engagement	Total effect	0.432	0.042	0.349	0.516
	Direct effects	0.251	0.042	0.169	0.33
	Indirect effects	0.181	0.026	0.133	0.235
Student identity → proactive personality → focused engagement	Total effect	0.394	0.041	0.313	0.475
	Direct effects	0.247	0.039	0.171	0.323
	Indirect effects	0.147	0.024	0.104	0.195
School identity → proactive personality → focused engagement	Total effect	0.483	0.045	0.394	0.571
	Direct effects	0.254	0.048	0.161	0.348
	Indirect effects	0.228	0.032	0.169	0.294
Social identity → proactive personality → focused engagement	Total effect	0.493	0.044	0.408	0.579
	Direct effects	0.288	0.045	0.2	0.377
	Indirect effects	0.205	0.031	0.148	0.269

The results show that professional identity and its dimensions still significantly impact focused engagement, even with proactive personality as a mediator. Self-identity has a total effect of 0.432 (direct: 0.251, indirect: 0.181), student identity 0.394 (direct: 0.247, indirect: 0.147), school identity 0.483 (direct: 0.254, indirect: 0.228), and social identity 0.493 (direct: 0.288, indirect: 0.205). These findings confirm that proactive personality partially mediates the relationship between professional identity and focused engagement.

Discussion

According to the study, professional identity significantly impacts counselors' work engagement, with proactive personality playing a crucial role in this process. Deep identification with self-identity, student identity, school identity, and social identity directly promotes work engagement and performance (Brown & Miller,

2016; Bateman & Crant, 1993). To leverage these findings effectively, universities can implement targeted professional development programs. These programs should focus on strengthening counselors' connection to their professional roles and the broader educational mission. By organizing workshops, mentorship programs, and role-specific training, universities can enhance counselors' self-identity, student identity, school identity, and social identity, thereby fostering increased vitality, dedication, and focus in their work.

Recommendations

The study's findings hold practical significance for private universities seeking to bolster counselor effectiveness and satisfaction. Institutions should implement robust professional development policies that include ongoing training and mentorship to nurture counselors' professional identities effectively. Emphasizing research-driven practices and cultivating a supportive organizational culture are pivotal for sustaining counselor motivation. Regular feedback mechanisms and adaptable program strategies should be in place to ensure continuous improvement. Collaborating with stakeholders and forging partnerships will enrich counselor development efforts, fostering an engaged counseling workforce dedicated to enhancing student success and institutional excellence.

Cultivating Proactive Personality

Institutions should also prioritize the development of counselors' proactive personality traits. This can be achieved through training that encourages initiative, problem-solving, and innovation. By fostering a culture that rewards proactive behaviors, counselors are likely to become more engaged, taking greater ownership of their roles and contributing more actively to student development and institutional goals.

Tailored Support Based on Demographics

Given that demographic factors such as age, gender, and work experience moderate the relationship between professional identity and work engagement, universities should consider these variables when designing support programs. For example, younger or less experienced counselors might benefit from more structured guidance and mentorship, while more experienced counselors could be provided with opportunities for leadership roles or advanced training to keep them engaged.

Creating a Supportive Work Environment

The research underscores the importance of a supportive work environment in enhancing professional identity and work engagement. Universities should ensure that counselors feel recognized and valued by the institution, which can be achieved through recognition programs, career advancement opportunities, and a clear communication of the institution's appreciation for the counselors' work.

Policy and Management Strategies

Administrators and policymakers can use these findings to develop more effective management strategies that align with the needs and motivations of counselors. By integrating professional identity enhancement into institutional policies and offering incentives for proactive behavior, universities can create a more dynamic and engaged counseling workforce, ultimately leading to improved student outcomes and institutional success.

References

- Bateman, T. S., & Crant, J. M. (1993). The proactive component of organizational behavior: A measure and correlates. *Journal of Organizational Behavior*, 14(2), 103-118.
- Brown, G., & Miller, A. (2016). Professional identity and its impact on job satisfaction. *Journal of Occupational Health Psychology*, 21(4), 442-455.
- Chen, X. (2022). The role of proactive personality in educational settings. *Journal of Educational Psychology*, 115(2), 302-317.
- Feng, R., & Jiang, H. (2024). The impact of professional identity on work engagement in private universities. *Higher Education Research*, 34(1), 56-70.
- Huo, X. (2024). Professional identity challenges in private universities: A comprehensive analysis. *Journal of Educational Administration*, 42(2), 118-134.
- Jiang, L., & Wu, Y. (2023). Proactive personality as a predictor of innovation in education. *Journal of Innovative Teaching Strategies*, 19(3), 205-220.
- Liu, X., & Wang, J. (2023). Professional identity and work engagement among educators in China. *Asian Journal of Education*, 18(4), 320-338.
- Ma, Y., & Zhang, W. (2022). The role of dedication in work engagement: Evidence from Chinese universities. *Journal of Educational Leadership*, 10(3), 150-168.
- Schaufeli, W. B., Salanova, M., González-Romá, V., & Bakker, A. B. (2002). The measurement of engagement and burnout: A two sample confirmatory factor analytic approach. *Journal of Happiness Studies*, 3(1), 71-92.
- Smith, R., & Jones, P. (2018). The relationship between professional identity and job satisfaction. *Journal of Occupational Health*, 63(2), 157-170.
- Yao, P., & Tao, X. (2023). The mediating role of proactive personality in the relationship between professional identity and work engagement. *Journal of Personality and Social Psychology*, 120(4), 489-506.
- Zhang, Q., Liu, R., & Zhang, W. (2022). Dimensions of work engagement: Exploring vitality, dedication, and focus. *Journal of Organizational Behavior*, 43(2), 212-229.
- Zhuang, Y. (2022). The influence of professional identity on work engagement: A study of Chinese university counselors. *Journal of Counseling Psychology*, 69(1), 101-115.

หลักเกณฑ์การเสนอบทความทางวิชาการหรือบทความจากงานวิจัย

รายละเอียดบทความ

1. เป็นบทความด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 - สาขาการจัดการทั่วไป สาขาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาโฆษณาและประชาสัมพันธ์ สาขาสื่อสารการตลาด สาขาการตลาด สาขานิติศาสตร์ สาขาวิชาภาษาและภาษาศาสตร์ สาขาคอมพิวเตอร์กราฟฟิก สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา สาขาวิชาภาษาตะวันออก ภาษาสันสกฤต สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม และสาขาวิชานาฏศิลป์ เป็นต้น
2. บทความจากงานวิจัย (นักศึกษา) ต้องผ่านการรับรองของอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนทุกบทความ โดยทางวารสารฯ จะส่งเอกสารการรับรองของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เขียนนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาเซ็นชื่อ แล้วส่งกลับคืนให้ทางวารสารฯ
3. ต้นฉบับต้องพิมพ์ด้วยต้นฉบับ ภาษาไทย ขนาดอักษร Angsana 16 และภาษาอังกฤษ ขนาดอักษร Times New Romans 12 บนหน้ากระดาษ A4 เว้นห่างจากขอบ 1 นิ้วโดยรอบ ความยาวไม่เกิน 13 หน้า
4. ให้จัดส่งข้อมูลทางอีเมล โดยส่งมาที่ sjujournal@stjohn.ac.th
5. ชื่อเรื่อง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง ชื่อ-นามสกุลของผู้เขียน (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) พิมพ์ไว้ต่อจากชื่อเรื่องให้ชัดเจนที่สุด และให้ใส่ชื่อ-นามสกุลของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ที่ปรึกษาร่วม (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) พิมพ์ใต้ชื่อผู้เขียนตามลำดับส่วนคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการและสังกัดที่อยู่ของผู้เขียนให้พิมพ์ไว้เป็นเชิงอรรถในหน้าแรก (ภาษาไทย) หากเป็นบทความจากงานวิจัย ที่ทำมากกว่า 1 ท่าน ให้ระบุชื่อผู้ร่วมวิจัยด้วย
6. ทั้งบทความวิชาการและบทความจากงานวิจัยภาษาไทยต้องมีบทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มีความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ A4 โดยมีจำนวนคำ 300-320 คำ
7. หากเป็นงานแปลหรือเรียบเรียงจากภาษาต่างประเทศต้องมีหลักฐานการอนุญาตให้ตีพิมพ์เป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์
8. บทความต้องเป็นบทความที่ **ไม่เคย** ตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน
9. บทความที่ส่งมาเพื่อให้พิจารณาตีพิมพ์จะได้รับการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาเกี่ยวข้องกับบทความอย่างน้อย 2 ท่าน ในกรณีที่ผู้ขอส่งบทความตีพิมพ์ต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการ ขอให้แจ้งวารสารฯ ด้วย เพื่อจะได้ดำเนินการให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย 3 ท่าน ตรวจสอบบทความ

10. บทความที่ไม่ผ่านการพิจารณาให้ตีพิมพ์ ทางกองบรรณาธิการจะแจ้งให้ผู้เขียนทราบ โดยจะ ไม่ส่งต้นฉบับคืน และ ไม่คืนค่าใช้จ่าย ในการนำบทความลงตีพิมพ์ในวารสารฯ เช่นกัน
11. ค่าใช้จ่ายในการนำบทความลงตีพิมพ์ในวารสารเซนต์จอห์น จำแนกดังนี้
- บทความโดยทั่วไป จำนวน 6,000 บาท
 - บทความภาษาต่างประเทศ จำนวน 8,000 บาท
- โดยนำส่งตามเลขที่บัญชีดังนี้ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น 129 -3-116123 ธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขา 129 ลาดพร้าว

ส่วนประกอบบทความ ตามลำดับดังนี้	ลักษณะตัวอักษร	รูปแบบการพิมพ์	ขนาดตัวอักษร
ชื่อบทความ	เน้น	กลางหน้ากระดาษ	18
ชื่อผู้แต่ง - ภาษาอังกฤษ - ภาษาไทย	เน้น	ชิดขวา	16
บทคัดย่อ - ภาษาอังกฤษ - ภาษาไทย	เน้น	ชิดซ้าย	18
หัวข้อแบ่งตอน	เน้น	ชิดซ้าย	18
หัวข้อย่อย	ปกติ	ใช้หมายเลข	16
เนื้อหาบทความ	ปกติ	-	16
การเน้นข้อความในบทความ	ปกติ	-	16
ข้อความในตาราง	ปกติ	-	14
ข้อความอ้างอิง	ปกติ	ลงมา 1 ย่อหน้า	14
เอกสารอ้างอิง	เน้น	ชิดซ้าย	18
รูปที่	ปกติ	กลางหน้ากระดาษ	14

การอ้างอิง

การอ้างอิงใช้วิธีการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหาท้ายข้อความที่ต้องการอ้างอิง โดยใส่ชื่อ-สกุลผู้แต่ง (สำหรับคนไทย) ปีที่พิมพ์และเลขหน้าไว้ในวงเล็บต่อท้ายข้อความนั้น (แต่ถ้าชื่อผู้แต่งที่อ้างถึงเป็นส่วนหนึ่งของบทความให้วงเล็บเฉพาะปีที่พิมพ์และหน้าของเอกสาร) หากเป็นชาวต่างประเทศให้ใส่เฉพาะชื่อ-สกุล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1.1 ผู้แต่ง 1 คน
 - ภาษาไทย : (สมศักดิ์ ศรีสันติสุข, 2544: 20)
 - ภาษาอังกฤษ : (Walker, 1992, p. 102)
- 1.2 ผู้แต่ง 2 คน หรือมากกว่า
 - ภาษาไทย : (สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์, สิทธิศักดิ์ จุลศิริพงษ์ และสมพงษ์ สิงหะพล, 2542: 16)
 - ภาษาอังกฤษ : (Troy, Lewis-Smith, & Laurenceau, 2006, p. 68)
- 1.3 ผู้แต่งมากกว่า 6 คน
 - ภาษาไทย : (จุมพล วณิชกุล และคณะ, 2543: 72)
 - ภาษาอังกฤษ : (Knapp et al., 2002, p. 2)

อนึ่ง สำหรับภาษาอังกฤษหากไม่ใช่เป็น direct quote ไม่ต้องใส่หมายเลขหน้า เช่น ใส่ท้ายข้อความ (Molina, Estrada, & Burnett, 2004) หากเป็น direct quote ให้เขียนดังนี้

The masking technique involves “repression of the expressions that are acceptable under the circumstances” (Richmond & McCroskey, 2000, p. 80)

หรือ

Richmond and McCroskey (2000) found that under the circumstances the “repressions of the expressions are acceptable (p. 80)

หรือ

Van Beek (2004) compares Thai communication style of confrontation avoidance and social harmony to the Chao Phya River:

The river also provides an allegory for the Thai mode of negotiating life's obstacles:

it does not confront them, it flows around them. Thais do not live as independent entities, they blend their lives together, melding through consensus and compromise to preserve a liquid continuity whose surface, while often masking turmoil and contradiction, lubricates social interaction. (p. 8)

2. เอกสารอ้างอิง

2.1 เรียงลำดับเอกสารภาษาไทยก่อนภาษาอังกฤษ

2.2 เรียงลำดับตามตัวอักษรชื่อผู้แต่ง ถ้าผู้แต่งคนเดียวกันให้เรียงตามลำดับ ปีที่พิมพ์ สำหรับภาษาอังกฤษ ให้ใช้ชื่อสกุลในการเรียงลำดับ

รูปแบบเอกสารอ้างอิง

ผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อหนังสือ/เอกสาร*. สถานที่พิมพ์: โรงพิมพ์/ผู้พิมพ์.

ผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). “ชื่อบทความในหนังสือ” ใน ผู้แต่ง/บรรณาธิการ. *ชื่อหนังสือ*. สถานที่พิมพ์: โรงพิมพ์/ผู้พิมพ์.

ผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์, เดือน). “ชื่อบทความในวารสาร” *ชื่อวารสาร* ปีที่, ฉบับที่ (เล่มที่) : หน้าที่พิมพ์.

ตัวอย่างการเขียนอ้างอิง

หนังสือ

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2539). *หลักสูตร: แนวคิดทฤษฎีและการวิจัย*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2545). *หลักและทฤษฎีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ประสทธิภักดิ์แอนด์พริ้นติ้ง.

บทความจากวารสาร

จินตนา มนเทียรวิเชียรฉาย (2548, มกราคม-ธันวาคม). “การสร้างเครื่องมือวัดยืมแบบไทย” *วารสารวิชาการ เซนต์จอห์น* 8 (8): 1-20.

บทความในหนังสือพิมพ์

ภาคภูมิ ป่องภัย. (2542, 3 กรกฎาคม). มุมที่ถูกลืมในพระราชวังบางปะอิน. *มติชน*. 12.

รายงานการประชุมสัมมนาวิชาการ

นิทัศน์ ภักธโยธิน. (2540). *ตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า: เอกสารประกอบการประชุมนักบัญชีทั่วประเทศ ครั้งที่ 15* วิสัยทัศน์นักบัญชีไทย. สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับเงินอนุญาตแห่งประเทศไทย.

แหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2549). *การเสริมสร้างอุดมการณ์
ความซื่อสัตย์สุจริตให้แก่เยาวชนในสถานศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2549. จาก [http://
www.moe.go.th/honest](http://www.moe.go.th/honest)

วิทยานิพนธ์

พรพิมล เฉลิมพลาณภาพ. (2535). *พฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารและการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร
ของบริษัทธุรกิจเอกชนที่มีต่อยอดขายสูงสุดของไทย*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

Books

Berger, C. R. (2000). *Planning strategic interaction: Attaining goals through communicative
action*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.

Ekman, P., & Friesen, W. V. (1975). *Unmasking the face: A guide to recognizing emotions
from facial expressions*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Caughlin, J. P., & Vangelisti, A. L. (2006). Conflict in dating and marital relationships.
In J. G. Oetzel & S. Ting-Toomey (Eds.), *The SAGE handbook of conflict
communication: Integrating theory, research, and practice* (pp. 129-157).
Thousand Oaks, CA: Sage.

Galambos, J. A., Abelson, R. P., & Black, J. B. (1986). Goals and plans. In J. A. Galambos,
R. P. Abelson, & J. B. Black (Eds.), *Knowledge structures* (pp. 101-102). Hillsdale,
NJ: Lawrence Erlbaum.

Knapp, M. L., & Daly, J. A. (Eds.). (2003). *Handbook of interpersonal communication*
(3rd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.

Articles

Canary, D. J., & Spitzberg, B. H. (1989). A model of competence perceptions of conflict
strategies. *Human Communication Research*, 13, 630-649.

- หากแต่ละฉบับเริ่มต้นด้วยหน้า 1 โดยไม่มีการนับหน้าต่อเนื่องจากฉบับก่อน ให้เขียนดังนี้
McDaniels, C. (1992). Enhancing nursing student communication: Experimental study.
Nurse Educator, 17(2), 6.
- จากหน้าหนังสือพิมพ์
Tesco eyes more Japanese assets. (2004, July 28). *The Nikkei Weekly*, P. 10.

Theses/Dissertations

Punturaumporn, B. (2001). *The Thai style of negotiation: Kreng Jai, Bhunkhun, and other socio-cultural keys to business negotiation in Thailand*. Unpublished doctoral dissertation, Ohio University, Athens.

Internet

Piller, I. (2000). *Language choice in bilingual, cross- cultural interpersonal communication*. Retrieved September 15, 2003 from http://www.linguistik-Online/1_00/Piller.HTM

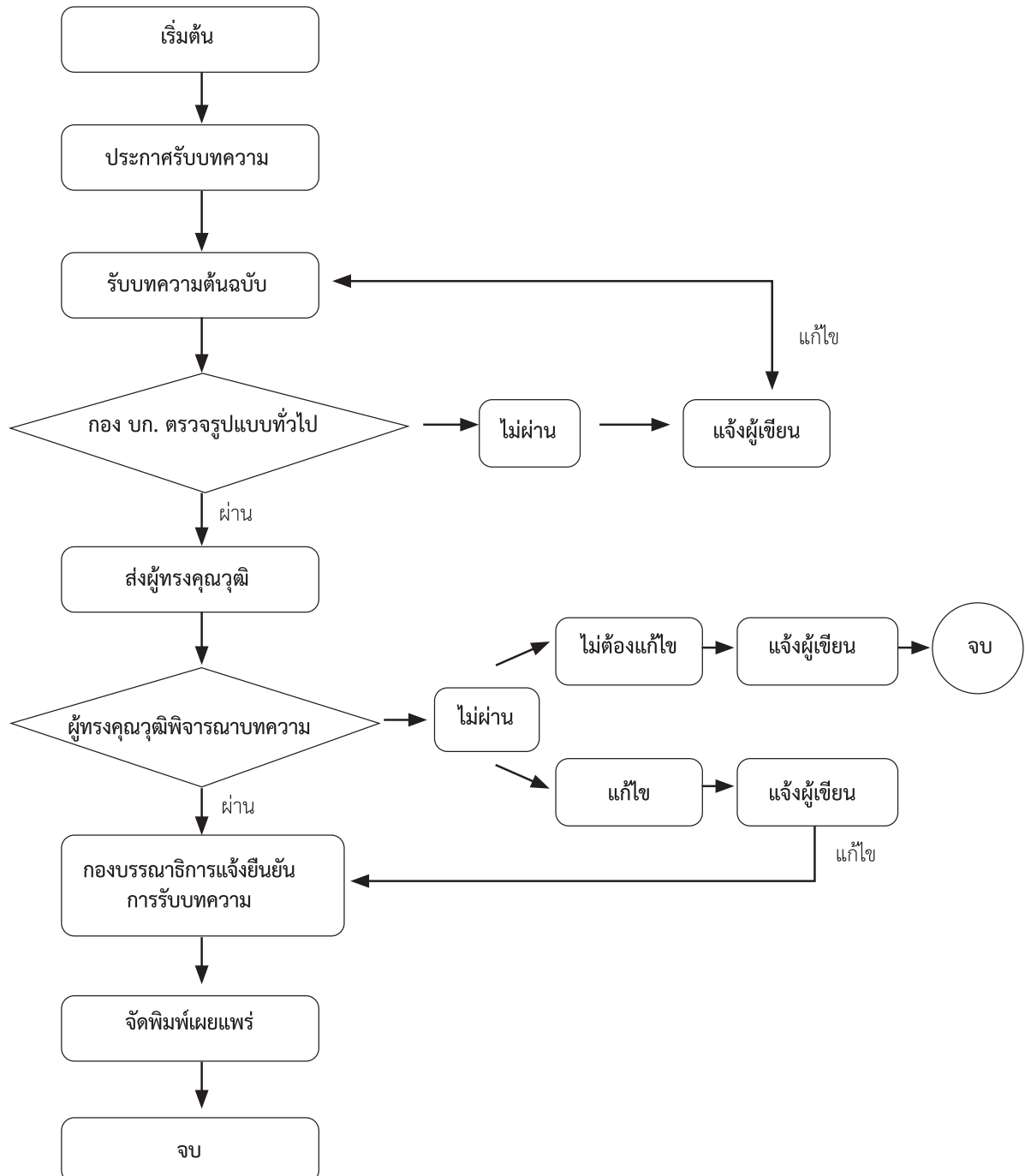
Jitpleecheep, S. (2002). Survival of the fittest. *Bangkok Post Midyear Economic Review*. Retrieved October, 2003, from <http://www.bangkokpost.com/midyear2002/retailing>

International Institute for Management Development (2003, April 30). Retrieved May 13, 2003, from <http://www.imd.ch/wcy>

ขั้นตอนการจัดทำ

วารสารเซนต์จอห์น

Saint John's Journal

Saint John's Journal

วารสารเซนต์จอห์น

ใบสั่งซื้อวารสารเซนต์จอห์น

ชื่อผู้สั่งซื้อ

ชื่อ-สกุล (นาย/นาง/นางสาว).....

ชื่อ-สกุล (MR./MRS./MISS. ตัวพิมพ์ใหญ่)

หน่วยงาน.....

ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่..... หมู่..... หมู่บ้าน..... ตรอก/ซอย.....

ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

สนใจสั่งซื้อวารสารวิชาการ วารสารเซนต์จอห์น

ปีที่..... ฉบับที่..... จำนวน..... เล่ม

ชำระเงินโดย

ส่งจ่ายในนาม

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

โอนเข้าบัญชีเลขที่

129-3-116123 ธนาคารกรุงเทพ (สาขาลาดพร้าว 129)

(พร้อมแนบสำเนาด้วย)

ใบเสร็จรับเงิน

ไม่ต้องการ

ต้องการในนาม.....

ที่อยู่.....

.....

.....

.....

ส่งใบสั่งซื้อกลับมายัง

วารสารเซนต์จอห์น

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

1110/5 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร กทม. 10900

โทร. 061 323 5469 E-mail: sjujournal@stjohn.ac.th

ISSN 0859-9432

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

1110/5 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

1110/5 Vibhavadi-Rangsit Rd., Chomphon, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand.

E-mail : sjujournal@stjohn.ac.th

Website : https://sju.ac.th/web_news/magazine

Tel : (66-2) 02-513-8585, 061 323 5469